

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Loci Topici - Cod. Rastatt 42

Gigelius, Michael

[S.l.], 1591

[Text]

[urn:nbn:de:bsz:31-284472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-284472)

et tangit velle subijctur: Oe grave deorsu
 meretur, intellige, velle habi duntis, n acty.
 At cum ae at velle in velle hie
 duntis et duntis, quam haec velle
 d p supponit, sp et in orate respicitur,
 v anima. Hic diligenter quog respici
 endu e ad velle duntis nax velle
 quillie duntis e ab actu sepabilis: in
 his ppetuo nexu facultas et acty cohae
 rent.
 3. An absq; tempis et locis exceptioe, an v
 his cu cum scripta solum nabo dy sui. Ut:
 Ois planta virebit, intellige, quod cu cum
 scripta e verno tempis, eateq; virebit.
 Ois errator on disterit. hoc ptem n
 velle cu vris tempis, met, nec semp acty.
 Ois ho canescit, qd h senectute meta
 attingit.
 4. Pradicatum ne foto p car p se, an p
 acau quoniat. Si p car p acau a n
 distributo: n qd foto ad distributu pen
 licet. Vehemens moty et exercitatio
 eia sepilla febris p acau. Itaq; n licet
 in te inferre. e. his illo vris vehemens moty
 febrim impellit. Itaq; hie non cu euagolun
 offeritur, vt ampliatatur: n tpe sequitur.

hic ut illi populo offeratur Euāgelium. Et
illud ampliatitur. Accidit pp singularer
cas, ut qda q remaneat et nūm mē fugiat
peste n̄ extinguant: inde n̄ sequitur, nulli re-
manenti, ut nulli remaneat, nullū n̄ cō-
modū eveniet.

- Qua st loci istig maxima ?
1. quod in est obr stō phib, d̄ ei toti stō ^{simpt} _{line.}
 2. quod toti simpt n̄ ē, illud et obr cō phib
 3. n̄ erit. 3. Quod nūm in ē phib, nulli toti
mest.
 4. Quod nulli toti n̄ ē, nulli phib mēē pt.
 5. Quod qba da tantū phib n̄ ē, n̄ in est
toti et oī stō simpt.
 6. Positis obr phib, ponitur: sublati totū
liniū totū.
 7. Quod toti et oī in est limitato, n̄ in ē eig
illimitatis phib.
 8. Posito toto, ponuntur principales ptas.
 9. Destructa vna principali pto totū quālib.
 10. Cuius partes posito d̄m̄sim n̄ quēriunt
ipsum qd̄ d̄m̄sim toti n̄ conuenit.
 11. Si d̄m̄si ptes oēs in pposito q̄sentiant,
ipsum qd̄ d̄m̄sim in illo q̄sentiet.

Exempla maximam modo
propositarum.

Arina

Anima singularis animi mali phlog tota in e. Ergo
 et tota tota. Singulis virtutis species hoc
 in e, ut totum suum efficiat. E. ois viri suum
 totum efficiat. Contra ois virtutis propria
 tota, et perfectione amittit. Ergo singu-
 la eis spes in suo glibat toto hoc stabat.
 Si nec officium, nec iocosa mendacia etc. E
 approbandum: nullu certe mendaciu erit p-
 bandu. Et contra si nullu mendaciu e pro-
 bandum, nec officiu, nec iocosa erit pbandu.
 Sic anima in ff facultatem intelligen-
 tem e mortalis, n erit omni facultate na
 et sumptu etc. Si visibilis ecclesia ff
 electos solos e sancta, certe n erit sumptu
 sancta: si n in illa nulli similitudines et
 flagitiosi hoies. Si et senatus et ciues un-
 animi consensu suscipiunt aliqd; Segh
 tota respub: hoc suffic. Si nec fundat:
 merta si iusta, nec paries stracty, aut
 lectu inpositum, nulla yfado domz erit.
 Si et senatus et ciues: certe tota Republ
 appropit seruitute. Si auditor certy
 videt seruatur; n quicq audire e gty
 et sumptu hoc mo sumptu d seruari manifesta
 E. Si facty e, erit lae par y. Si Respab:
 siba floret, et patri cy, et mercatvres et
 opifior

opifuer florebuunt. Cord e vulnerato epur
 contagefuit. Ergo, mors nand puil abent.
 Si ficar oem htm pficere fctm: p forā
 igit in fctia inuifctia p. qm nandtra fctm
 pficit. Ergo. nec ois hty pficit. Si et in:
 fcti et bar bari gratis in fctiaat, feqht
 oem horem gratis in fctiaari. Si et in
 Diaria et in putrida in hctia e. waga,
 qdior calor, oem erit in oī febrī. Si et
 oculi et cerebri et pedum et finguloru
 membroru fanitar actioes fctm nam
 pmouet: feqht oem fanitate ifem p.
 Nare.

Quid uni pūo et p se id altari feiue
 dario et p auct in est. Corpori naturali
 primario in e eo in loco. Corpori humani
 feiuidario et p auct.

Quid in est fcti p se, p hty in e p auct,
 et fi illi w e w los hty d o l e o s. Corp
 nate p et p se et forme iftarū auct
 et feiuidario queniunt.

ueritate
 hcti e d
 arguere

Quid ueritas inter hctū xabōs et buo.
 odor partes hty xabōs et buōs: pter
 esse integrali dōw et fctū pūo et
 pōteriores de qōy alibi fctis hty ut
 in loco hty etc.

Quae materia hty loci?

Tobin

Totum et ptes : Genus et spes .

Quae forma ?

Est potestatis attributi exploratio
p diuisionem tota hanc totum in ptes et
quae in specie . Quando de tota et toto
toto de hoc to ad finitur . quod si de
toto sed a de o ut nullo ad finitur vi
hanc loq . Oe aut hinc significat unius
ca et aequalitate partium vocem : nec in finitur
pta p se , illi x aens : sed ut pliboy ois a
qualitatur in fin . Ut si dicar : ois hoc dormit
plicitate de toto toto de , sed a de o . Nam
de q b g dam potuita , sed a de non aliter
actu , roe de .

Quis de vsus hanc loq .

Triplex potestatis e vsq loci hanc .

- 1. Ut accenta se uerunt a p p r i s , ut in
aucte p p r i m u m c o n f a r m a t u r .
- 2. Ut p o r t i a p p e et p a u t a s d i s t i n g u a n t ,
Illa de toto de et ois et f i m p t o : h a e d e n
q b g d a t u r , et s e u i n d e m q d .
- 3. Ut n a b o i w a r l o s n a b a u l o et n a b o k s
p p o n e s s e p a r t i u r a b i s , q t h n a l d w a r l o s
et n a b a u l o f a l l a c e s p e m p d e f e r u n t .
S t e n i m i l l a s e m p d i s t r i b u t i u e s o t u s t r i b u .

Priori modo si fco fctū cum p̄tro. Val p̄tro
 fco cū p̄tro ḡrnat. Posteriori hinc d̄fco
 p̄tro cum p̄tro aut eig finitōe, nec hinc
 eum illo, illig' finitōe ḡtentiāt. Et
 Scia ē h̄tg in fctō, q' v̄ra et falsū re-
 ceptarū intelligim' fin p̄tr: Phisica
 ē h̄tg eig nodi. Sciam in creatura fi-
 duciam collocare, ē idololatria. Inuaria
 collocat suā fidem in spem in creaturas,
 h̄ pecunia. E. ē Idololatria.

It' m̄ndy dolet alienis reb' secundis et
 qdam bonorū hōmū floreat fortuna.
 Null' magnanim' p̄vā reb' secundis dolet.
 Ergo Null' magnanim' ē m̄ndy.

Quæ s̄t maxime istig Peris̄ha?

1. Cui finitō quærit, ei sem finitum.
2. Cui fco n̄ quærit, nec finitū quærit.
3. Cui finitū eitem fco tribuit, et adim̄t.
4. Quorū finitōer v̄l componat valdē:
 ḡtentiāt, et ipsa ḡrnat, et d̄tentiāt.

Questio: An Angeli sint in loco? Ē sic
 in loco ē cū inscribi sup̄fici v̄p̄r co-
 lineatis. At hoc n̄ conuenit Angelis n̄
 cū inscribi ē tangi: multo s̄ tangat
 sp̄m in magnitudine ex d̄ d̄ inscribitur.
 Angeli

Angeli nulli sunt ex d'lor, nulli ex y'ator
s' d'g's d'lor. Consul e q exultat p
salute Reip: Cu da suis comodis co-
gitant n exultant p salute Reip: Ergo
si d'um n s' consul.

Qui p' vna Religionē fortunasset vita
amittit is e Martyr.

Exulsiat s' p' falsam religionē patiunt
ergo n s' Martyr. Alia complura
expta s' passim omnia.

Materia h' loci e finitio et finitum.

Forma applicatio fieri ad alteru termini
aut, vel alteruq terminu fieri affirmado
negandog, et inversu syllogio.

Uly huius loci in accutes satis e mani-
festo; p'ita si p'ctm acutis fieri foto
conuict, eud e definitu acutis g'ruet,
et fieri da reliq's axiomatiq's.

LOCVS IIII

Problemate d' Theseos forma redacto vi-
denda aia in hacten quada appon' possit
Loq' hic a secundo differt et s' h' vritate
p' e' s'obu exploret; p'coj, n' d'ia hoc
immorabimur. Locari p' Loq' ab m:
stantia. Cui.

Quae illig Descriptio?

Est Nota Communis oppositorum, qd qd vltimū
vte ppositum suo est opposito qd subterig
Ut si dicar oem sub canicula orhtū in
terine in mari. Proferā ergo v. q. Tubū
n quēndā sub orhtū caniculae natū
tu n in tenerit in mari, et sic n a dō
ppositū retitudo. Si dicar oem qd dicit
eruditione ee doctum pferam in to er
sctior, quōsdā qd sup biant eruditione
nomine repire eos n ee doctos.

Quae sunt maxime?

1. Eraditor tollit vntem ppositioem.
2. Si vna pars totū opponit totū ^{rationi} ppositū.
3. Pctm vntē respicit oēs scti partes.
4. Vntē sine pty ē particulare.
5. In toto pars vna contrarietate pctm
efficit.
6. Quōd dē pcti pty n xatā pador est
habituū dō, n ē vntē scti pcti.

Exempla.

Quaeritur: An nulla rara sint frigida?
Fuit Thesis. Nulla rarum ē frigida
si pctm di fri bias multa vdicato respice
opposita. Rarum duplex. Aliud nulla
quōd ē pctm cohaione pctim, or tu
trans

man 164
~~man 164~~

trahit aëre, ut aqua, et aliud ptes, alio
quo minus solidum aliquid in tere; ut
aer ut aqua in pœugia. At aqua fœugis
primæ, se valde frigida, se ut frigida
ruba sandata: sig; hat r'is Libris
tollant illa volem d'ebur. Et ha ptes
q' toti r'is p'th, ni p'lemate opprunt;
Totum n' e' vana et partiter tm verum
e, q' dam vana se frigida. Sj hinc
Loi e' ardore v's r'is p'ato. n. v'is
si/simili parte, totum e' h'uemg, h'et
alioquin multu partem, illo tota congru-
ant.

LOCVS V.

Inter si p'tanda q'libet dabet q' sunt ipse
et vulgo v'itatis vocabulis appellanda
Vocari p't hic loq' a Notatio seu e' lo-
p'is, vel a diff'a reru et appellationu.
Sic n. Aotes de conu'ni et vulgata
loq'endi q' s'uetudine et loq'itioe, atq'
sua r'is diuersa. Sæpig. n. i'tar
v' sum nominu, et res ipse e' long' ed'i
X'li/simili d'isrimen.
Quenam e' illis Titul' descriptio.

Pericula maximam, q̄ h̄ḡut̄imur in p̄p̄i:
 quando, oppugnan̄do, p̄p̄t̄o, ioc̄ vere
 et p̄p̄ia ut in p̄p̄ia et vi h̄ōsa appet̄tus
 et et̄ h̄m̄ologice. Sic sic: Verrem
 ioc̄sa nos notative p̄stringit. Verres
 ē à Verrendo dict̄. Itaq̄, Verres n̄e suo
 n̄e deesset, penē totā p̄ūnciā exp̄i:
 lauit̄ facultates et opes, sicut̄ l̄ḡum con:
 tuerend̄o. Item Verres fera belluā, q̄
 ora solat p̄sternere et euertere.
 Verres iste appro quā similit̄, totā
 p̄ūnciā vastauit et euerit̄. Bellu
 si dicar̄ q̄ bonorū, et pulchri cum ee
 dict̄. Respond̄ ei p̄, hanc̄ ee p̄p̄ia
 sed xal̄ ar̄ res q̄ in impositā appella:
 tionem dicitur ee bellu, quod minime
 sūt bellu. Temp̄antia et sobrietas ee
 h̄ōdy prudentia et sobrietas iudicis ee
 colenda, p̄bat̄ et̄ h̄m̄o q̄ ego, cui qd
 b̄ū et̄ illi q̄ uir̄o, uir̄o fortitudinē et̄
 quā ee p̄bat̄ et̄ h̄m̄o q̄ d̄ uir̄o sua
 traxit appet̄t̄em, illud uir̄o dignū ē,
 Ar̄ d̄ d̄ d̄ d̄ ab ar̄ d̄ ei: Ergo. C̄ d̄ d̄.

Quotuplex ex isto fonte ducitur
Argumentum?

Duplex: Negans et affirmans. Quando
destruere petim uolimus, et pp
pnam interpretationem, ut in ppria
et in veram appetuam, uel pp pnam
sua et dictione parum recte et con
sentanea explicata, tu dno Galenus
hinc nota maxime vltimur.

Quae sit istius loci maxime?

1. Cuius nominis interpretatio quae sit, eide
et ipsius nomine. Si lex sit q obliget
eos, qd e promulgata: Decalogus sit lex
Domini. Ergo obliget oes hoies, cum
in omi ois in scriptis, Decalogus, et
in monte sinaj voce Domini repatit.
Qui e vnctus oleo, e Rex et sacerdos. Ac
Christus sit q vnctus oleo laetitiae p uasor
libertatis. Ergo Christus e Rex nr et sacerdos.
Sic Angelus: Vocabit eum Iesum, q ser
uabit populo, eunq, a peccatis liberabit.
Iesus Hebraeis Ieschua uel Jeshosua
sit a seruator a radice Iascha eg Hysul
Hoschia.

2. Cui uis interytatio n̄ conuenit, eide
 nec nouē. Chriſtiangē q̄ ex inſtituto Chri
 pend et, ſuaſſj cogitatioes et actioes
 ad eiḡ m̄tu et uoluntate q̄ format atq̄
 lauacro Baptiſmi ſemel abluti in oīa ſe
 flagitia poſtea in ḡargi tant, illi n̄
 ex inſtituto uiuunt. E. n̄ ſc̄ Chriſtiā.
 Qui ſtudioſj ē diligenter in litariis in
 quibit: Multi q̄ doctriſſidm̄ publica
 in maioribz ſcholis (depoſitionē appel
 tant) ſubiuerunt, n̄ diligenter in lite
 rar̄ in uiuunt. C. Multi in Academi
 is, ſc̄ noue ſtudioſi, n̄ re.

Theologj ē q̄ de Deo, rebusq̄ diuinis loquitur.
 Quidā q̄ Theologoru noue gloriantur in h̄
 n̄ing, quam de Deo et rebz diuinis lo
 quuntur. Itaq̄ reipſa hōes iſti n̄ ſc̄
 Theologi.

3. Cui appellatio ppria n̄ inponitur, id
 impprie ē uſitatum.

Ex imppria appelloe, in diuinum nullū ēē

5. Loquens tu ut multi: ſapiendū ut pauci:

et loquendū cum uulgo: ſed de rebz n̄

ē uulgi appelloe: ſed ex ipſis rei n̄a

et

et iudicio doctorum e statuendum.
6. Usitata et tota nota retinenda si.
scdm illa de reby n e iudicanda.
7. A iustitia rei appetoe n licet ad ipse
rem pcedi.
8. Ab ini positione vulgo recepta qd:
cuq; vitiose ad rem pcedimur.
9. Vsq; nomina et rerum sepe differet.
Vitiosum e sequimentu. Scivras vulgo
vocat vrbanas et festinos hoies: i.
Vere si eqmodi: potatores vocat viros
strenuos: Ergo Potatores si viri stre:
nui: Hypocrite vulgo pij habentur,
n tu si pij. Vitio sum e vulgata lo:
quendi qd etudine q miras ab officij
negligentia deficiunt si boni viri: n
tu ob ad noia si viri boni. Fieri pt
vt cordene dubitet, et nihil peccent
val pcanat me tuat vt ni fama vt
milla peccandi tm hnt. Fortis vulgo
vocat, q milla recusat pignu.
Christianty q fre quenter audir conu:
ones, et sacris exercitatioib; n e. Auari:
ta vocat parsimoniam, timido modo

tor: n̄ tū hinc ad ipsas res p̄cedi licet.
 Nihil aliud p̄cipitur hoc loco, quoniam n̄ ē
 iudicandum sicut nōra vulgi, sed
 iudicia et sententias eruditiorū, à q̄b̄
 bene finitior: s̄ petenda. Vultus
 hōmū bona vocat, aliquo mō dicitur
 d̄vōd, nōq; q̄ si tenet illa posse tiri
 mand fieri: Neq; putat q̄d n̄ ca
 nā posse fieri tiri d̄vōd. Et m̄
 uere eē dicitur, si p̄b̄s et d̄vōd
 d̄vōd: sed p̄ p̄m̄ aliū mala.
 Omnia multos in viliū aīnī conyū
 aint, et sic fūnt n̄ q̄d d̄vōd, s̄c̄ rō
 (V. S. Coloni apud Lucam 16.) x̄ d̄vōd.
 Quidā meli; fūnt n̄ nāq; n̄ d̄vōd
 sed hinc p̄sona malū fūnt nāq;.
 Mors ē p̄b̄s x̄ d̄vōd, q̄ m̄ta tollit: sed
 tiri fit d̄vōd: ei nempe, q̄ in p̄p̄
 hūc aīnī n̄s et miseris vixit, bonū
 ē p̄ d̄vōd. Sic aīnī h̄q; s̄ d̄vōd
 strigare in ter salubre et d̄vōd
 et x̄ d̄vōd. Quod vni p̄fūnt n̄ d̄vōd
 s̄m̄ p̄r salubre eē putat: Nō observat
 Sīngulas Energiarū aīnī m̄stantis
 tempora, loca, s̄tra causas p̄ aliis et

et se q sola ping et artifex videt.
Vnum si uita agrote salubre sit,
nulli agrote denegandū exiſtentiā
et mem broru ſtorū, atq; ad dōr
et cauſarū diſpoſitater ni hi li pend et.
Iac et alia qdam medicamenta ſalu
bria ſt, ſed n obs n ſemp n n quis
quantitate, et quis nō ſumpta.
Vulgo itaq; tā nō bōd q ſuſſime
eorum dicitur orōque et qdōr
nōit: ſed u dōr et ſingularū rerū
atq; ſpecidam nominū ſum ignorat
q n nōit ex q ſitē ſingularū rerū
pprietates et diſfrar. Itaq; vna
comune dicitur ualde aquōlā vna
comune errorū et populare de ſcri
ptionē reb; longē diuerſificand
nibet, et nū horū errorū occaſio
pōt. Itaq; artifex comūia
nōta accipit a vulgo, ſed illareb;
n res xō bir ſubij ut: Internōſit
diſfrar, et reuſ dōr dicitur
pōt, et ppria ſingularū, q vulgo
vno

pro nomine una novu' e' vultu' populari
 notitia quid e'bat. Vultu' aut' et horum
 e' cuius sum reddendu' e' : tempore n'
 vident q' loco tempore et q' bynam exco-
 ptio n'by res hinc q' d'bu' f'ba limita-
 tari p'nt. Et h'ic q' d' et Poll' t'ig' cir-
 c'stantijs examinatur, singula de p'o-
 nend' it. S'um ille dicit, ei reddendu'
 qui p'ofit suis recte v' : Si n' recte p'ofit
 v' : Si n' recte p'ofit v' : n' ra' eo red-
 denda, et sum' in fieri d'icant. bona n'
 d'finitur : itaq' t'ur illig' e' q' bonis
 illis v' p' : et sua cu'ig' t'ur in qua
 x' d'bu' t'ur t'ur, sed q'ra' et v' s'ur n'cur
 et t'ur. Itaq' p'digo curatores pupillo t'ur-
 tores dantur, q' h'ic atatis ille effectus
 v'oe sui v'ir' ta' e'. Merini q' d' e' v'
 v' p'ic'ndem Propofio v' d' d' s'ur
 t'ur limitationes. Si v'ere sint sua
 in f'ba acq'fita, n' p' v'is et iniuria sed
 Si Mag' f'raty p'culatore' f'p'ndat' e'ig'
 bona f'ba h'asta v'and'at' n' imp'ig' e' q'
 bona ille erant v'ip'ub' : S'ol' e' aut' d' g'
 equit' e' cal' d'g' b' h'ic q' d' v'ol' t'ur d' e'ig'
 et

item et rem form illis vobis, eandem
putat esse multum. habet et coram
et vrad quod de calore efficiat,
ad eo calidum, hanc v. videt equo
pe et alium esse calore ignis: alium
calore solis, Sol est effectivum in ca:
lido, ignis et fletu. Sol est califa:
iens et leporis, ignis operes.
Sol xat et vrad, ignis xat vrad:
dos califa.

Quis est loy fructus et vsq:

Vt in hoc to qtra eos, q ex imposi:
tione nos vbt in interpretatio
vitiosa, et in propria nos in p^{is} qg,
reby de igne in p^{is}. Vel affirmato
vt negando. Affirmando qdoreby
nra quentur: Negando qdoreby
ipse differentur.

LOCVS VI.

Si possit hie quipia esse vt n re, is
multiplex sed occultata sigatio sit,
ostendere volens, ostendat aliam in:
re, si n p^{is} vtrinq. Negatur aut si p^{is}

p bet horum dicitur in ee, refallit or
 in eo: si p bet in tam in ee, refallet
 nulli in ee, ^{appellatur} ^{volat} ^{quod} ^{equo} ^{ali-}
 omis ^{volat}.

Quanam e istig Nota de:

scriptio?

Est illarū maximarū, q sumuntur à
 multipli si quoe terminorū. Hoc lo
 sic vti poterit. Si pponat ad pparis
 pblemata, si vult ipsa noua media
 q quere, sume metū terminū, cui
 sit multiplax scatio. eam tēde delige
 q tuo pposito quēmentissima videt.
 Si volis medijs nouis, et industria tua
 vng sitis vti: respice à pposito p blez
 matz terminos eorumq, homonomia
 ppende: vnde possitne melior scatio
 huius pōtū respū tōtū afferri, p se nē
 an p accūs, primorē an secūdo dicat.

Quotuplex e vbi huius

Locis?

Duplex: quia valet ad affirmandū et ad
 negandū. Ad affirmandū, si varijs, vobis
 signi

Signatio loy axiomatis totu delecto,
optimis, et fctis quoniam entissimis xruu
ppositam defendimus. Ut tempus e spa-
cium, si spaiij significatur qsi datus,
id quod aptissimum e toto, tribuas:
Utatis hoc lo affirmandu. Spacium
scat locum et dimensionem, ite moram
et durationem aliquam. Posterioris
scat respu tempus spacium appellatu,
n sim pte, sed qd e mensura durar-
tionis et existentie reru naturem.
Historia tr lux tempore. Lux uo car
bulam primu scat qualitate lami:
nosi corpus, q reru colores dispositiones
exteriorer, et alia spacia redduntur.
Hoc scatum n conuenit historice. Lux
inde historia n univoie denominabi:
ne qd iuso. Deinde lux scat e quod
rem aliqua illustrat, et valuit intellectui
pente sistit. Val uo ad rem in lo faci-
lig aliqd intelligitur, et memoria rebi-
ntur. Hac posterior scatio lucitur e
superiori nat opusio nta, et aradoyide.
Oha lux respu tur opolur se tra
ad

offer, et insam: ita equodi quoddam
 adni nihilum respiciendi
 et memoria retinenda ad Intellum
 et memoria et affectu. Hoc secundo
 mo historia est lux tempum, q̄ bene
 ficio historiarum, ea q̄ singulis tempo-
 ribus euenierunt, atq̄ et memoria
 bene placitum. Intellus est sedes
 intelligibilium. Sedis vox est equiva-
 Proprie scilicet equodi sup̄ficere cor-
 poris natus, in q̄ certo situ q̄ est ingi-
 dem de x̄to ma la q̄ obdat scilicet quod
 us dexterior intelligibilium. Sic
 Intellus est sedes et dexterior intelli-
 gibilium sperum: et ma prima est
 x̄ta et sedes seu receptaculum
 formarum naturam. Eadem appellatur
 trivula q̄ Metaphora, q̄ solet dici
 et septentat nates formas, et sic in
 tam pficitur à forma, qua formam
 ipsam pficit. Tempus est numerus.
 Duplex Emerg: numerans et numer-
 vato. Ille est in animo: hic ex w̄osi-
 bus, cum na q̄da est continua quanti-
 tate,

fate & concretis. Tempus proprie hoc mi-
nori signatum, non illud recipit: Sobrie-
tas de memoria et sapientia matris.
Primo matris appetitio non propria sed figura-
ta sobrietati formater causa. Jam
cum sit mixta scationes: materialis
formalis, finis, efficiens. Videndum quomodo
istam scationem solitudo proprie sibi
queriat. Sobrietas in fine nec forma
memoria. Non est causa mater nec efficiens
sed organica causa. Sobrietas in bono est:
rebus temperatura servat et tunc, effi-
cit ut non sit nimia humiditate redundet et ut
copiosius habitibus calidis affectet. Cerebri
in dispositione tunc instrumentum virtus
huc facultas quae memoria et recorda-
tionem appellamus. Scriptura beatos illos
vocat quos pacificos, leves, mansuetos, castos,
inimicos liberos, quos sanctos et pijs. Hic
non nisi ad modum in sapientiam in-
petit et videamus quomodo patrum scationem
quam optime patrum illi respuere quos
nisi errabimus in modum periculum. Beati
et quos dicimus aliquos per se et per alios:
per se de alijs in se facere et deare ^{voluntate}

formaliter, vel finaliter, ut materialiter, ut
 tangit efficiens primarium et secundum:
 nam. Efficiens beatitudinis causa est di-
 misericordia et Christi meritum. Organica
 respectu causa agentis, et virtus et scriptum
 respectu patientis est fides: formalis causa
 est remissio peccatorum et bonis quibus
 beati dicimur et in illi nullo horum mo-
 torum, sed per actum, qui fit signa et spu-
 sa est propria. Causa organica fit, sed veri-
 tas seipsum ac si lumine solis dicitur ali-
 que fieri. Non enim lumine quod lumine cele-
 stis, sed virtus energetica amoris, cui
 auctus est lumine. Alioquin stellam omnium
 lumine celestis, id quod est factum.
 Anima est motus principium. Hoc
 primum est equum, principium illud est
 auctus, aliud non tenet aliud auctus
 omni tunc xiv dicitur. Primum ut primum
 quod est anima secundum scriptum: primum ei
 quod est secundum, quod est quod est, non quod
 est anima: secundum illud primum xiv
 primum, non secundum xiv dicitur primum,
 primum est anima. Ut primum hoc tunc ad se-
 quendum, quod est in illa parte, ut in primum

Statum scti quæritur ostendimus.

Quæ sit istig loq maxima?

1. si p^otm w d^o b^o p^o r^o r^o e, sententi^o
o^oim quærit scti, p^o p^o e & se vera
et sumpt^o na d^o r^o y
2. si scti w d^o b^o p^o r^o r^o e d^o b^o r^o e
r^o scti sit p^o r^o capax, p^o p^o e & se
vera erit, et v^o r^o.
3. si nullig fig^o acur r^o p^o, termin^o al:
heritur, cum al^o r^o cohercat, p^o p^o e
e falsa.
4. si p^otm scti ut vna ut altera scti
sit g^o sctanea, p^o p^o e vera q^o e erit,
sed partes
5. Potior et p^o r^o scti e scti tribuenda.
6. Potior et p^o r^o scti scti scti
sub herendo e q^o.
7. Melig e id problema, in q^o p^otm p^o p^o
scti scti tribuuntur: quæ illud in
quæ scti p^o d^o b^o r^o p^o r^o scti quæritur
8. Significatio p^o p^o r^o scti e aliena: et
melior e p^o p^o r^o scti, in quæ p^o p^o r^o scti quæ
in quæ remotæ scti scti h^o r^o r^o p^o r^o
et r^o r^o cohercat
9. Significatio p^o p^o r^o scti et abso^o l^o r^o, potior e
scti

Significatio patris: hoc et a gyalice
maxima, put hoc lo formari.

Quis effectus?

Hoc uideat quod supeditat et Gophi-
ste Argumenta. Nam et hic uarias
terminoru significaciones accipit. Ple-
uinq; tu falsam seu aliena, q tu uer-
ritati spem aliquam hnt, ad huc ppo-
litum plius nra deligit, et varia signi-
ficata pfundit. Topiq; aut ea sunt, q
ue ueritatis pposito, conuenientissima e.

Utinam aut hoc lo potissimum in obscuris
et latenti by equoatiob; Manifestus
in facile quis, Cidet. N. Equoatio
alia e latens, et obscura, alia opta.

Utriq; hinc uideat ualor maxima
inferriant. Sic tota equoatio uel e Reale
et xabods, seu multiplici serd peras,
et uerbale. N. de q; uideat, hoc dicit, utiq;
in sua seata attributa. Ex utriusq;
ambiguitate pms et xabods Galxus, et
dico Galxus argumentari. Affirmatiue
cum sentioes ut oes aliquas, casq; pprias
et pcpuas almutriy ex heny, almuter recipit.
Negatiue, cum ut nullas ut nyp prias, almuter

trig homini sentiones alter capit. Sicut
ritus an Ethica debeat homine. To fecerit
ne e equo sum. Nam et honestu et
vile fiat. Jam sic concludo. Cuius
modobhymus conueniant oia facta illi
ipsi To modobhymus quoniam. To debeat
e modobhymus, et vtriusq; facta re-
specta gerunt. Ergo a modobhymus gerunt
hominem n debeat, et quod honestu et
vile e. Sint ne res diuina sumu bo-
num. Ab equo catione pth negans
Syllogismus fiet. Sumum bonu ut
fiat pfectione Theoretica, vt per-
fectione practica diuidetur. Dicitur
his neutra istis pfectionis et eger
fiat conuenit. E. n. si sumum bonum
Sint ne diuina aequanda. R. To aequi-
tate modobhymus et, s. honestis et in-
honestis vobis. Problema affirmatiue
pbari p, vne prioris facti; de pui
vno vne posterioris sinte diuina bona
R. Bonum aliud x dicitur aliud x dicitur
vni bonu vt malu, et patus malu
fieri p. Si x dicitur respicias, diuina
bona

bona si: si xperitur, ita sunt, pat e
 illig arg, q illar ppsid et x pnd bona fi
 et mala, n si sim pte sed qd' ea bona
 et in gra bona. An furthum sit malum?

R. subiectu e am bignu, vt et ptem.

Furthum vt abstracte vt concrete con:

si statur: et malum vt vniuoie val
 Denominatiue sumitur, Furthum in ab-

stracto e malum vniuoie, in concreto

e malum denominatiue. An Voluptas

sit bona? R. Bonu vt vniuoie vt de-

nominatiue sumitur. Voluptas n e

ipsum bonu, sed aliqd cum ipso bono

inictum. An in voluptate q' reuoluitur

nam inuidia et contemplatione pspit,

beatitudo q' stat? R. Beatitudo q'

si in digna re vt formaliter et mag

in e' et euegia ppria vt tang' in

q' sequenti t' abet, et e' vniuoie.

Hoc mo' q' sit in voluptate, in illo. Siue

inictura meruum voluntaria. R.

Voluntarium e aliqd sim pte, et scdm

Quid: iactura meruum scdm Cuid.

An peccatu ab ignoro comissu sit in i-

ctum? R. scdm e agno cum iactura

vt e iuris, et iurim, vt factu vt sim q'

larium cum cum sanctum: Vol totum
e stabili ut reddos quosdam monu-
tancum. Ignorantia amissu emittu,
si ## singularia et circumstantias fiat,
n ex totu pfiatur.

Ex his apparet totum xabody seu lo-
gicum et reale, et totum uerale se-
condaxus de yofvot, eodem mo-
9 hui et de hui divisione in sua scatu
et partium enumeratione.

LOCVS VII.

Nomina sunt eiy modi, ut n quorundam
sed alii quosdam mo multipli interdi-
candur: hoc diu dere quot motis dicit
e uile. A struentibz talia se in mediu
afferenda, q congruunt: et diu sione
se ea tm pferenda, quoru aliq vsg e
in destrucendo. Destruere volentibz ea, q
n congruunt se pferenda, reliqua vani
pteneunda. Nota vocatur ab Amphi-
bologia.

Quarum e Nota ab Amphipolo.

Continet maximas illas, quas ab orationis
ambigua multipli sententia petimus.

Esto questio utrum una scia sit plurimum.
 haec e ambigua: p[ro]p[ter] in suis sensu diu[er]s
 denda x una plurimum sua tr[ans] q[ui] vni[us] e
 tang[ens] finis, alio[quin] tang[ens] p[ro]tenditur, ad fi-
 nis, ut tangua medij. Et medicina ut
 sanitatis et dista Pharmaco[log]ia her:
 carum tr[ans] ee illig tang[ens] finis, horu tang[ens]
 medioru ac fine p[ro]tenditur. 2. dicitur
 una sua plurimum ee, tang[ens] q[ui] trariorum
 et finis q[ui] trarioru. Eo[rum] e medicina q[ui] si-
 curat sanitatu et morbu. 3. dicitur
 una sua plurimum ee, sed vni[us] p[ro] se, al-
 teris p[ro] accu[so]r. Medij p[ro] se sanitatem
 p[ro] accu[so]r morbos q[ui] si curat. Iusta aut f. C
 p[ro] se, p[ro] accu[so]r q[ui] dicitur explicatur.
 Proinde ex eiusmodi varijs acceptio[n]ib[us]
 is sensu e eligend[us], q[ui] t[ame]n problemati
 vult optissimus.

Quotuplex e vsus?

Duplex, scilicet Galenic[us] et Aristotelic[us].
 Galenus ad q[ui] trarioru, ut in ut vni[us] sensu
 p[ro]blematis congruit materia p[ro]posita
 et oer. Ad detrahend[um] uim, ut nullu sensu
 p[ro]lematis, ut in is, que vult ad p[ro]p[ri]a
 materia p[ro]posita congruit. Libet igit[ur]
 hoc

hoc p[ro]p[ter] uarias orationes alicuius
sensu examinare, eumq[ue] ex ob[er]santi-
uere, q[uod] p[ro]p[ter] mat[er]iam h[uius] com[un]i-
sing. Quod si v[er]u[m] et genuinu[m] p[ro]le-
mati sensum auono dare p[oss]u[n]t, h[ic]
bit ut v[er]te ut parte Theorema con-
struere, isto qua[est]io, An Corp[us] v[er]u[m]
possit in plurimis ee. Sensu e[st] ambi-
guu[m]: val n[on] resp[on]d[et] na[m]q[ue], ut resp[on]d[et] diuine
potentie intelligitur. Resp[on]d[et] n[on]
e[st] falsu[m]: Resp[on]d[et] diuina uoluntatis
e[st] possibili p[ro]p[ter] h[oc]. An Angeli dormi-
ant ut uigilant? R. Intelligi p[otes]t ut
p[ri]uatiue val q[ui] tradit[ur] foris. Angeli
nec dormiunt, nec uigilant q[ui] tradit[ur]
n[on] p[ri]uatiue. An infantur sint in-
nocentes? R. Resp[on]d[et] ciuili[ter] innocencie
n[on] resp[on]d[et] Dei. An iu[st]i et ini[st]i sunt
q[ui] ad al[ia] contraria? R. Si seruo sit de
Theologia, iu[st]itia et ini[st]itia si
q[ui] ad al[ia], et resp[on]d[et] ciuili[ter] ini[st]itia ut
p[otes]t ut q[ui] n[on] e[st] di[st]i[n]ct[us] p[ar]t[em] ad al[ia].
Ciuili[ter] si imediata resp[on]d[et] q[ui] n[on] sit
q[ui] p[ri]or nec iu[st]i nec ini[st]i e[st] in i[st]o.
h[ic]

Habent itaq; in se habita et in in se habita civi-
 ter medum si co dexteros respicias,
 quod vniu'ss; dicitur ad qd dicitur declaratur.
 An id q; p fente nulla bonoru fini possit
 esse p dicitur hie sumum bonu. 2. Ora-
 tio e ambigua. Illud n. ut tangit et 2. 2. 2.
 formalis, ut tangit ad hoc itaq; et 2. 2. 2.
 pte. De priore veru e pte. Nam
 in virtute beatitudo formaliter existit: in
 uirtute aut et bona qstantia q in uirtute
 pte factis ontur, e totus et in uirtute pte

Quae sit loq; istiq; maxima.

I. A ppositione hntu plures cas vnitatis
 epalura tm illaru n valet argtm. Et si
 qd formas nates pmet ipse n posse
 p facta ee, oratio multiplex e et dicitur
 Nam partim in p facta tr, q pmet ipse sub:
 pte negt: id noq; n pt ee in pte materia
 et n tm pte, sed et ipsa pte: pte q
 e qd dicitur n energia, ideoq; actus q
 pte n e ipsa met forma, sed actus:
 Tertio, qn pte, pte et habili materia
 opari. Item a ppositione vniu'ss; ad dicitur:
 endos reliquos n valet argtm. Cuius hoc
 no colligas: forma pte in pte,

D. 4.

quia negt extra materia q̄stere: Ergo
n̄ p̄ dicitur car. Respondetur e: Vniq̄ con-
clusiō plura p̄nt ee media, et a p̄stitione
vniq̄ partur n̄ licet p̄redi ad destructi-
onē aliusq̄ partur, sic xalā to vtrūq̄
dicatur: c.

2. A quavis ea veritatis ad confirmationē
argti valat q̄sentis: Ut si vniq̄ sensu q̄-
gruat Attie n̄a (n̄o n̄ sit impprius
et a cōmōiaty n̄ p̄tuto n̄o) p̄lema
verum erit. Et si quæres, An flagitiū
ab hoc ebrio, q̄ quotidie vino se n̄ gargitat
sit voluntariū: R. ee q̄ p̄ner corū
ab initio fuerit ebrietas et ignorantie
nōm sibi q̄liare. Et hac vnicā ea
licet Argtm struere. Quicqd̄ p̄ficiūtur
ex eo, quod ab initio p̄ner n̄ erat, illud
ē voluntariū: flagitiā ebrio forū
tr̄ talia, etc:

3. A regre vniq̄ sensu ad destructionē
reliquorū n̄ valat argtm: a reuocatio:
ne vniq̄ partur sensu ad religū re-
uocatiō n̄ valat q̄sentio: nisi tanḡ
gticant sub illo primo sensu tanḡ p̄t
xalā d̄. Vel ad destructionē p̄lema
tis regri h̄o om̄ sensu destructio: Vt
Calim n̄ tr̄ mobile ea quāti h̄o, etc

Qualitatis. Ergo nec rōe loci. *Levia n̄*
pat̄ deorsum ferri ad tō Gōbir: Ergo
nec in dō Gōbir.

4. Ad interpretatione aliena, q̄a x̄borū p̄-
 prietate et rerū intellectarū n̄a abhorret
 n̄ valet ḡsecutio: Ideoq; diligentor car-
 uendi a s̄o Sophistica interpretationes,
 et curanda, ut genuinē x̄borū et phra-
 searū sensum, ut à vulgo, ut à doctis
 eig; rei p̄int̄ faciamur. Q. Q. Si dicat
 q̄eng ḡstituit s̄ōider sp̄ei, et sp̄er q̄r
 accidit. An̄e infort̄ Sophista: Ergo
 accidit aliqd̄ ei, è q̄is ḡstitatur ḡsti-
 ficatur. R. Nego. Etq; q̄ nascitur è So-
 phistica interpretatione quōsd̄ q̄ō includit
 in finitione sp̄ei, et è totū ad bōd̄ ea-
 teng n̄ accidit: sed quōd è b̄uodōrū
 eateng sp̄er q̄r accidit. Barachū è
 pars. totū integralis, et hoc mō n̄ fit
 acc̄ns: sed r̄sp̄u tatiq; ḡstalis d̄m̄ x̄
 acc̄ns cū ḡstali toto composita. Maḡ
 y om̄y è p̄s potarū alrari accidit s̄ō
 in eod̄ r̄sp̄u et mō, nec ei d̄. eor.
 Itaq; si Sophista hunc infort̄, Ergo
 statuit it̄m et p̄b̄entem et acc̄ns
 ei.

eiq; ea, eiq; sit pars: negarem loq; q; hanc
¶ sept do q; s; r; a; r; i; v; o; x; d; u; b; e; r; .

Quis fructus huius loq;

longe amplius fructus. Ad hunc. In disci-
plinis frequentis ambiguis orationibus
vectorum priorum in opia et eorum
multitudine. Ibi certe diligenter
distingendum ne quod na loq; verum
falsumq; existit, p; sumptis vero fal-
sone habeant.

Quae materia?

Oratio et predicatio ambigua, variis
intelligentiis et orationibus admittere
q; t; m; superioris loq; q; t; m; et s; t; m; ho-
monum.

Quae forma?

Variis sensibus q; usus et ambigua Ora-
tionis in singulos sensus distributio
acti, eorumq; cum s; t; m; p; blem a-
t; r; n; a; Comparatio. Q; s; q; aut huius
loq; in a; u; i; d; e; n; t; i; b; u; s; p; e; n; i; l; i; a; r; i; t; a; r;
q; h; e; , f; a; c; i; l; e; e; u; i; u; i; t; a; p; p; a; r; e; t; , q; u; e; n;
a; d; m; o; d; u; m; e; t; s; u; p; e; r; i; o; r; u; m; l; o; c; o; r; u; m;
v; s; u; s; .

LOCVS VIII.

Comitanda si obscuriora & his plano:
 ribz, ut his comodig, vbi possimz.
 Vocay Nota Melodice & comita
 tionis vt transumptionis.

Quanam est haec Nota?

Est pericula maxime aru q sumunt a p:
 mitione vclia obliu ioris cum planior
 et p^{er} spicuos Metalepsis e notis ignotioris
 expositio p nome notig. Dem cum ignoto
 vt sumpt vt ylamodo scant.
 Vocur hic e cognaty supior a Notioe. Vo
 uatur a reventionibz, a transumptione ad
 transumpta. Itaqz locz vocatur a
 Cicero. Notatio Notis. Loco obscuriorum
 vcltorum in fronte positum n loyoz
 tm sumi pnt, id q sedo loco picipiatur.
 Sed et oropudta p oyo pud bir id quod his
 facere iubemur. Quidu hunc locum re:
 Aringunt tm ad vclta ppria p Metalep
 phoniar sumpta. V. G. Durig vtr dictu
 bonu ee maxime qd dicitur, quod tm
 sentit Arter lib. 9 Reth. Niccol. c a

Pro Gidavls inq[ui]s si vobis subituar
virtutis sapientia sed isum, ut salubri
ai spectamen, ver erit plenior. Et in
si is e Gidavlor, q se maxime amat:
si se maxime amat, q sui p[ro]prie p[ro]p[ri]e
curat, q virtutib[us] eam exornare studet:
certe vir bonu, q in id solum in cumbit ut
virtutis su auctissim[us], erit maxime Gidavlor:
Et haec obiter addam, p[er] haec
qua sho ei in 2to loco formari, si
doyos integem p Gidavls v[er]o lo sub.
stibua li. Potest et avni per p[ro]p[ri]e non
votinar Gidavlor e, q se qua maxi:
me vult avlor ee: Avlor v. maxi:
me e, q minime cum ipe gungitur q
fr e leges Gidavls: n a bono flumit,
qua bonu e, certe vir bonu erit maxi:
me Gidavlor. Danda e t[er]t[er] opa
ut obsura vobis su p[ro]p[ri]e accepta
in h[ab]itu, planiq[ue] ex ponant[ur]. Sic
Aster vocat Atram in ecclesia prima.
Hoc vobis multoru exercit[us] ingenia
Cicero et Philipp[us] conabatur planiq[ue] sub:
stibnere, t[er]t[er] p[ro]p[ri]e agitatione et no:
tione. Sed errarunt. Na motio et ggi
latio t[er]t[er] auctia. A[ut] e p[ro]p[ri]e. Naq[ue]

uata p[er] la[m]p[er]is uolam[us] actum pri-
 mum p[er] for[ma]m & obid[em]. Hae p[er]mi-
 tatio uolam[us] uulgo frequens e[st] auar[um]
 parca[m] uulgo uocat, modo tu[m] h[uius]
 uolam[us] notant. Nam, fustia n[on] e[st]
 spectanda, et cauend[um], ne diuersitas
 sui in uolam[us] p[er]mitatib[us] V. G. gema:
 gai an[te] uir futit o[mn]ia picula, et ga
 h[uius] energia. Idem uulgo magna:
 uin[us] et auar[um] uolam[us] p[er]mitat, et uin[us]
 p[er] alio s[im]it. Nostris centur[is]
 uolam[us] e[st] h[uius] uolam[us] et temulentos
 uolam[us] strenuos bellatores.

Quae materia et forma?

Materia p[er] ignotiora et obscuriora vo-
 cabula p[er]mitanda cum notiorib[us]. For-
 ma e[st] conparatio transumpti cum p[er]to,
 ut n[on] uolam[us] p[er]to.

U[bi] quatuorplex?

Duplex: Nam transmutatione uolam[us] p[er]to
 uolam[us] et de p[er]to. Conp[er]io q[ui] uolam[us]
 cabulo obscura et id quod explicatio[n]is
 to ponitur, s[im] p[er]to et p[er]to h[uius] eand[em]
 p[er]to[n]e[m] aq[ue], secundu[m] recepta[m] p[er]to[n]e[m]
 sine uolam[us] p[er]to[n]e[m]. Nam q[ui]do[n]de uolam[us]
 nis, ut p[er]to[n]e[m] et quod a p[er]to[n]e[m] h[uius]

dit, quæriunt in signis nostræ aca-
lata. Describimus cum vocetur transsum-
tum æquæ & obscurum, ut nec signis
n redit aut n pprie et receptæ sed
in pprie et ex octa signis respu-
respondet. Itaque quod dicitur in se
primitivum signum et bsum amittit.

Quæ maxime?

1. Cui transsumptio eisdem transsumptio
venit.
2. Cui obscuri vocati quærit signum, eisdem
planioris signum signum tri bsum pt.
3. Vir bonus est virtutis amator, et
quod dicitur est virtutis amator, certe
vir bonus est quod dicitur.
3. Cui transsumptio n quærit, eisdem nec
transsumptio. Et si vulgus n a-
mor et exornat, sui pstanti firmam
ptem certe n est verè quod dicitur.
4. Vitiosa Metalepsi est qd dicitur
obscurum, obscurior, ut æquæ obscurum
explicat. Obscurum est hinc: Colo-
ne nationum te vita n dicitur: multo
obscurior Metalepsi erit si dicitur
ex bel famu vite.
5. In Metalepsi vocatum ignotum omni
obscurum eisdem potu videri dicitur.

Et si dicar p. l. i. p. l. i. b. i. a. p. r. i. m. a. a. n. i. m. a.
 p. e. p. r. i. m. u. m. a. c. t. i. u. m. v. t. f. o. r. m. a. s. b. i. c. i. d. i. t.
 S. i. m. i. l. i. t. e. r. i. a. v. e. r. b. a. p. l. a. n. e. s. y. n. o. n. y. m. a.
 S. i. c. P. e. t. r. u. s. S. a. t. h. a. n. a. p. M. e. t. a. l. e. p. t. i. s. v. o.
 c. a. l. L. e. o. n. e. m. r. u. g. i. e. n. t. e. : e. o. q. u. o. d. v. t.

f. a. m. e. s. t. i. m. u. l. a. n. t. e. e. t. r. a. b. i. e. p. a. t. i. s.
 a. t. r. o. i. s. s. i. m. e. n. d. o. n. o. r. q. u. o. s. q. u. i. s. e. n. i. t. n. o. n.
 v. t. i. m. s. e. d. d. o. l. i. t. e. t. v. i. t. i. t. u. r. : S. i. c. D. i. a. B. o. l. y.
 n. i. n. g. n. i. p. i. s. v. i. n. i. e. t. d. o. l. i. m. i. n. t. e. r. a. t. u. r.

6. V. i. t. i. o. s. a. M. e. t. a. l. e. p. t. i. s. e. s. i. d. a. n. i. a. t. u.
 s. u. i. p. r. i. m. i. t. i. v. i. s. t. a. t. a. n. o. r. e. c. i. p. i. t. C. o. n. t. r. a.
 b. o. n. a. e. s. i. l. a. r. i. n. a. t. u. o. r. i. g. i. n. e. s. e. q. u. i.
 n. d. e. t. E. t. s. i. d. i. c. a. r. h. i. c. e. t. p. a. s. t. o. r. e. c.

e. l. a. p. s. e. E. r. g. o. p. a. s. t. o. r. i. e. r. u. d. i. t. e. t. d. o. c. e. t.
 s. e. c. t. a. m. v. e. r. e. R. C. o. n. s. e. q. u. e. n. t. h. i. c. l. o.
 q. u. i. d. e. a. c. t. i. v. e. e. t. p. r. o. f. e. s. s. i. o. n. e. e. t. p. r. o. p. i.

t. u. e. i. r. o. r. e. f. i. i. n. t. e. l. l. i. g. i. T. i. e. n. i. p. i. v. t.
 q. u. o. d. p. a. s. t. o. r. h. i. r. e. i. p. s. a. p. a. s. t. o. r. e. t. f. i. o. r. i.
 p. o. t. e. s. t. h. i. n. o. n. v. e. n. i. t. r. e. i. p. s. a. C. h. y.
 e. i. n. s. i. t. i. a. e. t. s. a. l. u. t. a. t. u. r. E. r. g. o. p. r. o. p. i. l. l. a. m.

i. n. s. i. s. s. a. l. u. t. i. e. t. i. n. c. o. l. i. m. e. t. h. u. m. y.
 7. V. i. t. i. o. s. a. e. s. t. i. l. l. a. i. n. p. l. a. n. i. o. r. v. o. x. n. o.
 n. t. i. n. e. t. p. r. o. p. r. i. a. f. e. a. t. i. o. n. e. o. b. s. c. u. r. i. d. i. s.

E. t. s. i. f. i. n. i. s. a. n. i. m. o. r. u. m. e. t. a. t. i. b. i. t. i. o. s. o. r. u. m. e. o.
 s. i. d. e. a. t. v. o. x. v. e. r. e. q. u. i. s. u. n. d. o. d. i. s. s. i. m. i. l. i. t. e. r.
 s. e. n. t. e. t. n. o. n. e. s. t. l. e. c. t. e. n. t. u. r. R. I. d. g. u. o. r. u. m.

appugnandū in alijs eodē problema. Ad q̄
 firmandū si quōd nō est q̄ de spē
 ita p̄betur ut q̄m̄ xalā t̄ d̄r t̄s et
 iōs xalōs v̄p̄ari. P̄m̄ aut p̄m̄
 notam aliqd̄ p̄stare dupl̄ij rōe ut
 fōt ut p̄tū resp̄. Rōe fōt, h̄ḡ
 n̄ q̄f̄e t̄m, sed et distributivē et t̄ar
 t̄d̄r sub̄j̄ctur: Ut ois moty ē n̄ p̄
 fecty acty: ois alternativē ē moty. S̄
 Ois Almutio ē energia imp̄fecta.
 An iustitia sit exp̄tenda. Ois virtū ē ex
 petenda: iustitia ē virtū. Ergo iustitia ē
 exp̄tenda. iōe p̄tū, q̄qd̄ t̄r ois f̄s̄y.
 t̄r et odoratim p̄p̄er t̄r ois f̄s̄y et.
 Cū p̄dity ē ois n̄ f̄l̄ij, is ē p̄f̄cty et
 t̄r q̄d̄ īvros. iusty p̄dity ē ois virtū:
 t̄r - iusty ergo ē t̄r s̄os et t̄r q̄d̄ īvros.
 Ad destruendū valet tam fōt q̄m̄ p̄di
 ciali nōne si q̄d̄ totum et ois negatur.
 An ebrietas sit ferenda in rebz publicz?
 Rō. Nullū vinū ē n̄ rep̄b̄: ferendū.
 Ebrietas ē vitium. Ebrietas Ergo n̄ ē
 ferenda. Nulla energia imp̄fecta locet
 t̄r in vita beata: stare, sed ere ambū:
 lare f̄ energia imp̄fecte. Ergo nullū
 erit in beata vita staty, sed n̄ q̄d̄ ac:
 cū bario.

Quē.

Quæ sunt hæc loci maxime?

1. Quæquid remouetur à quæ, remouetur et à spe. Si nulla in te geditio fieri potest, de qua non possit ggeri. Principium et Regnum statim & certa uisa geditio. Ergo non uocabitur finis, nisi certis.

Nulla ualitur auerſus in ære & stella. Cometa & halitus auerſus in ære. Ergo nulla cometa & stella. Nulla stella gsumitur, et euanesuit: ut gra: Nihil quod confumitur et euanesuit & stella: Cometæ gsumuntur et euanescent: Ergo Cometæ non sunt stella. Confumitur & ualitur et ad confumitur Cometæ. Multa in Meteora confumuntur, quæ non sunt factes comitæ.

2. Sub lato quæ, tolluntur ueræ spes. Nulla corpus habent aliud extra se & factum. Ignis, aer, aqua, terra etc. sunt corpora habentia aliud extra se. Ergo non sunt facta. Nulla creatura erat ante mundum geditum. Angeli boni et mali et cetera omnia corpora sunt creaturae: Ergo nec Angeli, nec ulla alia corpora fuerunt ante conditum mundum.

Posito quæ omni et toto ponuntur eis spes oese. Si ueræ corpus hæc tres finem finem.

eiusdem habebunt et gloriosa, et Mathe-
matica et Physica. Si autem actus motum
in formantur et principium motus, Ergo
et aeternum et immutabile aliter in for-
mantur motum principia
erunt.

4. Quicquid est generis et totum generis, illud et omnes spe-
cies habet. Patet ex superioribus. Si motus
est localis corporum loco est. Certum est
simpliciter et est simpliciter mixtus aliter
generis localis motus, corpora loco est.
Si autem simpliciter rem in potestate transfert,
in actum: Certum est rectus et orbis motus
item se habent.

5. A genere ad speciem negativam simpliciter pro-
cedi licet. Si non est virtus, non potest velle virtus.
non spes est. puta si pudor non est virtus,
certum nec erit nudus est. Si generis ad ce-
lestem non est rectus motus, nec is erit generis ad
superius ad inferius: nec ita, quod a finis ad
inferius est.

6. A genere ad speciem simpliciter non licet affir-
mative procedi, nisi signum sit oppositum, quod
potest esse generis fiat in natura. Ut si generis
caelum est corpus. Ergo ut ab inferius ad superius
ut a finis ad inferius ut mixta generis ad inferius
vir

Itio. Cur n̄ valeat e quia corpg tanq̄ gēg n̄ sub
iicitur vs n̄ ab ody. Non enim bene
dixeris: Oē corpg aut ad finem aut
ad infimum, aut motu mixto ferri. Est
n̄ quoddam corpg quod in orbem motu sim
plici fertur.

Ratio prima maxima q̄ toto negato et sub
lato, tolluntur oēs eig p̄ter. Si totum sim
pte n̄ ni est p̄to, nec aliqua ps eig ni
erit. Sicut n̄ spes ps n̄ta gratis totig ḡt
Ratio fidei plane ē eadem. Tertie
liquet ē superiore. Totu. n̄ sim p̄ter p̄for
to, p̄ter eig oēs poni necesse ē. Intellige
si totum n̄ tu, vt confusum et ōdor sed
et ut e d̄r et distributum sicut signu
vtri determinationi ponatur.

Quarta rō p̄ndet ex eig tē totig n̄ra qu
d̄rō diūm, id quod gr̄m̄a ḡrmat et
alium sp̄el conuenire, intellige n̄ desi
niti x̄ vni alium t̄rtōe sed d̄oēōw
sp̄el, quālicūq̄, si. Verū q̄tū ē id
q̄ gr̄i n̄ n̄fir, nec spes nulli n̄ce: sed
n̄ contra necesse ē vt q̄quid n̄est q̄r
definitie certe sp̄el n̄fir et unigū sp̄el
et gēg n̄ sint recipca. Nō recte q̄dā sp̄el
ris, aīal ē volatīle. Ergo hō ē volūtar.

sed recte hoc nō. Ergo ut hō et talis
 qdā atq; spes vit volatilis. Et et hōc
 axioma intelligenda de gre marti n for
 mali ut de primo conceptu n de secūda
 et logica intonatione. Itaq; n recte con
 cluder. Animal ē dūi dūi n plures
 spes. Ergo ut hō ut alia spes atq; est
 nō dūi dūi n plures spes. En dūi
 mag; ubi genib; spes, intellige dōpōs
 ut una ut plures n oēs nō. Quia
 spes oēs sūnt sūnt, totū integratōn
 etrale totū qd hō ut. sūnt lata aut pto
 una ut alia, integrale pp ea n genib;.

Dicitur p̄.

abolita spe tolli qd, sed q tang ē p̄ et tra
 et de finitōis hōc spes, n quātenq; de
 pluri b; qd dicitur p̄. Quōd si spe sūbla
 ta qd remanere, colligeretur inde qd
 ee accōs n p̄tem sūblat, q tota ut ē.
 ut nulla ē. Quōd qn tribuitur illud et
 spes, sed dōpōs tribuitur, q ē qd nō
 rōr, et n sū multū qdinet, q vna spei
 negue ūnt accomodari.

Sexta ut e sta, rō ē manifesta. Licet
 aut à gre ad spem p̄gredi, sed addito
 signo vti, qd quōd qd sūnt hōnatur.

is ad hoc. Ut si de at ut dormit ut
vigilat, et pifur dormiant et vigilabent
Sine fignis v. n. licet, q. hinc g. hideratur
ut odor, sed n. ut v. dr.

LOCVS X.

Transferendum e. et argumentu. a gre
ad spem. Et enim quae unq. spem, eade
quoy. gre nro n. erunt: At e. q. spem n.
n. sunt, ob id nro neq. gre n. harent.
Vocatur Nota spem.

Quaenam e. Nota spem?

Perischa maximam, q. b. quod n. e. spem,
p. b. ang. et gre nre p. dicatione val
deu. v. i. n. v. val. u. d. v. i. n. v. . Si vir-
tute p. d. ity e. e. p. f. e. c. t. y. erit et habitus
animi p. f. e. c. t. y. p. d. i. t. i. s. Si tempus
roni paret, et vir. tute p. d. i. t. y. . Si tem-
p. a. n. t. r. a. e. m. e. d. i. o. c. r. i. t. a. s. , erit et virtus
medicritas.

Qua sunt istig loci maxima?

1. A. spem nota q. d. h. n. e. s. h. i. e. r. n. d. g. e. n. s.
p. e. r. e. d. i. i. t. e. m. p. o. s. i. t. a. s. p. e. , p. o. n. i. g. e. n. s. .
i. t. e. m. i. n. i. s. p. e. r. e. i. d. e. q. s. c. o. n. u. e. n. i. t. , n. .
t. e. l. l. i. g. e. c. o. n. s. u. l. u. m. , n. a. i. t. i. s. d. i. s. t. r. i. b. u. t. i. o. n. e.

olor n̄ p̄ ar, val quā teng n̄ illig sp̄i fione
n̄ cluditur, n̄ quā teng e xabōns de pluri.
69 p̄ dicabile.

2. A negatione sp̄i n̄ licet gr̄i negvem
inferre. Val imi sp̄er adimitur, ei non
adimitur q̄. Atq̄ hac Regula s̄c̄o ē li:
mitanda: Cui sp̄er ei n̄ adimitur q̄eng,
n̄ tollige q̄ teng e xabōns, de pluri by
p̄ dicabile, et acti p̄ dicationis in plura
di p̄ributim. Itaq̄.

3. Remota sp̄e, remouetur q̄, s̄c̄o: partit
et xabō m̄a cor, n̄ quō ad pluri by sp̄e
limitabile existit, sed quō ad huius sp̄i
diffra t̄m restin q̄itur, quō ad e odor ca
q̄ f̄s̄um, n̄ quō ad t̄ ar. Et si n̄ ē h̄o,
n̄ ē at, quō ad s̄c̄o: Logici diffra limitati:
at n̄ in de poter inferre: Ergo simp̄te n̄
ē animal f̄c̄o

4. D̄n̄ n̄ est sp̄i, n̄ est et gr̄i s̄c̄o: xabō
t̄ h̄ n̄ xabō m̄a cor toti sed n̄ et, quō ad
huius sp̄i diffra limitati, n̄ quō ad pluri
by diffra diuidim̄ existit. Si h̄o
n̄ tolligit, et at, n̄ tollige quōdā n̄:
toligit.

5. Cuiusq̄ n̄ n̄ est sp̄i, nec n̄ ē gr̄i
S̄c̄o:

E. s.

Sol: partiter et secundum quod, prout quodammodo
hac diffra tunc limitati, non quod ad alios plus
in bono est limitabile. Si generis et speciei
nona prope datur, facile potest hac axio:
mata intelligi. Genus enim est per se et
speciei. Quicquid autem inest soli speciei, inest
et parti, potest per se, vel secundum actus.
Quo dicitur autem speciei primo quodammodo, illud certum
generis secundum actus non est, sed per diffra
propria quodammodo est generis. Idem quod
diffra tribuit speciei id est generis, sed secundum
actus tribuit. Hinc et quod quodammodo non est
inest et speciei. Intellige quod quodammodo non est
primo, inest speciei per actus. Genus enim
primo suum dicitur tunc et suum propria: ei
postea divisio in speciem accidit: idcirco
videtur tunc bono autem, ut si in specie. Non
autem necesse est, sed quicquid tunc, ut quod
non est generis, nisi in specie, Latius enim se potest
genus sua speciei. Genus enim per se dicitur, de ob
et sui generis speciei, et quod quodammodo per tunc, id est
sui generis potest per se et per actus sed
per diffra: necesse est omnia per se speciei
sui generis per se generis. Hoc intelligendum est
de primis conceptibus, et de spe atque genere

consistat in concreto. Nam si ad facta
 non potest recipiur in g^o q^o spei illud et q^o
 in est. Non n. recte getu ferit: Sper
 q^o nat e gre et infra, Ergo et geng. Sper
 e angustior q^o ceptur. Ergo et geng.

Totum vero confusum, et g^o tang^o vni spei
 in est, cum n. soet s^o b^o i^o v^o, n. si n. nite-
 grale, sed vte totum. Certe v^o v^o b^o
 est, totum est, sed n. de. x. erit in g^o spei
 totum, sed n. de. Itaq^o quod si q^o in est
 n. in est di. species.

Sublata spei n. tollitur g^o, q^o ad si geng
 diuiditur, n. quoad acti de spe, tang^o
 p^o s^o talis p^o dicatur. Cum n. s^o s^o s^o
 vt tota vt nulla, n. h^o b^o p^o ter, et sic
 sublata spei, n. reliqua erit eis aliq^o p^o.
 In gre et spei duplicia reperit axiomata
 alia et di alia s^o s^o adiecti, utur q^o pluri-
 mum n. h^o rest. et di adiecti vocantur
 q^o s^o s^o vt spei vt geng ex ponunt
 v^o de q^o s^o s^o de no^o s^o s^o. Ut si s^o s^o e, erit
 act. p^o s^o s^o e, erit v^o s^o s^o. Terh^o ad iecti
 axiomata, q^o n. s^o s^o geng et spei affi-
 mant. Val aliquo spei p^o geng, vt aliq^o
 q^o p^o spei affirmant in ee. Et si s^o s^o

Sentit: Ergo et hō sentit: si virtus ē laude
digna, et fortitudo erit laude digna.

Quid igr interest inter utriusq
orō axiomata?

Illud ex his p̄cipue hōt, q̄ n̄ sunt gr̄i, ea
n̄ necesse ē vniūq̄ sp̄ci n̄ ee. Intr̄llige
q̄ gr̄i rōne diffarū n̄ sunt.

Quae n̄ sunt rōne logicorū acētium.
Quae gr̄i n̄ sunt q̄s̄, et q̄ ad p̄e pluribz
p̄cipian̄ p̄.

Quae gr̄i n̄ sunt, n̄ q̄teng alt̄ de certa
sed duod̄ p̄ de pluribz sp̄cibz p̄ dicat̄.

Quae gr̄i n̄ s̄to n̄o p̄ se, sed quāto
n̄o n̄ sunt.

Dico n̄ necesse ē, q̄ p̄ accidere, ut q̄
in v̄t gr̄i, sp̄ci n̄ s̄t. Ut quid n̄ ē gr̄i
et sp̄ci n̄ est. Hoc axioma sic limari
p̄t: Quae gr̄i n̄ sunt, quāteng q̄s̄, et sub:
ad d̄m̄: q̄ gr̄i n̄ sunt extr̄a l̄t̄, q̄ resp̄
primorū q̄ cop̄tūm n̄ sunt.

Ea q̄s̄ q̄ p̄ acētia logica coicabilia gr̄i
p̄p̄ in v̄t n̄ sunt oīa singulis sp̄cibz, sed
n̄ n̄d̄ s̄ci n̄ ee: n̄ necesse ē ut q̄s̄ n̄
n̄ ē singulis sp̄cibz, n̄ n̄ s̄t ea gr̄i. C. 9.

168

Virtus est qualitas ergo et fortitudo et temp-
 erantia, atq; ad eò singule virtute spes est
 qualitates. Virtus obseruat mediocritate:
 Virtus pfecta, efficit bonos viros. Ergo sin-
 gula eius spes, hoc in te pstant. Has qd
 pstralia ptra, et tur de foto que, qd
 foto etate singulari qd, spesby queat
 tur: neq; necesse e addi signum vite,
 qd qeng acti distribuat.

Quodcumq; pprimu totos, ut cœ acuro
 me qre, singulari et spesby est. Inest
 aut qm generi tanq; primo foto, primo
 p se: spesby foto, et patur: Si virtus
 e expectanda: certe singulari spes virtu-
 tis erunt expectanda. At in adiedi se-
 cundi qris n licet ut de qre q de qre
 gfufo p dicitur, singulari spesby tribuere.
 Non. n. sequitur. Animal e, est e et ho ut
 vacca.

Cui aut qm e spes, qd quid n a toto qre
 remoueri possit, hinc liquet, quod n fr
 re ipsa ista duo rotundata, neq; tam ef-
 ficax ea e spes qua qd. Qeng. n. e a
 latissime patens: et ut plura foto acti
 dicitur, qd q sua pvia comunicat. Spes

aut respu grat n e ca concabiles et diu
Illa uer ca sub lata n tollitur q, q sper
n e primu et p se. sed secundum ut p
nam solum illoru prioru. Quia aut, ut
primu solum, ut primu ca talium p totu.
Sic totu sentire de hore, q deati, at
n de hore de de SENTIRE: Sublato
ergo hore. To sentire nihil onius rema.
net, q queunt alio p hie.
Notetur ergo haec Regula. A gre affirma
to ad spem sine hinc ualor in hie, n
in se de uer onis p hie: Item, q gn n sunt,
q hinc totu et de singulis n sunt p hie.
Item a gre affirmato uer a hie ad sin.
gulari p hie n licet p hie in uer q,
ad hie. Si nulla aial est, nec ho nec
bruta essent: Si multa e corpy in diu diu.
nec Mathematicum, nec glorioso, nec
physicum corpy erit diu diu. Nam qd
eri n est hie nro, p se et recipit, p hie
singulis n est, sed p hie, Nam. Quicqd
eri solum qd n est, et p hie, illud n n est
singulis p hie, Nam. Quicqd qd n n e,
et quo ad diu diu p hie de p hie, n
n e singulis p hie. Nam. Quicqd qd nro
p se, p hie n hie, n n est hie p hie.

capax albedinis, n̄ aut n̄rio alid. totig
n̄. opoyevss et opusss in x̄t̄ibz oibz ē
eodem m̄. Genz ḡteng p̄ finoir, nō q̄ ad
καβόδ̄ vōn p̄a, seph̄r ad gr̄is ponem
et καβόδ̄, ut καβόδ̄ p̄ncos, n̄ fin̄ p̄ tr̄
finē p̄ di s̄ributionē. Posit̄o gr̄e, seph̄r
s̄per, s̄ ḡt̄ingent̄ et doc̄it̄ur, nisi
signum addatur καβόδ̄. Remoto gr̄e
remouentur oibz s̄per, quō ad s̄e logi:
cūm vōt̄ p̄a p̄ di cabile extra finem n̄
q̄ ad ē p̄ s̄ributionis vniq̄ s̄pei m̄ll̄sa.

LOCVS XI.

Necesse ē de quibz Genz, de his s̄pem
om̄ā quāndā p̄dicari, et quibz, h̄nt gen̄
aut de nominationē de gr̄e p̄dicantur, illig
et gr̄is, necesse ē s̄pem ee, q̄ de nomi:
nationē s̄t̄o quēniat. Quōd si itaq̄,
q̄q̄ alieui s̄it, ut vni voce et de nomi nati:
uē tributum h̄t̄ta, nulla s̄pem tribuat̄
falsa: si s̄t̄ta aliquā vera erit p̄dicar̄
tio. Pertinet ista ad h̄uc ad gr̄is cūm s̄p̄
collationē. Et q̄d̄ hic locz conuenit
p̄ri et s̄pei s̄im̄li. Nonz totz erat gr̄is,
q̄ cūm singulari s̄pebz comparabatur: deimz
erat s̄pei p̄prius, q̄ illi vniq̄ s̄pei, cūm

toto quæ comparatio fiat. Hic et quæ et spiritus
 est dicitur, quod totum et de quæ comparatur, hoc
 lo cum dicitur spiritus, in cum una et altera
 tunc, sed cum dicitur in de finitè ita ut
 nulla certa et definita quæ spiritus in-
 telligitur.

Comodo describitur hanc Notam?

A toto quæ ad quæ spiritus in de finitè & illa
 Periocha, quæ gignit maximas respicien-
 ter. Ut ad de quæ et totum ut ad quæ in
 definitè spiritus, ut per se dicitur in pro-
 in herentia, vel confirmari ut everti
 possunt.

Locus hic sicut recipitur à quæ ad spiritus
 argumentatur, ut si quod spiritus dicitur tri-
 buntur, narium e, ut et quæ tri buntur pos-
 sibi, sed dicitur leges et per accidens, in actu,
 sed dicitur per se et toti in o, ut aliter spiritus
 quæ & quæ tripes. Spiritus iam ut primum
 spiritus, sed ut recipitur cum quæ tripes de
 quæ tribus. Quæ ut in recipitur, nec in
 virtutum, sed quæ pte cum quæ tripes uer-
 titur, non per se, sed per accidens in actu, sed
 dicitur per se. Sic quod de quæ, illud ut dicitur
 spiritus dicitur. Virtus e laudanda: Ergo quæ dicitur

eiusdem sp̄s erit laudanda, liberalitas, et
vel simul omnes.

Quotuplex e' usus huius Locj?

Valet ad confirmanda et ad refutanda.
Ad confirmanda, qm̄ p̄t̄m illud, quod
gr̄i tribuitur, in vna aliqua sp̄e, eade
rōne repetitur: sive gen̄s sit ouer
p̄ur sive tōḡuor̄p̄ur, sive abfra:
ctim sive concretim. Item qm̄ p̄t̄m
quod sp̄s in e, et gr̄i tribuitur, sed d̄u
t̄ḡur. Valet ad destruenda si p̄t̄m
q̄ gr̄i tribuitur, vt q̄ ipsim tōḡuor̄p̄ur
p̄ur in n̄lla sp̄e, aut nullo sp̄e s̄cto
reperiatur. Sic destruit Arter opini
onē xonocrah̄, q̄ uo cauit animam
nūmerū, s̄met ipsim mouentem.
Eundem e' usus noty: si mouet aīa
semet ipsa, aut gignit aut corrumpit
seipsam, aut minuit et auget, aut al
terat aut t̄ vt semet ipsam. Nihil
horum aīa tribui p̄t.

Quae maxime?

De quibz uingz, genz p̄d̄icatur, lo i' s̄dem
neut̄

necesse e' sperum aliquam p' dicari.
 Ut si aia e' numerus, erit ut abstractus
 ut g' eroty. Si animal e' natura, erit
 ut ma uel forma.

2. Cuius g're participant, necesse e'
 et se quodam p'ticipare x q' g're
 tangit, ut ab et qualitas in haerent
 eadem necesse e' aliam spei in haerere:
 vere, si at dormit et uigilans nec
 cessario dormiet
 et uigilabit.

3. Quae a g're denotantur, eade' ab
 sperum denotari necesse e'. Dicitur a g're
 denominari, se g'ly uoluerunt p' h'
 actur. Si corpus e' quantitas, ut # continua
 et determinata quantitate appellabitur.
 Sic e' doctus ut in dicto, ut in alio si.
 Simpliciter liberale bene uersotus erit.

4. Quae nulla in spe ut uincit e' ut denot
 minime uoluerunt, falso g're tribuuntur.
 Si uirtute dicitur ut dicitur Stoicam
 conciliare, refuta bitur hoc p'ter h'
 gularum uirtute sperum enumeratione.
 Dicit itaq' hic locus, si q' g're tangit, h'
 ad

adia cens, vt si gg ipsum tang, thim dia-
 ceur tri bua tur, futuram vna aliqua
 spem in qua repiatur: quod si factum
 in nulla repiatur, et ipsum nulli ee.
 Geng. n. et hoc tunc, n e dicit extr
 suas spes, a speby separatim: sed qd
 e, id a speby separatim tr. Est. n. Geng
 tm qddam ex obr speby collectam u. sep-
 atim, presertim si prima et teta vospia
 ad calcula respiciat. Geng denomi-
 nati ue dr, naturaly opia, cum de tto
 elagoytve, con crete pdicatur. In ab-
 stracta pdicatione v. l. al og tm, n
 in est: in greta v. et pdicatur et in
 est.

LOCVS XII.

Defiones ppositur vt vernacula, vt q vnter
 ee vna illa, consideranda fr. N. vniq
 fionis, sed oio plurimum cura e habenda.
 Sape vniq rei plures fiones pponuntur,
 qd obr examinatis, et cum definito li:
 ligenter collatis, videri pt, qua illaru
 ppoio sit acomodatior etc. Pt appellari
 Nota multaru fionum. Distin gunt a 3to
 ee

eo possimum, quod hic plures et veras
et quae vntq; et verae sunt, illa tñ
vni caru in brut respicere. Long itaq;
ille n̄ indiget copiosa explanatione.

Describe hanc Notam?

Est Periocha maximam simplici a pla:
riam finium g'statio: Ut quā docentur
multas tñ veras quam veri similes
vtriusq; terminij finem respicere, et illa
in optimam accommodare p'pō. An Khe:
tonica sit virtus: viri futes plures hntur de:
fioet. Virtus vocatur in grece vir habitus
sui for facultate p'ficiens. Proprie virtus
hntm voluntatis p'ans, sedm quem
laudabitur in reby ap'endis personar.
Plena p'pō hntm priori de fione p' a hnti
posteriori de hnti.

Omnis est usus huius Logi?

Potest et ad g'firmandū et ad refutandū.
ad hnti berj. Ad g'firmandū cum de fio
termini alterutro g'stantia e' cum
alterutro termino: idq; et hnter, et
partiter fieri p' . Ad refutandū, cum
alterutro termino de fio repugnat alter
utri termino et hnter, et partiter.

Quia

Quæ maxima?

1. Si fio p t u q u e n t f t o , q u e n t e t i p s u m p t u f t o .
2. Si f i s f t o q u e n i a t p t o , q u e n i t i p s u m s u b i e c t u m p t o .
3. Si f t u d e f i n i t p t u q u e n i a t , q u e n i a t i p s i p t o .
4. Si p t u g e n e r a t i n f t o f i o n e , g e n e r e t i n f t o .
5. Si f i o f t o , g e n e r a t i n d e f i o n e p r d i c a t i, g e n e r e t i p s i m f t u g e n e r i n p t o .
6. Si d e f i o n e t e r m i n o r u m d i s s e n t i a n t , d i s s e n t i e n t i p s i g e n e r i n f i n i .
7. Si p t u r e p u g n a t f t o f i o n e , p t u r e p u g n a b i t i p s i f t o .
8. Si f t u r e p u g n a t f i o n e p t u , r e p u g n a b i t i p s i f t o e t c . H a r u m m a x i m a r u m e x p l a e t d e c l a r o n e p t a n t i i n l o c o 3 .

LOCVS XIII.

Consistenda genam existente necesse
h i p p o s i t i m e t v e r u m ; a n t q d n a m
 e x n e c e s s i t a t e h i f i g d e p p o s i t i m f i e r i t i n l o c o 3 .

Nam si q̄positio, sequitur q̄positum su, erit
 en q̄positum. Quod si q̄positio ḡflectatur
 n̄ fuerit, nec q̄positum erit. Vocatur
 antecedentium et ḡsequentiū. Inveniuntur hoc
 Paragelmate ab Arte vni ex altero
 colligere, vt cā vt signi rōne Antecedentia
 et consequentiā. Sunt aut Antutia q̄posita
 q̄ integrā p̄p̄em efficiunt, vt facti vt
 q̄ty adiecti.

Describe Notam Antutium et
 ḡsequentiū?

Continet maximas desumptas, a q̄positi an.
 tūtibz vt consequentiū, vel q̄positi oppo-
 sitū, vt in vt antutis sū iam ḡsequit nec-
 cessaria, aut ḡtra, vt vt antutia sūnt si-
 qua naria, consequentiā sūnt signata naria.
 Oppositū antutū erit. Deperit Ergo n̄
 e Virgo, Prouincia Myasū et spoliānt,
 Ergo n̄ e ḡnens p̄tor. Antutis naria cā
 ḡsequit erit si dicas: Sol 22 Decemb̄ in-
 gredietur Capricornū: Ergo dies illa erit
 nobis breuissima. Cor e Vereno misactū,
 Ergo certū mors iminet. Necstratūm sū
 gnūm erit. Verūa probele cocta: Ergo p̄rang

cum ante cor. l. q. cum colore comparo modo
logi in pedit tang, sicut inum antur.

3. Et aliqd ante cetera dicitur dicitur et qd qd
et dicitur dicitur dicitur et dicitur dicitur
dicitur dicitur dicitur et dicitur dicitur
dicitur dicitur dicitur et dicitur dicitur.

4. Antur et aliqd tang, principium et ca:
et hoc ipse est duplex. Proprium ut res
motum, Remotum complectitur eas genter
ad quas n hi ta effecty sicut: sed et.

aliq complures, et q uim effecti euerthi uer
quoniam, qly ualut auclit hinc effectum
qly. Et si iamentu, latentes, hinc, erigi
dicitur e. Hic effecty p n eo illa caposita.

Proprieta ea et q proxime cum effecti
inigitur, et ad quam pprie et p se, ual
semper ut plerunq, qly qly hinc in
ponatur in actu, et hinc in effectu ca.

Hoc dicitur e. Ergo e hoc fuit Faber.
Causa antur acti e, ad qua effecty qly qly
pabet, sed n semper, nisi alia p cedat.

5. Antur et aliqd et qd qd rone ordinis.
Est aut ordy ut gtinger ut nary. Ne
uery q pender a na: Sic ordinis na
ignis aërem, aëre aëre q cedat etc.

Answer
tantum
pauca

F. 6. gling

ratione est demonstratio arg. epagogenica
cedunt. effectus semper uobis priores, cause
posteriores in primis in intellectu.

8. Est quoddam autus et quoddam gignit
gubernat ut p. fractione. Sic tota h. gubernat
priora: gubernat sequuntur acentia. Ceterum
semper tempore, semper aut gubernat p. cedunt,
quas demerit effectus sequitur. Primi uisus
simplicia gubernat p. cedunt sua principia
ta et composita.

9. Autus quoddam et gignit ut signum
ut narium, vel p. habile. Ex patuit
ad obtutum iudicis: ergo narium. Signum
n. narium: necessarium signum: flant:
ma eni cuit e. n. b. b. g. Ergo fuit in n. b. b. g.
in censa ex halatio.

10. Quoddam e. fortuitum autus et gignit.
Autus fortuitum, quod in se plane gignit
efficientia: ut gignit inferendi uim et
facilitatem tu. Consequens fortuitum, quod
in se sed p. autus, et rari sequitur. Socrates
e. gignit natus, Ergo ciuitatem biber.
Fortuitum ista et p. autus cohaerent. For:
tuitum erat illud gignit, quod p. autus fuit p. autus

die cogitabat, the futurum reperbat. Anie
distinctione que unie.

χρῆσθαι ἀντὶ τοῦ ἐπιπέδου βροχόν: ἀντὶ τοῦ
ὁ χρῆσθαι.

ὁ δὲ λέγει ἐχέοντων ἢ περὶ ὅτι ἐπιπέδου.

11. Audacia et gressiva, si qdē contingentiā
Contingentiā audacia vero, qdē faciunt
ad effectum producendum, ita tñ, ut et nō g-
cedere potuissent, et hoc si duplici.

Vel n. idē tñ dñs contingentiā, quod est
ut fieri, vel tē effectus nō potuerit absq-
illis, tñ nō nāvis illa audacia in eo si pos-
sita, aut nō nūc et absolute suos effectus
ad finē potuissent: ut quod effectus hic
et si sua nūc potuerit, absq- illis potuissent, quō
vni quādam ad hunc perveniendum effa-
ctum, hant. Sic actionibz pluribz ser-
pi medie vna sūt eademqz actio p dñs,
quōm si gila sua respa effectus dūd qz
et vni hant: potuissent tñ eorū vniū atqz
alterū absqz vllō effectus nō vniūdo pter-
mitti. Contingentiā. v. sicut qdē affectus et
nō pī, si v. q. nā, distoer, alteroer, q pot-
terant nō potuissent, et effectus nūc actus

q̄ casus fortuitus n̄ terrūm̄pi non cūq̄dam
solum.

12. Anticipatio et ḡsentia n̄ria. Est autē p̄p̄
ntas: absoluta ḡntia om̄i excludit,
s̄p̄ p̄p̄ntia, q̄ n̄ om̄i ḡntia excludit.
Absoluta utas n̄ se b̄ḡ diuinit̄ h̄t̄, et
m̄a exp̄t̄ b̄ḡ. Conditionalis utas ē: For
ma in re ē. Ergo p̄p̄ ex h̄t̄ m̄a, agit̄ in
effectrix: p̄p̄ h̄t̄ ut alij ḡntiati b̄ḡ
m̄a f̄m̄ in formata. Poterat m̄a n̄ ex
poterat n̄ t̄re, p̄p̄ h̄t̄ actū fieret m̄a,
poterat efficientis actus interuerti.

13. Anticipatio alia f̄t̄ ioc̄a, alia p̄p̄ria
f̄m̄ n̄ alia f̄t̄ d̄r̄t̄ q̄ d̄r̄t̄. alia d̄r̄t̄: d̄r̄t̄
se q̄ d̄r̄t̄. Anticipatio d̄r̄t̄ v̄no, ad q̄
alia plura ḡf̄t̄ p̄t̄. Anticipatio d̄r̄t̄, q̄
f̄t̄ eiḡ d̄r̄ ambitu (ut ita loquar) in
eff̄m̄ suo. Abs̄t̄ p̄p̄ntiam p̄p̄ntiam.
Itaq̄ accepit, ut n̄ accepit p̄p̄ntiam. Ergo
p̄p̄ntiam. Poterat ad p̄p̄ntiam et
alia seq̄ effect̄: Poterat h̄t̄ n̄ seq̄.
Paller: Ergo inuiditate laborat. Est ḡf̄t̄
ḡntis cōij. Nam et ira p̄ p̄p̄ntiam et
ca, ut amor, ut d̄r̄t̄ d̄r̄t̄, ut media, ut
alij.

16. Quaedam autem et generantur generatione
 di. *Indivisa.* *Nonne generis ad qd per qd*
legitur: unam et fratri causa efficiens qd
est. Itaq; verba sunt et pnt qd ad
alio qd prius et postari recipiunt: et
q; qd prius pcedit, verba pnt et sequi.

17. Quaedam fr absolute, qdam composita
 autem et generantur. Si e corp; nate, et
 moveri qd esse poterit. Si corp; simplex
 e, aut pta rectum aut circulari in eam
 erit mobile: si pta rectam lineam, rurs
 sum ut ab uno ad finem, ut a finis ad
 inam feretur. Si corp; acutum et cetera
 glubum crasi affectum, erit aut sanu
 aut aegrum. Contingit simplex. Si e ani
 matum, e vita habitum. Si in istis finem
 cuius tribuit. Si forti e aio, nulla p pnt
 recusabit piculum.

18. Sunt alia tibi, alia sibi adiecti ante
 cedentia et generantur. Si virtus erit, erit
 habitus ai, si habitus erit, aial. Tertius adie
 cti, si virtus e habitus ai, certu e qualiter
 n aliqd se ipso, sed aliqd in alio. Si habitus
 e aial, homo sentiendi facultate qd
 dicitur erit.

si si audus cā p̄pria, nē p̄fecta, p̄h-
 lo dōr ex p̄lētū et totalis, v̄t inēdiatē
 q̄tūti opposita. Et q̄tūti si audate se
 nequit v̄t tōne p̄p̄tū actū v̄t temporis
 et loq̄ rōe. Valē idē cū p̄ an-
 tūte, ponitur p̄mō s̄ctū: p̄ q̄tūti v̄r-
 vi et p̄mō s̄ctū p̄p̄mō atq̄ ad q̄tūti
 tō dōr: aut cū p̄ audate signū nec
 cessariū et tale, p̄ cont̄p̄te signatūm
 nō unū ponitur. In reliq̄ n̄ valet: si
 audus sit angūlig q̄tūti n̄ valet: si
 audus n̄ sit p̄pria et p̄cipua cā q̄tūti:
 Si cont̄p̄us sit auct̄ cor: si audus or-
 dine tm, et tal̄er ante cedat: si audus
 et remotūm, particulare, et fortuite,
 cont̄p̄geat. Item si audus sit cā dūda
 p̄ci tū etc: deniq̄ p̄ v̄t audatūm et
 q̄tūtiū distinctiones eūdem et viden-
 dūm, quōdo wh̄ereant in singulis audatūm
 et q̄tūtiā. Prōinde hoc axioma intelli-
 gatū de audate, q̄ si cā p̄pria, p̄fecta,
 totalis q̄tūti, n̄tā cō n̄ p̄tialis et orga-
 nica tū. Et q̄ dōr n̄ x̄ora audus: de
 audate q̄ inēdiatē q̄tūti oppositā, q̄ si
 p̄mō s̄ctū. Non q̄tūti: Faber n̄ amplig

2. Ergo nec domus e. q. faber e. cu. partit
nec b. ca. p. p. h. acty, se tantum vone
t. y. r. d. g.

2. Posito Antate, ponitur q. f. q. r. Et hoc
p. n. n. c. i. a. m. f. u. s. q. d. i. h. o. m. i. b. y. e. s. e. p. i. e. n. d. u. m.
Valet hoc axioma in foto et p. p. r. i. o.
t. d. b. a. i. n. o. v. a. l. e. t. s. i. f. o. t. u. m. u. m. a. n. t. e.
c. o. m. p. e. t. u. r. N. o. n. n. s. i. R. e. s. p. e. o. b.
u. l. e. a. t. u. e. o. i. t. s. i. u. o. r. p. p. e. o. b. u. o. r. i. t. a.
b. u. m. Et Valet itaq. et in u. y. p. x. i.
m. i. s. u. e. i. p. u. r. p. f. e. c. t. i. s. d. i. o. r. o. r. a. t. i. o. n. i. s. V. a. l. e. t.
i. n. c. o. n. t. r. o. l. u. t. i. b. y. e. t. i. n. a. l. t. i. p. o. s. i. t. i. s. n. v. a. l. e. t.
i. n. i. s. q. t. e. m. p. o. r. e. a. n. t. e. c. e. d. u. n. t. o. r. d. i. n. e. e.
t. d. i. c. i. N. o. n. v. a. l. e. t. i. n. a. n. t. e. t. i. b. y. q. s. i.
f. u. n. g. u. m. u. n. a. p. o. t. u. h. a. n. t. n. v. a. l. e. t. i. n. s. i. g. n. i.
p. r. o. b. a. b. i. l. i. b. y. e. m. u. l. t. o. s. t. r. l. i. b. r. o. s. e. r. g. o. e.
d. o. c. t. y. E. s. t. i. a. m. o. r. g. a. n. i. c. a. p. a. r. t. i. s. s. i. g. n. i.
m. i. n. i. m. e. n. r. i. u. m. F. r. e. q. u. e. n. t. e. m. i. l. e. l. e. h. t. u. r.
E. r. g. o. l. i. t. e. r. a. r. u. m. e. a. m. a. n. s. N. o. n. n. s. i. g. n. i.
n. r. i. u. m. n. c. a. r. e. i. p. e. a. e. t. c. S. i. g. n. i. o. n. e. t. r. e. n. i.
e. n. t. o. e. r. g. o. e. a. d. e. m. c. o. n. s. e. r. A. n. t. u. s. e.
s. i. g. n. i. u. m. p. r. o. b. a. b. i. l. e. n. t. i. n. n. r. i. u. m. e. t. c.

3. Sublati i. s. q. antati in suis tollantur et
ea, q. v. n. e. p. o. s. s. e. n. t. v. t. s. o. l. e. n. t. I. n. a. l. i.
p. e. n. d. u. m. e. t. h. o. c. a. x. i. o. m. a. f. u. s. i. n. u. m. p. a. n. t. i.

descriptum. Valet. n. in iis q' antea cum q'
 sequente hnt, vt q' ea sunt p'pria, et p'fecta
 eoru, q' tunc in se g'fanti. Sol nondum le vty.
 Ergo terra nondum le illuminata. Caret
 notitia practica, q' discernimur inter ho:
 nesta et turpia. Ergo venity ad res
 reverendas le in epty. Dominanti hi, si plu:
 rimam in Rhetoricis, Poeticis, Medicis, Chir:
 romanticis.

4. Positi iis q' in suis antebity, ea q' p'p:
 nuntur, q' g'fanti solent in se, vt pat:
 Si s' ea, q' g'fanti in suis, ita te habeat
 cum Synonymis vel Paronymis g'fanti
 vt nullo modo simili pat, vnu sit a longi
 t'um et p'prium, signum cute et nouum
 signatum, ea et effecta reijcy: Si
 le corpy nate, erit mutabile.

5. Que coiter antecedunt n' vno certu
 g'fanti inferunt. Morbo laborat. Ergo
 morietur. Capis in latinis et Graecis
 literis p'prie medicis et facere. Ergo
 soli d'um g' sequetur v'nditionem.

6. Que p'ximie antecedunt taliter ut ff
 illa, vt semp' vel plerumq' g'fanti inferunt.
 Extructo

Extincto ignis calore se mors nris se-
qtr: Hyeme plerūq; frequentiores sū
pluuiæ, q; æstate, Semine iacto, plerūq;
Vegeter oriuntur, n̄ tū s; et nris.

7. Quæ rone temporis et quomodo antecedunt
n̄ s; q; q; n̄ ferunt s; motum, q; casu
m̄ p̄dri; p̄t. Non n̄ si terra gremio
mollis et subacto semē sparsum ex-
cit ob id s; et nris tepet factum calore suo
diffundet, et obijerit herbescentē ex eo vi-
vidi datem, neq; nris, si n̄ n̄a febris s; r̄
p̄m̄ h̄rta s; r̄m̄ adoleſit, et in lmo
gremiū cū lato, n̄ cipiit erigi; et ob id p̄ factū
formā spica n̄ dūct, et paulatim ad
fūm em̄ p̄ dūctur.

8. Quæ Talia et d̄d̄y antecedunt n̄
s; p̄t s; r̄ antecedē, nec q; q; nris n̄
ferunt. Nō n̄ si copius impator q; scrip̄t
si ad diem d̄ctum gūenire n̄ s; r̄, si d̄
lectum habuit, si castra Vallo fossaq;
mūnit, si inimicis n̄ fructa h̄ s; o b;
iūa p̄cebit, si eques s; r̄ l̄m̄ b; p̄ l̄is
factis, aut cōt̄ copijs belli fortunā ex-
periri statuit, ob id hostes l̄m̄ p̄det
nec s; arid.

9. Audacia rei veri gratia nonnulla, sed
 in oia referunt. Errores et effusi by
 gta s. W. S. u. lo. d. s. colligimus.

10. Positur res per audacibus, prout et
 q. Si validi et sicut tibi in nullo
 in flammis, eruptio e ca. b. v. x. u. r. coru-
 tionis. Illa posita et haec ponitur.

11. Veram audaciam, q. non signis e au-
 gustis, in ordine et loco p. edit, et:
 est virtus placidis obsequiis bonis: Ab-
 tinere bonis placidis e velut na. b. u. d. =
 sor, si comparatur cum virtute, q. de pl.
 ribus alijs q. dicitur.

12. A. Posse audacis ad gratiam positioem
 valet q. s. u. b. i. o. Hinc. fa. Hypothesis ab
 audate affirmatio, ad gratiam q. affirmatio.
 gratiam valet. Neq. s. i. p. t. r. s. o. d. de
 terminis s. u. e. i. p. i. s. s. e. i. n. t. e. l. l. i. g. e. n. d. u. h. o. c.
 p. n. u. n. c. i. a. f. u. m. Et si roaueris.

I. A. s. e. ad g. e. g. Si Scipio callus fuit, certe
 uirtute p. d. i. t. y. f. u. i. t.

II. A. s. t. l. o. e. r. p. p. r. i. o. t. a. b. e. Si e Christianus
 sua salutaris p. e. m. in solo thro collocabit.
 Si e ho, poterit erudiri, ut e rapax disipul:
 nae.

III. A fōto et p̄p̄is acente, sed in separabili. Si nate Corp̄, continetur ac̄tu to p̄dā. Si. b. fat̄ ē Herba, ut planta.

IV. A cā p̄p̄ia et re c̄p̄ia, ad p̄p̄ium et re c̄p̄ium effectum.

V. A signis n̄r̄is andati b̄y ad signata, c̄gni sunt apud Medicor̄ pl̄urim̄ morborum et mortis.

VI. Ab iis q̄ p̄ob̄is antecedunt, et à q̄ntis in separabili b̄y. Sup̄ior aut̄ loq̄ n̄ valet si argumenteris.

I. Ab iis, q̄ d̄eb̄is t̄m̄ ante cedunt et d̄eb̄is C̄p̄it signa in h̄olem inferre. Ergo v̄nic̄ fallit h̄ec q̄ntia. Amplexus ē salūtate doctorum am̄. Ergo q̄ternū bitur.

II. Ab iis, q̄ d̄ob̄is t̄m̄ et v̄nic̄ n̄r̄i ante cedunt, ut n̄ t̄p̄t̄. est ac̄t̄, Ergo h̄o d̄.

III. A destructione andatis, ad destr̄ct̄ionē q̄ntis n̄ valet arḡt̄m̄. Vel a b̄ oppōit̄o andatis ad q̄ntis oppōit̄um, ut à negat̄o andatis ad negat̄m̄ q̄ntis n̄ valet q̄ntia. Et si argumenteris.

I. A p̄e ad q̄, ab angustiori ad c̄oiḡ.

II. A sui quare ad v̄rte, Pet̄y n̄t̄, c̄oiḡ n̄ c̄oiḡ.

III. A cā p̄tiali, ad finem totū effectam;
 à p̄tenti generali, ad r̄togrulic totū effectam.
 Abs est brachium. Ergo corp̄ n̄ ferit,
 n̄ valet.

IV. A s̄tō ad auct̄ cor. Non ē asing. Ergo
 n̄ te quāntitas etc: —

Ceterū à negatione auct̄tur, licet ad nec
 quēntit̄ p̄cedi. Si r̄tūmeris à
 s̄tō p̄rio et p̄prio p̄cedi, à p̄tenti,
 et p̄tenti cā effectū, fr̄ati, moral̄.

Calum n̄ ē leuē, Nō ergo r̄u s̄u fertur.

Desunt lapides, ligna, cat̄ etc: neq̄

Ergo fieri dom̄. Item à s̄tō ad agut̄m

p̄p̄m auct̄. Non ē t̄o, maḡ n̄ ē

capax disciplina. Licet p̄cedi ad p̄o

quēnt̄ negōem: Et nullam auct̄ caret

uirt̄. Ergo nec sap̄a, nec alia auct̄.

14. A destr̄uē t̄ōe ḡs̄nt̄ recte p̄cedi

ad destr̄uē t̄ōem auct̄tur. Valer̄ hęc

regula si negato ḡs̄nt̄ ut p̄prio, ut p̄o

sub n̄ ferat negōem s̄p̄i ut s̄tō. Si ab

effectū recipio et d̄m̄o v̄o p̄cediāris

ad eam recipiam. Si n̄ ill̄icit. Soll̄ n̄ ē

ort̄. Si nulla t̄e n̄ hōie v̄rt̄y, nec p̄cedi

si erit. Non semp valet in q̄, q̄ v̄bet
et talis in q̄ sunt

15. Posito q̄ sunt, ponitur andus, vt à
q̄ sunt affirmato, ad Anterior affirmatio
tionē p̄gredi licet, si s̄ q̄ sunt si
d̄x̄ d̄ eisor, vt si p̄ria aff̄do si d̄x̄ d̄
d̄bi d̄us, si s̄ effecty p̄x̄ing et reu.
p̄ḡ cuiy v̄nica t̄m et n̄ca, ut q̄ in ad
ca s̄i posita. Non valet hoc r̄ḡta
in p̄ q̄ sunt q̄nḡ intelligas: si ēc̄e au
d̄ens: si fortuitum euentum, si euent
c̄y signum p̄babile s̄i t̄m: si q̄ sunt
hi euenty, q̄ nullam c̄m n̄ratam
s̄cat: Ut in t̄m act̄a s̄i ex̄istente: Ut
mundy facty ē. Ergo t̄m euenty
eiḡ n̄ra. Hoc n̄ q̄ sunt nec act̄a, nec
d̄u d̄x̄i c̄m aliquam in n̄a p̄ceden
tom habuit. Negi s̄i p̄ior valet r̄ḡta
si q̄ sunt s̄i euenty, q̄ t̄m pl̄i res ē p̄nt
Ut aqua ē callida. Ergo igni s̄i
cale facta. Non valet q̄ sunt, q̄ et
sole, vt agitoe calefieri pot̄nt.

Locus

LOCVS XIII. ☉

Considerandum e' et an tempus alicubi differet: An q' p' q'ante a'rio positio, ignis, a'rie caris tempus respu' in su'. Vocari p' nota q'antitatem, respu' tempus q' s'ideratoris: Vola' tempus, a'ndatum et q'antitatem.

Quae definitio?

Est Periocha maximam, q'by q' s'ideratur an q'ur or tempus, an verbo tu' in haecat p'posito. Et aut q'ante se hois absq' vlla lo'i, et tempus exceptione. Quaeitur an q' quod nutritur, crescat, an lo' crescere sit q' q'ur nutritiois p'petuum. Negatur, q' hois semp' nutritur, n' s' crescant.

Cuius vsus?

Vtilis e' hic lo'q' ad s'olue'ndu' et do'br' endu'. Ad as'ruendu' si' caus'or sine temp' poris et lo'i exceptione cum a'ndatene' etatur. Ad s'olue'ndu' si' temp' p'ferre p'p'ria, q' d'ic'olatur q'ur ab a'ndate, item si' q'ur sit plus in q' tempus p'p'ria p'antens: si' a'ndur vna' vt altaram temp' p' p'om' complectatur, n' oem.

Quæ, maxime?

Fere eadem cum superioribus. Procipue tamen
motentur. Plures .n. referre supradictam
foret. 1. Posito autem sine loci et temporis

ab aut
ubi ad
ignis
et
sine

exceptione ad contrarium valet. Si quis tempo-
ris. ratione coherere potest: Ut, si tres, et alia
Si tunc, e. inflammatus, coruscus legitur.

2. Posito tunc autem tempore quo quodammodo
amplius potest, non valet ad autem ad contrarium
locum. Ut non licet quodammodo per absolute ponitur
Ut si legitur: intelligitur. Ergo recordatur.

Interdum .n. hoc intelligitur. Ut non recordatur
est grave corpus. Ergo autem hoc sicut dicitur.

Sed dicitur quodammodo in quibus sumptis et absolute
legitur: sed proprium dicitur non nisi certi temporis
et loci respectu quodammodo.

3. Posito quodammodo tunc temporis, et loci, ponitur
autem. Sic posito proprio autem, ponitur
autem.

4. Remoto quodammodo tunc temporis et loci, et
tunc sicut nomen abicitur. Si in senectute
nulla incrementum, certe nutrimus in senectute
tunc non infert sicut incrementum. Materia
forma, et hoc huiusmodi et superioris tunc non dicitur
polemate facile in toto libro quodammodo et tunc

ratio

tenem et minime uera ueram, fere so-
lent ad ~~ut~~ digredi, historias, fabulas
copiosas expositorum interponere, neq; si:
recte arguti responde.

Quae est huius Notae definitio?

Nota transitoria est quae uenit a priori te-
nili uera ad aliam copiosam et uero:
error ueram disputandi scopum uer-
tere: ut ad plarium a proposito uerbis pa-
rim comodo ad alia uera ea quae uenient
traducere.

Quotuplex usus?

Duplex: Nam et adfringere et destruere bene-
ficius transitoria pingu.

Ualeat ad asserendum, quod illa uera, ad
quam ut abducimus ut ad ducimus, cum
pro proposito gerunt: et ueris inde sumptis
proposito hinc gubent. Ad destruendum quod
ea, quae per digressionem inter ponuntur, et ex
alio genere petuntur, cum pro uel pro,
quae ueniant, ut in eodem modo, ^{eaque} ^{argu} ^{frase}, quae
ad uersum ualeat: iubemur itaque, in ter-
minis, comodo nobis proposito, ut ad uentura

alia, ut quantia ex alijs quibus petita con-
 tinere, ut si vere velle de hoc p-
 plomate disputare: An Voluptas sit bona
 in mediana prime petenda est a 3tia fi-
 gura: ut in tertia p-ter Sylla formand-
 e fit. Sed si longig digredi velim q-
 fenestra remota ra n- spicio ut vera
 ut q-are respod. Et voluptas e n- into
 rem transfert ad int. Ergo e bona: ut
 d- q-are: Ergo n- p-fecta: Ergo mala.
 Dixi triplice ee digre f-ocem, q- tri-
 plicia tu audacia, conjugata et adu-
 q-og tang, nra hinc loq- maxime
 conf- lientur. Nra e q-udo digredi-
 mur ad audacia ut q-antia, n- q-om-
 yxima, sed nra tu ut p- b- h- a.
 Queritur an i- l- itia sit medio intar?
 R- Est quia definitur verba voc. Sct-
 mod- digressionis e Sophistic-: frau-
 tu in eo n- apparet. Queritur an-
 mundi si g- lobosus? Negatur: q- si
 long, ceteri et reliq- erunt g- lobosi: at
 reliq- (si pl- res forent.) g- lobosi n- essent
 hoc ipsum p- batur. Si reliq- essent g- lo-
 60

bofi, plures esse pfectissima figura.
At pfectissimi unum unum in numero eo
pt. Plures autem globosa figura si
darentur, plures et tertia forma
darentur, quod globosa figura est omnium
perfectissima. Tertius notus est et ipse
Sophisticus, et fraudem appetitum generat.
Ut si in digestionem proli aliena est
ferantur. Ut quod manifestum equivoce in
tegmento occultantur: Et si diu.
Falsa refutari non possunt: quod sunt notitia.
ut quod destruitur, reduitur ab ente ad
ens. Item quod destruitur, facit malum,
cum facit non ens: malum vero malo non de-
struitur, ut malum malo non fit quod fraudem
destruunt. a et destruitur non sunt quod
traria: ideo nulla ^{ratione} destituta falsa posse
euerth

Quae sit huius Legis maxima?

1. Intra digestionem, valet translatio
ab audite ad quod.

2. In apparenti ab *Andante* ad *gras*, ut
gru, n̄ valet *vrtr*, sed interdum par:
 iūlariter.

3. In digressionē Sophistica nulla ē
 g̃secutio ꝑ terminos malè coheren:
 tes.

LOCVS XVI

Cum quousq̃ posito, multa *grtr*, respici:
 endum ē ad illa plura g̃sectaria, cum
 quis illo vna p̃mitto p̃matur id ē, q̃
 ad initio x̃positum fuit. Nota vocat̃
 g̃tantum *duo* p̃matur et implicite, n̄ ex:
 plicite positivum. Cognat̃ ē Superiori
 de *andanti* et *grtr* by, n̄ q̃t̃ eijdem
 planē n̄, sed velut vberior *sectaro*
superior. Nam in illo p̃ceptum habet̃
 de multis *grtr* by: item de *grtr* by ut
andanti by uti q̃ p̃rebit: hūc v. loq̃ agit̃
 de *grtr* by n̄ actu sed *duo* p̃matur.
Andante oc̃ *grtr* by v̄ v̄ p̃matur q̃ si datur̃ n̄ multa
 iūlarit̃ p̃, v̄ d̃fmo n̄ *duo* p̃tes, q̃z̃ et̃
 n̄

tram: singulas has ptes licet respiciat
distri buere, ut qd griv p prietates, et au
fontia griv, car, effectur iidemq p prietates
auctia et energiis diffra glidoreny.
Qua qdem oia dig mo et xol lo ti, n
expi ete simul pponuntur.

Quaenam e huius ti fmo?

Præbet nobis hæc nota maximas respici-
entes, ad multa qstantia n expressa, sed
vix dicitur, nria grum si vni cum
pimatur, et id, q ante cetera ut fandi
certum ppositum e, oio tollitur. Ut si qd
statuat, Decidia Ex virtute, is multa
facile statuit, tam pbi qz pti rone.
Si n e virtus, erit hbtq, et qdem pti ai
obseruans mediocritate, tur uos nria

Quis vsus?

Vsus huius ti tam in pugnando, quam op-
pugnando valet. Credo oia qstantia nrio
cum auctate coherent, huius ti bnficio q:
struimq: oppugnans cum multora qse:
intima, et vnum et plura ab auctate

abes

abesse pnt. Si duas gramaticas ee p-
 prie scdm distanc. Contingitby qd n refi-
 taberit, qd n: Ete libm Epistomoniam
 ee n verboru. sed reru: esse n qm.
 gentium, sed vtr ratione, ee Theoremat
 tm. Haec oia repugnant Aduari: Progre:
 pugnat et qd tm.

Quae maxima?

I. Destructa bt bno vt ois qstantibz nris de-
 struitur auctur. Crafeor qstantia sunt ee
 qualitate, vt Symetria ead libam,
 reddere corpz qstantia etc: Quae iam oia
 repugnant ee erasie repugnat aia:
 et sic falsum erit, si dicas: Nam ee
 Crafin. qm sicut indignos nos auize
 panem domini: Chri corpz, sed pan e
 homini x signa tm: illos si refutabis
 qstantibz. Ergo n papiunt integrum Sacra-
 mentu, n sunt rei corpovis Chri, n su-
 munt sibi iudiciu ete.
 Est aut hoc axioma verum tm in is qd nra
 et xabodis qstantia, ee qd qstant: vt v. qd
 vt v. dista

ut ut differa specifica ut ut primum
grus, et auctus nise pabile, grus ut primum
vel remoti.

2. Destructa ut hno vel pluribus n aris
gstantibus, n rco de structur ppositum.

Non nria gstantia si gfm dencia, fortibus
partia, y gstanti ad pntum n quoad vrtu
et absolute de fto dr, sed quoad to, ten
pe et atis acentibus adstrigitur. Ut alio
gstantia n adbolds si, eo quatu ppetem
plumis vestitum, album, ee parum q
q si hoi n que minna, n ob id qm, hoiem
n ee ait. Dotti gstantia fortibus, opib
ho, re gratia florere, egregia forma p
stium esse etc: hic a phlo remotis, non
iduisio qm, eum n ee dntum. Vulgo pler
umq, rotinat agstantibus xala pncos et
fortibus ut n e splendite vestit, n in
cedit dstantis lateribus, n fluentibus huc
cur n barbatus. Ergo n e dntus. Hoc
stultum vulgo in dntum graeco dnti:
cho videtur egmodi:

Et loquatur tunc dicitur bonis et
 viciis,
 et dicitur tunc dicitur bonis et viciis. Placuit.

3. Posito quodante, ut uno ut pluribus viciis po-
 nitur autur, sed dicitur. Ut de aiat sen-
 fit. Ergo et quod dicitur aliis finem sentit.
 Per autur intelligitur tunc dicitur. Nam si
 ponitur viciis intelligitur, quod dicitur. Et tunc
 in tertius dicitur definitio gelidit tunc dicitur
 de feto: ut si ois viciis respicitur mediocri-
 tatem. Tempus erit viciis.

4. Posito quodante dicitur quod si for fuit
 in feto, nunc gelidit illis autur feto.
 Ut angelus dicitur quod quod creatur
 et. Hoc ipsum tunc dicitur et dicitur, nunc
 gelidit ut hominem et angelum. Cuius
 sunt tunc, ut in feto dicitur affirmatis ut
 in prima maiori existente parti. Motus
 sursum inest globo violenter excusso.
 Motus illis autur leuere corpore: sed
 autur nunc viciis: Verum quod dicitur: id
 viciis nunc potest gelidit globum excussum et
 leuere.

5. A quo remouetur tunc dicitur, ab eodem autur

Sunt haec pronuntiata suis limitibus supra
positis ^{terminanda} nec q̄ sophisticis so-
luta circumueniantur.

LOCVS XVII.

Inspicienda sunt et illa, quibus necesse est
alterutrum oppositorum, ut necesse est non necesse
Si non contrariis alterum necesse, probaverit
alterum non necesse: et contra si probaverit hoc
non necesse probaverit illud necesse. Nota est q̄
contrariorum mediatorum. Ut hic locus facili-
ter intelligatur, observanda sunt haec de natura
contrariorum.

I. Contraria sunt triplicia: quaedam simpliciter
terminorum ut album, ut albu et nig-
rum, honestum et inhonestum: quaedam
compositorum terminorum: proprium, ut
deus et sensit. Nullum autem sensit.

II. Simpliciter terminorum gratia sunt multi-
plicata, quaedam logica et praefata sunt, quibus
facta sunt, et triplex illa contrariorum de-
finitio quod sit q̄ p̄ p̄ xinum idem
p̄m sex ter idem, et q̄a possunt in
se inveniuntur p̄mitari, denique longissima

Diſtinctio: q̄dam ſi Phyiſica contraria
 in q̄ly q̄q̄ ac ſolū, p̄ uno eo demq̄ auir
 puntur: Conuenientia n̄ logi cō ſed
 Phyiſico q̄re. Et ſi vniūm et mortūm.
 Motq̄ et q̄er ſi q̄traria in ſc̄a ſc̄e, et n̄
 logica ſed Q̄idēna q̄trarietate. Quia
 t̄nt ſolū item nullūm mediūm et longiſ:
 ſimam diſtinctiam. Aut ſolū item.

Nam eīdem motq̄ et q̄er in eo p̄nt.
 Aut idem q̄q̄, ſed phyiſi cūm, n̄ logi cūm,
 q̄ n̄ quā poſitiua et diſc̄ ſpec. Sic lūm
 et tenebre t̄nt idem Phyiſi cūm, ſed
 n̄ logi cūm q̄q̄: q̄ p̄rio et n̄ eas n̄ ente
 nihil q̄ ſitūtur, nec ē poſitiuūm q̄ddā
 quicq̄. a ē in p̄dicamento, ē vt q̄q̄, vt
 ſpec̄ diſtra ē oīo poſitiuūm q̄ddam.

III. Sunt q̄dam q̄traria p̄ aīrē: ſi
 capūta q̄trariōrū tangi ſolū, ſed p̄ ſe q̄
 traria n̄ ſūt. Ignis ē aquē q̄trariq̄, ſed
 p̄ aīrē et t̄to mō p̄ ſe, n̄ quō ad 86 cel.
 ſed q̄d ē aliqd̄ in igne, t̄tiam ipſa q̄tra
 rietas tribuitur ſolū. Si q̄traria ſiunt
 in q̄trarijs p̄ aīrē, n̄ n̄ abſtracto ſed in
 q̄teto. Et ex aquā frigida ſi calida.

Aquā

Agua calida et aqua frigida opponuntur,
n̄ quoad aqua, q̄ ē utroq̄, eadem n̄
mero, sed quoad calida et frigida.

IV. Contraria s̄ ut affectioe, vel affectioe
tm̄: illa p̄ se, hac q̄ aicns: illa t̄ w̄ d̄ b̄
hac t̄ ū ē h̄ d̄ q̄ ū: illa t̄ t̄ ī ū, hac
affectioe tm̄ q̄ traria s̄. Vnum t̄
w̄ ō ū b̄ ē, n̄ t̄ w̄ d̄ b̄ ē calefaciunt t̄.

Cum affectio caloris n̄ sit in v̄rio, sed
tm̄ facultat̄ m̄ulta, q̄ p̄t calefacere.

Aqua t̄ w̄ d̄ b̄ ē frigida. Stella Saturni
in et Luna t̄ ū frigida n̄ affectioe

frigoris s̄bi in h̄rente: sed p̄ p̄ ō ī ū d̄
affectioe, q̄ frigḡ in aere q̄ t̄ant.

Nam stellis nec calor, nec frigḡ, nec vlla
qualitas d̄ d̄ ō ū l̄ ī ū n̄ h̄ret.

V. Quaedam s̄ in p̄fecta, et n̄ p̄ s̄ ō m̄ ē ī p̄ f̄
q̄ traria, sed si q̄ ḡ r̄ ē d̄ ī ā n̄ t̄, contrariora

n̄ ā n̄ r̄ ē c̄ ī p̄ ī ū n̄ t̄. Quia forma et p̄ r̄ ī ō r̄ ī ō
s̄ t̄ ā r̄ ī ō et r̄ ē t̄ p̄ ā z̄ h̄ ī ē f̄ ī s̄ t̄ ō ē q̄ traria

q̄ c̄ ō m̄ p̄ ō s̄ ī t̄ ū r̄ ē m̄ r̄ ā et f̄ r̄ ā ā r̄ ȳ, postea
s̄ ū ō p̄ ū r̄ ī l̄ l̄ ā m̄ ī n̄ s̄ ē r̄ ē c̄ ī p̄ ī t̄.

VI Valgo q̄ traria t̄ ū ō ī ā ō p̄ ō s̄ ī t̄ ā, q̄ a

repugnantiā quādam includunt. In
 prima e. n. hoc fit, neg. hinc tē.

Defini tam Contrariorū quæbwr?

Est Pericola maximā ductarū ab ip̄s
 q̄ alternis vicibz sine Medio actūa oc-
 cupant, q̄rū alterū si actū ponatū
 in fcto, n̄rio ponitur alterū absentia
 n̄rio negatur alterū: et contrā.

Animā si s̄e sanū, erit agrosin. Hec
 si de t̄bita ut actū p̄fecto intelligantur,
 vera st: si de d̄ndp̄u ut nichoaro
 actū, t̄hin admittit, quā medicā Nat̄:
 tam valetudinem vocant.

Quis usus?

Ad firmandū valet q̄to q̄tū fcto
 q̄m sit oppositū eē nō posse, q̄l̄i d̄e
 luping. Utrūq; q̄trariorū in mediato
 rā simul actū p̄fecto n̄ p̄t nec: sed
 si p̄fectū actū q̄l̄i d̄etur, tū alterutro
 n̄rio n̄e. Contraria q̄ medio carent,
 si simp̄t̄sa, q̄a ex finis et principi p̄e
 medio careat, ut compone. Sanitas et

morby: vita et mors, Lux tenebrae &
sine p[er]t[er]sa: nullum tunc mediu[m], q[uo]d ex u:
troq[ue] y[st]i tuatur. Albedo et nigredo
sunt verè et p[er]fecto g[ra]dia: sed n[on] s[un]t
p[er]t[er]sa: q[uo]ia tunc media: hoc n[on] s[un]t
composita, licet v[er]o s[un]t longissime
discedant. Ad impugnan[da] valebit
si p[ro]be n[on] opposit[um] eis, quod statuat
ad s[er]v[an]d[um] n[on] e[st], ut n[on] meso etc:

Quae sunt maxima?

I. Contrariorum in mediatoru[m] vno posito
vno habitis, et caput s[er]v[an]d[um] tollitur
alterum: Et si sanitas n[on] e[st] in corpore
animato. Ceteru[m] hoc axioma s[un]t
g[ra]dationib[us] e[st] ad strigendum. Per pos
nere itaq[ue] act[us] intelligitur. Cui[us] n[on] e[st]
positum, h[ic] actum, et quod actum, care
imperfecto. Itaq[ue] g[ra]dia dicit p[ro]p[ri]o
acti, n[on] imperfecto, et remisso p[ro]p[ri]o.
Namq[ue] s[un]t acti imperfecto, illa opposit
ta, n[on] s[un]t verè g[ra]dia, q[uo]ia longissime

Qualitati[us] p[er]t[er]sa
acti n[on] s[un]t morby.

à se invicem distant. Nam longissime
 à se invicem dissidentia unum penitus ex-
 cludunt ab altero: Ut contraria acta im-
 perfecta posita, unum alterum non penitus
 excludit sed includit: puta, si sapientia
 actu imperfecto in e, certe erit adhuc morbi
 aliquid reliquum. et q. contrariorum unum
 quodlibet eidos: Ergo longissimo et minime
 imperfecto actu describitur. Capax et
 habile solum additur. Sunt. n. contraria
 in similitudine opposita, neq. deq. ante
 alterum unum illorum bene affirmatur et ne-
 gatur. Nam, sua spes opposita non ob id sta-
 tim sunt contrariae, nisi suo capax et totu
 toto describantur, unde respicienda e
 in contrariis ad certum solum. Aliud est
 unum esse numero: id est, de utriusq.
 subiecti, et parte non mutari sua posse
 et esse rote. Quod. n. proinde etiam ad-
 mittit, non amplius e idem numero et obia
 sicutitas. n. Affectio immoderata q. quod
 etiam: qua mutatur et illa tollitur.
 ete opitid solum ea cu habilitate et
 suadetur, ut alteris nisi alterutrum

Jan ita quæritur, recte no dicatur.
Angeli ut sint pte. *Alta* n mouentur
ergo qesunt. R. Neutrū. Quia q
trariōrum n nūō alterū in quō sō
suo tū n habili e. *De Genesi* Sex:
Tercū mē. Quarto Angeli neutri
capax: nec sua alia nec alii e mobilis.
Hu *Alia* sū nō dōcty. R. Non. Ergo dōcty
Non sēpt. Neutrū n hoc falso pncipio:
de quōcūq; ut de quō qtrariō alter
ūtrūm verē tr. Sēp habile sōm e
substernendū: et tūm verē erit pgressū
tam directy, quam in tūmēly n qtrariō.
Itaq; hæc regula e tenenda.
Contraia extra suā habile sōm posi-
ta, n sū amplig re, sed nomine tūm con-
traia.
Vno qtrariōne imēdiatorū sublatō a
sōm habili: ut loyice ut phisic nūō por-
nitur alterū. Ut aial n dormit. Ergo
vigilat. Sū n e auro, s' aqō sōta.
Aqui n e frigida, ergo calida. Recte
gelatōr si de frigore actū pfecto intelligat.

Nam si de in pfecto: dabitur tertium, quoniam
 e ea tepidum. Catuly enim arte diem
 nonum n uidet. roro e reg. Le. Non
 uolet q sentio q catuly canis n e ka
 bile fctio. i. Nam qritur uote fctio.
 r. temp q quo habity adesse pt. 3.
 fta tity. 4. fra absentie. Has ad
 fctioe pri uouu requantur.

Monitio

Sequitur apud Artem hac vba: Inter
 cum ita e argtandum. vt a noe tran:
 feant ad uoir fionem: sic utar p tando
 ipsum, quatu pposito, vt uoir et h i no:
 gerunt. Solari pt hic ty, ab utar p
 fctio origine vt noe: Cum p nome ob:
 ferit vt a quo cum, parum be ad re
 faciens, plinby vob pmutantur. Eni
 mag, hoc equodi plepium: q in beuor
 in de spu toe respicere ad noem vt uoir
 in fctioe
 C q e huly loy tam in q lru endo, quoniam
 in fctioe. Quia v. parum differt a
 Quinto et Octavo Co: Adiro uolunt
 hic

hic peculiare Notam q̄stitimus.
Vnde in illud obseruatur interpretatio
plura n̄ ee ponenda, q̄ nomie postulat.
fugienda et ee uiriofas, et nimis
longè petitas interpretos. deniq̄ semp̄
spectandum potius ee didicimus, q̄
oro p̄d̄ h̄ Trox̄ ū l̄or, ut lo d̄ed̄ p̄d̄
quam uictm̄ ipsius. Progre diamur
itaq̄ ad aliam Notam.

LOCVS XVIII.

Spectanda est et rerum p̄p̄t̄y con-
uersam discrepantia, eaq̄ minime ne-
gligenda. Quodam n̄. n̄ro uenerunt:
q̄dam et plurimum: nonnulla deniq̄, è re nat̄.
A rerum diff̄is, ut modis uenerunt. Ciden.
q̄m̄ eniq̄ h̄c, quod sunt diff̄e p̄p̄t̄um
q̄m̄ in hoc reatum. P̄p̄t̄a itaq̄ sunt ut n̄ra
ut q̄ h̄u gentia. N̄ra si d̄p̄ta: q̄dam
p̄ n̄ h̄u, et p̄dicantur sine omne uere p̄p̄t̄e
ti et temp̄is, ut reliq̄um substantiam, ut h̄
q̄, diff̄is, f̄mo, p̄p̄t̄um ū abos. Eiq̄modi
q̄, si nonnulla acutia q̄ d̄p̄t̄is sp̄m̄ ū
ob̄ n̄ d̄i d̄i respiciunt, neq̄ t̄ ū n̄re

ter ut vniq[ue] p[ro]p[ri]o iudicio cui t[er]m[in]o pot[er]it
à disparatis.

Quæ sunt disparata?

Proprie disparata h[ab]ent opposita spes q[ui]e g[er]it
ut h[oc] et e[con]tra. Separata ut seimeta dixeris
disparata. Idè disparata vocantur e[ss]e di:
Notiuntur g[er]itum spes d[omi]n[us] im[mo] tu v[er]o g[er]it[er]
se opposita sunt, ut liberalitas et auaritia
aut et illa disparata, si vni[us] sit spes e[ss]e dem
g[er]it, et alterum sit q[ui]o ut sim p[ro]p[ri]o oppositum,
ut v[er]o sup[er]ioris g[er]it[er] oppositum: Ut lapis et
planta, planta q[ui]o e[st] corp[us] animat[us], Lapis
e[st] corpus, q[ui]o e[st] sup[er]ior planta q[ui]o Argumenta
n[on] aut, ab vni[us] disparati negoc[io] ad alteru[m]
affirmat[us] et g[er]it[er], ut e[st] h[oc]: Non ergo filius
est[us] i[us]t[us], n[on] ergo in i[us]t[us].

Quis v[er]us istig Nota?

V[er]us e[st] Duplex: Valet. n. hac Nota et affir.
mado et negando, et asserendo et destruendo
In affirmando valet cum diuersi in h[ab]ere
ti modi n[on] g[er]it funduntur, sed e[st] g[er]it[er] mo
assignatis in destruendo, cum g[er]it funduntur,
v[er]o

ut si fuerit, plerumque contingit hunc effectum
obis suis membris nasci. Et bene quod dicitur,
quod si rex in solis et quod dicitur et non fortiter re-
mota, respiciat, invenietur contingere et
auxilium. In diebus quibus, ut sole rede-
ante à Capricorno ad nos, dies apud nos
ere sunt, nunc cum rex pugnabit: cum p-
dicatum est reliquos et unum effectum. Nam
potest ut dicitur modum utatur implicat.
Et haec res contingitur oppositum in adiecto.
Oppositum in adiecto hoc cum potest nec
esse nec pugnabit aut res potest de se dicitur:
sed illi ut apte ut occulte opponitur.

Quae maxime

1. In problematibus dicitur, quod unum, illud est in
et ipse est. Si unum solus ab alio redit
noviter gratia, ut redit et ipse dicitur.
2. Quod contingenter, illud nec in nec ipse
est. Hoc plerumque gignit hunc, ut dicitur
nec ipse hunc ordo manet. In tempore me-
dioris plerumque est existeret. Ergo
in ipse nec in ipse, in quibus illi regit

et interdum maximus e fervor. P oe
 hic intelligito ptni spcr ptni oia vniq
 spci iudiciu dui. Semp aut respicit tem
 poru roa, q oia iudiciu et spe, ve
 luy iouum equales inter se hnt ita vt
 nulla spe nullam inq iare dari possit,
 de q n pdi: etia illud qtm: nulla et
 temp, tnulla ty. n q ptni foto n in hoc
 ret. Non ve e eodem no de spetg et
 quidm dui intelligend. No semp de
 temp e auipia tar. Nam implerung
 g hngenti by, hnt maxima p tempis
 cum hoc pto que n at, tu p n hie:
 rento suuqur de h p ab euo h g hie:
 gentia sua nra, nec qustompe se co de
 no hnt.

3. Quod nescire e nesc, et g hngit et pos
 sibile nesc. Per possibile et g hngent,
 illud intellige q suuqur de h p ab euo
 de nesc, g hngit p, cum h p hie n
 ee: sed quid opponitur h n possibile ee:
 et sp ad arum g hngit, etom q opponitur
 h p hie.

4. Quod n si nec sp n e, ad g hngent h
 (cont)

dicendum e[st] in eo. Ebriosi plerumq[ue] in aetate
morti pereunt. Est in d[omi]no p[ro]p[ter] hoc. Nam
q[ui]d[am] ebriosi p[er] alios cas[us] s[ua]m inueniunt.
Qui nimis de s[er]uati[one] laborib[us], cito mori-
untur. Est Cochinger. Nam p[ro]p[ter] ex-
crementor[um] pau[er]itate[m], p[ro]p[ter] aeri[em] temp[er]is
em p[ro]p[ter] cali[dit]ate[m] et h[um]iditate[m] natiui q[ui]d[am] ha-
boriosi s[un]t h[ab]entes d[omi]ni s[ua]m inueniunt.
5. Quod d[omi]no n[on] e[st], n[on] p[ro]p[ter] h[ab]ent[em] plerumq[ue]
e[st] h[ab]ent[em]. Nam q[ui]d[am] p[ro]p[ter] h[ab]ent[em] corde
vulnerato m[er]ere, sed n[on] n[on] e[st] et s[ua]
uenit.
6. Plerumq[ue] in h[ab]ent[em] n[on] raro dicenda e[st]
in eo, plerumq[ue] h[ab]ent[em] in temp[or]e sibi
m[er]ere in m[er]ere, auer[si] sunt, n[on] ita raro.
7. Quod pauciorib[us] n[on] e[st], id p[ro]p[ter] h[ab]ent[em] plo-
rumq[ue], p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] h[ab]ent[em] h[ab]ent[em]. Pauci q[ui]
poenitentiam ad vite[m] s[ua]m v[er]y d[omi]ni
h[ab]ent[em], solum facti s[un]t, raro q[ui] tenere
militatim abeunt, bene m[er]ere red e[st]
raro, q[ui]d[am] uiam p[ro]p[ter] h[ab]ent[em], s[ua]m t[em]p[or]e et
s[ua]m in[te]nt. Quamobrem h[ab]ent[em] n[on] p[ro]p[ter] h[ab]ent[em]
h[ab]ent[em]: nec de i[st]o tang[er]e plerumq[ue] q[ui]d[am]
gentib[us] s[ua]m e[st]. 8

8. Quod nō sit in modum Affatis, negt
 alio nō inue: et de vno quō q̄ n̄ hē-
 vendi nō in suo gre in diuina forendat.

9. Ab vniq̄ dīsparte affirmatōe ad al-
 ter negōem, et vice v̄sa, valet conse-
 cutio. Est hō, ergō inē stipes.

10. Idem s̄m idem negt ex dūo dispa-
 rata de eodem simul q̄ dicari n̄ p̄t.

Ut ē iam docty: Ergō n̄ in docty. So-
 ler ē corporey. Ergō n̄ in corporey.

Notandum t̄n. In dīsparata tota, v̄l p̄ta
 et seip̄ s̄r s̄r alia opponenda, vt s̄m
 suay p̄ter q̄ signat: Ut hic ē docty. Ergō
 n̄ ē in docty. R. Negt q̄ q̄ntia, q̄ fieri
 p̄t, vt n̄ s̄m easdem res hōc dūo in tolli-
 gantur. Nam Mathematicy docty in-
 docty nōding ex p̄t. Paries ē alby: Ergō
 n̄ ē niger. R. n̄ valet; fieri d̄ p̄t
 n̄ tota hōc dūo opponant, nec s̄m
 easdē p̄ter. Forsitan n̄ in ea p̄te, q̄ ē
 ad dex̄terā, paries ē alby, in ea, q̄ ē ad
 sinistrā, ē niger. Sed si s̄m easdē p̄ter
 in tolligat, bona ē argutio. Itaq̄ dīspa-
 rata t̄n opponenda, vt tota, vt s̄m esse
 p̄ter

ptes vte acty vniq, et eiy de tempis. Ut fua
nidocty. Ergo n e docty. R. Mutatur
tempy, estq, fatta fig: d: iton, item igno
natiois e lenchi comititur, et di parat
ta fi hoc to docty et in docty, q n egde
tempis vte opponuntur. Sic fi dicit
Apti habuerunt aia vicia. Ergo nulla
privata bona debent ee. R. Mutatur
tempy, et di parata hic n fi privata
et vicia, q n eiy de acty et tempis vte
opponuntur. Illud. et no tantum: dispa
rata n ee es vte opponenda, q vtriq,
et vtrid n est. Disparata n quam n vte
qris, eorumq, q vtriq, vicia fi, sed q ad
disparata e opposita, eorumq, q singulis
fi illas distras quereant, fi oppone
da. Item viderem vtr et vtr et q:
ficiant vte sunt disparata: vt vter neg
e coloraty: Ergo alby n e coloraty,
qa alby n e niger: et duo bis disparaty
idem n e negt. R. Duo by disparaty
ca qris, oig q, vtr respa, quid vtriq, quere
nt, vtridem, vt alby et niger, vtrq, e colo

coloribus. q̄ hoc le geng. S per aut n̄
 rōe cois y rōe se di s̄ni quēnda & cum rōe
 q̄rōe idem aliq̄. Sed rōe differētiū.
 Et dū rōe tertū, q̄ vtriq̄ n̄ e, n̄ s̄nt
 sep̄anda. Mathematicy & docty. Ergo
 dū rōe docty, cum n̄ s̄nt Mathē:
 mat̄y. N. C. q̄ docty & vtriq̄
 eōe. Itaq̄ n̄ s̄nt Mathematicy et docty
 rōe dūti disparata, sed idem aliq̄.
 Pr̄ hūc le ho: Ergo hūc es ho, q̄ es illig
 filig. An. Pr̄ et filig s̄nt disparata. Rē.
 s̄nt hūc tū s̄nt n̄ p̄tū rōe disparata.
 Ad disparata itaq̄, requirūt, vt inter se,
 rōe p̄tū rōem opponantur: et ut tota p̄tū
 n̄ tū q̄dam illorū p̄ter intelligantur.
 Noq̄ s̄menda s̄nt appōita tū vt p̄tū
 p̄ter minime principales. Ut n̄ a dif-
 paratis p̄tū rōem arḡtū valeat, neque
 vt p̄tū rōem et actū, vt eiq̄ p̄ter
 principali s̄nt. Est n̄ docty n̄ Mūsicā
 Ergo n̄ docty eōe: Rē n̄ valet: q̄ docty
 n̄ docty vniq̄ certū rōe debent opponi
 Ad liberor bonor, Ergo nullo noalor.

Re. n̄ valet, q̄ bonū et malū hūc n̄
totū rōd, s̄d p̄tūm resp̄ū opponitū.
II. Disparatum de disparato p̄dicari n̄
p̄t n̄ abstracto, et iwe p̄pria sc̄ior: si
ē creatura n̄ ē creator: Intelligē de
p̄pria et p̄tūta p̄tū rōd. Nam in
sona filij D̄i hūc q̄ ē creatura, est
DEVS.

12. Disparata n̄ ḡreto de se in se
p̄dicari p̄t: s̄d p̄tūm p̄tūm
q̄dams p̄tūm q̄ ē eodē, et n̄ p̄pria sc̄ior
rōd. Sapia n̄ ē semp̄antia: s̄d tem
p̄ans ē sapiens: Ideo q̄ temp̄ans n̄
addō s̄r sapiens.

13. Ea q̄ disparatis n̄ s̄nt, aut q̄ by illa
n̄ s̄nt de se in se in abstracto. Ex p̄
itū p̄pria sc̄ior resp̄ū de se in se
p̄dicari nequēnt. Moto orbis et s̄nt
v̄ltam linea s̄t disparata ille cele:
si corpore: hūc et h̄ n̄ ē: illi p̄pria
ē n̄ eo tē tō fixūm corp̄ pari h̄
ā medio di s̄ntia circumagere: Aut
aut medio ad s̄ntūm, vt ā s̄nto ad
medū

metuam dicere jam diuini dispa-
ratorum sunt, et propria accentu de so-
nitu huiusmodi casu nequeunt in abstracto.
At in concreto. Herodem quod vulpe:
culam, in quendam hominem vulpe:
culam appellare, et quoddam rone quodam
vulpeculis vbi dicere possum.

LOCVS XIX.

Videamus an in disputabili solemnato, in
latentur ipsam semel ipso accide pp
uir diversitate. Vocatur Syrony nua
vt polyonymia. Interdum fit vlt
sunt eadem, pp multiplicitate noia, p
diuersis tractur, eo tunc hoc to possum
ing vti.

Quae finitio?

Petimus ex haec Nota maximas diuersa
diuersis noibz, idem tu scantiobz. si qd al:
terum illorum ab altero diuersum ip sate,
eig accide existimet.

Quis vsus?

Vale.

Vobis tu ad destruenda. Nam si bel
Sophista, ut insipit, res diversas tu
victoriam diuersitate retro ducit: p
ex huius Note maximis refutari: neg
u. si victoriam et dictionum dissimi
litate, verum dissimilitudine parit. Si
dicar turicam esse vestem, hic velut
quæ res quibus vobis expresse summa
tur, y tu falsum est. Itaq, videntur
ignodi sunt res vobis comprehensa
neg, res vocabilis, sed vobis resy sub
iucunda sunt.

Quæ sunt maxima

1. Si potum Noe tu à fto differens, di
catur nœe, nec qd nec differa, nec po
primm, nec auctur erit: sed ipse fto
ut si dicar Latitia & gaudium.
2. nihil summetipsi accidit: n accidit
hoi, hē, sic aiat noe p fto.
3. Nihil simul ē fto et pū auctur.
4. Nihil simul fto sumto et fto ps.
5. Nihil à fto diuersum ē sicut fto
sine redem sine ftolem diuersum

intelligat, quod unius est recipere de
 libro de.
 6. Novam multitudinem et diversitatem in vno
 verum multitudine et diversitatem
 infert.
 7. Multae res unius sunt sicut et di-
 versis saepe modis unius res exprimitur.
 Hungari fructus potissimum in gentibus
 Sophisticata perficitur, quae saepe numerum
 vestra diversa rem eandem in sancta
 ponunt, et auditoribus illudant, quasi sint
 idem, sed sibi mutuo accidunt. Pro
 idololatria, quam in adorantibus sanctis
 pontificii committunt, solent faciatam
 substituiere: Cultum Dei in sanctis ap-
 pellant, quasi non sint eadem, sed unum
 alteri nisi forte peccat quoniam,
 sunt. Novam Maximam ex parte plurima
 e unius sancti theologorum et universis
 patet.

LOCVS XX

Consideranda est et gratiora conyio
 eius gratia diligenda, quod confirmat
 dum confirmandum erunt huius. Volat.

Vocatur *Obta* Nexus *g*travioꝝ. St
aut *g*travio *ſ*upta: *ſ*impta et con-
poſita. *ſ*impta q̄ voꝝ *g* aut vob *ſ*
g tribuuntur: eaq̄ iam *g*travioꝝ
*ſ*itatio *ſ*uarum ſunt varia. Et no:
ralia. Ut odium, amor, notia etc: con-
traria ſta vt compoſita ſe ppoſitiones
in *g* *g* quib *g*travioꝝ terminantur ſen quib *g*travioꝝ
*ſ*ta tribuuntur vni ſto, vt duo *g* *g*travioꝝ
iis ſto: vt vna et ſimplex *ſ*ta duo *g*
*g*travioꝝ ſto adiuugitur. Quod ſi duo *g*
travioꝝ de duob *g*travioꝝ ſto di cunbur
n erunt ppoſita. Nam vera *g*travioꝝ
ſi in eodem ſto, quanc *ſ*ine ſine.
Nec e ſo virtutis et falſitatis pugna
bunt: aut honeſtatis et turpitudinis
Sed vtraq̄ vt vera vt falſa vt honeſta
vt turpia erunt. Quam aut in ſimpta
contraria ſta n ſta in eodem ſto ſimul
ſic in compoſitis vera contraria ſta
vob vobitatis et falſitatis, honeſtatis et
turpitudinis ſimul ſare requirunt.

Quot ſunt conexiones (obgeſſio)
Contrarioꝝ? Folter

Artes sex recenset.

- I. Quando gratiis sunt gratia contra tri-
 buuntur: ita ut cuius gratia sit ad:
 negatur ut si dicitur honestum expectandum
 turpi hinc fugiendam eo.
- II. Quid de gratiis sunt gratia artesque
 uerborum: ita ut gratiis sunt gratia gra-
 tio sito negatur: id quod de parati honesti
 faciunt, et Epicuram, quod seum cogitant,
 honestate fugiendam, turpitudinem expe-
 tendam: honestos labores recusandos,
 alium flagitiosum p[ro]prium ee.
- III. Quid gratia tribuuntur eidem: ut si
 voluptatem et bona et mala ee: iram et
 p[ro]bandam et in p[ro]bandam, auter et fa-
 ciendam et n[on] faciendam ee. Quam
 si res ipsa dicitur hic exprimitur p[ro]p-
 ter n[on] ee gratia, sed diuersorum bono-
 rum, et q[ui] limitationib[us] p[ro]p[ri]is tribuuntur q[ui]s:
 lamentum admittere.
- IV. Quid eodem modo contraria tribuuntur
 eidem, sed illud eidem p[ro]p[ri]um hic e[st] alterum
 gratiarum, et tertij n[on] sito oppositum
 ut si dixerat in tertio modo, voluptates et
 bonas et malas ee: hic .v. dolores et
 sumus

bonos et malos esse. Si illis dicat diuinitas
et biles et mibiles esse: Hoc. v. in opia et
bitem et mibitem esse.

V. Ex quo quod supra supertemuntur ei dem g:
trarioru p dicatoru: ut amicos obec:
et inimicos obec.

VI. Ex quo p t m supiori gtrarioru, duobg
oppositis tribuntur: ut et amicos et mi:
nicos p de se.

Quaedam istarum contrariu est
discreptantia respu contra:
rioru.

Existit connexiong q tm contrarioru No:
me respicit, et n solum debet sed et p dbe
vocalitur gtraria: que relique n p dbe
et respicitur respu, sed debet tm et
res terminorum tm gtrarie.

Inibus estimatur vera con:
trarietas n hi gtrariu.
omibg.

Non sunt estimand e terminis Logic op:
positis: ut si dicat, bonum e p negatum,
malum fugiendum. Sed hic tribg veritate

et falsitate, e honesto et turpi. 3. fugiendo
 et psequendo et de regular illis: Contraria vni
 et eadem simul, et actu in eo n pot. Con:
 traria n simul et semel vera atq, falsa
 sunt. Hae regulae s ad ethicas moras
 accomodantur: Cum vna eod emj res n sus:
 cipiat contraria: psequendo aut et fugiendo.
 Contraria ethice q psequuntur
 a contrariou voluntatem et ppos, et vob
 aduentionib, contrarijs morib, et affectionib:
 Certu em haec duo vni rei tribuuntur, qz
 varietate hic efficiunt: vel si rei honesta
 et turpe vniu morale p ttm adiuuget
 rurq, gharie tur oborietur. In summa
 quae p ppos vne veritatis et falsitatis,
 honestatis et turpitudinis, fugiendo et
 psequendi, differentiter hic contraria vo:
 cantur. Quae si dicitur p ppos simul, ve:
 re et honesta vel simul falsa, et cum
 bonis morib, pugnanter fit, bivalenditur
 et n contraria dicitur. Prima itaq, bozer:
 vid n e contraria q q tinet p ppos ve:
 ras. Nam et honestum e psequendo,
 et turpe fugiendo. Et ab eodem animo
 vob psequitur vtrunq, pnuiciatum.

ab iisdem moribus, eademque voluntate. qui
in ipsam cesset honestatem, et turpitudi-
nem fugiendam se existimet. Quare
cum bonum sit vera utrague in eadem ver-
tute certe non erunt contrarie. Neque
in sua conceptione contraria sunt, quia utrague
falsa, utrague proficitur ab eodem vitio
hominis. Cui unum harum approbat non et
alterum probat. Cui laborer cesset fugi-
endos omnes amplectatur. Cui vult hon-
estum se fugiendum, id quod turpe esse
se profectum. Tertia coniectio, in qua
diversa sunt utroque de toto eodem. Con-
trarie sunt hae species, quae sunt simul ut
vera ut falsa. Verum est honestum am-
plendum; at idem fugiendum est falsum
unde utrague est ut expectanda ut fugienda
sed alterutra expectanda, altera fugien-
da. Amplenda haec est: honestum
fugendum: haec fugienda: honestum
fugendum: nec patet eadem voluntate:
ut utriusque, utriusque ad id quod proficitur.
Nam quod illam approbat: hanc non inpro-
bat, et contra. Eadem vero quarta quae

rationis q̄trantatem, affirmant. Quinta
 quoq̄ oppositū idem potm̄ tribuit. Ut et sexta
 Contrarietas vtriq̄ istorum modorum nec
 liquet ex iisdem rōtib. Nam si hic alterutra
 sit ut falsa: fugienda ut expectanda; ut
 honesta et laudabilis ut reprehendenda;
 minus vtraq̄ q̄ vera aut vtraq̄ falsa.
 minus vtraq̄ laudanda; vtraq̄ rep̄:
 hendenda.

Quæ finitio huius Locī.

Maximè huius Notæ dicuntur ab iis q̄trari-
 orum in exiōnibq̄, q̄pposito ut stabiliendo
 ut refutendo vtrūq̄ accommodari sinit.
 Cuiusmodi sitne iustum malum: respici-
 mus ad eas res q̄ sunt huius q̄trariet.
 Sit autē et vtrūq̄ p̄tē, et p̄tē. Locū p̄tē q̄tra-
 riē. In iustūq̄ malum. Prædicti vtrūq̄
 iustūq̄ bonum. Illa p̄p̄o q̄ accommoda-
 danō. probet̄ q̄trariet̄ in iustūq̄ malū
 id q̄ facile fieri pot̄. Ut ē ai doctores
 tūq̄, emittit res q̄tr̄. Ergo malum.
 Quam p̄tē sunt p̄tē: Ergo iustūq̄ in
 e malū sed bonū. Quia q̄trariet̄
 q̄trariet̄ q̄trariet̄. Tertium q̄de inter:
 q̄m de duo q̄tr̄, sed vtrūq̄ de iustūq̄
 vtrūq̄

hoc vniū frōe sōti, aliq et tōtū postūm
 vniū respū, q̄ oīa n̄ ter se diuersa p̄t
 ēē: sed n̄ opposita, iū vt p̄m̄ ab̄ vniū
 ab altero: Vt aīal ex hōm̄ et equo
 tangi, cōe d̄r: albedo et d̄le h̄do de saua
 ro: loq̄ et n̄merare de hōie. Contraria
 vt de q̄b̄g hic sermo f̄r, actū simul n̄
 n̄ s̄nt, nec diuersa s̄. Quia diuersa
 simul n̄cē p̄t: Contraria n̄ p̄t, h̄m̄
 argo s̄r, si de tertio d̄ca h̄r, vt et
 de d̄o b̄y.

Quid s̄nt maxima?

1. Q̄nto vniū contrariōrū ē verū: alte
 rū n̄rō falsū ē. Intellige de ḡra
 r̄is sup̄ra express̄. Si verū ē honestū
 factū bonū pari cōsciā: ce rō falsū
 erit, i q̄d̄m v̄lnerari q̄iam. Si
 D̄vs o d̄i p̄tū, ce t̄ falsū erit,
 eūdem velle et amare p̄tū.
2. Contraria n̄q̄ simul p̄t falsa sed
 per acc̄p̄ et ad t̄t̄i rōe ce t̄e n̄rā fal
 se simul ēē p̄t: Oīū ^{et} fugiendū et
 p̄f̄d̄m ē. Obtrāq̄ ē s̄m̄ q̄d̄ falsū.
 Oīū honestū ē bonū: sed s̄rpo ē m̄t̄
 S.

Si utraq; factu qd e falso, diu tibi p sunt
pauit pdest.

3. Cui gtrariu e laudabile bnum in e
adhi pfecto eidem n pt alterum in ep.

4. Si bnum gtrariu e laudabile, ho-
nestum et cum bonis mori by ggruit.
Certe alterum e illaudabile in honestu,
et a bonis mori by alienum.

5. Quae fluunt ex eodem voluntatis hōti
n sū gtraria: et q̄cuq; sū gtraria, n
pnt ex eodem voluntatis hōti fluere,
q̄ actū et numero e idem, et p se gtrariu.

LOCVS XXI.

Considerandum e et p̄ti contrarium: q̄ si
fctō in sei, certo p̄posito factu n̄ meret.
Etenim gtraria simul in eodem se a p̄nt
Vocari p̄ Nota Contrarij p̄posito q̄
fiato.

Quae similitudo?

Est Periocha Maximaru ductaru ab eo,
q̄ p̄cto p̄posito contrarie opponitur: q̄
si in sei p̄positum factu n̄ meret: si in
sei p̄positum in ee poterit. Quae sit
an eip̄ bonj arti fox sit bir bong. A
9:

Quaestio istius Note Maxime

1. Genus Contrarium est sicut dicitur: id ipsum est
et nunc: si uir bonus nungquam gultus peccat
certe falsum est quicquid uirum bonum gultus
peccare, ut interdum peccare.

2. Genus contrarium a nunc dicitur, id ipsum potest
in esse, et dicitur, nunc autem nunc est nunc. Fortiter
si potest fieri quibus contrarium: ut nunc est licet
falsum. Ergo est auarum. Quod coheret nunc est
nunc, sed quibus generis: fieri potest ut uerum sit
licet et potest ut falsum sit. Nam potest nunc licet
beralis et per se. Uulgo in uirtutibus
et uicibus meditata gratia cum mercedibus
gignit. Non est timidus. Ergo fortiter. Quod
fieri potest ut sit audax, et temerarius.

3. Quorum contrarium quibus nunc alter
utrum nunc est ut nunc. Ut coram Deo
ut nunc ut in se, ut nunc est. Itaque
pungit ab oppositis contrariis in est ab
dicitur quibus per se ad alterum, et talis quibus
bit, et a talis quibus ad alterum quibus.

LOCVS XXII.

Videndum est, an nunc potest existente Contrarie
ne

ne eoe sit simul ee. Nota has vocari
pt contra notu qntum. Eam breuiter
Iure no finire licet.

Quae finitio?

Est Periocha maximam dicitur ne a b
ip sit terminis, sed terminoru qtrav
qtrav by. valet et ad qfirmandu et ad
de fruenduru. Ad confirmand d, si termi
ni a implicent qtrav qtrav, sed con
uenientia et qtrav. Ad de fruenduru
si ad p p si tus terminos. Contraria qtrav
Au bit ty sit Jura? Ad Jura qtr, a Jura
tatum, sed appetitum pro p fice re, sed
intellam. Si ne fra caduca? R. Non.
Quia ad frau qtr a principium et
p rinde d q d q r, quo d q r contario
re pugnat. Si ne na moty w o m l u o i
p r i n c i p i u m. R. Non. Quia ad minore
terminu qtr. ee ni re, et de Jtra rei mobilis;
ad v a i o n e, ee extra rem, et rem ee de Jtra
rei mobilis. Si ne moty rei pfectio?
R. Pfectio collocat rem, q p f i u t u r
i n j u s t a t i n a t i m o t y r e m m o b i l e m p r i
o r i t a t i d e j u r. Si ne ignis in foco

Etiam. *le.* Etiam e purum et sui verum, sed
 ex utroque in se igitur n e parv et sui larg.

Quae Sunt Maxime?

1. Si ad q^{dam} q^{ri} ee *tr*, suntur contraria
 toto ni ee, et t^o toto vere n^{it}it, Contrari-
 um ad q^{dam} seq^u *tr*. Quia contraria
 si n^{it}it in eodem ee, e impossibile: illud
 aut q^{dam} verum ee negt, q^oposito s^q
 impossibile.

2. Ad quod impossibile s^q: illud negt
 ni ee: et q^o toto ni ee *tr*, t^um de n^{it}it *tr*
 vere n^{it}it, si nullum Impossibile se-
 quitur.

3. Quorum q^{pta} *tr* contraria, neque
 ee coherere et idem ee. Intellige n^{it}
 fortuita et accidentia, sed p^o se q^{pta}
 D^ote adde *tr*, quoad termin^u illi p^oae *tr*
 intentionis, n^{it} quoad *tr* *tr*. Na^o *tr*
 erat *tr* Logice intentionis angustioris
 et coarctat, p^oti^o partis et parti^o pali
 roem sustinent.

LOCVS XXIII.

Si q^{pta} p^opositi contrarium q^{dam} existat.
 videndum an *tr* se illi capax sit. Na^o
tr

unum idem; sicut contrarium p[ro]p[ri]e et cas-
pax existit. De iustis hinc te art[ic]ulo a toto
contrariorum. Quod si toto unum statueretur
in e[ss]e poterit eiden et alterum in e[ss]e, si
alterum in se sit, nec alterum in e[ss]e. Itaque
et dicitur per et dicitur Contrarium e[ss]e p[ro]p[ri]e
tandem. Pro p[ro]p[ri]e n. p[ro]p[ri]e, et dicitur q[ue]d
contrarium, videndum an et oppositum illud
p[ro]p[ri]e in e[ss]e. Si n. a possit in e[ss]e, s[ed] nec p[ro]p[ri]e
suum accit recte toto tribui. Sicut aut h[oc]
n[on] fiat or dicitur logicum, p[ro]p[ri]e quem id quod
in p[ro]p[ri]e ut dicitur ut p[ro]p[ri]e antecedit
sicut dicitur. Sed loq[ue]nt[ur] & intelligend[um] ut
cui g[ra]via succedunt p[ro]p[ri]e in e[ss]e. Con-
traria n. n[on] t[ame]n eodem p[ro]p[ri]e g[ra]ve definitur
t[ame]n: sed et toto eodem. Itaque, p[ro]p[ri]e h[oc]
caetera h[oc] quod, Contrario, si sibi in-
vicem in eodem toto succedant. Duo n.
positiva, quoru[m] unum datur totu[m], e[ss]e quo
se mutuo p[ro]p[ri]e illa, illa Contraria dicitur.
Contraria s[ed] in eodem toto dicitur p[ro]p[ri]e sicut
sed acti n[on] s[ed] simul. Quod si duo sicut
acti p[ro]p[ri]e sicut in eodem, n[on] s[ed] g[ra]via.
Si alterum t[ame]n et acti et dicitur in e[ss]e
n[on] t[ame]n illig[er]e toto recte Contrarium.

Actus et privatio tria sunt in eodem solo: itidem
 actus, et privatio actus, et secundum quod, quod totum
 actus actum quod dicitur.

Quia finitio?

Loca a privatio vel solo contrariorum est, quae
 principium ad totum Capax contrariorum: et
 abiectioni ad in mento demonstrans: quia
 in se alterum trium, potest et alterum in se.
 Vel quod illud, idcirco nec hoc contrariorum
 in se posse. An virtus sit in intellectu. Res.
 Verum in voluntate habet, non in intellectu,
 Ergo nec virtus habet in intellectu. An
 quies conveniat Angelis. Motus illis in se
 in se. Ergo nec quies. An dii nati corpori
 quies et privatio celesti quod quies. Res.
 Si dii et privatio nati motus, et quies. Itaque, Cetera
 quod sunt in se posse. Cur ergo nunquam
 quies. Idcirco a superiori principio: sed
 intelligenda metrica.

Quis est huius Notae usus?

Adstruendum valet, si a privatio rationi
 omnium quod alterum in se contrariorum,
 idcirco privatio et alterum in se. Pceding
 autem tria ardeat. Non autem utroque
 ut

ut si hoc p[ro]p[ri]e in se, ut infir aut n[on] infir ut sta-
tim eiy contrarium n[on] sit, p[er] se in contrariis
mediat[ur]. Utinam hoc to ad de[termin]andu[m]
si neq[ue] p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e in se foto, q[uod] q[ui]
trarium illig n[on] p[ro]p[ri]e in se. Anu[m] v[er]ty si
sua. Si e[st] sua, t[un]c e[st] in eod[em] foto,
q[uod] ignorantia e[st] in mente et p[ro]p[ri]e. Ergo
q[uod] sua. Sed v[er]ty n[on] e[st] in p[ro]p[ri]e, sed
habet in voluntate. Op[er]e e[st] in mente
practica: fides in Theoria. Ergo fides
n[on] e[st] opp[os]it[um]. An Caelum sit grave? R[es]p[on]d[et].
Grave et leve s[un]t g[ra]via. Caelum n[on]
e[st] capax leuitatis, q[uod] n[on] con[tra]dit[ur] e[st] h[ic].
Ergo nec grave t[er]re erit p[ro]p[ri]e.

Quia maxima?

1. Contraria sua p[ro]p[ri]e sua in p[ro]p[ri]e ac-
cipiantur, t[un]c e[st]dem foto, q[uod] quod se mu-
tuo ex terminant. Sic in n[on] s[un]t s[un]t in e
ut h[ic] et f[ra]t[er], ut q[uod] dico, et ab s[un]t h[ic]
h[ic] et forma illig.

2. Quod e[st] capax vni[us] Contrarij, illud e[st] al-
terij capax e[st].

3. Quod vni[us] n[on] e[st] capax, nec alterij Con-
trarioru[m] e[st] capax sua d[ic]itur et n[on] p[ro]p[ri]e

e. et ioe certi et na p fuit h temporis.
 Nam p dicitur # pfectam p r u o e m, ut p i n t
 mam alberig gtrarij pfectivem, et
 ex l u n o s i n h e r e n t e m i n t o l e c h i a m, p t m
 d e t i n i t e e C o n t r a r i j c a p a x. A n d i a b o l i
 p u t e e p i j e t s a n c t i. A n a n g e l i l a b i
 e t p e c c a r e p u n t. R e. P o t e s t b i r i n g i j
 f i e r i, s i p t m d u a p e r n u d a m p e c c a t o r.
 S e d s i t o t u m s u p i n d u c t i m p e c c a t o r g f i
 d e r e t, d i a b o l i n p u t s a n c t i f i e r i.
 n e q, a n g e l i n g p b i. Q u a r i t e r a n h o
 s u n t s e b i n f i c t b g i n t h i n t o r a m D e o
 r e d d e r e, e t p i t m o r i g i n a l e e x c u l t e r e p i t.
 S i d u a p e r p e c c a t o r, i g n i s f u i t n i p r o
 A n t i f o i l a g t r a r i a, e t p t m e b r i u s i j
 c a p a x. Q u i a. v. C o n g e n i t e m t o t u m i n t e
 c o n t r a r i u m i l l i d b i t u d i n p u n t i u n i e s i p t m
 p t m p r i d o n a m p l i g p m i t a r i p i.
 N a m i n p f e c t a p e r s u a t i o e, n e r o g r e s s u
 a d t o t u m, l e u o v i s u m r e l i q u e n p i.
 E r g o n s i c o n t r a r i a. R e. p t m n o e
 d u a p e r e t b r i u s i j c a p a x: S e d
 c a c i t a s i n a s i c i n o b s e d i i p t m, b t
 f o r y

R. 10.

Actus vero cui requiritur. Si ex ueritate
si potest requirere, non si de eadem
iudam voluntatis et in se q si dicitur.
Sed quia e confirmata, atq; ad ob/esse
ex ueritate. Nam, sicut e Contrario
num capax, sicut p se et sua na, sed
autem mutari p hoc ymunitatem.
Dicit in q primo, in eodem tibi p in e.
Re. vera e illa rōta de priore in pfecto
et q tibi p, sed et, in q tibi p, sicut,
Item vera e de priore, q e in pfecto
Contrarij succedentis. Esto obiecto
Ubi p dicitur et gtrario in, ibidem e
alterum. Albedo et nigredo s Contrario
ria. Ergo cum illa s in nite, poterit
et hie in ae. q. Est aliter. Re. Contra
ria dicitur q s tibi, ut respiciatur
et hie, et hie q s tibi x eorum q us
bis in nite: ut respiciatur et hie
et hie, q e in pfecto, cum reby nite by
nate: sed certis temporibus in rem
cum genitam in hie s tibi. Maior
illa

illa tunc sit in contrariis: sed minor &
 glissa, ut de utroque, et cognata et intro-
 ductio intelligi. Quasi addas sicut limitat-
 tatione hinc albedo et nigredo non erunt
 proprie contraria: & quia si in nunc est
 in utroque, nam nunc albedo est conata et
 congenita. Sed sunt in proprie contraria.

Vera contraria sunt ad gradum utriusque sicut
 sunt aqua lem dulcorum. Nam in toto
 copiam contrariorum verorum dulcorum & ad
 utriusque oppositorum. Albedo enim est hyal-
 ros: non hinc utrumque nix tunc dulcor
 ut hinc habetur: ideo nec hinc nigredo nunc in
 nunc sit esse. Cuius n. nulla dulcorum, nig-
 redum hinc utrumque. Ergo, ut sunt calor, ignis,
 candor nunc, et ligni, nigredo coram,
 non sunt contraria. Quia, ut sunt calor, ignis,
 candor nunc, et ligni, nigredo coram,
 non sunt contraria: sed sunt proprie contraria.

Est alia obiectio. Cuius unum est unum
 contrariorum, sicut nec quiescit alterum. Cor-
 porum n. quiescit esse in dicitur dicitur ei odor
 odor. Ergo nec sicut quiescit esse quantitas.
 R. Si in minore suppleatur, quod de se est.

esse de se talia et oras, idem esse
quantum ad contraria: falsa est dictio hæc
propria, hæc non fit bene contraria. Non
in. si acuta, sed propria talia; et ratio
de iuxta talia, non fit bene talia propria
intelligenda.

LOCVS XXIV.

Si Contradictorium generalem spectes, illa
non est directa, sed generalis, Nam si generalis
est, nec acuta erit. Ductus hinc
arguitur ad Contradictorium generalibus.

Quæ definitio?

Periocha Maximarum sumptarum à generalibus
quæ contra propriam formantur.

Quis usus?

Vsq; huius loci conspicitur, tam in affirmativa
quam in negativa. Ea. v. contradic-
tionum est, ut nec pro nec contra veniant.
Simpliciter autem generalis omnia tam remota quam
proxima generalia excludit, et falsa tollit. Si
spectes ipsos simpliciter terminos, nihil vi-
detur ob infiniti difference. Sed si colli-

Ente gñsum, n̄ p̄vum et simp̄lex Ens.
Si principium ē aliudq̄ ut aliquando
q̄ solidarium ē, et unicum illud n̄ ē
principium.
Dato et n̄ cois et effecti by quoy erab.
sū narijs. Si res q̄ ad ē principijs,
nati by composita, ē mobilis: Certē q̄
n̄ ē mobile, n̄ erit ē principijs com-
positum. Non s̄ valet huc maxima
Si q̄ q̄s q̄ dicitur cum antate coheret
in categoria q̄ se ubi one, et sit antate
cois. Ut n̄ q̄r: Si thō ē docty, ut
q̄ dōcty n̄ sit thō. Quia q̄ q̄s cum an-
tecedente q̄tingenter et partiter tm
coheret. Categoriam q̄ q̄ntā voce
q̄ ab h̄y q̄ditione p̄cedimus ad oppositum
f̄cti: Ut principia n̄ gignuntur ex alijs.
Ergo q̄ gignuntur ex alijs n̄ s̄ principia.
Principia s̄ ē q̄ by alia: Ergo ē q̄ by alia
s̄ s̄, n̄ s̄nt principia. H̄y positiuum
q̄ntiam voce, q̄to ab h̄y positiue q̄
seque uti negato p̄cedimus ad antate
negat

negōem. Si fr̄ p̄ra principia n̄ ex se
 mutuo, neq̄ ex alijs nascuntur, sed ex
 ip̄s reliqua oriuntur, Ergo si haec n̄ nisi
 aliq̄q̄, illa n̄ erunt p̄ra principia.
 Quia h̄i p̄p̄terita q̄stantia tm̄ n̄ h̄t, nisi
 q̄ntur cum antea n̄ris cohaereat: ex
 p̄inde licet ab h̄ic (q̄ntur) negōe p̄
 credi ad antea negōem: Ut si p̄ra
 fr̄ n̄ nascuntur ex alijs. Ergo si na/
 scuntur ex alijs, n̄ sunt p̄ra.

2. Si affirmō ē cā affirmatiōis, negō
 negōis ē cā: et si negō negōis, erit
 affirmō cā affirmatiōis. Quod si p̄ra
 principium: q̄ principium ē simplicissimum:
 q̄, ut q̄ n̄ ē principium, sed p̄m̄
 patium, n̄ sit simplicissimum, sed compo-
 situm. Si fides ē p̄ h̄ in̄sificatiōis cā:
 fr̄ n̄ fidem ē incredulitatē ē p̄m̄ et
 p̄ se cum q̄dem natiōis. Hinc seruator
 a seruit, cum q̄ n̄ credit, ē iam conde-
 natum. Hinc tollitur incredulitas, p̄
 maximū vitio, et h̄ reliqua omnia h̄nt.

Si

Si p[ro] principiorum cognoscere res sua et con-
prehendi, eorum principiorum res suas, non con-
veniat homini necesse est. Hoc axioma tenet,
quod priore parte quae ordinis ab anterioribus
negotio ad quodammodo negotium tunc non reuincit.
Non enim siquid est id uisus est autem, ob id non fit
tunc, non erit autem. Ergo Cur? Quia hoc non
est p[ro] se in alio, sed p[ro] tunc integrat, et p[ro]
inularis est. Proinde necesse est terminos
verbi roe: p[ro] se p[ro] loquere: quoniam
negotio est in se et p[ro]prio. in ut n[on] n[on] autem.
sed enim efficienter, eorumdem posito alio
fido et non impedito usque ad p[ro]fectum habet
et. q. et credit: Ergo non saluabitur Re.
Non ualeat, quod uero orig[ine]m, ea p[ro]mittit tempore
quod idem, et non alio in p[ro]fecto. Nam
si non credit, et hoc alio non uincitur tunc
necesse est p[ro] g[er]minat: si p[ro]maneat in fide
ad uita[m] sui enim usque, seruabitur. Sed
p[ro] ut quod credit, illuminari, et quod credit.
Dai f[er]ra p[ro] existeret. J[er]mias nos inbet
Apt[us] cum timore op[er]are salutem, et bi:
tere, ne quod stat, cadat. Diaboly. n. Leo

ruginent diebus nocte sol ob amba lat quae
 vens quae denuer: Et pp ty quae e sp
 sed caro infirma et languida. Quae
 si de fuit opoyrus, dicitur fuis et
 fecit ty, et n pnt in pediri, valet super
 regula: vt sol redit ad tropicum can-
 cri. Ergo Solstitium fiet. Sol autem fiet ad
 tropicum. 69. Ergo e solstitium, vt fuit
 solstitium. Quod si de compositum e
 pdaclor. Certi q n e compositor, q e
 simplex, n erit pdaclor. Non valet
 superius pnuclatum. x in acutibz et fctis
 vobz. x in caris imperfectis pntibz et au-
 tentarijs: vt si domus q flagrat, n corrumpit.
 2. n valet, q con flagro n e rator b
 sed fortuita et pcur a nune domus
 3. In cas, q motu mediantes pducunt, et in
 illo fctis acti, q p modum pducit ex n pte:
 ob pfectum. Vt si n gcepit, n pariet.
 Ergo si gcepit pariet. Haec affirmo e
 futurum in q fctis, q dicitur par dicitur q dicitur
 us ad n pte, p multipliciter motu, q ob pte

conceptiones factae ad partem promouebur.
Qui caret obis, nullam declarat opus efficiet
Ergo q in fructu e, is efficiet. Re. ca est
partis, remota, et mediate motu, suum
prouocans effectum.

3. Quomodo e negoe facti facti nego, in
ex affirmoe facti, sgr, affirmo facti. Haec
regula valet in reipis, si ea q habet
vnam coem nam, nec e se nuntus gignit
tut, n sunt eadem genere. certe qre
eodem erunt, q coem habet nam gene:
vari pnt. Valet et in a spe pceding
ad qd: si n congnate, n erit ettu.
Si e ettu, e congnate. Valet in uis
et effectibz p se, et nris coherentibz.
Valet in comparatione definitio cum de-
finito: In comparatione diffie specificae
cum sua spe, proprii et in separabiliu
attentiu in factis. In agentibz xab
et dcos. Non valet in uis by autibz
et effectibz, cum ia vt p uicis, vt
ghu gener coherentibz, et uis onibz

Non valet in agenti bg , ad to et tu :
 dixerat, ut ff ex ortum canicula
 aura feruet. Ergo stella ipsa gg et fer:
 uida. Aer ff Lunam et humidus et
 frigidus: Ergo ipsa gg Luna et humida
 et frigida.

LOCVS XXV.

In oppositis gravitatis considerandum: an con-
 trarij contrariorum sit g g g : et tam recta
 quam g g g est exploranda. Nam si
 contrarium non sit g g g , ut certa
 ut in verba g g g , certe nec in g :
 posito unum erit alterum g g g . Quod si
 in g g g habentur legem, si g g g , erit
 et in g g g unum alterum g g g . Deinde
 hoc lo arguere a g g g g g g
 contrariorum. ut a g g g g g g .

Quoniam le Nota g g g g g
 Contrariorum?

Continetur maximas respicienter, in contra-
 ria composita mutuo se g g g ; ita ut uno
 posito, alterum et complexione ponatur.

ut sub lato videri tollatur et alterum.

Quis vult?

Construimus hinc te adimento, hinc, cum
contrarium de fcti contrario et: Et
quod ab oppositis datur vniq[ue] p[ar]te, ab vniq[ue] p[ar]te
vni apponitur, ut quod illud de suo p[ar]te:
in hoc de illis p[ar]te g[ra]uatis dicatur. Si g[ra]u-
atue corp[us] fertur deorsum, Leue p[ar]te sursum.
Si pietas e[st] vtilis, cum ad hanc vitam ad alia
viam vitam: Impietas et hinc et illis vici-
malorum ad erit. Destruimus hoc te hinc
p[ar]te contrarium de fcti g[ra]uatis, ut si p[ar]te
n[on] d[icitur], ut n[on] p[ar]te et p[ar]te.

Quae Maxima?

I. Si p[ar]te p[ar]te, conuenit p[ar]te p[ar]te:
certe p[ar]te g[ra]uatis, p[ar]te contrarium g[ra]u-
atue: Et g[ra]uatis p[ar]te, p[ar]te si g[ra]u-
atue, contraria p[ar]te contrariis p[ar]te vni-
quod datur. Diuina p[ar]te p[ar]te g[ra]uatis de
g[ra]uatis datur.

2. Versa e[st] r[ati]o: Si diuina p[ar]te contraria
p[ar]te n[on] de fcti g[ra]uatis, ut n[on] p[ar]te p[ar]te
dicatur.

3. Contrariis in gharu gharu. Valet
 hec ppoio in veris et pfectis gharis: q
 bona opponatur vna ghar, sibi, longissima
 ai hunc, et acty btr obij, pfecti. Non va:
 let in contrariis in pfectis, bt in diuersis
 pteby ghar eystem. Quia ghar eystem
 diuersa spes multa gharu hnt eadem,
 multa acientia ead em, multas prietates
 eadem. Itaq; hanc regula intelligenda
 e de contrariis, n quod contrariis hnt
 res p ghar ut son, sed quod fortiter, ex pte
 in contraria, tam pro, quam pto acti.
 Mala opa contrariis nant: Itaq; bona opa
 in h pfectis: Re. Neq; gharu: q pto
 gharu pto in se vere contraria bona
 et mala opa: et hoc noie, q illa in pra:
 uitate dicitur, q ca e ipse ho: Hec bona
 ghar picipata et diuinitis gressu alijs
 emittit tu bonitate: illa in nobis et a
 nobis: huc in a nobis S. q et velle
 et opari nobis largitur. illa in in pfecto
 gradu mala: huc in pfecto bona: illa ca:
 vent

vent in bonitate hac malitiam et peccatum
semper admixtum. Regitur ergo
in hac contrarietate oppositum peccatum ab
contraria lege. Itaque si valet, proficit et
vitiatur: Ergo si valet, est virtus, quae peccatum
et vitiosum, et quoniam fit, quod est in se
alteri fito gratiam, sed idem quod. Vi-
tium est quod proficit, quoad cum aua-
ritia, et idem aliquid, et est virtus peccati.
Cauendum est et, ne peccatum alterum
de fito patens dicatur: Ut album est
salubre: Ergo nigrum erit nocivum.
Et salubre augetur albo: augetur vero
album, si salutare. Cauendum est et
ne fita opponantur doctus: ut in
sa tempe et diuersa tempe minus respiciantur.
Ut calida sunt. Ergo frigida obuiant. Et
doctus in et peculiariter in calida
et frigida opponantur. Si quod quidam
liber sunt, et quidam frigida obuiant, con-
funduntur et diuersa tempe et fita. Cali-
da certis temporibus, in certis locis et

certis

caritas affectionibus proficit, in similibus proficit.

4. Inne spes eiusdem generis non habet contraria
genus, ut avaritia et profusio, in quibusvis
circa similibus se uidentur peccant. Ergo
Si illig genus est vitium, idem erit et habitus
genus.

5. Si opposita potentia sui generis, ut calor et
contrario modo non recessu contrarium quod
queritur: Ut ignis est mobilis. Mobile est
calor actus. Albedo est calor: Ergo nigredo
non est calor. R. Practicum illig est genus.

6. Contraria sunt generanda, quod talia for-
maliter et distrahunt ratione, ut albus et niger, ut
albedo distinguit radios visibiles. Ergo
nigredo colligit illos. Leuia sunt sunt sunt
mobilia itaque genera deorsum.

7. In contrariis ab opposito actibus, progre-
dimur ad oppositum quod sit: Hec maxima
conditionibus quod dem est diuidentia, quod sit
propter. Et enim recessu est contraria
potentia queritur totum se, recipere, non quod
toto non tota quandam sunt, et idem quod
sunt.

†
Ergo agens
mobile est
mobile.

Sui, sed rōe contrariū, et frarim contra-
riarim. Sic calore colliguntur obo-
goda, frigore n̄ colliguntur obo goda
sed addo goda.

LOCVS XXVI.

In oppositis quōq; s̄m̄ p̄m̄dem et h̄m̄m̄:
et in oppositis relatō directā s̄e ḡsecutio.
Nota vocatur à ḡsecutione p̄m̄tine et
Relatō oppositorum.

Quæ finitio?

Proming ex hac nota Maximas p̄ctas
à ḡsecutio relatō ut p̄m̄tine oppositorum
Quæp̄ores repr̄ntur, q̄m̄ sua tota opponi-
tur tanḡ h̄m̄ et p̄m̄o tanḡ relatō et
correlatō. Eodemq; mō p̄ctā utriusq;
ḡsecutio opponi oportet.

Quis usus?

Vḡ huius loci ḡsecutio duplex: sed p̄ ḡse-
cutio n̄ r̄m̄ eandem in v̄num à nobis
t̄m̄ ḡsecutio (.) tam in affirmando q̄m in ne-
gando.

gando spicitur. In affirmando si, q̄ hoc q̄
 sequitur ad Relativum ut ad totum. In dicitur
 eius oppositum ad correlativum ut privoem
 q̄ sequitur. Et si motus veni a suo statu
 dimouet, et aliquid ē in p̄fecto, atq̄ in re q̄d
 ē in p̄fecto: certe statim ē ges, veni in suo
 statu collocabit, et relinquet, atq̄ rei, q̄d
 p̄fecta ē singularium, sed vultum. certe
 in p̄sentia, a simplici p̄sentia describitur
 n̄ erit singularium, sed vultum privoem.
 Sic iustitia et sanctitas coram Deo ē glori-
 tas in se, et accens, et sua sup̄ additur, certe
 p̄sentia originis eius qualitas, n̄ ip̄ siḡtra ur-
 ruptio. Si ut faciens ē alterans. certe
 tale factum erit alteratum: Si ex se vultum
 ut plurimum gloriatur, in mixto nam gignit
 mixtum habitum et firmum: certe privoem
 ad p̄sentiam illius et excessus, q̄ describitur
 aequali gloriatur altum crasi, firmum
 habi h̄m̄, nam gignat. Si in p̄fecto mixtio
 describitur vultum excessu plurimum ē qualita-
 tem, certe in p̄fecto mixtum ē q̄ h̄m̄ me:
 firmitatem et effectum ad mixtionem veni me

 Sicut, at
 vultum in
 Sic h̄m̄ in

seram et tam refertur.) erit, ni q' vna
plurescūc Qualitates veliqs dominantur.
Si patris ē ni pare, filij ē obedire. Si
primiceps ē pr et cūstor loqum: Cūter
fū delicti filij, et velut cā todie priuū:
pū comissi.

Qua fū hūic L. Maxima in
oppositis sctm hōtm et
priuūem.

I. Oppositorum sctm hōtm et priuūem sū
opposita q'ntia. Vel oppositorum pri:
uūem sū opposita pōtia eodem gūris.
Hæc regula in tolligenda de na bōd et
nrijs q'ntibz, n de fortitibz et acatibz.
Ut si sanctitas pōriūm parentūm fuit
quidquid ut ex eis: corruptio illij erit pri:
uūio facultatibz ut hōtibz, n aut est
ut nūgantibz flaccidū, si dūctūe sū nā et
sctm qd mala bonū: paup' ut nōpū, erit
nā et sctm qd mala. Si lux ē acty p:
spiciū: tenebræ erūt actū nō spiciū, et
pellucidū corpe nego. Si vita ē cōis corpis
et aīæ: certū mors erit dīfūctio et
dīfociatio corpis et aīæ. Non acatibz

ut ^{est} solum conueniet ^{est} si ipsi habitus: et primum
si diuerso, et si non primum aliter habitus oppo-
natur, itaque non potest primum in ferre se,
et quia talis. Nam contradictoria nego
tollit et solum et solum. Id autem quod definitur
habitus opponitur, necesse est ut tollat solum,
sed relinquat, atque, ^{est} nisi sub se ferat solum
habitus.

Obijciat: quod ad visum solum solum habitus
ita non quod ad caelum solum mortuum, sed
ad mortuum solum caelum. Nam quod mortuum
certe caelum. Et se non hoc solum, quod
mortuum est capax caelitatis. Liqueat ex eo,
quod in eodem solum, in quo primum solum solum
in se. At mortuum non est visum solum habitus
ergo nec proprie caelum. Quod autem ad mor-
tuum ut non la primum solum caelum (ut
quodam mortuum est caelum) et sic ad no-
uam quod solum habitus ut solum solum, primum solum
id sit uentis suis non se, primum non necesse
habitus quod, refertur, non quod primum et se,
sed solum est nego formae solum. Quod
quidem conuenit primum tertio non
se, quod solum, sed quod sub non

est

intium et negationum numerus continetur: p se
 v. nego prius inferitur negve hōty in fōto
 et dixim⁹ urto.

4. Sublato q̄tate prius inferitur hōty. Hæc
 regula è suis q̄sdam ḡtionib⁹ limitata
 Per q̄tas intellige nr̄um et p se q̄tas q̄m
 q̄tas definitio respu definiti, et definitio
 respu defionis. Eadem conyationis è p
 prius et fōm: item per et q̄s: si illa ter
 auctus occupet: Q̄m v. q̄tatis nung sa:
 p̄met. D̄q̄ n̄ intelligendum illud q̄tas q̄
 om̄a prius è hōty It̄ aliq̄ idem, et comuni
 q̄tas p̄tia part: sed illud q̄ fōtr (ubi ita
 loquar), et prius p se fōtr: q̄d è hōty
 nego. Per negoem q̄tatis intellige n̄ q̄m
 nis negoem (cum prius tang, negoer n̄
 ut alia è p se nego) nec affir̄oem q̄m
 sed definitum et ex h̄is oppositum: op
 positum, q̄ prius q̄tatis directè et p
 se oppositur. Itaq̄ a positio q̄tatis pri
 uatione directè inferre hōm, hoc mō, t̄e
 cum n̄ videt. Ergo q̄ videt, è visu q̄ h̄m.
 Illustrat⁹ ignary è descriptarum. Ergo perit⁹
 descriptarum è hōty. tenebrae s̄ prius
 act⁹

aitur in pellendo corpore: Ergo aīa p̄spiā
ē lux. Obijcias. Mortuum ē q̄ aīa ē a
corpore sepata: at n̄ n̄ q̄ aīa fuit hanc se-
pata a corpore ē viuū. Multa n̄ s̄ q̄
carent aīa, et nūq̄ fuerūt animata: in
his ergo nūq̄ fuit aīa sepata a corpore:
n̄ t̄n̄ oō eam tam ut fuerūt ut s̄ animata
De. Phrasī illa s̄, idem s̄tm̄ repetere,
et n̄ d̄dere: alio q̄ a oppositū priuor
st̄is t̄nq̄ oppositū. Hoc nō utraq̄
pp̄oī ē limitada. Illud ē mortuum, q̄
p̄sūm ē anime sepationem a corpore.
Ergo q̄ t̄n̄ aīam a corpore sepabilem, non
dem t̄n̄ possūm sepationē aīa a corpore
illud ē viuū. Itaq̄ ē n̄ q̄ anima n̄ ē
sepata a corpore, n̄ ē p̄ phrasī s̄mpt̄
negatiua: sed p̄ p̄positiua auipienda
q̄ p̄positiua ex h̄is implicat certam s̄tm̄
certam n̄ s̄tm̄. s̄tm̄ et energiā apposi-
tam q̄t̄n̄ priuor. Quod aut̄ hac phra-
sī p̄ affirmantē s̄ h̄da, petet ex eo
q̄ p̄ oppositū eiq̄ pp̄oī nego priuatiua
est̄ intelligenda. alioq̄ si utrobiz
fuer̄

Consideranda sunt et coniugata et caly, qd' uno
 illorum, id est de reliquis obis placidum erit.
 Haec est Nota Coniugatorum et casuum.
 Coniugata quorundam nomina vocantur abstracta,
 eorumque concreta, sicut Synonyma, sicut Pa-
 ronyma, q' sunt eorum nomina et sunt prae-
 coniugata vocantur q' sub eodem sunt in ge-
 neratione, ut ipsi rei nomine, ut quod modum,
 qualitate et in instantia rei. Itaque in
 praesentibus hic tractum et syllabarum
 similitudo: sed ipsa res scilicet scilicet scilicet
 ut modus, quibus eorum instantia rei atque sunt
 prae- . Utinam quidem & tractantur, syllabarum
 ut cognos, derivata, et composita, sed polysi-
 mica tu ipsa scilicet. Atque n. 00 iam
 dicta de coniugata: quodam. v. et p' prae sic
 dicta, q' conveniunt una prae et p' prae
 scilicet: quodam sunt in prae sic dicta coniugata
 et p' prae, q' quodam in prae conveniunt, sed
 in prae. Si in illa, in illa, in illa, hoc est et p'
 prae coniugata dicitur, q' sunt prae et
 prae prae prae prae. Nam ut si
 mo scilicet differunt, nihil omnia in his obis
 unum idemque, principale Synonymum includit
 dicta

Istis n. in se et in se adno, in se in eadem
sunt prius b. si illa coniugata dicitur, q. vobis
quoniam, sed non sicut in Homonymia
in bonum idem, praeiudicium Synonymia
claudunt, et b. d. et b. d. d. n. h. v. e.
et coniugata. Sunt grammaticae et motus
et alij mo. p. trar et syllabar eadem et
f. l. t. e. r. g. i. u. g. a. t. a, sed n. h. p. p. r. i. e. t.
p. r. a. v. i. a. s. e. c. u. r. i. t. a. t. e. m. N. a. m. b. o. d. u. l. l. i. g. e. n. t. i. a. n.
b. o. d. u. l. l. i. g. e. n. t. i. a. n. v. i. r. u. m. b. o. n. i. u. m. e. t. v. i. r. t. u. t. e. q. d. i.
t. u. m. s. u. n. t. S. i. c. n. i. l. a. r. i. a. l. i. n. g. u. a. l. o. r. e. t.
c. o. r. d. a. t. y. m. o. t. u. e. t. p. p. s. i. m. i. l. e. r. b. o. c. e. s. e. t. f. o. e. r. e. m.
a. l. i. q. u. a. n. d. a. s. e. c. u. r. i. t. a. t. e. m. s. e. d. n. s. e. c. u. r. i. t. a. t. e. m. p. r. a. v. i. a. m.
s. e. c. u. r. i. t. a. t. e. m. Q. u. i. d. c. o. r. d. a. t. y. p. l. e. x. i. n. g. i. s.
s. a. p. i. e. n. t. i. a. e. t. p. r. a. d. e. n. t. i. a. v. i. r. u. m. s. u. n. t. N. a. m. p.
p. r. a. d. e. n. t. i. a. e. t. c. o. r. d. a. t. y. e. t. s. i. n. s. e. c. u. r. i. t. a. t. e. m. e.
b. e. t. t. o. r. i. u. m. t. u. p. p. r. i. s. i. o. e. c. o. n. g. r. u. i. u. n. t. S. e. c. u. r. i. t. a. t. e. m.
n. u. m. b. o. n. u. m. e. t. b. e. a. t. y. s. e. c. u. r. i. t. a. t. e. m. n. o. c. o. n. i. u. g. a. t. a.
t. a. S. e. d. e. m. e. t. i. o. i. s. t. a. r. u. m. : b. i. r. t. u. t. e. b. e. n. e. b. o. n. i. g.
d. e. l. i. t. i. e. t. b. o. d. u. l. l. i. g. e. n. t. i. a. n. q. t. u. r. q. d. e. m. e. t. h. o. c. u. r.
o. r. d. i. n. e. d. i. s. i. r. e. p. a. n. t. : s. e. d. p. r. a. v. i. a. e. t. p. p. r. i. a.
s. u. n. t. q. u. e. m. u. n. t. C. o. n. i. u. g. a. t. o. r. u. m. i. t. a. q. u. e.
s. p. e. c. i. a. n. o. v. a. n. s. e. c. u. r. i. t. a. t. e. m. g. r. a. m. m. a. t. i. c. a. d. e. l. i. t. i. a.
n. u. m. e. t. s. u. b. s. t. a. n. t. i. u. m. n. i. l. o. g. i. u. m. S. y. n. o. n. y. m. a.
e. t.

et paronyma: correcta et abstracta. Sunt autem
 in composita, ut unum ab altero sine originis
 sue descendat, et sicem paronyma, ut nite:
 dxari remiccat, ut aliqd de illa putat rem
 scaturam no glitab, ut alia qdam circumsta
 tia baruitam et affectam. Adnoy conu:
 gara se beluti oppositum qdam, et Synony:
 nur et paronymur. igitur se effectiua, con:
 seruatina, receptiua, scatiua. Et si uim si
 uim sanitale conpctar, multa uia fortin
 pr efficiuntis q seruanti, effecti uocipenti.
 Si effectiua sana se aer, cibis, potus, Phar:
 mata receptiua sanum e corpore hois, uig
 singula membra. scatiua se opus naforum
 et membroru. His respondet abstracta,
 si effectiua sanitalem e sanum, si e signum
 sanitatis, e sanum etc. Nam, ni quic quicq
 eadere reliqua pra fra ptiunt, ab eay
 uentur illa et nite se, et tem sua pra for
 ma coniugata deq pat.

Admonitio.

Casus. b. et coniugata n. se qdenda. Con
 iugata glectur quicq e nois substantiis
 et adiectiuis, et hinc inde doctur. Nam

de abstractum, q̄ n̄ d̄m fr̄m s̄m̄ f̄to sc̄at.
Verbūm con̄crectū d̄r, q̄ n̄ s̄m̄ actiōne
s̄m̄ptū et n̄ d̄m, sed s̄m̄p̄ aliquid b̄t de s̄m̄
b̄t b̄t certo, b̄t n̄ de s̄m̄ f̄to et d̄o p̄r̄ f̄to c̄i
c̄m̄ scriptū et de n̄ d̄m. Legere est
n̄ d̄m aliquid certo, t̄n̄ s̄p̄ d̄o q̄, q̄m̄
d̄o p̄r̄ s̄m̄ n̄ p̄r̄t̄. C̄as̄y volūnt̄
ad p̄b̄ia à v̄oib̄ abstracta. V̄t̄ t̄n̄ Act̄o
v̄t̄ v̄b̄e v̄r̄ appetit̄ t̄n̄ ad p̄b̄ia notare,
q̄b̄ n̄ ip̄sūm s̄m̄; sed mod̄y, q̄lib̄t, et c̄i.
c̄m̄ s̄m̄t̄ia q̄dam actiōis et passiōis n̄
f̄to d̄claratur. A c̄as̄y ōiō s̄m̄t̄ia
excludenda, q̄ t̄n̄ ip̄s̄e s̄m̄ abstracta resp̄
et p̄ticipatiōe reliq̄ia ōia d̄nominant̄,
et n̄ter se coherere d̄nt. Licet n̄. ap̄
C̄m̄t̄iūm d̄s̄e n̄ d̄m n̄ t̄rd̄m s̄m̄-
t̄m̄m̄ ad adiectiōem, t̄n̄ resp̄ s̄p̄ p̄r̄
ē d̄m̄ v̄r̄ v̄r̄: q̄ illig p̄ticipatiōe re-
liq̄ia, et coherere, ab eodem d̄m̄t̄ia
illū idem ē s̄m̄pt̄; h̄er̄ t̄n̄ ex illo s̄m̄pt̄
compositū. Idem si fundamenta d̄s̄e
abq̄ d̄dicamentis p̄r̄ter, abstracta s̄m̄p̄
s̄m̄t̄ p̄r̄: q̄ r̄s̄a et s̄m̄pt̄ s̄m̄t̄, et
d̄s̄e d̄m̄t̄. C̄m̄ p̄r̄onymia n̄ n̄ si ex
oppo

oppositione toti finiantur, et n̄ se p̄ se coacti-
lia: neq; brechia et paroxyma sint aliter
ferendi et à semivocem distinguū nisi respici-
entur ad frām, modū et Synonymi non à quo
denotantur.

Quoniam est huius Notae
finitio:

Est Periocha Maximam sollicitudinē, à qua
gubernum et casum Legi eip̄ assenti b̄: ut
Soluturā à conūgub̄ et casib; . Esto q̄
Anūty sit potius de alieno, q̄ de suo conūdo
solūto. Sumo abstractam q̄ iustitiam in
q̄m q̄m q̄m q̄m tribuatur, et ḡ celo q̄
iustitiat. Ut iustia de publico potius conūdo
q̄ de suis emolumentis cogitatur. Iustia ē ius-
titia q̄ dicitur, Ergo iustia primatū publi-
cam b̄ litulē anteponi. Utinā h̄r autē
magno despicat populare grām et hono-
rer aulicos. Probo ab abstracto. Anūty
magnitudo ē despicentia populari grāe
et favoris aulicæ. Ergo conuenit hoc et
vno magni ai. Valer q̄ q̄ntā ab abstrm:
cto ad Conūctum, q̄ q̄ h̄ et v̄e p̄prie
sunt coherent. Si p̄ autem coherent
et

maxim et
noe conūdo
ḡ b̄ b̄ b̄

M. 12.

hly: q̄ uasitio ex illis actionib; e salute
tari. Pie vivere e d ro gratum: Ergo
quod q̄ pietas. Quasi energia talis
hly et actus primus.

Quæ Maxima.

1. Quod ni est coniugatorum bini, illud ni
e ob; sed diuersa uo, diuerso mo,
fctm prius et posterius, uo p̄ prior scit
et p̄ se, uo fratrum absolutarum, n
cum tot et nã semp abstractis p̄d
fcti buntur q̄dta: q̄ abstracta sunt
frat̄ absolutar, simpliciter et p̄fectior
Concreta .b. sunt sepe tm affectio
sine oba sint sine adiectiua. Con:
creta oba, adiectiua, aduerbia sunt
frat̄ n̄ simpliciter, sed mixtus cum fctis
q̄ler q̄dam uerbi mo dir, affectio
et circumstantijs varietas et deum
ctas. Jussus sepe dr, q̄ iusticie hly
p̄dit e, sed q̄ ut unum ut alterum
actum addit in se bino dignum sic

Sic in istis nō sēp tōtū iustitā includit
p̄ universitate eorū, à q̄ by in istis
dictūm ut fuit in p̄f̄i a futur.

Obiectio.

Logicus ē n̄ sēp ē pius. Ergo Logicus ē pius.
Re. Nego q̄ p̄teriam, q̄ nō prior p̄ p̄p̄tione
termini nō p̄ se et nō d̄, neq̄, factibz, sed n̄
f̄m et cā t̄h̄ s̄h̄z in v̄rang accidit coheret.
Logicus nō ē q̄ Logicus ē pius, sed Logicus accidit cā
p̄t̄. q̄ s̄p̄t̄m̄genter ab v̄triq̄, acc̄tis q̄ iur̄p̄
denotantur, et nō q̄ d̄m̄ ip̄a p̄cc̄ns q̄ iur̄p̄
ut s̄i pius. At nō geluso, p̄t̄m̄gē n̄a et p̄ se
si valeret. Sic si geludas: Vir bonus ē s̄h̄m̄s.
Ergo virtus ē opulētia. Re. Nego q̄ p̄:
quē h̄m̄, q̄ p̄t̄m̄ prioris n̄ d̄r p̄ se de
f̄to, sed p̄cc̄ns. Quia virtute q̄ p̄t̄m̄ n̄
q̄ talis est opulētia, sed q̄ cōc̄ s̄t̄m̄ et v̄tr̄:
q̄ p̄t̄m̄, acc̄tis capax, et d̄m̄t̄m̄ et pieta:
tis, s̄i, b̄i s̄t̄m̄ paron̄yma, v̄m̄m̄ d̄ealte:
ro iudex opulētia et p̄cc̄ns d̄icatur.
Quon̄ aut̄ à coniugatis, sic et à casibz et
affirmatiue et negatiue p̄m̄g arḡt̄m̄ h̄c
t̄m̄

tu dixerunt, qd ad hanc p[ro]p[ri]e et in natura
sive, respiciunt h[ab]itu[m] ut actum p[ri]m[um], e[ss]entem
p[ro]p[ri]os actus p[er]fectos, sive inra forme carum
et om[n]ium in instantiarum, q[ue] r[eg]r[ess]antur ad p[er]fectum
ex h[ab]itu[m] p[ro]ferendum. Ad iectum v. no.
min[us] q[ue]dem actum s[ec]undum h[ab]itu[m], ut et ipsum p[er]fectum
h[ab]itu[m] s[ec]undum h[ab]itu[m] s[ec]undum h[ab]itu[m], sed sic p[ro]xim[us] sicut b[ea]t[us]
alij, alterum actum q[ue]d e[st] h[ab]itu[m], neq[ue] p[ro]p[ri]e
alij, factior et i[m]p[er]m[en]t[em] p[ro]ximam for-
mam i[n]cl[us]io[n]e: sed nichoat[us] tu et lat[us] ut
s[ec]undum h[ab]itu[m] h[ab]itu[m] comprehendit: s[ec]undum
fortu[m] h[ab]itu[m] q[ue]dam, ut et alia q[ue]dam in p[er]fectum
factum, quam et ip[s]o h[ab]itu[m] in h[ab]itu[m] frater h[ab]itu[m]
atr[is] s[ec]undum h[ab]itu[m] agit: q[ue] et s[ec]undum h[ab]itu[m] et frater r[ati]o[n]e
e[st] p[er]fectus. s[ec]undum h[ab]itu[m]: q[ue] honestet[ur] amore agit,
ei q[ue]d d[icitur] e[st] h[ab]itu[m] iustit[ie]. Frater r[ati]o[n]e ita, ut
s[ec]undum h[ab]itu[m] in s[ec]undum h[ab]itu[m] n[on] s[ec]undum h[ab]itu[m], sed actus, et p[er]fectus
quem actus. Interdum v. et alij n[on] factus
sed nichoat[us] et in s[ec]undum h[ab]itu[m]. Qui n. Lic[et]
ca: q[ue]d mehi p[er]na agit in s[ec]undum h[ab]itu[m], is me[us] in s[ec]undum h[ab]itu[m]
agit, et nichoat[us] ar[is] in s[ec]undum h[ab]itu[m]: At Gabrie[le],
q[ue]d in s[ec]undum h[ab]itu[m] agit, is et me[us] e[st] in s[ec]undum h[ab]itu[m], agit n[on]
me[us] in s[ec]undum h[ab]itu[m], sed fructus, q[ue]d ex h[ab]itu[m] in s[ec]undum h[ab]itu[m]
agit

agii. Cui de re plura dicitur. s. alibi: ay
Antem ca. x.

2. Quicquid n' e' vni coniugatoru, illud nec
alteri: s. s. p'ctm de vtroq' p'se, vni voce, n'
vone terlij s'cti dicitur, s. p'tm vniu em
v'trobij fram' sumptue n' h'ntatur p'co:
s'p'p'ocrisis n' e' v'rtu: Ergo nec s'p'p'ocrito
e' v'rtu' bonu. Grammatica n' p'ntet ad p'tm:
Ergo nec Grammatica e' p'tu'.

3. Quod n' e', vt n' n' est vni cuiusdam a casu
denotatorum, illud et relijs n' e' vt n' n' e'
s' s' n' h'ntatur p'raia, p'p'ria, v'naula
p'raia v'rtu' s'p'p' n' aequola. Si p'tm cum
v'trobij p'se cohaereat, n' m'ltu' tm: s' d'i.
Scimusq' obseruetur h'cty et actionu', q'
p'cedunt et p'cedunt h'ctm.

4. Ad aduerbio (si sumatur n' p'p'ria s'cti,
de actu p'fecto, et h'ctm s'cti) ad nomen
v'rtu' p'raie s'cti valet g'ntia: p'ie
v'nt: Ergo e' p'is.

5. A paronymo nomine, ad aduerbium valet
g'ntia n' tm s'ntu', q' aduerbia s'ntu'
h'ctm, h'ctm, actiones, h'ctm and'nter,

Actiones hōmū gēntes. Adverbia hōmū nō p-
pria sūt, sē hōmū et actiones ab hōmū
fōrte denominatarum, eūng, nō cludētur
in eū dāt.

LOCVS XXIIIX.

Considanda sūt et contrarij coniugata. Itē
autē tē vtr supra in contrariorū supra in
contrariorū gēntionibz ē declarata. Sē
h. contrariorū contraria gēntia. Nota vo-
catur à coniugatis contrarij. Instanter nō
terdūm à contrario sensu, ita ut gēntium
ipsum (q. mediū tō p dūm, sūo gēntem q.
nūgato p betur. Ut quiritur in vtr by sū
sūa. Negativ, q. nō vitūm efer ignorantia
tū: at hoc ē falsū paret ē coniugata
Nam vitūse agere, nō ē ex ignorantia
agere: ut vitūse ut flugitō sū dicit
et factū nō ē ex ignorantia p factū.
Itē venūm tūo respicere ad contrarij alij
et coniugata. Vtrū ē hōc gēntatio, et dō
gēntiā dūm et destrūendū. Cūm. v. et dō
coniugatis, et contrarij gēntionibz factū

ium e dicitur: Non plura sunt hic si facie:
 mag. Non pendet hic to toty ab illa Maxi:
 ma: Contrarioru sunt gradus quatuor.
 Maxime v. specialer hinc te fit ipse:
 Contrarij coniugata contrarioru requirunt
 affectione, et gradum ut oppositum non est
 Contrarij coniugati, id est oppositum non est:
 Sicut oppositum Contrarij coniugati non est
 id ipsum oppositum non est. Si facta mixtio
 graduum mixtionem aequalitatem et sta:
 bilitatem, raramque compositionem gignit, et perfecte
 mixtionem conflatur aequali qualitatibus tem:
 perata: Certe mixtio mixta dicitur: in qua
 excessum vni ut dicitur qualitatum in
 nobilior et solidior compositio. Si quod dicitur sunt
 tendit et subsidit, sit graue et nobis, quod
 copia feruntur ad minus, et grauitatis:
 certe quod ab imo ad summum fertur, illud e
 leue. Si incredulius forte e et origo
 reliquorum virtutum, et praeter ea tenuior et
 si incredulius, quod incredulius, dicitur: certe
 fides non erit virtutum omnium, et salubris
 praeter ea. Et haec de hoc isto dixisse, satis est.

Quia

Quia hinc in uicibus in contrariis et opposi-
torum mentione, de quibus nos illa diximus, quibus
superioribus idcirco de illis, quae reliqua sunt, ex-
pediunt. Nam Antea in diuisis Notarum
etiam in hoc libro maxime attingit, sed
plures in quibusdam librorum fratibus, uel
expressit, et potius inuit. Item, hoc
vniuerso in genere, de oppositis uerbis
et se parum de singulis dici potest, per
se.

LOCVS XXIX

Diligenter oppositorum tam contra omnia, quam
singulorum se parum non est, si danda.
Nota autem non oppositorum utilis est, tam
ad asserendum quam ad destruendum.
Quatuor autem oppositorum esse genera so-
pe iam dictum est.

Maximae obis oppositis uoces sunt:

I. Opposita simul nequeunt de in eodem
foco eodem tempore. Diuersa simul esse
potest in eodem foco. Virtus et uirtus si-
milis in eodem esse potest. Item piper est et
albidum et fructum: eodem loco et hinc

da et bividet. Sed opposita non sunt a se nisi
 in eadem discrepant: Non enim aut se mutuo arceat
 et excludat. Opposita autem si mutua a
 se eodem modo pluresque partibus diuisio
 sunt non esse opposita. Et diuerso respectu eadem
 ad nihil opposita. Idem hoc patet et de
 et in doctis. Ex. Doctus v. q. in medicina
 in rebus in doctis, tempus et idem requiritur.
 Nam diuersis temporibus idem factum contingit.
 hinc sit sapere princeps, quod erant in doctis,
 doctus, quod in pauperibus, quod pauper, id diuersum
 fieri potest.

2. Cuius unum est oppositorum unum, eidem al-
 terum repugnat: Cui tribuitur oppositorum
 unum, ab illo remouetur alterum. Le-
 gitur autem factum idem numero, et respectu
 oppositorum, si plures partes non diuisio
 requiritur ab his partibus, factum quem insit alter
 utrumque oppositorum. Nam si actus in ipso
 eodem insit opposita, simul sunt eidem tri-
 bus, idem hoc et modicum doctus, et nonnulla ex-
 ta in doctis esse. Adhuc si et lectorem limi-
 tationem, quod fallaciam claudii remouen-
 dam faciunt.

3. Unum bñi tñi opponitur diuersa respñe pñi
nimarum diuersa dñi pñi: sed oppositum fr
tñi bñig respñe oppositum. Si bñi tñi bñi
repugnat, certe ñ repugnat sicut ut igno
rantia. Si pñi tñi opponitur ñ pñi tñi, ñ
repugnat Eruditioni. Sic ñ uariety: Sic
q̄ bñi tñi ñ pñi tñi respñe eiq̄ba obiecti
pñi tñi, acty et tempis: non inde colligetur
pñi tñi ñ posse mercedem ut nihilum eē.
4. Oppositum q̄ tñi fr oppositum, ñ pñi tñi
dem nec: et oppositum fr oppositum pñi tñi
q̄ autem fieri pñi, ut oppositum eadē quēni
ant: ut bñi tñi et bñi tñi recipiunt idem q̄
tñi tñi et accitū appellent. Utriq̄
eodē eē, ñ pñi tñi, sed ñ aliu subsistere dñi, ñ
vere.

Maxima Speciales.

Contradictio dñi tñi verū et falsū. Con
tradictionis pñi altem vera e altem falsū
Si bñi tñi ñ mortū e. Si scribi, falsū e
eundem ñ scribere. Cauenda hęc e Homo
nīmia terminorū, et eō pñi tñi dñi tñi
pñi tñi, ñ s̄ diuerso respñe, et diuerso tñi

in contrarijs gradus istis ponatur, sed de his
 satis supra dictum est.

De Contrarijs.

De regulari p[ro]prietate ad contrariam p[ro]prietate
 dictionem nam supra dictam loco 17.
 19. 21. 23. 25. Quia v. p[ro]prietate ad contrariam
 nonam v[er]bis et explicatis cognoscen-
 dam, ea tunc tractantur in post[er]ioribus
 titulis.

De privantijs.

De his q[ui] dictum fuit loco 26. q[ui]bus h[ab]et
 addantur.

1. Positivum tollitur privatio: et vice versa
 privatio posita, tollitur positivum: sic e[st] cecus, si
 si caret: si visus non caret, non e[st] cecus. Si
 mortuus, non e[st] vivus. Si vivus, non e[st] mortuus.

2. Privativa p[ro]prietate se extollunt ex eo-
 dem titulo 2. Nam, vocant eodem titulo, 3.
 sed non eodem genere. Nam q[ui]bus unum de
 eodem statu g[er]itio, illa se opponuntur pri-
 vationi. Prima q[ui]bus g[er]itio quae non illis, q[ui]bus
 opposita: alteram cum g[er]itio h[ab]et eodem:
 3. Nam separantur a contrarijs: Quia contrarij
 sunt

orūm utriusq; e postūmum: sed prius q se
n e ens. Non tu Contradictōne a ens
sed certo fōto vniūm et limitatū
3. Prius q et pūtia et actū negatū, cū
fōto pūtibari neyt: vt ceitas, q et actū
v. sionis et oculi sūū per corrumpit
Itaq; a tale prius n e regressū ad hōm.
Mortūm n fit amplig vniūm, nōtūge nōt.
Cū n pōt idem nūmero redire utre:
votare. Ca diuersitatis ex eo pender
quā nā n nōt mām vōtō cōtū pōt hōc
fōtem suā frā nōtūat. Itaq; vna cōtū
demq; nūmero frā postulat vniū idemq;
nūmero fōtem. Sublatō itaq; priori fōto
nā n pōt priorem nūmero frām reuocare.
At Deus ex sūm pōt n eate, q nec actū e
nec pūtia pōtūit ens: Prius priore
nūmero frām nō licem redūcere pōt.
4. Prius q saltem actū tollit, n fōtū dū
qur et pūtibarū e hōtū. Cūm e q
pōtūit hōm, bē fit nōtū generōe: v cōtū
pōt hōm sed actūm tū tollit, et vt gravimū
actū

actum a multiplicat, ut multiplicat contrarium quod
 a tu delect: partem quod color ut deus color.
 Si aqua frigida recipit calorem: et cali:
 da recipit frigus. Sic lux tenebris et
 tenebra luce quod hinc a quibus bantur.
 Nam tenebrae tu lux actum negant, a
 tollunt eam in pallido partem, quod quam
 actum a quibus fieri potest de. Si calor in
 aqua tollit frigus et calor a dulcor ut de.
 color, quod quam aqua pro frigida de:
 alioq tolleret et de aqua.

5. Prius est si interduca partes prior hinc:
 quibus tu et deus de posterior. Prius
 illa quod quod in me quod in tuum totum, quod
 quod est absque totum: sed tu a tolligi et finis
 in negat absque totum, atque ad id ad ordine
 quod quod in totum: cum omni prius fuerit
 in actum et totum.

De Relatis.

1. Omnia Relata, quod suum relationem esse, et ad:
 quod et rebus sunt similia. Nam quod sit re:
 latum, negat intelligi absque eius tempore,
 ad quod referri de. Itaque posito Relativum

uno, ponitur et alterum: sublato relativo
uno, tollitur et alterum.

2. Quod est quod absolutum et dependet et
factum et mensuratum à causa sua atque men-
sura. Cuius quod prior est, et est inde pende-
ntia absolute esse, si comparatur in esse
eius. Si creatura sit, erit creator: quia

creatura sine deorum rectorum, sine absolu-
tum esse et quod spectat semper poste-
rior est creatore. Atque, si sit creator, erit
creatura, nisi deorum rectoris respiciatur.

3. Duorum priorum quorum relativa (quod
exurgens et exurgens, ut agens et patienter
referuntur) et deorum rectoris et quod
similiter. Vocantur quod dicitur de quod
Sed de his alibi plura.

LOCVS XXX.

Generos et obitus rerum: itemque, in generos
et corruptos fieri notanda. Nota haec
vocari sunt Generos et Corruptos: item
earum efficientium, et corruptentium.

Maxim

Maxima petatur ex to, q̄ verum ortu et obitu
cum res ipsas tan illarum cas affirmant.
Distribuemq̄ itaq; hunc titulum in quatuor
capita.

1. A Generatione.

Est Periocha Maximam petarum ab ortu
verum q̄ b̄ p̄t. ut bonitas ut prauitas tri:
bitur. Jabet ad usufruendam, q̄to q̄ n̄ e
ortu ubiq; ip̄ sis orientib; n̄ ee p̄batur.
Ad destruedam, cum q̄ ortu tribitur, rei
generatō n̄ p̄t n̄ ee: aut q̄ geni to n̄ e:
n̄ n̄ est ortu: ut q̄ n̄ e tri, aut ex equo
vtriq; n̄ est.

Maxima præcipua.

1. Quorum ortu e bono, si bono. Intelligenda
de ortu p̄ se, n̄ p̄ auct bonor: item eo q̄ tunc
genitū p̄ se oritur. Lapp; Adam e bono p̄
auct: q̄ auct auct plus vtili, quam p̄:
tider. Generatio hois e p̄ se bona: eod
hōd p̄ naty e bona Dri creatura p̄ se.
Per auct fieri p̄t, ut generatio hois e si h̄
legitima ut hoem in pbim partem Ecclē:

ut
N. 17.

ut et ipse: labor p[ro]ficat. Si mala: mag[is] ho-
m[in]i p[ro]ficat q[uam] futura flagitia, ut p[ro]p[ter] ni-
tiam q[ui]n[que] m[ul]ty d[i]c[i]t p[ro]ficat. Fieri p[ro] ut
quod in g[ra]t[ia] bonum e[st] et factu[m] erit, ut relatu[m]
malum existit, hat ortum in g[ra]t[ia] et p[ro]p[ter]
tu[m]. Ag[er]itio d[i]c[i]t[ur] arbor q[ui] se bona exhibet:
Oper ipse n[on] d[i]c[i]t[ur] et t[er]minat[ur] possunt
esse.

2. Quor[um] ortu[m] p[ro] se malum: est q[ui] se mala
Aliena bona vi ad se p[ro]trahere e[st] s[im]p[li]t[er]
malum: Ergo oper h[ic] n[on] acquirit[ur] s[im]p[li]t[er]
malum. Fieri tu[m] p[ro] ut q[ui] ortu[m] s[im]p[li]t[er] et
p[ro] se malum existit, id ip[s]um facit factu[m] q[uo]d et
iudam bonum. Calamitatu[m] ortu[m] e[st] q[ui]
se malum, et q[ui] cur[us] et iudam calamit[us]
tutus illi bonum p[ro]t[er] ee.

3. Si genitu[m] se bona e[st] p[ro] se et p[ro]p[ter] ab
hoc ortu p[er]d[er]ent ip[s]e generet bona
p[ro]ficat. Si victoria e[st] salutaris: cum hoste con-
fligere, cu[m]q[ue] fide, et ad interuentione[m]
de bere, q[ui] victoria paritur, q[ui] salutaris
erit.

Quod si genitum sit tu[m] p[ro]ficat bonum, q[ui]
se b[on]um malum, n[on] ne resp[icit] e[st] ortum illu[m] ee
bonu[m]

bonum. Lapsus Adami peccatus fuit bonus.
 Nam motus illi, quibus lapsus iste generabatur, &
 autem boni, & si mali fuerint. Dicitur si
 genita res bona sit, non quod ex hoc ortu
 manat, sed ob id, certe nec ipsius rei gener-
 atio erit & se bona. Ut Christum in cruce &
 peccatis nostris satisfacere est bonum: non in
 iudiciorum odium, conatus, ne ipsa cruci-
 fixio erat bona.

Si genita sunt mala, mala quoque generosus er-
 runt. Per generosum primum intelligere motus
 dicitur, quibus patitur rei, & deinde in actum: sicut
 substantiam actum intelligas, sicut accensitate.
 Idem intelligere primum primum, administrationem
 acquisitionem. Ut dicitur in dicitur. Ergo et fac-
 mitas. Et videtur si hoc est, erit et illa bona.
 Primum est & generosus intelligere ipsum fieri
 ut nasci. Si discipulo bonus arbor bonum est.
 Libales disciplinae bonae et ipsae erunt. Et
 si letales artes bonae sunt: bonum est eas
 discere. Generosus fuit est bona: Ergo fuit
 est bonus. Et. Antus valet & accens. Nam bonum
 & se nascitur accensio nascitur accens. Generosus
 fuit

finis, q̄long hō, n̄ q̄long finis, ē bona.
¶ se aut ad id, q̄ ē et est patens, n̄ valet
q̄seutio. Nonne nō nōsi ē bonum, s̄ q̄d
ē dōrōr hō. Ergo quidam nōsi ē bonum.
¶ Concto valet de fra q̄nti, et ad
fōtali, n̄ de uereta fōta cūm accente.
¶ Generato p̄ se ad generatūm q̄ accens
n̄ valet q̄q̄ntio. Ex truerē templūm Jo
colatricūm ē malūm: Ergo ipsūm templū
ē malūm. Bonūm ē aliqd et fōta et actō
fōti ut vsq̄ respū. Motio et edificatio
p̄ se ē bona: et templūm ē p̄ se bonūm
sed vsq̄, finis, et actō fōti respū ē malūm.

¶ Corruptio.

¶ Perim̄ et hoc tō Maximas Simplicis a cor
ruptioy rōe boni tatis et prauitatis: ita
a corruptioy ad corruptioes p̄cedim̄ ut
ex hoc tō.

Maxima fōta?

1. Si riteribz malq̄ ē, ea q̄ntereunt bonatē.
Si obliuio disciplinarūm ē mala, disci
pline vniūt bonē. Si cāctura facultatū
ē p̄uiciosa, facultates ipse bonē creat.

Si

Si p̄dicitia iactura ē grauis, p̄dicitia
 egregij habitus erit ornatus. Intelligenda
 ē aut̄ hoc axioma de p̄ se iudicij. Nam
 q̄m̄ iudicij ē pacis malis, eam ob id n̄
 bona fr̄. Ignom̄ et v̄sp̄r̄as tollere ē p̄ se bo-
 num, pacis fr̄ fauoribz et n̄ p̄p̄ositoribz
 ē malum. Fures et latrones ē malis tol-
 lere p̄ pacis ē malum, fr̄ furibz et latro-
 nibz, corūqz receptoribz: ob id fures
 et latrones n̄ fr̄ boni.

2. Corruptio si ē bona, corrupta, vt q̄ cor-
 rupta p̄ntur, erunt mala. Abrogatio p̄torum
 ē bona: et Carnis vt hoīs veteris crucifi-
 xio ē salutaris: Ergo p̄tor, caro, et bety-
 ho, malum q̄dam erunt.

3. Si corrupta bona fr̄ mala: Corruptio ē
 bona. Si flagitiosa vita hoīm ad m̄feros:
 Vita emendatio ē bona. Si negligentia
 ē pestifera, deponere negligentiam bo-
 num erit.

4. Si corrupta bona fr̄ corruptior mala fr̄.
 Imago Dei in hoīe diuini q̄dam fuit, ergo
 q̄ formo et corruptio illis imaginis ē p̄iiosa
 et funesta.

Ab efficientibz generoem.

In quibz Superioribz Locus in hiis sicut ad gene-
roem et corruptioem respicere, in hiis quibz
inferioribz ad eam ipsam generoem et corruptioem.
Horum cum par est, et aequalis ratio. Ut
n. ab actu ipso, sicut generoem et corruptioem:
ita quod ab eorumdem cum arguatur. Cor-
ruptio autem generoem et corruptioem hic in finem
sed accipitur rone, quatenus ut bonum ut malum
fit: Ita ut bonum ut praesens rei per-
deat ab ortu et aditu bonitate et praesentia-
tate. Generoem sicut hic in genere, quod sicut
ortu, Physiis, Legibus, ethicis, ut technicis sunt.
Haec itaque Notum continet Maximus, quod
a causa generoem dicitur arguta: Si efficiens
sanitate bona fit, sanitar erit et ipsa bona.
Si diligentia est laudabilis, quod parit erudi-
tione: eruditio erit bona. Quales
in efficiente bonitas, tales et in effectu
sunt esse.

Maxima praecipua fit.

1. Quorum efficientia et conservantia fit

bona

Bona illa ipsa bona sunt. Diligenter licet videndum, quod bonitas, moralisne an physica, sine quod situr energiam et obiectum quod situr est talis. Et despicendum est factum quod bonitate competatur efficiens ut generans et genitum. Sape enim bonitas illa cum generato et genito per accidens concurrat, et tunc non valet quod generat: ut patet bonum: Ergo quod situr filii. Et. Contingit et contingens fieri per ut moralis bonitas patris propagatur in filium. Nam si pater et mater prioris vite peccata cadunt, et fortiter nascuntur fortibus argi vixit. Sed tunc licet plerumque parentibus deterioribus: ~~et tunc~~ filii noxii sunt. Itaque eleganter Horatius.

Ætas parentum peior auit filii
 Nos nequos: mox quæteror
 Progeniem vitiosissimam.

Quod si prioris argui auctor de naturali bonitate loquitur, generans de causa valet argui, quia hec bonitas proprie gignenti et genito genuit.

2. Quorum efficiētia et gseruātia mala
sūt, ea ipsa sūt mala. Parentes sūt in felici
pcto hereditario. Eius liberi polluantur
eodem morbo, et nascuntur terra Gubi
o. v. n.

3. Si efficiētia et gseruātia bona sūt, et genera
tes et gseruantes eā erunt bona. Efficiē
tia. Hec gseruātia eēt sūt suam p
prian actionē, et actum sūt, nō diu
uē, q̄ in efficiēte, tangit in toto nō eēt pnt
et ad effectum eāt nō concurrunt. In
parentibz multa sūt, q̄ nō eāt gseruāt
ad effectum, illa nō sūt pparari nece
se nō ē. Proinde eā generant sūt
et effectus, quoad effectus ē gseruātia
in hac compde.

A Causis Corruptentibz Maxi
ma sūt haec tria.

1. Quorum eā corruptentibz sūt sūt (intol
lige effectum nō subiectum p̄ actus) sed
p̄ se et gseruāt illa sūt mala.
 2. Quorum eā corruptentibz mala sūt
illa sūt bona.
- 3

3. Si corruptum malum est, corruptio eius est bona.

4. Si corruptum bonum est, certe corrumpens est malum. Sanitas est bona. Ergo quod labefactum sanitatem est malum. Imago Dei in homine est splendorum et diuinum quiddam. Ergo peccatum quod deformat Dei imaginem est peccatum. Reipublica est bona: Ergo seditiones quae respiciunt evertunt, sunt exitiosa. Lex est aia Reipublicae: eamque seruatur: Ergo inuoluntaria facienda. Caeterum in duobus posterioribus axiomatibus quae standanda est bonitas et prauitas quod est, non subsequens generatorem et corruptorem. Nam si has species corruptorum bonorum cae corrumpentes se ponat. Ut quae morbum tollit est bonum: Ergo inueniuntur, quorum aboleretur est salubre: et corruptorum malorum cae corrumpentes malae se. Ut virtutem aboleri est malum: Ergo vitium quod virtutem extirpat est malum.

Admonitio.

Arctus in hoc libro non omnium locorum
vix

Wag. sed uale pponit: qd iam uos uos
ni sicut in librorum spatibz, Notis bal
uocari ad ualir inuit. Nag, uos hie
uortexing Notem. 1. Diffra. 2. Sprij.
3. ca. 4. effecty. 5. Coiety accensium,
6. Aduictorum. Hic ordine expositi
redibimus ad Artem.

LOCVS XXI.

Diffrarum e et totalia ro. Eia diffra po
sita, sper auti pfecto ponatur, uia sit
uclit oeris uos, et sicut rei fini enda.
Compari p diffra cum gure et spe.
Genero e proprium uos, de q illo de
uocatiue plicatur. Neutra aut diffra
re pte cum gure plicatur, sed utraq
simil uincta cum gure p eide capaz
tatis. Lepu spe uiriboi plicatur et
n uie toti ghibito, tanq, pto sed e et
fra spe plicanda, et uclit alio gnis
tanq, nam dociat ad unum certa
pen

speciem venocantur. Quia tunc diffra in do-
 wos de ipsa spes, quoniam a spe ad
 gang, sic licet a diffra ad generar-
 gumentari.

Finis.

Periocha Maximam ductarum, vel
 obliqua ut generat diffra. Quae hinc
 an 200 pda sentiant. Sumatur mediu
 a diffra ut sola, ut cum fto iuncta. Ut
 de p ditiu tactu et gustatu sentit, ut de
 ut gustatu p ditiu sentit. e. adis gre
 habetur p pprio, de aial rate sentit,
 homo e aial rate, ergo. In diffra io-
 poe cum gane duo h notanda, p ditiu
 et p dico. Solum e n ipsum w ditor
 itaq diffra e volubili: et quide hidi-
 car, rate e compositum qd a fto et
 vne, tunc e qd. Sic Angeli xpie h
 ipso ro, n plii pant aliq eser q dda
 ni illis, q p se vnt foret ex pers.
 De

Deinde quibusque generibus in proprio esse, si dicat
 Animal e tale: certe non prius in esse, quia
 sentire de genere connotatiue significatur,
 nec scilicet, aliter de animalis ratione positum et
 nec scilicet, quia in illo collocatur, quod semel
 ipsi sunt abstrahi aliarum appositione intelliguntur
 non scilicet, quia limitatio debebat esse toto ca
 re ipsa diffra seu positum, sed diffra e
 principium, et ex parte. Idcirco bene
 e autem talis positum: quia quod animal. diffra
 limitatur in utraque species, limitatur in utraque
 illa diffra.

Usus

Ad confirmandum valet. quod va diffra ut
 ad speciem ut ad genus per partem adhibetur.
 Ad destruendum quod diffra generalis tanquam
 ultima et specifica ad probandum a similibus.

Maxima:

1. Posita ultima diffra ponitur species.
2. Sublata ultima diffra tollitur species.
3. Posita diffra generalis, ponitur species.

de opibus et actibus in p[ro]posito.

4. Si ablata una q[ui]slibet diff[er]entia, tollentur omnes
 species secundum: nulla .v. acti.

LOCVS XXXII.

Propria quoq[ue] sunt inspicienda. Propria
 q[ui]a ut simplicia ut composita. A simplicib[us]
 et affirmatiue et negatiue arguuntur:
 a compositi p[ro]p[ri]e p[ar]te alterutra p[ar]tem
 affirmatiue: Ut hoc leue e[st] corpus nate:
 atq[ue] n[on] e[st] leue, n[on] e[st] corpus nate: sed
 si composita et sup[er]ius de yuso os su-
 mater p[ro]p[ri]am, licet et affirmatiue ra-
 uocinay.

Maximae?

1. Contribuitur p[ro]p[ri]am, eide[m] s[ub]iecto. Si e[st]
 mobile, e[st] p[hi]s[ic]um corp[us]. Si e[st] vegeta-
 bile e[st] animatum.

2. Negato p[ro]p[ri]o, negabit[ur] s[ub]iecto: ut a
 p[ro]p[ri]am ab eodem s[ub]iecto remouetur: Si
 sentit n[on] e[st] aial: Si sensu corp[us] n[on] e[st]
 aial s[ub]iectu[m] ligato, at n[on] dormit: n[on]
 e[st] in d[iv]isionem: ergo n[on] e[st] corp[us].

3.

3. Proprium si egreditur formam. Si mobile e
natus corporis proprium, certe in generis hoc
natus, illud erit natus corporis.

4. Proprium in obiectis sibi speciebus et personis. In-
telligit proprium in obiectis quatuor modi et similitudinis
proprium. Nam proprium actus generis est
cuiusdam in se.

Obiectio

Logum e proprium huius. At Philosophus loquitur, Ergo
proprium egreditur formam. Re. Log et motus et
formam generatur. Motus si generatur e sonus
articulatus in gutture fringere etc: et hoc non
Logum n e proprium huius: qd hoc Log e vere
locutionis in similitudo et quiddam artificioso-
sum in generandis in dictum, ut non motus
tunc frater e ai sensa exprimere ad inveni-
articulati soni in gutture formati. Est alia
loquuntur et deus et angelus. Re. Per propria in-
telligimus potentius natus, qd natus de us
in sunt in formam et naturam, et certam organo-
rum ope transferuntur in actum formam. Nam
in se generatur operatur, et ea natus in na-

na pprii spectanda. De Deo et Angelis lo-
cutio subiective et forte n̄ in e, nec e in illis
facultas illa loquendi natur, natib; eor et or-
ganis. Non loquuntur, ita ut locutio nihil sit
in eis, sed vol' i' d' d' d' d' loquuntur.

Vox carit et sermo ille n̄ e cum sua voce, nro
canti, nro sermone operatus. Angeli loquuntur
ceter, n̄ sicut. Propria. b. suo nati feto sicut
eud a se. Sicut a se p' sicut p' priora.

LOCVS XXXIII.

Causarum in primis diligens cura e adhibenda,
cum sint effectuum mensura, et carum nam
effectus in eis. Totum hunc locum et am-
plissimum et blissimum p' hunc in quinq;
capita. Prm diffusi sunt de eis in genere; rdo
de singulis eis in spe, s' de vera et fca, ef-
fective et fine.

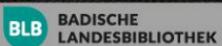
De eis in genere.

Nota huc suppe dicitur Maximus, q' b; respiciunt
ad rei pbande cas, tum in affirmando, q' in neg-
gando: Probatur ut verus ut falsus de cas
est.

assignatar, et $\#$ cas positus rem ee vti esse.
Ca. 2. Phis: ca. 3. In ni gure defini tur: Est
ad quam effectus fit: vt cō vi res euenit.
Ca. 4. e. relatiu qdādam: ideoq; res pū effectus
q' e. str ee, idcirco lo. dicitur posuit Artes effe-
ctum. Contra autē ca. vltimū n. e. equo can
sed p'ariō sicut b'mū, resiq; qdādam ordine
sicut prius et posterius: sic ista de fine siquē-
tis et oīs iis, sed n. eodem nō. Verūm sicut
prius et posterius conuenit. Nam alio nō dō
res ee sua fra, alio sua fine, suo efficiēte,
sua nra. P'ariō res e. sua fra, q' e. ipse actus
rei: tūc suo fine, q' sup' nō tūc à sua fra
differt: atq; ad eō si lo. fieri spectes, finis
p'ariō e. ca, impellens efficiēte, vt actum
rei p'ducit, q' actus res fortis e. si lo. esse
spectes, fra p'ariō res e. Materia e. diuin-
nifima et ignobilissima ca, q' reliqs obr
sub'ormit, et q' res tūc n. esse cum e. pro
str. Si qdē actus p' se q' d' d' d' d' $\#$ nra
sit mētabilis, vt q' nūq; finis suū reale
habeat, atq; captā enegiam efficiens ob-

Sorbeat

sorbeat, nra e culpa, qd p suam infirmitate
 oibz oppositis, huc illuc flecti, et actibz diver-
 sis infirmitate pot. Car n gant Meta physiq
 et Theologg dividit n pram et sciam, pra
 e infinita, a qua haec oia pendent, et sine
 q nec esse, nec opari scia pot. Augz
 quom ad oem sciam, quom infinita illa
 et suprema et carum ca, ita qd, ad oem actum
 et bonum et malum. Verum ad malum con-
 currit, n q ad malum (neg, si. Deq volens mi-
 gntatem, tuer, canit psalter) sed q ad bonum, et
 q ad bonum, et finitum ab infinito sustentate
 et regente pendet. Ca scia fit vt mater
 et inferiores, vt superiores et caelestes. Et
 modi fit corpora caelestia, corumq, motrices
 intelligentiae, q fit hominum inferiores (Hic
 Deum) vter efficientes est. Inferiores
 ita fit, q sub gano Luna continentur, eaq
 vt mater vt liba voluntate p dita sine
 cognoscem accentes. sed de his plura in lo-
 carum effodiam. Car vter hie datus
 dicitur Logiq et Physiq, n f. s. et p oem
 cas. Per se vocatur, ad quam f. s. et p prie

pro effectus. Ut ad morbitum dicitur in primis
tum naturam in singulis organis actionem.
paucis ea e, ad quidem in aucto effectus facti.
In uis pateris. principatum obtinet cogit et
fortuna. Generativa a ea hoc modo dicitur
huius ab arte. Ca. In alia priores et cum ef-
fectu quinctiores. gela in posteriores, et
ubi effectus remotiores. Ut corporeate, ut pro
organiam, et corpore tam pro ea multo ex-
porum animatum. Verum ista et rem-
bissima, pro paulo prior, ita ex prima.
Hoc autem est distinctio effectus in efficientibus
et in factis. ideoque plura postea.
Ca. In alia dicitur, alia in energia.
Ut semper e ea multo facti, qui sunt
e semine, quando in conceptu in utero for-
mine, potestate et facultate ea existit: at-
iam in utero conceptum e alia ea et in qua
Sol q. de ea ipso alia calafuit, alia a fr:
et q. de nram terram in illa nram, potestate
tu e ea.
Causa et. ut e q. de e, q. est ubi ad effectum
p. ducendum concurrat, ut et ad q. dicitur ad
s. str.

est: aliā, sine q̄n: q̄ licet nulla efficiat
 hat resp̄u effectus, tū q̄ ut effectus absq̄ illā
 p̄t subsistere: ut cō p̄ se n̄ p̄t opari, nisi
 illa detur, idcirco vocatur causalior dīo
 & ḡ etc. remōtio puris nullam tū effica-
 ciam resp̄u. vālenrī sanandi, et tū nisi pur
 remōueatur, cō q̄b̄ vālenrī sanatur, n̄ p̄t
 agere. Sic nā resp̄u dīo d̄s rā bōd̄
 ē quāsa, et sine quān: q̄ nec p̄prie nec ē
 nec p̄ducitur n̄ cō sua nā. Les fortr
 ē sua fra: q̄ sūntur efficiēte p̄ suem.
 Requirit tū ad subsistentiā et existentiā nate-
 rei: sic membra n̄ corp̄e organico s̄ resp̄u
 t̄sa rā bōd̄ & b̄uētiā; q̄ faciunt ad q̄-
 alitūdam s̄tū n̄ tēgritatē sine q̄ s̄to
 fra n̄ p̄t cō.

Maxima p̄cipua de eis n̄
 genere.

1. Posita cā ponitur effectus. Haec r̄ta multīs
 limitib̄ op̄t. i. n̄ ē de q̄is b̄z de cā p̄
 auct̄ accipiēda. Nam cā p̄ auct̄ posita
 n̄ ar̄io sequitur effectus: Ut si terrā fodis,

Audens loquitur de cū dicitur et facultate:
 At si dicitur: Architectus cū opī manū ad nouū
 rūj dōmū adificari cepit, recte geludir.
 4. Nō ē intelligendū hāc regta de p̄tialī cū
 p̄ sola dī p̄ effectū p̄ducere. Ut dicitur: se
 curis ē adnota ligno; Ergo lignū fridit.
 Hō ē, et q̄dem iū muliere rē habuit: Ergo
 nascitur hō. Semē sp̄sūm tēllū gremio
 ex cepit. Ergo ex herba p̄ducta spica nasce
 tur. Sūm p̄r Pharmacūm; itaq̄ valetudī
 nē reuocabit: Quia si rā bīf dēsi, eaq̄
 n̄ coquetur, et vni Pharmacorū extimulet,
 haud dissipabitur et expelletur morbificata
 nra. 5. Non valet de cūr positū alū mē
 p̄fecto: Non s̄r; Airūm ē nānalla ex p̄te
 ā tubo politū dūctū et fractū: Ergo
 v̄t ē v̄t oit p̄cutū. Cōtudo ē segetib̄
 et vnicū h̄mp̄ estas. Ergo frumentū et
 vites ad maturitatem p̄ueniat. 6. Non
 valet de cūr, q̄tong mō p̄diri p̄t, q̄m
 s̄t, n̄ter q̄ et effectū notū q̄ d̄m̄ n̄tore dicit,
 de q̄b̄ p̄tūra dicitur, in carū effectū r̄m̄
 gre

guro .7. Negj, valet in casu naturalis
reonyg ueris, ni pul siuit, atq; temp e
crepandy ab effectu: gura mentio fiet,
de casu efficientibq.

2. Positio dicitur p se casu actu pfecto, et in
pedire qd effecty. Singularium istarum
Maximae gationum ro liquet e pro pma
uato. Sole appropinquate caruula, si
nullg alteriq; sitis fortior occurso, ut
nra in aere n ni pediat, behemenior
atq; excitatior, quam reliqs am temp
by fieri solet.

3. Sublata ca tollitur effecty. Remouenda
hic e qd p accens et fortuita ca, q sublata
accente, nihil oming manet res it qd p se e
Incendium e ca domus ruentis. Nam
n balat qstia. Romg n gflagrat, ut
gflagra bit in uentio. Ergo n corrnet. Ca
alia ruina ca extare. Prodit in forum
Ergo accipiet pecuniam de bitore: n pdit
Ergo n accipiet. Neutrum e uerum, qd
acc affirmo affirmois, nec nego negois
p se ca, sed accitaria et fortuita. Ergo

ferè ut inlyg in heret. Sic pœm.
 Utinam in nemore pelio ebi: Si hinc n ap-
 pelissem, hoc mihi n euenisset in quænt:
 cum tu sepe numero illa te uouito, nullo mo-
 do se uohereat cum effectu. Vera aut
 e illa maxima de cur in fermis rem ipsam
 et se gñificanti; q;: Ut prima nra inter ene-
 pla, tollitur totum compositum. Abolita fra-
 fra trali, tollitur compositum e fra et
 nra. Interit nate, Ergo n e corp; aiata.
 ut n e corp; p ditiu. Ergo n e subta ai-
 mata. Car et air: Ergo n e d b i d aiata
 Vera et et hæc rgtu. de ur opozorou
 cum effectu sine pteritum, sine futuam
 sine q; ferit temp; respicias. Se de ur ex-
 termis et efficianti; q; motum n p p a e
 p p t i a : q a e f f e c t u a c t i i a m p f e r t q e p h.
 et in colūmis manere, et sublata efficiente
 ca: Felig in li c e c d i t y, suam retinet sture
 et mortis patre. Si frigida sic d i b e r s a
 pi remaneat in uentri culo, et h i c e f f e:
 Erro sublata sui.
 4. Cui; nulla extitit in reuē nā uā, nec

ecce potest, id est deus volens. Caterum oportet de
hac se observanda ut eas divinis et naturae
eius effectibus rationibus temperet. Nam de causa
super naturali non valet, ut de eo, quod creatio non modo
natura proceditur. Mundi nulla nec fuit, nec
erit vera: ergo non est, nec esse cepit. Re.
Conspicitur est intelligendum deum modo fieri
et extendi, quod veritatis et gradibus con-
veniunt.

5. Causa inposita et actu inposito posita
non producit perfectum effectum. Si solis calor
frequenter per pluvias et frigore extenuatur
pediatur, fruges et vitis maturitatem quae
sola non potest. Si valeas ingenio et memo-
ria, et sis aliquid diligens, postea de bonis
liberis patris a studiis abducitur, non consequitur
solidam eruditionem.

6. Posita causa simpliciter, non modo ponitur effectus
Animum potest ad optimam verum studia ad-
iungere. Ergo hoc ipsum faciet. Re. Auditor
loquitur de causa potentia et facultate. Deus potest
aureos montes creare, non tamen creat.

7. Causa quodammodo prior est non se tempore. Nam

nihil est in operari causa. Similiter est illuminatio aë-
ris et patet visibili lumen ad actum reductione.
forma et finis acti positi, si cum effectu
eodem tempore, quod in se procedunt. Ut
si per dāre pfecto conditionis hōmū prius
ē tempore. Sic conceptio facti prior ē ex for-
mā et nā et tempore.

3. Causa nō est deterior suo effecti. Hęc ratio
nō valet in iis generantibus. Ut aurum ē pfectius
tunc terra sōstra, q̄ cā fuit auri. Nō valet
q̄ in organicis aut, q̄ plurima natura sūt mi-
noris dignitatis et p̄cipue effecti. Sic aurea
et argentum positi sunt q̄ stantibus metallo
et relijs naturis, sic inferior illa cā mā p̄
inferior esse re gstituta et composita. Ut
corpus minoris ē estimandum hōie, et me-
tallum auro. Valet aut minor in cā facti
valet in efficiente p̄vāia. Deap̄i hęc cāte
ratio, si efficiens cum effecti nō cōtr et forte
sed sōm et auctum cā, ut nō sōm opo-
varius generatur. Ut p̄ p̄ cā farinosa
sūt hō, et bonum atq; p̄m filium gignere.
Nam moralis bonitas prior nō p̄ducit filium
cōtr

catu: sed ea pra gaurit fctur et p accns
S n q ad e pr et gignens filium: sed q ad
in d m d i a illa fctur et pmitatis et moralis
boni tatis pnceps, cum b h o g b n u n r o d s
g h i t u r: f i i n d e b t h o c d u o q q g u r r a t
p a c t u r, p r e t b u b o n g. Q u a n t a t e r t i j
g u e n i u n t, p r e t s e g u e n i u n t. V a l e t e r h o c
r o t a, s i c a r o r g a n i c a s, e t m r a m u m e f f e
c t u r o e g r u s c o m p e r. N a m f i e r i n p t, b t
c a t o t o g u r e s i t i n f e r i o r c a t o, s i f i u p t
e t f o r t e b t a s o l u t o, q a d e c a g h i t e r.
N a m o p o r a r u n n e s s e e e c a m e t c a t u m.
S i f o t u r m r a n e a c t u r n e g, f o t u r p d u i
p r e e x a c t u b y. I t e m s i f i n i m p f e r t i o n
g h i t e r, p f e r t u m e u m q e f i n i s e d, q f o t u r
i p s u m p f e r t, b t e i n d e m d i g n i t a t u r b t m a i o
r i s e. S i h o i s f i n i s e e i g t e m p t o c o e l e s t i u m
g n i h a c b i t a t o t u r: s e d q h a b e b i t u r i n
c a e l o, t i m e u m d e u m i p s u m g t e m p l a b i m u r
S i c n o s s u m g r e l i g i o u m o m n i f i n i s b s g r e p r a
g. T u e e n e f f e c t u, q n a c a p i t a c a: b t p l u s n e
e f f e c t u n p r e e, q s a c a d a r i p r. N o t u n d a
p o e e f f e c t u m e t s t r u e s u a r o e, q a t u s a c i u

gli derivari et rōe ppriorum to dōw, flu-
 entium ex ista, ut ista principis. Si
 gli des effectum sōm istam, cūm, cūm
 frati et effectri q; p̄arive omnes vera
 illa maxima. Nam effecty plūs alty
 et ista n̄ p̄ habe, quā accipit à
 fratrib; et effectri q; ta, q̄ ē à sua p̄tate
 p̄dūens actum n̄ man̄ in dūat. Itaq;
 nobilitati alty n̄ p̄ effecty ee, quā effūes
 n̄ dūat et frū ut ar̄dixua s̄būō d̄r
 dat composito. Dēc̄ si ppriā fratia, ut ē
 frā p̄fecta glidēer, q̄ mediātā frām q;
 tantur. Certē composita s̄būō plura no-
 bilitōra ppriā to d̄ d̄ n̄ h̄, quā forma
 s̄būō d̄r in p̄t h̄r.

Ut rōe et intelligentiā p̄dō ppriūm ē intelli-
 gere, rōiari. Sic canis et reli frūm brū-
 forūm brūm q; ppriā fratia tot et tota
 h̄r, quōt et gatu à sua frā accipit. J̄ntel:
 nige adūm tū hoc ē d̄ pprijs, n̄ de remo-
 h̄ frū, q̄ resp̄ā posterioris frūe d̄ d̄ d̄ r-
 os et n̄ rōe rōem tū. Ut nobilit; ppriūm
 juenit, q̄ d̄ ē p̄ intelligens q̄ calē p̄m

contemplare frui q̄ q̄ oia sentiente p̄cipue
Nam eatengri sensibily tm̄ heret et h̄ se q̄
atq; cetera alia q̄dr̄ labid et memo-
ria v̄iuit tm̄. Eadem ē id̄ effecty, si aī
efficiente vt vni boio, vt equos, vt ho-
mogeneo, vt sp̄idū competet, siue aī
accate nat̄ inledeq; uar, siue nato va-
los aliqd̄ agat. Tm̄ ē in effectū, q̄ in effici-
entē cā effectiue p̄t̄ ee. Duo effectiue
q̄ n̄ net̄ ē idem w̄d̄os q̄ n̄ ē effecti-
fōtūe vt n̄ ha siue. Quia cā efficiens
sp̄ ē diuidū w̄o uolūnt̄, id̄ q̄ ē effecty
actū et w̄d̄ū, sed n̄ sp̄ substantiue w̄
w̄d̄ū et actū f̄to. Solū ē calidy for-
maliter, w̄d̄ū, et vt calor tangy qua-
litar sū in sole, sed effectiue et fauilitate
efficiendi calorem et calidy.
Solis calor, atq; aquē sole tale factū
ē equo uis, Aquē calor ē qualitar pa-
ribilis, factim efficiens: Solis calor
ē diuidū w̄o uolūnt̄ vt ē in h̄m̄

111
Si generas effectum cum organis cum si
erit ut sit nobilioris esset et nobilio-
res habeat proprietates quam organica
ca. Eodemq. modo effectus in tu tunc illas
actiones, q. tantum miram. Et non tu
morbo et sanitati e. obnoxio, potio plura
singularium et organicarum affectionibus,
sed non sunt nobiliores tu affectiones.
Quod si compositum cum utraq. parte et sal-
tem comper. verum e. nec etiam plus, nec plu-
res aut nobiliores illi proprietates nec, qua-
quam a sua natura et forma tu. o. n. fitu. natura
inherentia propria ut natura et forma tota
composito insunt. Denique si effectum ea ob-
scuris q. se cum generas, plus habere negat, q.
qui accipit ab ob. simul. Sed si cum singu-
laris comper effectum, cavenda e. causarum
q. fusio et operanda ea cum effectus
observanda.

Quod si respicias eas facies fortuito et
gringenter auditer fieri pot. ut plus ha-
beat effectus quam accipit: idem si cum

partiali ea competere in eodem fieri et ge-
nigerenter potest, ut nobilior sui effectus, vires
et proprietates nobiliores habet. Ut tunc nobi-
lior est femina, sed non nobilior celestibus
motoribus vel parente, quia parens est causa
omnium. Solus licet non omnium in
divinum et rationalis dicitur agens.
Danda est opera ut scilicet animus a causa pro-
pria cum effectibus non sub fortuna ro-
tae et effectibus gerrit et cum ea non in-
cat, sed sicut accit et fortitue, eodem
modo cum effectibus, quod non sicut pro effectibus, sed
gerritum quoddam gerrit. Ut si dicitur pa-
renter si tunc: Ergo liberi erunt boni.
Re. contingens est et dicitur gerritio.
Quia parenter cum morali bonitate g-
titur et bonum et pacis, et bonitas morali-
ter, pacis gerrit cum potia et acti-
gerrandi, pro quibus parenter appellatur.
Itaque contra iniquitatem sua sunt parenter
et mali parenter, tunc supra solus et in-
tunc habet effectus, quoniam cum dicit, non in-

pedita: sed n̄ h̄c r̄onabiliter ratione.
 to. Quālis tā talis effectus. Hac s̄q̄ regula
 ē valde captiosa, si n̄ diligenter suis ḡn̄-
 tionibz n̄m̄iatur. Nam si capiatur, h. m.
 q̄s̄e, licebit inde innumera inferre ab:
 p̄t̄da. V. C. M̄a ē princip̄m: occiosa n̄
 energetica, p̄ se in formis indefinita etc.
 Ergo hac quoc̄q̄ compositis quærent. Sic
 in genere formalis c̄a. Anima intel:
 ligens ē immortalis ē actus p̄urg, sp̄s
 erit ōdus ōdus d̄s̄id̄ios. In genere c̄a
 efficiētis: Pater gignens est aliud
 adūto, consil̄ orator etc: Sed ē corpus ca:
 leste terram illuminans etc: Ergo hac
 eadem h̄c ḡn̄to competunt. Sic in fina:
 li c̄a. Finis ē p̄fectio, ē exator est c̄a
 q̄b̄u prima etc: Ergo effectus ē hac ea:
 dem etc: hac et alia innumerabilia li:
 ceret ex ista regula illimitate accepta
 inferre. Proinde notanda diligenter
 h̄c regula observationes.

Potest

Potest ea simpliciter generari, simpliciter in semine
ipsa, ut si dicitur: Patrem et filium eam, vni
causam esse Solis et eam laboris in
Aere, materiam aëris et stirpem: Aurum
et materiam poculi aurei etc: forma Cy:
atque et poculi eam: eam admodum habita
tione et domicilio: conseruatione Lei:
pub: et legum tuendarum eam. Compos
site si ea mixtas ea quae tantum per accidens et
tota in eam caliter cum ea concurrunt, per
momenti quippiam ad effectum ut per
eundem ut generandum afferunt. Ut si
dicitur, Aurum Arabicum, parum, putum
et poculi materiam, si semen album vel
nigrum, copiosum ut materiam, si primum
consilium ut oratore etc: eam et dicitur
Itaque, regis superior non valet de eis com
positis, si respicias acentia: Non enim quod
primum est consilium, ob id filius quod est generatus: si
ille natus perfectior, ob id hic quod est natus gra
uis erit: neque, si semen album, cois dicitur
erit

eum albus, si hoc n. foris et n. taliter cum
 ea concurrunt. Proinde de fallacia accatris
 et n. ca. p. ca. posita comititur in his:
 Pater e. consul, orator, ad ult. ergo eum qd
 filius. Statuarius e. h. ergo statua e. h. or
 causa simpliciter et absoluta concepta, p.
 unum d. faciam qd tari: ut hoc abso
 luti fori et fundamenti, q. retori et logi
 cae appetit ca. subicitur. Ut sol, sener
 aurum. Possunt tanq. g. hio mo. p. se semet
 ipis entia, et tuas, Realia entia qd
 tari. Nam sol aurum sener, e. ens
 et solta p. se tertio mo, etiam si vero:
 uas ex appettoem, atq. aurum n. put
 e. poculi aurum, sed put sua desioe ap
 p. et suo peculiani acti aliqd. inte
 ligitur, eodemq. sperma tanq. soltum p.
 e. p. se, atq. simili roe solum n. tuentis.
 Vel p. ca. gerete intelligi, qd absolutum
 n. manet absolutum, sed cum intentione
 logica, et cae appettoe coalescit. Priori
 mo n. necesse e. ut qualis ca, talis sit

P. 15. quod

quodq; effectus: ut anima e' odus odov
sed n' p'ea corp' aiabum e' nichilidit.
Sol' e' caloste corp'g: Pater e' uisul:
Vir p'ruens etc: hec q' uir ueneri:
unt, q' si absoluta et realia Estia
n' q' quatenus fr' cae, ob id n' nro g'g
insunt. Si. b. cam concretu' g'fiter uisul
estio limitoib' e' corp'g. Nam de ca
prana, Effluente, brinora, et habente
alitatem eandem, uerum e' q' qualis
illa fr, talem oporteat effectum ee:
Ut ho' gignit horem, et quom' p' e' uol
g'ditu', capax disciplinae, e' corporeg,
ita quodq; filij erit ho' etc: Sic bos
bouem, Afing' asinum gignit f'cm.
nam. Si. p. effectum cum singulis
comper, notabis cam, et quom' e' effa:
t'ni opposita, ut incommunicabilis, et q'od
e' uocabilis effectus consistari. Si:
q' dem uir ca' e' suo aliq' mo' uocabilium
et ni' eff'it' aliq' mo', ut realiter bt
ma' et fra, bt f'cm atq; similitudis:

neu.

nem, ut efficiens. Illo modo quae generantur
 sunt, non per se effectum: quoniam potius op-
 posita plane non sunt. Ut causa simplex
 principium, solvens, constituens, effi-
 cians: causa tamen et compositum prin-
 cipium aliunde pendet suum et rela-
 tum et absolutum esse cum acceptum
 fert, proficitur, et producitur, non a se ipso
 sed ab alio: Est quodammodo posterior et
 posterior, non tamen et posterior sunt quibusdam
 principis. Posterior modo communicare
 effectum suum causa dupliciter, ut produci-
 va, ut realiter in se. Productiva
 se communicat effectum causa effectiva
 et finalis. Nam qualis est efficiens effe-
 ctiva, talis est effectus, et in se, quod non
 per se autem sunt univoca efficiens, talis
 quod non est effectus et priorum dicitur
 generatum. Estam est effectus. Qualis est
 bos, equus, homo generans quod est equus,
 equus generans, talis est bos, equus homo

genitus.

demitis. Si respicias aequiam efficientem
qualis illa est, quoad tr. Energetica et
cuiusdam efficiendi g. dita, talis e effectus
auti, fortiter et l. w. ab. Nam si
efficiente aequiam g. f. ctas suo auti
et absolutam atq. in se, et quoad excele-
tiam effectus resp. includit, atq. effectus
n. e. opus utus sed in opus utus: Et sol-
gignos horem n. e. acti ho, sed dicitur
efficiendi horem. Nesse in e. et solent
et horem in eodem genere includi sub-
stantia. Proinde talis e effectus totius
fortiter et l. w. ab. g. l. e. efficiens
aequia effectus dicitur g. dita.
Definiali ca. hic nihil dico: q. fortis et
finalis in phisicis solo resp. et solent
differunt: Quare q. in moralibus de fra-
idem de fine tr. Inclusive et realiter
se conant effectui n. et fra. q. g. l. e.
tinent effectum. In his illa g. dita q.
n. et fra. g. ueniant taliter, in sunt effe-
ctui, et t. l. e. composito finaliter, totius
et

et quarto mo p se sal: si dicitur p illa
 principia. Ut mira e mutationis princi:
 pium et ca: mutatio. h. ut mutabilitas
 in hac et toti composito tanq, primo
 toto p miram: fra e dars e caliter
 totum compositum fortiter picipat illo
 esse: Anima sentit e vegetans et loco
 mouens caliter, hac ppria actu iggo et
 fortiter atq, totum inhaerent corpori
 aiato ut toti composito. Nam p animam
 orig e vegetabile, sensit, meminit, etc:
 la phisicis si respicias eas organicas,
 n e talis effectus, qualis ca in se qtemis
 in pma effiuentis, eigg influxu et
 duobus agunt. Et in ethicis, qualia
 et media moraliter, et qualis e finis
 moraliter conuincuntalis e effectus,
 si media cum fine, et finis cum medio
 parrant. In summa glr e ca respu
 effectus caliter, talis e effectus actu sub:
 iectiue, fortiter, obseruatis sui cuiusq,
 omnium modis et differentiis.

effectus

Effectus quoque semper est existens, primum
sicut similitudine et convenientiam, quae
in respectu habet primum sicut defectum et de-
similitudine, quae quam in se opposi-
tione. Axioma propositum limitandum est
primis modo.

II. Causae non sunt infinitae, neque
involuntariae, neque naturaliter. Limitan-
dum est hoc axioma cum se et essen-
tialiter concurrentibus. Nam unum
rei sunt numerabiles et in se vere
sicut accens. Unum numerabilia et
proportionaliter infinita patet auctore: hoc
est una causa est quam plurimis accen-
dentibus obnoxia est: quae dicantur effe-
ctus illius in se accens. At si se est
existens, utrobique est finitas, et naturaliter
obnoxia, et naturaliter. Involuntaria
dicitur Artes et Meth: cap: 2. redit
progressum in eis eisdem generis est
et se coherentibus. Et in ea man-
si dicitur naturam huius est corpus Organi-
cum: Corpus Organicum est distinctum
dicitur

dissimiles e simularibz phibz q'vni simi-
 larium car esse elementa: Elementorum
 totum ee manum gram. Pro nat' r'idos
 intelligit spes p se carum finitas in
 bono q'q' gure in Phisicis ethicis, polit:
 eis etc: dari. Hoc Theorema pbat
 Artes diquot argtir. 2. c. 1. dicit:
 Metaph: et in fco phisico aere: ostē-
 dit a'tior et n' plures ee p se carum
 distar: at car p aere infinitas ee:
 inter quas principatum obtinent, casu
 sil: et fortuna. Cas constitutas in finit-
 tas ee n' posse pbat. Artes i. Phis: acq's:
 contra Anaxagoram disputant.
 Plures pot' vni rei ca ee: sed n' exde 12
 spei. Ut sanitas efficiens ca praria
 e q'obis. Nam τωρ υβρωρ (inqt
 Hipp) ια τοι δι γοβις. Secūdaria
 met'ig remedia opantia: finalis ca
 e to q' omnium erep'p'v. Sic auri
 alia e frater ca, alia n'astir, bb me-
 tallen: alia efficiens.

OBIECTIO.

plures

Plures nonant, sicut eorum rei causa, mater
ut elementa, simularia et organica
currunt ad unam aiatu corporis. Sicut
plures paccus, p se quod sicut aiatu corporis
ca recipiatur ad unum eorum mater
ca. Sicut quia organa dia in prava esse
ethicor agunt, ideo ex his oibz p hinc
unum, oibz p hinc absolutum et p
fectum eorum effectivum ca, sicut
finitu, mater, ut quantitativu sicut
fortitativu in eadem spe plures ca, sed
n hinc eorum et specificu eorum ca vel
formaliter.

13. Una ca p alteru eorum ca sicut paccus
et indifferen carum quibus, ut eorum
gia sicut ca hinc, et hinc eorum p hinc
Quangz si attendas eorum paccus
et sicut hinc, n sicut fortiter eadem
et uniuersu: sed mater et similitudine
ne trui. Finis excitat effectivum eorum
et hac agit p hinc paccus V. C.
Spes et imago pictoris aio morsa no=
net eum, ut cupiat et iniquat p hinc

et pitor pingit. Ut Simulachrum illud
in carta representat: atq; simulachro p-
ficto, opi finem imponit. Haec si p-
maxima q; de us coiter gfitatis so-
lent efferri.

De causis interis.

Causas interas appellamus q; ingrediuntur
essentia gfitationem. Ut fr nra et fra,
frum illa dicitur ad h. Sed uos, haec
actum gfitat: illi dicitur uos, haec in-
dicitur nra se tu. Primo, positio
interis et gfitationib; ponitur ipsa res
gfitata, si et nra et fra rei extant
et legitima atq; rei compositione et
gfitationem apta, uniuersib; bu-
odq; si congressa, necesse e rem con-
positam fieri et ee.

2. Sublati us interis, ut btra; bt
alterutra, perit totu compositum. Tolle
opp n erit ko: Sepa aiam, rursus ko
erit. Dico bt alterutra, q; ni rem
na ptn nra ppingua n absq; fra pt

esse rōe tempis, sic nec frā nātis et
phijica realiter et rōe tempis absq; sua
domestica sede p̄ esse.

De materia et Forma.

Materia duplex ē: Remota et p̄p̄nqua.
Remota vocantur q̄ n̄ t̄m ad hanc, sed
et ad aliam frām recipiendam ē idō-
nea. Ut Cerantam ad Herculis q̄

Thersitis imaginem representandam
formari flectiq; p̄t: ē iupra ignis q̄
uāsa et poccula formari p̄nt.

Prop̄nqua vocantur q̄ tantum ad hanc
solam frām capiendam ē disposita.

Est aut̄ tam remota q̄ p̄p̄nqua n̄ra
duplex: N̄ratur et artificialis. N̄ratur

q̄ uā suā frām nate et ḡbriōdes v̄nū
ḡbitūt: Artificialis q̄ p̄ferat n̄atur

iam ē, sed ab Artifice fr̄ngitur et de-
citur ad frām aliquā recipiendā.

Illa rei compositae tribuit habilitate ad
certos motus recipiendos: huius generis

compositum se n̄ mobile nisi s̄m

acum

acris et sine mudois principium habet
 in artifice. Remota nra in natibz e
 vt simplr vt facti qd et certa sine
 rāsu remota. Simplr remota e nra
 prima, q coiter ad oes nates suas su-
 sciipiendaz e donec. Kā hē remota
 vocatur, q hūc iam certū dōyōr neg
 tū frām aliquā proximē, sed pluribz
 mutatioibz, intercedentibz inquirā.
 It. Vt cibz e nra sanguinis, ofis, sed
 remota, cur. Cibz certe iam suā per
 cūtiā dōyōr tū, sed tū e alioquin
 rēsu nra remota: q n nisi prior
 suā frā deposita, e pxtima chylī mōe
 sanguinis hūc ofis frā nra. Prima
 nra iōe tempis, semp simul e iam
 suā pecūliari frā. Sumitur et nōie
 materiae coiter pftō acutiā, pro
 pftō alieus hōbz, potentia et exē-
 giā. Logice itaq, et vs in nōalij
 comprehendēz istas oia simul appēte
 nra. Vtq, frā vocant nram in q

vt

ut in haereticis: Obtm v. nram circa
quam et obiectivam appellant. Scientia
in hnt esse sua vobis nram glitic.
tem, sine ppeie sciam, q' h' h' m
de nra et fra gliticam et compo-
tum qddam. Habent aut' sctm vt ob-
iectum. Atq' sctm dia scientia qm
e' nra. sctm: obtm hnt facultates
sctm, h' ptes energia, et sctm ptes
vobis, q' h' vobis dicitur oir vobis et
passionis. Accipitur et sctm vobis p-
h'ie et logic. Physice signat rem ali-
quam, cui reuera dicitur rem nra
habet dexterior reale, q' cum fra sctm
in haereticis, vt p se, vt p dicitur vnum
q' h'nt. Ut vobis organicon cum aia
q' h'nt vnum sctm, cum albedine
q'ntitate etc: vnum vobis, et p dicitur
vnum. Logicie accipitur vobis
vt fini h'nt, vt p dicitur vobis. Hoc sctm
sctm et nra vocatur q'nt, q' ad fra
le

se in, hanc, si dicitur ut in le dixerat.
 et quia posito sicut g'fise, n' actu sed po-
 te'itate ponitur. Et dicitur auro subla-
 to habetur dicitur n' dicitur actu, sed po-
 tate. In ipse vocatur sicut in dicitur
 in dicitur n' dicitur sicut in dicitur
 et dicitur dicitur dicitur. Et dicitur in dicitur
 dicitur g'fise dicitur sicut in dicitur
 dicitur g'fise: Ita sicut in dicitur dicitur
 dicitur g'fise dicitur sicut in dicitur
 et dicitur ut affirmoem ut negoem.
 2. Posita in dicitur remota dicitur n' dicitur, nec
 dicitur, sed g'fise dicitur et dicitur ponitur
 effectus. Ut e' in dicitur aere regione ex-
 halatio calida et sicca. Ergo e' ut dicitur
 dicitur stella. Est corpus mixtum, est sec-
 man in dicitur g'fise. Ergo e' h' dicitur, nec
 dicitur, q' remota dicitur tan ad oppo-
 sitam quam ad dicitur dicitur dicitur. Ideo
 dicitur efficiens dicitur dicitur dicitur, et
 dicitur ad hanc dicitur ad aliam dicitur dicitur.

2. Sub lata mra se nota tollitur et p-
xima et effecty. Si nulla e in aere
sumo calida et secca exhalatio, nullat
igneum Meteorum nasci pt. Si nullum
e corpg, vel si hoc n e corpg, nec se-
men ee poterit, nec ex eo ho. nasci
poterit. Si n e metallum nec aeri
fram poterit induere. Si caret phi-
by simularibq, caret Organicis: et si
Organicis, n pt ee corpg acutum.

3. Posita mra in blima et p-
ima ad fram dispositionis, ponitur qd
id q e mra. nascitur, vt forma roe
tempis sul. et Viribus, n roe Gobe-
ws. Nam Gobs fra semp prior e,
et e Er 25 oxy, bt inqt Artes. Ut si
gignit in supiori illo lo, in quo ignis e
et aeris ps Suprema, q motu cali
voluntur in orbem, sursum deorsum ad
ignem qd p-ndum doneam colligi,
atq si tempatis qdam ignis in eam re-
uiderit, q nec tam vehementer sit, bt

latim

Aut in illam naturam quod sumat, nec tunc
 debilius est, ut ab ea quod festum est, quod
 sed temperate ac modice validior illa
 sit, an diutius sit durare, quod semper in se:
 priori loco aliquid ex habitationis accedit:
 tunc crinita stella efficitur, quod natura illius
 figura. Si ergo, Organizationem est diuina
 ueris absolutum, in formativum anima. Atque
 regit non valet in artificiosa natura, quod
 est natura artificiosa sit ad effectum ut
 formam in proxima dispositione, tunc formam in tro:
 ductio per efficientis liberum arbitrium
 suam operationem, differre, et formam non per
 introducere. Sed in naturali proxima natura
 res alter est compata. Nam efficiens
 nature non per, quod arbitrio suo differre suas
 energias: Ideoque habili et idoneo modo
 oblati, non per non formam introducere: ut
 cum iam ad ultimam dispositionem naturam
 efficitur ea produxit, tunc simul formam
 importat.

Et si natura non est in ultima et proxima dispositione,

si sublata proxima nostra, fra, et effectus
sunt esse. Si factus nostra nondum est sicut
bq et membrum orbis absoluto, certo me-
tho ad huc erit. Si as est ad huc rinde
et argentum nondum signatum, nondum
erit nung aureus, bt argenteus, sicut
aureus.

5. Si sublata proxima nostra remota, nihil
omnino esse potest, nisi nunc nondum sit vel sit
in partem esse potest. Et si nunc non apparet
hiatus, fovea, trax, fax rutilans, crinis
tot stella in aere, pro proxima nostra
negatione: in exhalatio calida et
sicca potest esse in aere supremo loco.

6. Sicut unguis nostra sunt peculiariter de-
betur actus. Neque quous quous
suscipit. Hinc illud. Non est quous
ligno sit Mercurius. Haec maxima the-
chius veluti principii et fundamen-
ti loco est et in physicis quous atque Me-
dicis magno est usus. Hinc Medicis
preparant nostras morbificas ad experientiam

Secretior

secretiorem ena uatione. Idem faciunt
Artifices: et na similit generati
sua alterationes qd nra pparetur
ad suu altiu. Sic aia hnt n fl
ni qur corpg m igare. Quia nihil in
na fit, nisi e sbo habily.

7. Potiori nra potior fra et nobi liues
pprietates debentur. Sic simpli mod
bt Elementora qnem simplex mody.
Et humanu corpg, q ferens et nobilig
tm temperamentu, id uico nobilioru
fit fram, et nobiliores recipit energias.
Formosi hoies, et q si firma uolenti:
dine q p piciatiorer sensu fut, sumpto
argto a nra, e qua hac pueniunt.
Nam nobiliora acuta uidentur nobi:
liari nre nra

8. Nobilitas et ignobilitas nris reddu
it q nascitur ex illa nra. nobile et ignobile.
Sic potig e parula aurea argento,
et be hie bismia bt purpurea pstantior
e leni tena, bt penula scortea; villosa

R. 10. Gasparina.

gouffappia. Carnem gallinaceam, agninaem,
et vitulinam ff mrae. bombataz p hanc
si cumy bibula effat. Loco isto potissi-
mum vltimar, oppifices, mercatores, sar-
dores, iutores, peltiones, q uertabim suas
meeras, suas uehes, suos calceos, pelles
mrae nomine comedant.

g. Sublato foto, tolluntur acutia. q
e accutum e mrae foto. Et cui n quent
foto, eidem nec qualitas et affectioes
illi foto n haerentes. Angeli n su p diti
futehla possibily: Ergo n denum accipant
significans disiendo carumq, hbtz e sen-
silibz colligunt: Sed p geretas spes (ut
qdam uolunt) intelligunt. Bruta uo ce-
rent: Ergo carent virtutibz, et simula-
ckm qdam virtutum, n ipas virtutes
hnt. Angeli n su corporei: Ergo nec cer-
ta dimeasioibz p diti, nec p tem hnt
extra partem: n su natia corpora: Ergo
n su mobiles et mutabiles. Spiritz
n ht carnem et ossa: Ergo e uollos, non

cadit.

cadit sub tactum. Siue itaq; sui d'p'cor
et comune sine pprium et d' d'ior sub-
iectum, perempto illo cadunt accentia.

Vltim' hoc lo gra pontificios q fringunt
panis et vmi. Etia sublati, illoru tu
accentia et ppria remanere sol: figuram,
quantitatem, colorem, saporem, etc: con-
tra seniores diata regulari: sublato
solo, perent accentia. Hoc quon in:
nat illos, q virtute diuina istud fieri dicunt.
Nam ut de caeteris nihil dicam, ne ver-
bilitate q tem extat in cana Dominica
accentium subsistentia atq; solis.

10. Posito solo, ponuntur ppria et accentia,
illig sol: et cu form eidem sol: pprie
vada tribuantur et accentia. Hae vada
certa limitatione opo ht. Nam ea q stto
in sunt et denotatiue pdicantur st tri-
phicia. 1. Propria vada, q fr recipere
glitater cum suis solis. 2. Propria accentia
st sunt vbi emulduo h'cor, et ppriorum
vada, in reby materialis acty sol, itam
ad ppria, q soli sed in oi n'sant, itam q

##

genus speciei insunt convenienter. si sed n. p. p.
3. Communiter auctia q. in defini. te plurim.
generum specibz insunt. ut color, magnitudo
etc. Actiona istud verum e de primo gene
simp. Posito n. solo ponitur eis ppri.
um ad hoc, et vice versa: q. inter hac duo
e recipitatio. De ppriorum actibz scilicet
n. nisi q. frugenter e vera. Atq. n. p.
pria affectionis n. e n. p. et ad hoc e
rore, sed certo lo. tempore, religiq. cir.
cumstantis determinato solo. Hoc n.
semper actu rocinatur. Neq. vera e illa
maxima de pprijs, q. soli, sed n. di. insunt.
Non n. seq. tur: Est homo. Ergo Medicus.
nisi dicitur, si glides sola q. falsum e
illuminationem, verum e si dicitur e Medicus
scilicet: q. falsum roe: potestate sed si q. ad
dividuum et vs ad hoc e positum, est
falsum. Quod attinet ad ppria seu
laris speciei, pp. q. n. p. participatione n.
harentia, vera e illa maxima scilicet:
posito solo, ponitur q. n. p. pprium speciei,
n. ha. vers: sed addendum e secundo. #

genus

genus, n̄ privatio, quia talis sūl: q^a sp̄s. De
 coiter accenti b̄q̄ n̄ ē nisi ḡn̄d̄ ext̄er vera:
 et n̄ decenter, sed indefinite de quibusdā
 accenti b̄, ut ē h̄o. Ergo magis. N. C. quia
 p̄ fieri ut sit ut parus ut magis.

11. Posito tū s̄to ar̄io, ponitur a verborum
 immediate oppositorum sine priorum acci-
 dentium, sine cōm̄. Si ē h̄o, n̄rio coram
 Deo b̄tē n̄st̄y, vel n̄st̄y. vel ḡd̄t̄y ē sic
 entis et virtutib̄, vel nullis scientis et
 virtutib̄: Est ut parus ut magis. Si ē aqua
 ē calda n̄d̄os ut calida ut frigida. Caro
 n̄st̄y b̄t ē ḡoiti facili, ut difficili. Or-
 ganon b̄t ē habile, ut inhabile ad ener-
 gias suae facultatis exercentas.

12. Sublato coiori, et generali s̄to tolli-
 tur ad aequationem, ut speciale: et tū illud
 admittit, eibem nec, hoc quēnit. Quod
 n̄ inest capiti, illud nec inhaeret cerebro.
 Quod cūq̄ d̄d̄os n̄ inē corpori, illud nec
 aīto corpori. Somus n̄ ē d̄d̄os v̄ch̄i:
 Ergo, nec v̄l̄i eis parti quēnit.

13. Posito coiori et generali s̄to, n̄ statim

ponitur

panitur p̄ priūm r̄ d̄lor: nisi iudicij et
contrigenter: neq; cōi d̄ ex l̄n̄s̄ p̄positiū
statū habetur p̄ priūm et ad a quātim.
Itaq; n̄ sequitur, Caput ē interig male
affectū: Ergo laborat phrenesi. Potest
solore à erapula nato crūciari. Cur?
Enī caput ē cōiḡ f̄tm̄ ḡtans multīs
partib; quā r̄m̄ singulā singulā, eaq;
certas affectiōes hnt. Contra maximā
istam peccant Empiri; et Circūforāci
Medici, q̄ eodem cōi f̄to tantū ḡtato
ḡtant, idem illiḡ r̄d̄os, et q̄ ead̄ em̄ ea
adhibenda medicamenta. Sic fallax
ē ḡtātia, laborat ai bitio, Ergo auaritia.
Enī aīḡ bitioq; ē balde cōe f̄tm̄, et
sp̄ib; certis bitiorū non nisi f̄tm̄ certis
limitationū et d̄s̄positionū ḡtātiōes sub
ijctū. Neq; sequitur, Exhalatio ē calida
et siccā, eaq; in aere inflamatū. Ergo ē
Cometa. Enī illa exhalatio ē illorū iḡ-
neorū r̄ d̄lor̄ grate et cōe f̄tm̄. In
tempis nec ē in corde in censa. Ergo ē
diaria febris. Neq; ḡtātia, quia cordis

interig

intemperies diuina e in plura specialia fo-
 ete ad plura specialia natura sua naturalis
 natur, n̄ primum et ad aquatum delectior.

14. Posito speciale ponitur et eoe unius cum
 alii, et cui illud eodem hoc quoq; tribuitur.
 Sed obseruabit, itq; suo pprio special; ad
 quato et prio foto p̄ se tribuitur, general;
 et latiq; patentur p̄ acus tribui, Pro et p̄ se
 fong cerebro certo mo affecto, p̄ acus ce-
 rebro et capiti simptr accepto ma. Si
 phrenitis e rador cerebri p̄ membrana
 succingentem inflammatam certe erit et
 cerebri et capitis rador, sed n̄ prio etc.

15. Sublato foto ad aquato vt special;,
 n̄ p̄ ea cuius mo tollitur. Non sequitur
 Corpora gloriosa n̄ erunt naturalia corpora.
 Ergo erunt n̄ simptr corpora. Gloria
 affectis e rador. Queritur an in foto
 corpore nati. Re. Non, q̄ Paul; Puxior
 et xreu p̄ h̄ior opponit, et hoc vocat glo-
 riosam illud. Instant aduersarij. Ergo
 n̄ t̄bes ampliq; corpora etc. Nequaquam, q̄
 special; foto sublato, p̄t remanere grate.

pt̄

Potest et corpus: et si n̄ sit natq̄ corpus.
16. Subiectum libet prius e acentibz et
proprijs: Tempore uero q̄bzdam acentibz et
affectuibz proprijs e simul, itaqz et si pu
erronea separari a suis proprijs, n̄ in ipsa.
Primum e parum eructe illi arguitur, q̄ sic
gelidit: Loḡ e contra tot p̄ter etiam,
corporis natus. Ergo ab illo p̄ abesse.
de. Maxima huius argui e falsa. Quod
q̄qd̄ erronea; id quidqz, re ipsa pu a foto
abesse.

17. Certe obiectum, talis h̄bz, talis acty,
taliz potentia, q̄ circa obiectum illud p̄
satur. Si obiectum e θεωρητικόν, erit
simp̄r θεωρητικόν; h̄bz θεωρητικόν est: Si
πρακτικόν erit πρακτικόν, h̄bz πρακτικόν, et
πρακτικα facultas. Si obiectum e singularis
et ἐνολον n̄ precipitur, nisi ab ἐνολον et
singularium p̄ceptu facultate. Si e
καθολικόν, quoniam eisdem erit h̄bz et acty.
Ceterum obiectum bifariam ḡitari p̄.
1. S̄tm suam realem, et unitatem existentis
am. 2. S̄tm obiectiuam et fratem roem

per et per quam actui, habitui potentie sub:
 iij. r. Regula pposita de hoc nō de illo
 nō ē intelligenda. Sic sēn sōra sū vōtia
 sūli: quatenus fratitv apphēnduntur a sū:
 entitv: sed quoad nō singularibz velut nō
 clusa gntientur, eatens nūclā sū illorū
 gditiones, q̄ gditionibz hōbz, actv et po:
 tentie nō respondent.

18. Diversitas obiectorum parit diversi:
 tatem habituum, potentiarum et actuum.
 Et gne discrepantium, sū quoz gne
 discrepantes hōbz, actv potentie. Hoc
 argto docet Artes facultatem aliā ēē
 qua gtingentes res sūpstantiv, arbitrio et
 voluntati nōre sōra: aliā q̄ nōrias, q̄
 sūa nūclōr nō sēmetipsō principium
 includunt. Consideranda sū aut sōra sōra
 suam fralem vōem, sēn suam respō.
 Alioquē manifeste fieri sū, vt hōa ead eng
 res gntentur vt hō ē hōr mōre
 ē: Itaq; vera nō ē hec ngula de obiecto
 sūm sēn alteram tū, sūli: sēn nōrem
 vōem considerato.

19. Ab obiecto denominatione accipiunt
actus, habitus, et potentia. Sicut: quoad habitus
illis obijciuntur, non solum ea, quae sunt in
naturaliter cum obiecto concurrunt. Ita
facultas, quae est ratio propria, et ratio
quae est deus obiecti, quae visibilia vo-
catur videndi facultas etc. Sic visio
et energia, quae visibilia. Intellectus quae
intelligibilia apprehendunt: sensus sua sen-
sibilia: praxis, quae res agendas, tractamus.
20. Obiectum est proprium, et mensura
habituum et actuum circa illud obiectum
relativum. Si recte proprium obiectum,
energia et habitus perfectionem suam habere
sunt: neque, quia talis habitus ut actus, idcirco
tale obiectum: non quia verum hoc ais
vel negas, idcirco verum est, neque, color est
color, quia tu visus proprius, et colorem dicitur.
Sed quia tale est obiectum, idcirco talis est
habitus: quia color est talis, idcirco verum
dicitur, esse colorem, et visibilem.
21. Perempto obiecto, tollitur actus, habitus

et

et potentia illig picipiendi. Primo in sensibilibz
 cuius nullam obiectum, cuius nulla sensio. Si
 color nullus esset, neq; visio posset ee neq;
 videndi facultas. Etenim a nra frustra da-
 retur. Nam dicitur n pp se, sed pp obie-
 ctum: Cuare si datur potentia pp id, q
 n est frustra datur: sed ab hoc na e aliena,
 q potest esse vici. Eadem e in cognoscendis
 agendis, et efficiendis rebz conditio. qbz sub-
 tati, nullu e illarum hōbz, neq; illa potentia
 ordinata ad n eas. Hinc colligit Aristes, tria
 tm ee fuerim gura, q su tria tm des-
 gnatur gura, et totidem ee nealms
 disciplinas, q totidem su obiecta nealms
 n plura. Ceterum illa loba, sub lato ob-
 iecto etc: sic intellige: Cuius nullum sin-
 gulare nec fuit, nec e, nec erit, ut mon-
 strum poetarum Centuvsium Lapictaru
 etc: Deinde intellige de obiecto sam
 rationis quibz, non quoad e in singularibz.
 Nam in singularibz, q vōe loq, tempis n e,
 ut loba in hyeme, eis hōbz et scientia ut
 disciplina pter ee.

22. Obiecto existente, nescio n' e actum
h'ctm; circa illud obiectum ee. Obiectum
e relatum: In relato quo p'ctabit: Ab-
solutam rem et subiectam. Deinde rela-
tum ee, s'm relatum ee, obiectum ut voluit
et vobis sump' g'currere oportet. Sicut n.
oia relata s'p' d'os' velis simul. At s'm
absolutum ee, existente obiecto actum et
h'ctm eis ee nescio n' e. Ut si aliqd
sit scibile, n' tu de eis statim eis h'ctm
scientia. Anteq' disciplina erant inuenta
res illa erant (ut ita loquar ad exprimen-
da relationem) cognoscibiles nondum
tu erat illarum cognitio.

23. Sub lato solo p'p'is et acti et poter
state quid' vniuersa p'positio, n' s'p' aliq'
solo p'empto corruunt accenta. Nam
quae p'raue s'p' ad log'os' ee de aliq'
bus partes, quarum alterutra sub lato
totum cadit. Intelligenda e aut' haec reg'la
logice, n' moraliter et realiter quia tum
p' interdum solo sub lato nihil omniq' id
q' p'licat' logice accente insignit' remanet

Ut homine sublato, nihil omniq rema-
net album, ut paries. Sed quoad logicè
situiat unam affirmati. Ut regem, illo
empto cadit et hoc.

24. Subsectorum nam imitatur p'tia:
ut solia fr p'dicata, qualia fieri put
à p'tis. Sic disparata coherere n' pnt
q' nam alterig respu nec univoie nec
denominatiuè p'dicatur, nec p' se, nec
p' accens, sed adde p'prie. Nam figurati
dixeris Herodes & vulpes: Pteriq' prin-
cipes fr vulvures: falsi doctores fr
Lupi. Sic falso dixeris. Homo e ipsa
pietas. Cur ca pietas & hois accus:
Atq' de hoie n' fr univoie p'dicari.
Sibi ma flagitat ab hoc p'dicato der-
minatiua p'dicoem. Sumq' itaq' Logica
p'dicatorum ab ista r'gibus & observa-
ta, et p'tu p'ditorum vms ponderanda.

De Forma.

Forma fat esse rei, et lo' li n' s'iva: dat
aut duplex ee, vel f'rale, bt humana

forma

forma hoi, leonina, Leonis: Ut accidentale: Ut
salaritas sanum facit. Accidentale esse e
naturale, ut artificiale. Naturale esse ac-
cipitur ab ijs accidentibus, q naturas us sine
ad hoc, sine ratione quibus in dicuntur.
Ergo esse e, sanum, doctum, pium, ro-
bustum ee. Artificiale, q ab arte datur,
Ut stabula in aere, esse mensa in asse
plano et oblongo. Etiale ee datur, q ut
ad bonos obidit, ut bonos obidit fortiter
in ptilit. Ut differat esse spei actus
gunt: forma naturalis, toti naturali dat esse
respi nra. Forma accidentales se ptem
in aie, ptem in corpore, qua n se ptem
datur, nec binum accidentis oboriatur. Ut
si diuis, et long et e orator. Ergo long
orator. h. N. C. quia diuersoru gra
accidentia yfunduntur. Fieri se, ut maior
de morali bonitate loquatur: at n si q
e bonis moribus ptilit, ob idem orator bonus
Multi boni vires se n fautes in loquendo

Sed iam subijciamus eas maximas, quarum
et ad confirmandum, et ^{re}confutandum ad
refutandum alijs usq; p^r esse.

1. Posita fra, ponitur rei esra: sub lata
fra, tollitur esra. Haec Maxima valet
in quavis fra et esra, siue actuali;
tam artificiali, q^{uam} naturali: modo singula
referantur ad suum ae. Cylindri fra, p^r
fecta est Cylindrus: forma hois absoluta
est ho, et sic semper etc: Si in hoie n^{on}tu
renata sanctitas coram Deo nulla n^{on}
res est iudicis et iustis coram Deo.

2. Cui fra tribuitur, ei id, q^{uod} a fra g^{erit}
tribuitur, tribuitur: cui illa adimitur,
eidem et hoc adimitur: Si calum p^{ro}bita
est aia, erit corp^{us} aiatum; si caret aia,
n^{on} est aiatum.

3. Forma sua q^{uod} res veri est, q^{uod} est fr. Ut
ho veri est ho, intelligente aia. Propter
naturam res n^{on} simp^{lex}, sed compositam q^{uod}da
ex ipso, et n^{on} ipso fr. et sua vera res n^{on}
tam est quam n^{on} est.

4. Destructa sunt essentia, res non amplius
quae erat, nisi aqua est. Caro in matella
nisi eadem cum viva carne, nisi aqua
est: quae sublata est anima. Mortuus non
proprie est homo, sed aqua est. Proprie est
cadaver hominis, non homo, quia perit, ut potius
recessit hominis forma essentialis.

5. Forma breviter res suam finem, suam
perfectiorem, et omnem accidentium doctrinam
determinat hinc. Forma non viva et
accidentium infinitate gubernat, certam
quantitatem, certam propriam et accidentia
tribuit. Eadem praesente cessant omnes motus
et alteros ad essentiam adipsam ad
infinitatem.

6. Forma eorum rei essentialis est una
numero: Accidentales potius infinitae
sunt. Quia esse substantiale res est,
vni unum: cum eo quod res est semel tantum
fit. Unica ergo est uniuscuiusque hominis anima
non plures. Sic uniuscuiusque speciei est una
diffinitiva specifica: si quae sunt aliae

quae

q̄ cum ore p̄fuerunt illa potentia uerū
fortū uerū, et oñg diuidiūm reddunt. Acci-
dentia aut̄ p̄t̄ in re numero eadem esse
accidit.

7. Unāq̄q̄ fr̄a postulat suam familiarem et
domesticam nr̄am, n̄ p̄t̄ in quāuis subire:
neq̄, n̄ quōs remanere, nisi in habili, et ad
fortes actōes recipiendā idonea. De hac
re sup̄ iḡ q̄dam dicta s̄.

8. Quācūq̄q̄ p̄t̄a p̄t̄a fr̄a suam suam re
composita: illa s̄tm nr̄am n̄ s̄nt. Nam
q̄ s̄tm nr̄am n̄ s̄nt, et nr̄ati nr̄si habe-
corū nonnulla s̄ nata q̄b̄is n̄ s̄nt. Ut si
hō s̄i ventriq̄, r̄tilante ioma. Quāctam
et nr̄a q̄b̄is, ut q̄ nulliḡ boni et finis
gr̄a s̄nt: sed idcirco, q̄ nr̄a s̄i d̄ s̄ipo-
hita, idcirco nr̄a s̄ illa nr̄a: Ut s̄i morbi
mors, senectū, q̄b̄ fr̄a q̄p̄es, ut in p̄di-
antur, ut abolerentur penit̄is.

9. Formae d̄ierforū nr̄am n̄ q̄ s̄itūat
s̄ se, neq̄ s̄ q̄ s̄ndendū, id q̄ s̄it in his.
Paralogism̄. Tūq̄ qui t̄are s̄t boni viri:

R. 17. et

et ydem sū christi contemptores et hos-
tes christiani nōis. Ergo qdam hostes
christiani nōis, sū boni viri. Le. conctm
n̄ sū p̄t̄ q̄ creditur, q̄ nec maior le sū p̄t̄
vera. Nam maior de civili et externa
bonitate loquitur, q̄ et potest n̄ n̄ resari ē:
Cūq̄ m̄ sū q̄m̄ dā virtutes et n̄ p̄fē-
toribz christianorū. Ut in Troiano, Do-
mitiano, Antonino, Juliano, q̄ suās quōq̄
politicas virtutes habuisse leguntur.
Itaq̄ si conctm loquitur de eadem bo-
nitate, q̄ tantum ē politica, conceditur.
Nam odium Christiān nōis, et civilis bo-
nitas p̄t̄ p̄ acens gūerrere. Sed si loquitur
de illa bonitate, q̄ opponitur malitiae
p̄ se q̄tanti odium Christiān nōis: si
dicat Christianorū hostes, et vera religio
p̄fēntores ee p̄ istos hōbz vere fortiter
et p̄ se bonos. Fallax ē concto, q̄ dicitur
sū accensia n̄ p̄missis, quā vniū lēn
altroz n̄ p̄ se, tūq̄, p̄t̄m, et p̄p̄riū
p̄ābz concurrat, sū p̄t̄m accens. Nam

bonitas

bonitas ni maiori accidit odio Christianis
 nois, n̄ ē opposita malitia, q̄ Christiani
 nominis oquin p̄ se q̄stunt. Atq̄ ille isq̄
 p̄tinet: Est Sutor et ē claudq̄: Ergo
 claudq̄ Sutor. Recurrendum hic ē ad ali-
 ud p̄positum caput, quod de se patim, et
 quinctis veris agebat.

De causis externis.

Externæ cā s̄, q̄ n̄ constitunt et componunt
 effectum, n̄ ingrediuntur ētram, sed extra
 ētram positæ effectum p̄ducunt. Cuius
 ē effectrix et finalis cā. Efficiens ē a
 qua primū motu et quiete inibunt p̄-
 ficiuntur: finalis cuius ḡra cetera sunt.

Maximæ grates de cīs hæc sunt.

Positæ externæ cīs, interdum n̄o ponitur
 effectus, interdum ḡrater, ut in effectus
 n̄ subseq̄. Positæ cā effectrix p̄tial, n̄ o-
 r̄a et q̄da h̄nd n̄eny q̄m̄, aut t̄re t̄m̄ v̄e
 ordinis, n̄ n̄o subseq̄ effectus. Neq̄ posita
 cā

ca p se mali et continente nisi efficiantur
Si fin illig acty interrumpi, necesse e effecty
sequi. Sed posita gtriente et d'uectim
ca n acty pfecto, nro positiv effecty. po-
sita ca opayorū. Neq; posito fine in
intentione nra vt acty nro positiv effe-
cty, nisi re ipsa perfecta iam sit. Sed se-
har regula postea plura.

2. Non semp sublata ca externa tollitur
effecty. In finali ca n semp nalet. Na
in fortuitis n e finis. In quodam effi-
ca n re ipsa et acty par ab ope separari.
Parente mortuo, filij nihil omniy sub
estum. Perente Architecto remanet
somp vt nauis. Ceterum hinc qd res
caute diligente limitem n tanty
habe bing.

3. Cause externa n n rediuntur effe-
cty gstitutione. Nihil omniy n p se
effectis vtray, requiritur. Inijs q tunc
et casu qdam finat, finis ab ee pri Sed
n ca effectrix.

4. Cuius restra carum vt extat, vel extitit.

in rerum nra id n̄ e effectum, nec e vt fuit
 in nra rerum. Si p̄ iam efficiente et
 aratem, et supranaturalem, et creatrice
 q̄q̄, rerum oim cam intelligit fctū nrūm
 fidem et religionem, e iucq̄ caret vt
 nati vt supranati cō, id n̄ e. Omnia
 n. hnt efficientem supranatem, et prin-
 cipia simpliſſima et acty p̄cipi. Sin
 vero loquaris tm̄ de nati effectū, compo-
 ſito ex nra et fra: poteris efficientem
 vident ad natem restringere cam.
 5. Quicqd̄ tm̄ externar car nates id e
 e compositum et mratum: et q̄q̄ caret
 externis cis, illud e simplex dōdor et
 in compositum inmutabile p̄ſe.

Quæ huius Maxime e ratio?

Quia nate agens n̄ p̄ ducit actum, nisi
 in nra habiti: itaq̄ q̄q̄ e effectivi
 nati, p̄ducitur, idipsum e cum nra gire-
 ſum. Et q̄q̄ e nate efficiens, e corporent:
 nullū aut plū p̄ p̄ducere, q̄ fra suo
 potestas fert, certē n̄ p̄ducitur a corpo-

reco,

reo et nati agente, nisi corporeum
et materialium quoddam. Quicquid ergo
ita est, ut non sit a nati agente, per ductum
illud est simplex sua, immutabilis, ut sunt
actio, et Mathematicorum abstracte
sua, quae carent effectui et finali causa: id est
per se sunt simplicia, sunt absque materia, sunt per se,
et generationi obnoxia, nec corruptioni.

De causa effectrici.

Multa passim in Philosophia causarum effectricium
sunt distinctiones proponuntur: quarum
si quae in mentem venient illas explicabo,
et singulis suas maximas subiiciam.

Causa efficiens alia per se est, alia per accidens.
Causa per se effectrix est, quae suam in se habet effe-
ctum: ut causa aeris calefacti, vel calidi:
igni ambientis per se causa est ferrior ignis.
Per accidens causa, quae sua in se est energia non habet
effectum, ut constituitur causa per se, ipsa
tamen nihil ad effectum per ductione et generem

vales:

valer: ut dr ca p auct, q^a quendam effe-
 ctum pducit, ad quem alig g^o se tr. Hinc
 nascitur illa distinctio ca p auct, q^a sub:
 q^a dandiatur ca p auct, ex pte ca, q^a d^o
 ex pte effecty. Ex pte ca, p auct q^a dr
 q^a efficiendi p se accidit, n^o quod e fi:
 uens, cumq^{ue} illa n^o caliter, et effectiue,
 sed fortue et miraliter tm concurrat,
 ipsa plane nihil ad effectum ca illig p se
 facit. Ut albg, pig, cum statuariis, quod
 e p se statuae ca, subiectiue miraliter,
 n^o caliter, formaliter et effectiue con-
 currit. Accedit n. statuario, quod statua-
 rig, ut in albg, pig, Italg, Gallg etc: Itaq^{ue}
 si dixeris statuae cam ee Italum p auct
 cam a signaueris, n^o p se cam. Causa p
 auct, ex pte effecty dr, q^a pducit effectum,
 quo uen alig effecty p auct iungitur.
 Ut fortis terra e ca inuenty Thezauri,
 p auct, q^a inuentio Thezauri, fortui-
 to cum effecty per se subli: terra pa-
 tetatione concurrat.

I.

Sunt aut mo p auct ca moti aliquot.
1. Vng illosu modoru in ca aliqua ca remo-
net in pedinebim, quo sublato fact effectus
antea. Ut q sub fraxit ut subvertit edi-
ficij columnas prarias, e ca p auct do-
mus collabentis: et in medicina renouens
obstructione, qua motu impeditur, e ca
p auct motu p duct.

2. Alter motu e, qui diu'tur aliq d sui gvari-
ca, sicut: auferendo it, quod abat effectum
contrariu opari. Ut:

(q e calida) refrigerat corpy huius p auct
quia sicut: tollit flammam bitum, q corpy huius
ex ardesit. Sol q seruat ares carnes, q
tollit humore nimium, quo ex parte carnis
computresceret. Interest aut niter hunc
et illa cam. Quia illa solo impedito
remoto pducit effectum: Haec p contrarij
ablatione effectum ut alijs pducenda
relinqt. Efficit. n. ut talis p se ca, eas
traducat a potestate ad actum.

3. Tertij motu e cum ca p sehu attingit aliquo

difficil

dispositione q̄ requiritur ad effectum: n̄
 tū ex illa sola sequitur effectus: imō ipsa
 potest esse absq̄ effectū. Vocatur
 Ut Cruciaty regrebaty ad martyriū.
 Cruciaty autē à Tyrannis excogitati n̄
 erant, s̄ se cā martyrii: sed fides requi-
 rebatur et patientia. Nam p̄na n̄
 facit martyrem. Est et q̄dam modus cā
 tam auctus, cum ab aliqua cā p̄duciūty
 q̄dam effectus s̄ se, quam si sequitur alig-
 opm̄aty et in expectaty effectus, q̄ cum
 priori p̄ auctus n̄cti tū, et raro n̄ fre-
 quenter. Eigni cā p̄ auctus si sit natus
 tm̄, CASVS vocatur: si uero uolē, casus,
 boluntate agat, fortuna solum appellari.
 Hinc distinctioni carūm ē ut illa ad eunda
 causas effectrices p̄tū distingunt et
 acti et potestate. Potestate cā effectrix
 tū q̄ cum p̄tū agere, opari, in otiosa manet
 et ad hūc ḡesit. Vir docty dormiens p̄
 q̄ hōtm̄ acq̄sitūm contemplanī p̄ res

Philoso.

philosophias uno ditari: sed homo in-
peditur. Acti. effectrix appellatur, qua
actum ex ercet, operatur, agit. Ut vit qditz
discrevens acti et ca efficiens polema-
tum et mediocum examinatorum.

IAM OBSERVENTVR HAE

Maxima.

1. Posita ca efficiente n in acti, sed in potestate
ponitur illig effectus n energia, inledixuol
n acti, sed contingenter et potestate. Ut
si statiois n operatur acti, pr qdum fieri
et ex statia.
2. Itaq a durapuz ca effectrix, ab eis fa-
cultate et potestate, n licet a ip sum acti
et energiam ipsam pcedj. Valgo a potestate
ad ea n valet qdita. Potest patria fa-
litem tueri: Ergo hieturillam et hiebitur.
N. C. qdum illa pr acti oppofiq
quingj. Tyranni pat ferre Christi lele-
tia: at n ferunt. Pharao poterat qd-
mittere populum Israelitum. David

dierna

aliena uxore abstinere. Hinc satan in
phibere: sed n̄ fecit.

Posita p̄ se in effectivitate, sequitur effectus
p̄ se. Haec maxima n̄ caret suis limitibus
hōibz. Intelligenda n̄ ē de ea, p̄ximie
cum effectu inchoata, quam buxerū vocant:
item de ea in acty carum oppositarum ener-
gijs in p̄ctij negt: V. C. Sol ē in capri-
corni introitu: Ergo dies ē brevissimus.

Sol et Luna terra interiecta s̄m diamet-
rion opponuntur. Ergo solis radij n̄ in-
veniuntur umbrae terrae nec p̄nt ad Lunā p̄-
tingere. Verū si ea s̄nt n̄ continens, p̄-
ter eij n̄ q̄ mediante motu p̄ducit effe-
ctum cuius acty p̄cipit in p̄ctij, certē
n̄ nisi ḡtingenter sequitur effectus. Ut
etiam si calore solis n̄nō feriuntur et
afficiuntur, q̄ tū multū a veroibz inter-
creantibz illij caloris energia, corrumpi-
t̄, idcirco n̄ n̄nō sequitur effectus. Item
si ea illi p̄pria n̄ nisi multis buxeris et
Organis p̄ducit effectum: certē effectus p̄

se

se n̄ nisi ḡtingenter seq̄tur. Per se p̄tativa
facultas n̄ trochii animam, sed n̄ absq̄
concurſu naturalium ḡlitarum. q̄ cum varijs
alteroibz affi^o p̄t^o mutari, certō effe-
ctz ille tm̄ ḡtingenter seq̄tur. Sed de his
limitibz habebit plura n̄ s̄ntibz.

4. Si fit cā effectrix, s̄tm̄ accidit ex p̄te cā,
vel si n̄ fit, nō ob id d̄t erit effectz, ut n̄
erit. Pendet haec maxima ē sup̄iori d̄i:
Anctioe et nā accitium, q̄ a re f̄ta
p̄nt et ad eē et abesse, salua et incolū-
mi illiḡ et̄ra.

5. Quicqz p̄dicit effectivā p̄dicit eiq̄de p̄-
pria iduata affectioes. Quod conen-
gignit, illud uidem leuitate attribuit et mo-
tum ad sup̄iora tendentem. Quod hōm̄
idem eiq̄de p̄prias affectioes p̄dicit q̄
q̄dem illa s̄nt p̄dita n̄ s̄nt.

Itirio restringenda ē haec maxima ad
illas p̄prietates, q̄ rebz effecti p̄p̄fran
et d̄oīar p̄ditar n̄ s̄nt. Nam si

mutari

materiales & priores et alius affectiones
 n̄ habet sup̄ior maxima

semper.

Posita it̄ illa factu actus, q̄ remouet impe-
 dientem, actu p̄fecto ut n̄ impedito seq̄-
 tur effectus. Et q̄ remouet impedimen-
 tum, id q̄ antea impeditur, p̄ducit
 ex p̄tate in actum. Ut q̄ subuertit co-
 lumbar domum p̄ferit: q̄ resoluit calicem
 in cā q̄ tagitua deorsum lata. Haec
 regula sic ē intelligenda, si cā impediēs
 sola fuerit, q̄ minus p̄ se cā p̄ducit effe-
 ctum: item si remouens impedimentum
 ponatur in actu p̄fecto, et p̄fecto remoueat
 in p̄tate t̄m̄ impedimenti tollat: si deniq̄
 cā p̄ se impedimento sublato cuiusdam
 opposita cā interuentū nequeat impedi-
 ri, et actum p̄fectum exerat. Nam si desit
 q̄dam istarū conditionū n̄ necesse cā impe-
 dimentum remouente in actu posita p̄ducit
 effectum, q̄ p̄ remotionē impedimenti seq̄-

debet.

6.

debeat. Ut si more vt uehustate conuertit
n̄ dum sit plene resolutiū h̄erebit ad h̄uc
tequila. Negligentia scilicet et p̄fectū
n̄ literis n̄ petu, sed n̄ sola: Ideo n̄ fugi
tur a diligens. Ergo solidam r̄udibione
consequitur. Cur n̄ fugitur? Cuius negligē
tia n̄ ē impedimentū parte. potest et
fieri, ut q̄ stupido sit et hebiti n̄ genio.
Proinde regula fugiō n̄ balat, de p̄tē n̄
pediendi vt parte cā impediēte remota
sed ualeat de totali et integro impedi
mento. Ut si et negligentia et imporem
ingenij tollas et cetera, q̄ par p̄fectū
n̄ studijs impediēte, remouetur h̄uc sequen
tū effectū. Necessarē igr̄ ē effectū n̄
pedimento remoto semp̄ vt plurimū suū
n̄ q̄ sequi, et q̄trarijs uis n̄ impediō. Sin
cā, si impediēto sub lato sit uigō, vt
oppositis impediō p̄ualijs, vt actione s̄
perdere, n̄r̄ s̄ n̄ balat consequitio.
Si hostem b̄n̄ctū habetas: impeditur

quod minus in inferat. Si huiusmodi emittas
 huiusmodi videtur in inferat, quia per alios vis
 impeditur: Potest metui magis grauioris in offi-
 cio gneri: per sua voluntate, ab iniuria
 abstinere, et male finis tempore.

Quicquid tollit causam, tollit eadem effectum. 7.

Vel causam remouens eam, quod per se debet quod
 huiusmodi effectum operari, tollit eadem
 effectum: sed per causas: si scilicet: totaliter
 et perfecte remoueat illam causam. S. tollit
 humores ad uentrem in carne exipar-
 tiam: Ergo tollit putredinem, si scilicet: p-
 fectè tollat, et quantum opus est ad putre-
 dinem arceatam. Sciam onca tollit fla-
 uam bilem: Ergo tollit ardoem tollit,
 quod flammam bilem sequitur. Neque et
 est effectus sublati per se, et ut semper,
 vel plerumque sequatur ad causam sublatam.
 Nam si raro, si fortuito sequatur ille effe-
 ctus: si non per se ad causam, quod hic ab alia per ante-
 cedens causam remouetur, non valebit conuen-
 tio: causa hanc tollit causam, ad quam raro,

casu, fortuito, paucis effectus iste sequitur.
Ergo tollit et istum effectum. Vinitus ob-
ambulant in vinea non fodit terram. Ergo
non reperiet ut nimos, ut gemmas. Non valet
quod fortuitus est hic eventus, ut fodiens li-
gone terram vineam, reperiat nimos ut
gemmas.

s. Posita causa accidentali (ut vulgo loquuntur)
ut ea quae nullo quirit ad effectum, non tamen
sola, nec stat, ut illa posita nullo sequitur
effectus non necesse est effectum sequi. Vel
et existat illa causa patens, quae sola, nec
nullo quirit effectum, quamvis effectus ab ipso
illa non potest esse, nisi in nullo existet effectus.
Non sequitur cruciatus à Tyranno primitus
Ergo est martyr: quia oportet accipere veram
religionem, fidem, patientiam. Etiam si
non sit bona videlicet comoda occasio, dili-
gens institutio, copia librorum, optimorum
in tunc nullo est stupido, sed ad concordiam et uni-
tatem dissolutam. periculi, et tam ois in illo
potest opera laudari.

Posita illa in pacis ad unum effectum pro con-
 uerſi, vix gūde et inopinaty euenty (caſum
 et fortunam appellat) n̄ neſſe ē ſeſui eſo:
 ctum. Fodit, Ergo nūmos reperiet: abijt in fo-
 ram, Ergo tegula ex adificio delapſa fenelū
 et interfructur. Per iam hic nihil ē rem
 iſtam cui accidit, bt cū ſuo effectu p̄dā:
 cat alium in ſepatim. Uſi auſi ſapig foras
 tu raro nūmos aureos reperiet: et nū hi fre-
 quenter p̄deunt in foram, raro tu tegula
 glaſſa aliq̄ interfructur.

Dubitata tā pacis, cui p̄ accidere n̄ ra-
 rā et opimatū effectū p̄dāat, n̄ idcirco
 neſſe ē illū euentū inopinatū n̄ eſſe,
 bt n̄ euenire: ſiue nihil oning alijs eſt acty
 ille inopinaty gigni p̄t. Volūt n̄ fodit in ea.
 Ergo nullos aureos nūmos reperiet. Non p̄-
 dit in foram, itaq; es q̄ debebatur n̄
 accipiet. Nam vnig p̄nt cū pacis eē
 quāq; pluriſimā.

Exiſtente tā illa pacis, q̄ fortuna bt caſy
 appellatū, eſt effecty fortunaty, bt caſy p̄

9.

10.

11.

S. 15. dicitur

dictis; et si nulla causa per accidens talis non sit fortuna et casus, nullus erit fortuitus nullus casus productus eventus. Vel posita fortuna et casus, ponitur talis et fortuitus eventus.
Casus .b. et fortuna sublata tollitur casus alius et fortuitus effectus. Haec videntur repugnare superioribus: sed advertite casus et fortuna novata sunt relata. Itaque et absolute re, et formali quadam re et hoc compositum: res absoluta est illa, in se accideret, ut in accidit, ut producendo effectum per se producat et alium per accidens cum illo priori effectu concurrente. Ut forsio per se terram aperit, agrum subigit etc. Haec absolute rei accidit, ut aurum evadit accidit ei aliquid per quod aurum diatru reperi. Iam illa forsio formaliter est fortuna non quoad se forsio, sed quoad de: inveniuntur quodam accente cum gratia accidere est, ut aurum producat. Intellegenda est ergo regula .9. 10. de casu et fortuna moraliter interpretata sicut absolute

John

form, cui pr ro, casu, et fortuna accide,
 Regula. v. de casu et fortuna gerete, for
 muliter accepto quoad sub: et quibung
 ab soluto toto quippiam accidit, p quod
 dr pprie casu et fortuna. Hoc mo di:
 Nuntione pposita, facile q n nihil pote
 rat obscuris ee, intelligitur. Nam si sit
 ver aliqua cui accidat, vt cum suo ene
 tu p se p hant alium minime ex pe
 ctatione, certe vix effectus fortuitus, n
 tu nro, sed ga hoc ita accidit.
 Si rei absoluta et ca nihil accidat, et si
 nulla sit eigni ca, cui accidat, vt cum
 suo p se effecta rariu quendam p d
 cat, certe n erit effectus fortuitus.
 Ex his diudicari pr illa generalis rta. Si
 ca p auis sit effectus n nro e: nec si n
 fr, n est. Primum si doxor reiois et
 relation ca atq effectus ee, ca p auis
 et effectus p auis simul fr et n fact.
 Nam ca p auis quoad talis et factum sunt
 formalitatem (vt ita loquar). Cuiusq
 e

12.

Et illud e effectus, sed unus resp. At si
rem absolutam, et form. utriusque, quorum alter
ri accidit ca. acutalis alteri effectus
acutalis resp. Possum ut sublata ca. patur
ea, q. ex pto ca. talis potatur necesse, nec
n. ee effectum necesse e. At in acutavis
us, ex effectus p. tabat illa r. ta de no
quarto et tertio, Veritate qu. ca. per
accus, tertij nu. e. ca. sine ~~ca. nox~~
etiam si nec sola pariat effectum, nec
nro, et semp, tamen illa sublata n. pote
ri effectus g. stitij. Primum et sed mod
epinubis e. regula. 6. et 7.
Propositur in p. ta et alia q. dam d. p. r.
tio carum effectivum et agentium.
Effectrix et agentis ut e. ad op. os expers
vov. et natus ca. ut noxian voluntaria,
vov. et g. stitio instruita ca. Discre
pancia harum carum et actionu g. stitio
in tribus possimur. Ca. natus agunt
absq. deli. tarione, cognitione, C. s. s. vov.
Sed voluntarie agunt q. cognitionem:

font

ac nates p aens. Deinde in debita dispo.
 Aens. n. et patiens requirunt mutuum
 g tractum et obiectum eodem mo habile
 et idoneum requiritur. Itaq; si ligna su
 virida et multam humidam etiam si igne
 ad moueas, n in flammabuntur: multo magis
 si n ad moueas faces et lignis igne n sub
 iungas. Tertio n in pedita. Circa natus
 efficiens ca nris agi, nquit Arter, ead
 p m h a p a c i o n e .

14. Si ca natus n sit legitime conuincta cu
 ibili obiecto, vt si n in pediatu, effectus
 seq necesse n e. Aliq; regulae sententia
 colligitur e sup iorib; . Pharmaca et huius
 ta, si in morbi p nantur, vt alio q d am
 vitio laborent, n seruent et egerent
 vitiosos humores.

15. Cause natus semp vna e, idem spe effectus.
 Ignis calefacit sp, morbi semp in perfectio
 op oer facultatem aiati corpis. Intel
 li gendi n hoc e de ca nati p se, et p m
 suam facultatem, p quam effectus
 tr, consistat: tsem de effecti p se et pri

red. 110

ariis atq; ad aquato. Nam si quibus ob-
 iecti si varia tantum auctoria spectes,
 si patens effectum et futurum fieri si,
 ut hinc natura naturae producat effectus contrari-
 os, scilicet, hinc per se alterum patens, ut
 utrumque patens per obli nam. Ut ignis
 interdum per aures refringerat: Sic aesti-
 vo tempore putei et colle profundiores,
 et frigidi disformae. hyberno tempore calida
 stag, calor, frigus, et aliorum frigus gignit,
 sed per aures. Calor solis per se colligitur
 quoque hinc, per aures disformitatem
 haec. Secundarius effectus solis est uerum
 molire, lutum in durare, quia ut prae-
 sentis homogeneorum collectio efficiatur,
 molitiam ut duritiam in obiecto subsequi
 oportet.

Causa naturae non per suas operes differre et
 interruptum: sed continuo tempore agit,
 quoad naturam hinc uero tam, idoneam ha-
 bilens, et quantum non impeditur causa quaedam
 externa. Ignitorum meteororum arbor

tam

tam dñi exhalationes calidae et sicca pben
nucndis nram. Neq; ignis exhi gubie
frig quàm ligna solvantur et resigantur
in cinerem.

17. Posita cū voluntaria pfo, et reitornita in
habili obiecto, n̄ tñ n̄o sequitur opero:
nec effectus n̄rii, sed contingenter: p̄t sibi
temperare, p̄t actionē in terrā imp̄e. Ut
fur n̄m̄os in spectos at rapere p̄t, si à
uenimine n̄i p̄diatur, et l̄ relinquere: p̄t
ablator restituere, et n̄ restituere, fatelli:
gendū hoc ē de principio actiōis de vo-
luntaria p̄ se et sua d̄m̄os voc̄e o-
fidata. Nam quatenus tibi de iudicia
ē, c̄tens q̄ magis ad vnum oppositorum
quàm ad alterum fertur, neq; q̄ n̄i sua
ptate suas actiones h̄t. Ut fur loquor
de eo, q̄ furalitatis h̄t om̄i p̄ d̄ib; ē
hellus, latro n̄ p̄t sibi à maleficijs ten-
pare, et à flagitijs desistere. Si primū
energitiuē n̄ illis principium n̄tuearis
n̄ solam et n̄dam voluntatis d̄m̄os
n̄ tam ad hoc, quàm ad illud h̄ p̄p̄si.

put suas actiones intermittere: at si eandem
hominem deum nitam spectes atq; se iam
res sit. De his plura lib. 3. Eth: ad
homon: et in topologorum disputacionibus
reperies.

Causa voluntaria n̄ magis ad unam oppo-
sitorum fertur, quam ad alteram: ex
aquo habilis e ad utrunq; vulgo pt
ni opposita, ad opposita determinatur.
huius sensum verum e supiorib; colliges,
Eigmi libitum agens e Deo respu verum
extra diuinam etiam positurum. Nam
opar Trinitatis interne sine pfectuales
se veluti matres et nates. Sic diaboli sua
obedi de; suadep; se ad bonum facientu
tam apti, quam ad malum: eodemq; ho n̄ re-
nato: sed quia voluntas et diaboli et hois
e obfirmata et vitioso hōte corrupta,
idcirco iam n̄ amplig pnt ex se, et a se. boni
quicquam agere.

18.

DISTINCTIO.

Effectrix e duplex: alia primaria, alia se-
cunda.

inordinata, organica, sine qua tñ non. Illa
ē q̄ primo sua in parit et excitat aliqd
hanc. v. sine qua illa q̄dem n̄ potuit esse:
tñm: sed tñm n̄ prio agit et movet
sed in et efficiētia, ut ut barbari loquuntur
influentia cū pravia.

MAXIMA.

19. Sublata ut impedita cū pravia n̄ produ-
citur et absolute effectus. Ut si fabri
quodam impeditum obicitur, si ante
ceptam aedificari, ut cepta, sed n̄ dū
ad finem p̄ducta, aedificatione pereat,
domus ut nūq̄ mirabitur, ut non absol-
vetur.

20. Subtrahit cū organici Causalitas cū
sine q̄b̄ non, n̄ est efficiens, quōd illis
vbi q̄ fuerat, opari, nec effectus p̄ducit.
Sicut rota vera ē de oib̄ creatis, et
secundis cū, q̄ nihil agunt absq̄ organi-
cis et Causalibus. Soly de q̄lonisq̄ exi-
pitur, quē cū habeat in se ipsum sicut totū
tūm n̄ aliunde acceptum, suā potentia

totum esse producere fit in creatis, nec res
 quae vllig esse conuersu atq; inuicem:
 Prout de res perit n̄ existens, nec actu
 nec potentia, et absq; vllig organici perer
 are p̄. Itaq; multū quārit Velleig ep̄i uirag
 apud Cicē: q̄ bus machinis, terra mentis,
 Deū ad mundi fabricam sū vly. Nam illud
 tm̄ efficiens organa requit, q̄ n̄ p̄ totū
 esse producere, et ex sua p̄tate gignere.
 Ideo, postulat ENS p̄o ordine, q̄ actu
 p̄dūto v̄stiat, postulat organa, at Deū
 longē atiter se h̄, cuius ē infinita n̄ ad
 v̄m̄ aut aliquot, sed ad oēs effectū, ad
 ENS et n̄ ENS se extendens potentia.
 Posita tā pr̄via iūe organici et quasi fit
 in actū impedito, in natib; effectū v̄rio
 sequitur: in voluntarijs seq̄ fit. Haec ē
 sup̄iorib; intelliguntur.

DE CAUSIS ORGANICIS HÆC
 sunt obseruanda.

Instrumentum per se nullam h̄t efficiētiam

sed

Sed illam accipit ab efficiente prava ca.
sterim quod in trum tr; id e aliquid in
seipso, sed nisi efficientis sui gignens
principalis. Dicitur n. in trum quatenus
efficienti pravo e usi ad res aliquas
poteritas. Sic doctor Plasti gis, qe
tr ee, quoad celesti corpori ad masculi
lini sexu ali, ad gignendum aial e bini
Habet aut quir in trum duplicem respun
Nam et cum vterio, et cum effectu p.
ducto compari pr. Est n. aliung e id
q eo tr, respu vterio; aliud quippe e
in trum, et aliud q illo in tro vterio.
Est et aliqd, et tr doctor atq, vim qn
dam habere respu eig q efficiunt.
Consideratur et organon et potentia et
actu sine operatione. Ut semina recondit
in basis spermaticis, n abbi, sed potentia
femen tr ee. Est aut actu semen, si
pp conceptione mulieris vultud formati
incipit, et unguis rei semen, qn mare et
oculosum, negj generois Energiam exercet

poter-

potentiam semper dicitur. actus v. semper appellatur
 cum in terram abiectum et reconditur her-
 barum et radices profert.

Nullum igitur in terram quoad tale, est absolute
 tum quodam et videri. sed de relatione
 et describitur duobus modis, non solum rei
 efficientiae, et xenis, rei utentis, et
 nulla res quatenus loquitur, est organon, sed
 quoad illi nominibus accidit, aut energia
 actus in se habetur: quoad ipsi nominibus aut
 xenis potest accidere, duobus modis, et organon.
 Est autem in terra duplex: aliud principium
 et vim agendi in se generaliter, sed
 extra se positum, id quod dicitur in arti-
 ficiis in terra: in alijs principium et
 efficientia est recondita, ut in naturalibus. Id
 quod Aristoteles expressit his verbis: lib. 1. de
 generatione animalium. Ars est principium
 et spes rei quae fit, sed in alio. Natura
 motio est in ipso (sicut organon) et profertur
 ab alia natura habente speciem actus. Effi-
 cencia vero naturalis in terra energia fit principium

inter.

inter nūm: artificialis externūm: Con-
ueniunt tū in eo, qd in vtroq; mouentis
praxij n̄ hōib; ipsa, sed ei; n̄ ē energia.
In eo n̄ q; mouens ab alio mouetur, n̄ ē
motus n̄ energia n̄ hōib; p̄o mouentis.
Vt energia effectrix domy ē in fabri n̄
Armentis: et in periōlo pistoris, n̄ est
energia p̄i gendi: n̄ ars et hōib; ipse,
q; tamen ē in artifice.

Prōinde p̄arūm efficiens sp̄m Artes
ēdōs bonas) tū energiam: Instrum̄tū.
tū illig ēdōs ēuēntū, et n̄ ipsūm ēdōs
efficientis. Sic coloris figure, magni-
tudinis visibiles sp̄s tū et mouent in
re visibili, n̄ diffunduntur in corpore
quā n̄tra n̄ sūt. Est ergō et ma-
net actū p̄rimū, in p̄arūo efficiente:
sed in organico s̄q; actū n̄ primitiū
quēre actū tū actū n̄tra. Ex quo
patet, quādo n̄tra ē s̄re p̄ndeat ab
alio, et n̄ agat nisi vi et tū efficiētia
alterij.

Est,

Est et natura duplex: aliud actum intrale
retinet et operatur, efficiuntur repetitur ab effi-
ciente pravis. Ut fener deusum ab aiali:
aliud n retinet acti intralen, si realiter
repetitur ab efficiente pravis. Ut pen-
utlg, Securis.

Hic ita gstitur sup ioribz adijiantur
ha maxime de efficientibz tam
pravis, quā intralibz.

Natura efficiens sine pravis, sine formam 22.
e effecty, nra, ut fra. Cur n nra? quia
agens quoad agi e EUS acti, et acti agi:
Materia e EUS potentia, Nra e form et
pariendi n agendi, vni tribuit. Efficiens
e principium altium. Cur n forma. Quia
forma pducitur. Etm nihil simul et
ea et causatum, et prius et posterius eigit
vtpu.

Vicia pravis agunt Organica. Hinc sctis 23.
laticia dicitur, ut ntralibz eareny actioem
guenire, quateny in virtute pra causa
posunt operari.

24. Nulla prava effectrix ca. deterior e. effe:
cti; quia nihil agit, nisi in quantum est
actu; et quodam patitur actu sui potestate, et
ex illa alium similem effectum et adu:
Itaque sep ut eiq. den. dignitatis. A ma:
ioris habebit actum effectrix ca. Prom:
de ha. n. nisi ex hois. nasci pot. n. e.
truncus, neq. hois. uia. si. n. intelligens
creatura ca. p. ignobilior est. Et aut
haec regula intelligenda de ip. q. taliter
in sunt effectrix ca. a. q. uia. illa ma:
terialiter et divine concurrunt. Ut
virtutes et bona moralia aliaq. numer:
abilia uia. patre procreante concurrunt
sed materialiter, solum n. taliter. Promde
n. sequitur: filius e. uir bonus. tro. pater
n. pot. fuisse malus.

25. Nullum agens quoad agit e. euodum
sed actu; intellige potentia passiva, n.
inergia. Potentia passiva ca. res
pati, sed actu suo et inergia sua fau:
te res. diu. uter agere et efficere posse.

Causa organica fit inter quæ nobiliores effectus 26.
 et producta, interdum ignobiliores. Causa
 organica genitricis est vis, et so seminalis
 quem doctor dicitur ad asinum ut sper-
 maticum appellat. Si quatuor qualitates
 vitales fit organica tunc formantur è quæ-
 ribus elementorum genitricum: et sunt
 illis ignobiliores. Neque tu in istis quibus
 est functione effectus. Celestia corpora fit
 in ista quorum actione caelestes anima
 producat has inferiora corpora. At cae-
 leste corpus cum sit incrementum, decremen-
 tum, et altero ex pass, neque, nullo modo
 tali celestium modo supnaturali genitricum, et
 eodem in tenetur. Corruptibile certe est
 hanc est huius fluxus et cadus corporibus.
 Itaque quidam effectus est ignobilior organ-
 no est effectus.

Nullum instrumentum pro se ut in ista ut fit effectus 27.
 est. Cuius causa quæ producit, non est id quod produci-
 tur. At instrumentum est evo efficiens pro-
 ducit effectum.

28

Efficiens artificiosum n̄ p̄ducit s̄bstantias
sed auctia. Et λόγος Technicus, qui e
αὐτός in mente artificis positus, p̄ducit
fr̄m̄ acentalem in m̄ra et ~~est~~ ἐνδοχ
λόγος. Ut id ea sanitate medicus sibi
impressa p̄ducit sanitate in m̄ra: Et
Artificiter fr̄m̄ quom̄ p̄ducit n̄ ipsam
s̄bstantiã lapideam et asseram: sed
quoddam in illis aens.

29

Efficiens aens, e aentis efficiens, n̄
substantia. Quia s̄il: cã n̄, quam h̄bet
in p̄tate sua: neq; effectus toto ḡn̄re
p̄stantior ee p̄t organicã cã. At est
si p̄duceret aens s̄bstantia. Itaq;
habitum energie n̄ p̄nt ee s̄bta, sed
aens s̄bstantia. Sic Celorum spes visi-
biles in pellucido corpore s̄t λόγος
acentales.

30

S̄bta efficiens et s̄bstantia et aens gignens
p̄t. Homo et λόγος πλάστος gignunt
h̄orem, gignunt et corporis organica cã.

lites de p[ro]p[ri]etates, et reliqua p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a.
 Omne movens ordinem sua motionis
 principium fit ab alio externo p[ro] mo-
 vente. Si vis seminalis accipit sua mo-
 tionis principium ab alio sibi. ab animato
 corpore a quo se patit. Sic mare n[on]
 movet tabulam, nisi prius movetur ab
 anima. Neq[ue] calamus literas format, nisi
 motu a scriba. Sic haec inferiora in primis
 non movent et alterant res subiectas,
 nisi prius moventur et alterantur in superi-
 oris conversionis.

31.

Qualis e[st] efficiens in actu, talis e[st] motu
 patiens sua potentia. Talis efficiens
 e[st] ut primus ut fit. de fito vera e[st]
 hac maxima sententia sibi: quodam inq[ui]s
 e[st] suo actu secundo efficiens, talis e[st] sua
 potestate patiens motu, ut talium sua duratio
 motu capax patiens existit. Nam idem
 motu fito p[ro]fecto ab agente recipit a
 patiens, recipit t[ame]n t[ri]screpat. Sic
 idem motu e[st] recipit, t[ame]n t[ri]screpat,

32.

quo

quo actus secundus agentis descriptus et pa-
tientis dupliciter expletur. Ista motus illig-
et eadem, sed iste duplex. Respectu n.
efficientis est energia et perfectio, sive motus
simpliciter, sed respectu patientis est natus, et in
aliquo subiecto: motus in natus. Itaque, quod agens
est actus facti respectu, id ipsum patientis sua
fieri potest dicitur. Ignis calorem perfert,
eo fit aqua calida: itaque, ut ille calorem
faciens actus facti dicitur, ita calida fieri
potest dicitur. Sic quod aia tunc gignens actus
facti subiecti: natus in motu quo mouetur
et alteratur natus, id ipsum est natus in for-
mabili. Placitum motus est facultas appa-
rens in natus genitali, propter similitudinem et
organicas, carnem, ossa, caput, cor etc.
Qualis itaque energia hanc est dupliciter,
talis est quoque natus genitalis sua potestate, ut
subiecti: fiat in eo cerebrum, caput, cor, mang,
pedes etc: eadem natus est eorum fortium
actuum natus, quod motu et alteratione perficitur
in actum. Ut sensibilem facti actus sive mo-
tus est alteratione sensus natus affirmat.

Deinde

Denique in efficiendis uniuersis et quocumque
vera e. hinc ratio et de actu primo. Ut q
eignens uniuersum albi, bos, homo, etc:
id e sua pte genitalis nra.

Vitiato in tro, eiq; dno et crasi turbato
bi agens efficientis impeditur et de bi
titatur. Cui lippitudine laborat, male
ppit: Cuius ventriculo frigida sda
tebi premitur, is male concoquit. Cui
erebro e nimium agulo, et prauis hu
monib; appeto, uim acuti sentit at ir
elligit.

33.

Omne corporeum agens, contactu agit, et
de rata agens e corpore p ditum, quo
tang; in tro agit. Caelestris aia corpore
suo mouet et alterat corpora subla.
Latio feratit in suum spirituale corp,
quo mediate mouet et alterat nram for
ty. Corpis n. ppriam e ut moueat et
alteret, ut tang; opocides, ut rata i h:
Nexu ad. Opocides agens et, q acti pro
ni se h, et formaliter id q effectus tri

34.

biit

bus, q. manifesta et et sensibily obvia qua-
litate sunt patiens afficit. Ut ignis ipse
calidus calorem afficit in aqua. Sic tunc eigi-
dem spiritus gignit horem. Sed agens rati-
o in huiusmodi est, q. nullam manifestam
eigenti qualitatem habet, cuius rei in re solum
efficit, sed sua entelechia: subtili fra-
gilitate talem in solum sua qualitatem,
cuius gratiam fortiter et adhibere nitendo
in agente. Ut in nunc rati-ones huius-
modi et frigidam exatit et calefacit corp-
sua entelechia. Sic piper rati-ones frigidam
calefacit sua subtili vel occulta
facilitate.

35. Posito mstro gignente in actu necesse est
ea pravam efficientem et quidem actu,
Contractione vero, q. in agere su. si separatur
ab efficiente pravo. Ut penicillus in manu
pictoris clapsus, nihil pingit: neq. in ha-
mo quocumque exorabitur, nisi sinita calamita
ipsa actu regat, et moveat.

36.

Posito separato in actu, necesse quod
 fuisse praeiari efficientem actu, sed n
 necesse e ut adhuc sit. Quod brevis ma
 linu formate humorem genitalem in
 corpore organum esse e fuisse masculi:
 hinc a quo fuerit delectum semex: sed
 nihil omnia in ope p seminare fit Quod
 spermaticis, et si an si masculis a quo flu
 xis praeiari. Possunt n. nasci libri
 post hunc. Separata organon dico,
 q actum in toto et efficientia re
 mouet et separata a mouente pro.

Ut semen de se sum et masculo mortuo agit. etc.

Alia distinctio causarum efficientium.

Causae efficientes fit ut coactus, suu
 non coactus, continenter, quas et cas
 extra vocam. Ut fit ante quaedam et
 gerois cas. Illa tu cum effectibus omnium
 temporum voe, et cum effectibus quon
 gineant, effectibus illis finire solent, et nelli
 si. Illis cum effectibus u haurat n eciat
 uinj

cūq; illu simūl fr & tolluntur. Ut violenta
ex halationis accensu eruptio in mētib; q̄
vis temporib; cū fragore mēūm. Ut
cerebro plandis sēm nram habitib; è
ventriculo manantib; stupefacto. Sonus
mediatè ḡsequitur. Et cū terre in terpo-
siti Diametral; inter solem et lunam, mē-
diatè primo luminis lunaris ḡiungitur.
Eadem cō licet tempè cū effectū uincit
sint, tñ obitas et finitiois rōe p̄cedit.
Haec b. antegredienter, quā generōr cō
appellam; cū effectū p̄ximae uincit
n̄ sint: sed motū q̄dam uicē intercedit
ita ut inter effectū et motū, quō ḡ-
onitur aliqd̄ semp aliqd̄ intercedat.
Eignū cō autē dīū dicitur in mo-
xalaculis, et non uicē: q̄ sine
sibi, sine facilitate ponantur, n̄ uicē
sub inferunt effectū, cū motū semp in-
teruipi possent. Vox n. si bitū si si
hūmorē in corpore collecti, id uicē motū
uicē sequetur, nec si floruerint arborē

nris fructu ferent. In ur gmentibz
 respicere licet ad effectz rōe triūm
 tempū. Nam q̄ p̄dicantur orūta
 ut ē ur effectū ubz, ut s̄ r̄p̄o r̄o l̄a, et
 buvesū l̄a h. e. facta iam et ḡstib̄ta
 ut s̄ s̄ic̄nā, r̄y r̄o p̄s̄o d̄, et buvesū d̄ p̄s̄o d̄
 q̄ s̄ic̄nā ē nō d̄m̄ s̄ic̄p̄t̄ sed ad hūc
 n̄ fieri t̄nt. ut s̄ r̄o p̄s̄o d̄, q̄ s̄ic̄nā.
 Sūo unq̄ effectū s̄ic̄ ḡn̄is ḡm̄ent̄ cā
 ē ad unq̄ d̄ rōe tri p̄l̄i ur temp̄is
 habitū. scil: p̄terit̄, p̄s̄ent̄is et fut̄ur̄i.
 Ut si pl̄andis ē stomacho s̄ubl̄at̄is h̄u
 lit̄ibz cerebrū s̄ic̄ v̄m̄ d̄m̄, somny
 obrep̄it, si iam tollunt̄, ē. n̄ cerebrū
 et neruos s̄ens̄orios opp̄lent, somny
 iam op̄rup̄it: si d̄s̄erent̄ ad cerebrū,
 somny obrep̄et. Haec carūm dist̄in
 ctione n̄ curat̄ione morborū Med̄ij
 diligenter obseruat̄am s̄ic̄p̄m̄t. Sta
 tūnt 4. et ip̄si d̄ p̄l̄ic̄es cas̄, generōis
 al̄ias, et al̄ias s̄ic̄. Generat̄ōis cas̄
 s̄ic̄ d̄m̄ n̄ ext̄er n̄ s̄ic̄ eū d̄t̄ate:

et internam, quam et interne vocant ante-
cedente. Evidens est, quod extrinsecus posita
corpori ut gressus in m. infert. Rigmi ex-
ternae ut emittentes sunt sex illa res non n. n. n.
inter quas aer ambiens cibis et potibus proprie
vocantur externae, quia extrinsecus inveniunt, et
vitiis sicut humores et qualitates alienas in
corpore nostrum vitiosas faciunt. Reliqua quatuor
excreta et gressus. Somnus et vigilia motus
et quies, atque plurimae actiones animi sunt in
corpore posita, et vitia existant, atque
potius appellantur evidentes et externae, et
in nullo morbo patitur esse. Cae antegredientes
est superioris generis causa orientis et efflu-
unt, vocantur a Graecis ἀντιπροδρομα-
τικα, cae antegredientes, quia deseri-
buntur a Galeno, ut dicuntur illae quae sunt
habiles, ut ex illis morbis aliquis oritur.
Quoniam si non sit causa, non est quousque quod dicitur
sed certum est certo nascitur ex habili-
tate potius: sic morbi in corpore aucto
sunt aut quibus de certis et habilibus.

Idem

Ideo morbi morborum ortum nequaquam
 antecedunt sublata illa causa et dispositione
 quae habitus est, ut ex ea morbus aliquis fiat
 et exoriatur. Ut morbus qui cacochymiam
 sequuntur, praecaveant sublata cacochymia.
 Inflammationes quae sequuntur ex humorum et
 sanguinis abundantia, diminutione illius
 abundantiae solent arcere. Excitantur
 ergo haec ita ab externis, et ipsae visibiles
 et strictes excitant, foveant et tollunt.
 Continenter subaliam neos aliam fr.
 quae ipsa morbi strictus est, eadem
 describitur. Ordo unum, et cohaesio carum
 haec est, ut externa interdum statim, et
 inerte, interdum antea, antea
 strictem signat, aliat, et foveat.
 Habet autem causa strictus, locum in die
 morbi, sed in ipsis, quae sunt moram, cuius
 sunt obstructions, tumores, ritempies,
 rivates, cum in una parte, tum in toto cor-
 poris tibi. Trinum istarum carum
 exempla haec sunt. Cibi et potus inmoderatus

hinc gignit plethoram & plenitudinem
sanguinis et humorum in venis: Plethori-
cine venae reimpuntur ut sanguis efflu-
at: Sanguis effluens laberi in partem
et putrescit. Tibi et potus b[e]n[e] m[od]e-
ratus, & ebullens ca, q[ui] parit internam et
antentem, n[on] tu n[on]. Antus e plethora
venarum repho, sanguinis effluxu. Nam
inter eundem et g[ra]vitem plures
ante e[st] denter intercedere p[ot]t. Non
necesse erat plenitudinem subseq[ui] et
nasci a πoδo γαγιά et πoδo πoδo: po-
terat alijs us[que] in pediri, ut crebris se-
dionib[us], venis sectionib[us] etc. Posita ple-
thora, n[on] necesse erat venas rumpi, et san-
guinem effluere, poterat sanguis in
vasis putrescere, poterat dominum g[ra]viter
reog[ra]viter etc. Itaq[ue] quoniam fuerat
illa ca[usa] habilis, n[on] tu n[on] yalix effectus.
Continetur plenitudo ca[usa] e sanguinis la-
tori in partem et putrescens. Habilis q[ui]d
erat illa ca[usa] s[ic]l: ruptio venarum, et effluxio

Sanguis

sanguinis, ut hinc sequeretur: poterat tu
 sanguis in aliam partem derivari etc. Haec
 de gñiente in postea modo ponitur, et demum
 definitur pleuritis. Sic si balnearum asthma
 exortum vbi putrida febris accidentatur, eui-
 dens in frequentior e balnearum vbi.
 Antus e iuris nimium abstracta, et inter-
 cessa transpiratio. Causa gñiens e
 humorum putredo q postea putrida, fe-
 bris ponitur. Haec eadem tamen distri-
 ctio diligenter in ni phisicis et ethis
 e observanda. Nam ois effectus suis
 gñentibus causis se et facendi et demon-
 strandi. Adulteri quo se gñinavit
 David vir castus sanctissimus, causa
 evidens et moralis huius fuit ociosa
 deambulatio, et formosa Bersabes con-
 spectus. Conspectu isto sunt excitata
 in interna, et neoxyquum, Amor ni-
 honestus, et gñitum de cupiditate expleta.
 quod ipsum tu potuisset exinde gñitum

mediatam cum postulat. Utrajq; nota
 quib; exemplis intelligi potest. Si fuerit
 terra sine diametron, inter solem et
 lunam interiecta, Luna fuerit spolata
 suo lumine. Si e illa ca, est eclipsis
 Lunae. Si erit illa, haec uti tam erit.
 Si cerebrum calidib; e ventri uelo fiam
 uram emanantib; e uictum, certe
 somnus e: si fuerit uictum, et somnus fuit,
 si erit uictum, ut si uicietur, somnus
 quodq; futurus e.

His de re effectus describimus. Ut somnus e
 ges facultatum animam, orta e suppa-
 sione cerebri, nata quibus ~~est~~ calidus
 in actione uibi genitus, et e ventriculo
 sublatus, atq; a cerebro refrigerator et
 in sensorios nervos illapsos. Quod Phle-
 gmona? Est humor pter uram, q; orta
 est sanguine p fuso e uenis, et in pa-
 rto in ptem aliquam. In hac fione ca
 g humor exprimitur, scilicet humor sangui-
 nes, q; p fuso e uenis ruptis aliis p ti
 in pigitur. Sic appoplexia e obstructio

ventri-

ventriculorum cerebri orta e iraspe gdam
et visco humore. Sic medici co gline
te su blata morbos uirane stident. Ca
sent se. V. G. tum apphyiam uirase
cum remouerunt lentum illum et visco
sum humorem. item spasmu n ortum
e repletionem se uirase arbitrantur re
moto lento et visco humore, q uenas
replet et humectat gra nam.

39. Posita ca audente n xuo positur effe
ctus. Si prauu tu humores in corpore ha
biles ut ex is certi morbi generentur, illi
positur plerunq; sed n xuo et semp
positur effectus. Possunt n illi vitiosi
humores inuasi, coerceri, expelli in alia
p tem deuinari etc: antequa effectus in
aita gstituerit. Sing regula tam et
roem sequens reddis.

40. Positio us p Verbe; priorib; et media
te motu pducentib; reg; coherentib;
mediate uim effecti, n netre seq effe
ctum. In oib; n. reb; ex is q Verbe;

priora

priora s^r, posteriq^{ue} n^{on} exibi^t un^o: sed ut
 in lo^{co} modo contig^{it} ut fiat. Neq^{ue} n^{on}
 si arbor floruit, n^{on} fructus maturefcient,
 neq^{ue} si semen est conceptum, n^{on} genera-
 bitur ho^{mo}: cum eis genero p^{er} abortus
 impedi^{ri} p^{oss}it.

A^{nt}ea n^{on} nata carth^{ago} et neom^{ph}is^{is} = 41.
 ad, n^{on} n^{on} est ad effectum p^{er}gress^{us}. Et ad
 e^{ss}e ipsa re cum sup^{er}iori r^{ati}o. Quia motus
 eius interuentu^m p^{er}ducunt effectum illu^m
 ad, qu^{od} d^{icitur} est n^{on} finitum, et interrumpi
 p^{oss}it multis modis. Et p^{ri}mo p^{er}posito eo, q^{uod}
 est generi p^{ri}o, n^{on} subinfertur illud n^{on},
 q^{uod} est genero est posterio. Fieri p^{oss}it, ut ali-
 qu^{is} coarctet humorum copiam, et
 cruditate succorum laboret. Fieri t^{ame}n
 p^{oss}it ut n^{on} incidat in febrim, sed p^{er}co^lu-
 d^{at}ur, media ut alio casu h^{ab}et et dis-
 possit illa solui et n^{on} p^{er}ferri p^{oss}it. Qu^{od} t^{ame}n
 aliar^{um} ab habilitate n^{on} licet ad actum p^{er}-
 gredi: sic cum n^{on} auctate ea t^{ame}n h^{ab}et

V. 20.

litas

litas certi morbi generandi, n̄ necesse ē
morbum generari.

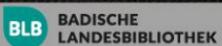
42. Causa veritatis, quas euidenter exteras,
aut denter appellamus, et si tempore sunt priores
tamen effectibus, si posteriores suis effectibus.
Sunt enim effectus illarum, veluti mensura et
labor, qui gratia sunt ad ministrandum.
Ut si fruges naturam erant, non solum
sparsim calore terre sunt sustentationem,
calore solis productionem, et perfectionem. Si
domus ē extructa, certo manum admo-
uit architecti operi, at non si hoc factum
fuit et illud.

43. Sublati ut exteras, pro cataractis,
ardentibus effectum iam spirituum et alibi
perfecto positum, tolli necesse n̄ ē: ex-
tracto fabro, et sublata opere fabri
domus nihil omnino permanere potest. Et
pleuritis durare potest, etiam si uena uis-
sio et plethora tollatur. Etiam si flor-
percat, fructus tamen esse potest: neque frumento iam
maturitate et semine calore solis operi ē.

Sublatis causis externis, et antegressis esse 94.
 ety notandum p dicitur acta, n p se suel fieri,
 h. e. unig nulla fuerunt bt extiterunt ca
 ante cedentes: habiles, vt ex is effecty
 nascatur, illud ipsam p dicit negt. Si fa:
 ber oyi manig n ad moueat, nungq somy
 adificabitur. Si nulla vitioforum humoru
 accumulatur plenitudo, neq uenae disten=
 dantur, vt rumpantur, nungq erit quoy
 plenitudo, plegmone, etc:

Distinctio causarum.

Causa diuiditur in vrtum et partem, vni:
 x salis vocatur aequua, et plurimum spez
 uerum effecty pducere pt, vt celestia
 corpora. Harum vrtuum qdam e prima
 vrtissima, ut DEVS OPT: MAX: qdam
 v. prima fuba, qm fctam appellant: Ut
 sunt celorum motrices intelligentia. Par=
 ticularis e bnuua, q tm vniy spei esse
 ctam p dicit. Ut ignis ignem: homo hoierp.
 Tam notentur ha maxime.

45. Subtrahitis causis vtilib; in primis vtilib; nec fieri, nec ee, nec gseruari rer pnt; nec, ea partes agere pnt. Semp 2da mouetur à prima. Prima itaq; sublata tollitur pmi ipium motionis, tollitur motio et energia, quã vna q; ea tr effectrix vt efficax. A Deo oia creata pendent, ipse à nullo. Itaq; oia re pnt Dei ex se hnt n ee fr continga, pnt in n solum redigi, quã oia fr è nihil facta. A supiori condisione et motu celestium corporum pendent hanc inferiora. Nisi n. Sol Luna, et Luna Sol et caetera hoc nō succederent, iam priorem oia pisset. Itaq; et pnt fieri et pnt esse et gseruari pendent hanc inferiora à supiorib;.

46. Positis us vtilib; n nno ponitur determinatq; et caetera spci effecty actu, nisi sufficiens ad pnt partes ea, quã vno opoe gseruante pducuntur à supiorib; hanc

inferiora

inferiora. Non loquor de Deo qd sit qd sit
 absq; partium casum ad in mento p quie:
 re, sed de reliquis us agnois et vrbibz.
 Itaq; n sequitur e sol, s et superiorum cor:
 qm continua agitatio: Ergo e cometa
 pluuia, sunt nubes, s metallis. Neesse
 e et alias partes eas concurrere. Si n
 efficientes, aliterq; certis gnis. In pce:
 atione aialium semp syematically desor:
 quirit, q nonninq; excitatur a sole ni:
 mediate. Ut si mur a fmo generetur, non
 ninq; n ubi a m sulo p sua titur, v
 si n genere pfectorum animalium pro:
 ferim hois.

Substantis us q libz effectum acti gntituti 47.
 n se mtoire gnesse e, qua de re supra
 quiq; dictum memim. Nam a ur ge:
 nerationis partibz, res fca fieri per:
 dent n fca ee. Homogeneity e et si
 parens niterit, e ca gntituti vt carm
 tria alia e ro. Nam abijllis res fca
 esse pendet.

48. Positis in acti partibz efficientibz, si fiat
generatio tñ, et n̄ conventionali cā positus
effectz n̄ n̄rio sed ḡrigenter et d̄cipis
sine d̄cipis.

Alia Distinctio.

Multitudinem eorū efficientium dupli-
cem reperis. Plures n̄ effectives cā. Et
repe fr̄ ut sp̄aliter, ut acuta liter. Ne-
que sp̄aliter dependet à se in eam
rōe causandi, ita ut absq; superiori n̄ p̄t
inferior causandi vim habere. Ut cā p̄-
hicularis n̄ p̄t opari sine v̄tibz: nec
v̄tes absq; inferioribz: ut celestis motor
n̄ p̄ducit hōiem absq; hōiine, nec hō ḡ-
neret hōiem nisi causandi vim à celesti
motore accipet. Acutaliter ordinata
et neque s̄nt, quarū vna n̄ pendet ab
altera rōe causandi, quarū vna fr̄ absq;
altera opari et agere. Ut ad nepotiz ge-
nerationē facit annus 995, q̄ nisi ille fuis-

Set, pater hie ea n̄ potui fect. Sed tu n̄
 concurreret in causando. Nam gignit filio
 absq; aũs, et mortuo aũs, iam nobilitas
 hae Maximo.

In causis subordinatis et nexis Essentialiter 49.
 Genus inferior a superiori pendet, tam sctm
 absolute, quam sctm relatione esse, h. e.
 sctm causandi roem. Quia nisi superior
 existeret, n̄ esset inferior: nisi superior pro
 moueret, et inferiori, ut ad efficiendi vim
 tribueret, inferior n̄ posset agere. Nisi
 sol hoc p̄ duceret, foueret, & conseruet,
 Ies n̄ gigneret Lazarem, nec tr̄s hoies.

Causarum Essentialiter copulationem super 50.
 ior n̄ perdet ab inferiori sctm absolute
 ee, potest esse suum superior habe absq;
 existente inferiori. Quoad aut̄ effici-
 entiam at̄, ut sit quidem absolute pendet
 ab inferiori. Nam in efficienda n̄ se, et
 effectus possidet, sed determinati nulli
 effectum sp̄entem p̄ducere p̄, absq; sua

inferiori

inferiori essentialiter nexa et copulata.
Celeste corpus non producit hominem, absque homine
quantumvis dicitur per exercitium a semet
ipso et in semet ipso producat.

51. In causis sub ordinatis accidentaliter, una
quidem ab altera pendere potest, quoad abso-
lutum esse, sed non necesse est, ut una pen-
deat ab alia, quantum ad causalitatem.
Nisi filius accepisset suum esse a patre, non
habet vim generandi: non tamen potest non filius
filii alium producere non potest. Vis causalitatis
a patre pendet et ab avo, quoad est ab-
solutum et productum esse: sed non quoad
formaliter tanquam efficiens, referitur ad
produendum effectum.

52. In causis nexis essentialiter superior semper
perfectior et nobilior est. Ut si vis
per hoc corpus, celestem motorem, hominem
et semen hominis. Homo perfectior est
femine, celestis motor, quod dicitur homo
generante nobilior existit. Sic anima

nobilior

nobilior e omnibz q bz aliquid gtingit.
In causis copulatis accidentaliter pnt oer
opu dicitur et eiqdem specifi ca p fationis
Esse. Vt si plures equi vt hoies ad sub
leua rdu m p ronebz aliquid dan nutius
fradant opas.

53.

Essentialiter subordnator efficiendi acti
simul oer gurrere necesse e. Vt si ma
ng actu mouet baculum gmanz actu mo
ue bitur a musculis: musculi aut nra m
pulsu uebentur. Quaedam ~~ta~~ organi
ca efficiencia sua gdem motiõis et Ener
gia principium semz petunt ab efficien
te vniuõis, et nullo mo pnt absqz vtz
a quo co agente ee: Sed separa actu ab
efficiente vniuõis, nihil oning motiõis
Energiã semel acceptam retinere et
efficientie actiã ghuãre pnt. Vt
femen a masculo p fusiõem formatrix
tingitur sub laza et actiõne masculij.
Nis illa formatrix in humore genitali
semel ^{tata} acceptam retinere masculij opa

54.

hõne

tionem p̄generat t̄m̄ d̄m̄ (si cetera p̄pria
s̄nt) donec p̄fecte v̄r̄q̄ organum s̄nt
formatum et totiḡ affectione terminetur
efficientia. Itaq̄ absoluti vera ē, resp̄
m̄it̄ij mot̄ionis v̄r̄q̄ c̄s̄. It̄aliter v̄r̄q̄
acti ip̄so s̄m̄ul concurrere . .

Causa vocatur alia totalis alia p̄tialis
totalis q̄ sola sua vi in suo ḡn̄re et m̄o
p̄ effectum p̄ducere. Ut ignis ē c̄s̄
totalis p̄ducendi ignē. Itaq̄ licet m̄o
et fr̄a ōp̄ habeat et c̄s̄ v̄r̄lib̄, t̄p̄
totalis appellatur, q̄m̄ c̄s̄ ista n̄ p̄
eiḡdem ḡn̄re et m̄o. Partialis appella
tur, q̄ n̄ p̄ducit effectum nisi concurrat
alia ḡtam ḡn̄re et m̄o eiḡdem. Ut
si d̄m̄o v̄r̄i subleuent pond̄, v̄r̄q̄ sol̄n̄
possit subleuare. Eign̄q̄ velut p̄ter
eiḡdem sp̄e, em̄s̄andi v̄r̄i habeat, et
n̄ p̄ sub ordinat̄e, ita vt v̄na sua c̄s̄
salitate accipiat ab altera, sed equi
bile veluti momentum et equaliter

omni causandi afferent, quoniam in rebus p-
effectum esse p-ducere.

Posita cā totali, ponitur effectus. Putasi 55.

ponatur aliquid pfecto, nō in pedita, et cum
sui generis effectū correlato comparata. Si
cā totalis, ponitur rōe fieri: Si eadē
mō et energia cum pfecto, ponitur
effectus nō esse. Si terra sicut diametron

intercedit inter solem et lunam, hoc
spoliatur suo lumine. Valet hac rōta
cum unq; rōe compar effectum cum eō.

Si sint oēs cā partiales actus pfecto, 56.
erit effectus sine fiet.

Si una ut altera ptialis effectus esse ne:
esse non ē. 57

Sublatis partialib; causis, ut una ut pluri- 58
us, effectus pfectio fieri neq;.

Si nō sit totalis cā, nec effectus illis erit. 59

Potest cā totalis cum effectū suo com-
parari, quoad fieri et esse. Quis ad fi-
eri semper verum ē, si totalis cā nō exist
ni actum pfectum nō fieri, ut eē effectus

ant

aut factum fuisse. Si nullus ignis fuerit
aridus lignis subiectis, non fuerint, sunt
combusta, non comburentur. Quoad speciem
non semper vera est illa ratio. Nam acci-
ptum semel à Totali causa suum esse
potest absque causa generante. Lignum combu-
stum est combustum, ut maxime res-
quatur ignis: et ignis generans ex-
sistit, abolito igne generante.

DE CAUSA FINALI.

Finis est id quod intenditur, id cuius gratia fiunt
omnia. Causarum omnium rector et prin-
cipaliter est haec causa. Haec enim per se efficitur
haec eadem actionem et efficientiam qui-
bernat: ad finem obtinendum disponitur et
alteratur natura: sicut si ipse sit, si alius
quod aliter tunc generatur, et forma materia sua
perfectione est generata. Est autem inter finem
et principium ut ratio et forma ita distincti generantur
ut omnia sunt sicut extremum ut plinimum
non est plinimum et extremum sicut finis.

Finis

Finitur n. proprie illud id est calor et motus
 et tremulum et blimum, ad quod tendit
 fra finit opoioy et lo q̄ eira sgra ang
 tang^{pp} bonum, et ppprationes et activer
 p̄m nram su sui p̄ntur. Itaq̄ finit dis
 boni vocem t̄r. Sic n. Artes z. Airoas:
 lo yae q̄ eira p̄p̄hor n̄i h̄os l̄v
 h̄d̄or p̄p̄e la eira. Finit aut p̄p̄
 ity le duplex: Aliq̄ CIVIS motione ip̄sam
 terminans, sine ad quem obtinendū refer
 tur actio (Artes vocat h̄os q̄ ut. l̄de
 p̄cos l̄de) Aliq̄ CVI, q̄ p̄t̄m ip̄sam p̄nt.
 Ut edificatio finit aliq̄ le fra domy, q̄
 p̄nta q̄ eira edificator: sed habitatio
 comoda, et m̄nimentū ad h̄y tempesta
 tes le finit CVI. Sic x̄sis et v̄sy e
 finit CVI rei p̄p̄e: ipsa v̄ x̄h̄oy e
 tantū finit motione terminans. Et
 quōm̄ imperfectū le duplex: moty et p̄m
 mobile: ito duplex quoq̄ p̄fectio h̄os.
 Nam motū quē absoluit p̄fectio finit

ing.

CVIVS appellatur, cuius est or pfectio
sua talis, ut acentalis sua motum ter-
minans: q. b. fctus finis u et ut uo-
catur, ut e forma son eig, Xebis.
Anerois et Thomas finem statuent
generois, et rei genitrix. Finem ge-
nitrix rei statuent ipfio opatione ce-
finem. b. generois statuent rei genitrix
fram. Illa fra ut substatilis e ut
acentalis. In simpli genere, substatilis:
In secundum eud genere ac-
dentalis.

Notentur ha Maxima.

- I. Quales finis, talia fr ea, q tendunt ad finem,
et fr finem suscipiuntur. Huius regule sen-
tentia diligenter exetenda. Ad finem
media fr accommodanda, ut talia fr adhi-
berend a media, qualia finis postulat. Hoc
principium e, quo deli tanores et q subla-
tionores oer ga bernantur. Et qui fctm hanc
regulam deli tanores n pntiunt, et con-

formata

formant, & prudentibus habent. Sic in re-
 rum natura deos sub ratione causa finalis vni-
 versam generat, et omnes alterationes
 gubernat et dirigit. Idem fit in operibus
 artificum. Ut quia domus est, ideo videtur
 esse fuit lapides, calceamque, ligna
 struere, trabes compungere hac forma.
 Quia homo non potest vivere nisi ideo naturam
 in se habet conceptam hoc ut illo modo non
 vivat, alterat, fingit. Quia princeps pa-
 catam, tranquillam, et florentem omnibus
 rebus in se habet esse provinciam. Ideo p-
 factos distribuit in singula oppida, leges
 sanat, premia bonis, in peccatis supplicia de-
 ermit. Caterum (taliter et qualiter) refe-
 rendae sunt istae voculae non ad finem, et ea
 quae tendunt ad finem, non quoad finem realia
 quaedam et ad substantia absoluta, quae sunt et
 mediorem rationi logicae substantiantur,
 non inquam ad illa praevia respiciendum
 est. Ut si gladius. Ergo est tranquillitas:

Ergo

Ergo et media fit in tranquillitate posita
finis est homo: Ergo hōie tanq̄ medio
p̄uenitur in generōem ad hōiem.

Sed cogitatio hic ois est referenda ad
proximū fundamentum et dicitur
ut Jobir, quoad et p̄ quā vniū
est finis certis, alteram mediū ut fini-
endi ratione et reuēsi suscipit.

Media. r. oportet accomodata esse finis,
quoad suscipit ratione finis. Deinde
quod talia sunt media quā hō finis,
sic accipiendum ē, quod sua Jobir
talitā debeant esse, n̄ quoad se finis. Na
hōiū opinione saepe rō finis et mediū
n̄ in suo sed in alieno sōto collocat.

2. Posito fine, ponuntur ea, q̄ p̄ fine fit.
Si finis ipso actu iam existit, ea q̄ p̄ hō
nebant ad finē illū q̄ quādam p̄cessi-
se necesse ē. Posito, in quā finis in
actu. Nam si fit ad hūc in intentione
n̄ necesse ē oēs motus et alterationes

ducentibus

duentes ad finem suum pfectum actum for-
tin. Natura conatur hoiem formare, id-
ciris mouet et alterat foety nram, sed
impediri pot. eiz alioes et motioes, ut
in pfectum actum adipiscantur.

Existente fine, res suam pfectione et suum
bonum adexta dr. Motu et ptem vtrung
pfectum dr, cum finem ad quem sua na-
terdebant, adipiscuntur. Formatio foety p-
fecta e cum humana fra iam e pducta;
et illa ipsa nra foetus suam in, dyaboli
et Teros dr obtinere. Finis hoiis e finis
Dei p bnficre pntem. Nemo itaq hoiem
in hac vita suum pfectum finem assequitur.
Sed in illa altera, in qua Deum a facie
ad faciem videbimus, ut scriptura loquitur.

Vnic multi pmi fines ee sed subordinati
quorum n q supior, et p quem alij e por-
tior. pstanti fring. b. p quem reliq
oer, ipse. b. p nullum alium. Pereteguntur
ad Nic: in quo docet finem boni, et erudi-

3.

4.

W. 21.

te

de de finem comparatione di/serit Platō d.
Eth: ad Nic: In quo docet, finem boni, et
bonum finis habere vorem; quia finis sit
cuius in finem et suscipiantur oia: ꝑ bona
oia suscipi. Esse n. bonum id q. expetatur
ab omnium hominum honoribus, studiis et actio-
nibus. Inde ꝑgressus docet, cum bonum sit
finis, et finis bonum, potius bonum superiorem
finem esse, et meliorem finem esse ꝑ haberi:
licet bonum: denique summum bonum, et sum-
mum humanarum actionum finem: et in
hoc ipso finem summum bonum esse collocan-
dum. In Phys: docet nam, et de ꝑ se
agere ꝑ finem agere: in libro de ani-
malium genere. Quod est iuxta et deo
oia gubernare et definire regere, et
gubernare. Exempla posita regule. Le-
mediorum finis ut Pharmacorum se
vitiosorum humorum purgatio: purga-
tionis finis est sanitas: sanitas est liber-
ta et expedita facultas omnium Emer-
gia. Homo igitur proximi finis habet

Dei

Dei cultum: loco blamij et pfecti finij un-
temp labone Dis.

Qui nulli finem, vult ea quosq, q pntent
ad finem qdam. Pater familiars hoz
neste suos cupit alere. Itaq, neia bre e
cogitare ab eodem de me dijs q by pposi-
tione finem obtinere fit. Princeps si
vult suam pminiam tranquillam et
pacatam, hostium inuisibz phibeat ne-
celse e, latrones psoner, et feditio sos
hoies e medio tollat.

S.

Omne agens p se, siue nate, siue volun-
tarium p certum finem agit: et ois me-
gety agentis tendit ad aliquid vltimum,
quod finis roem obtinet. In voluntarijs
agentibz res e manifesta. Nam illa vt
aitur vt sibi finem amplexa cogitoe, re-
ferunt oes suas actiones et machina-
tiones ad finem illum obtinendum. In
naturalibz agentibz, etsi n sit tam euidet
In ex eo liquet, quod semp eodem modo agit:
fit ergo diuapuer sibi impressa eode mo-

S.

agendi

agendi. n̄ h̄ a se, sed a priori, scil: ab
n̄ tellectu. Doyos .n. et v̄s, prior est
n̄ v̄ber lo Gub̄y. At v̄s cum p̄ d̄na
p̄ur in p̄fram Gub̄er gub̄net, p̄ fine
certim gub̄erabit. Nam manifestu
e Doyos et v̄s oia p̄ fine agere.
Sed de h̄c plura Phly 2. Acroas:

7. **F**inis e Gub̄y prima et principia ca.
Veraby .v. vltimum. Finis q̄ primus e
intentione, postremus executione. Remo-

8. **T**o fine, cessant oes p̄ se in efficiendi
actiones aberrationes, et mutaciones.

Qui n̄ cupit docty fieri, n̄ iuenit libros,
n̄ cogitat de doct̄ et eruditijs p̄ceptorib;
n̄ excollit memoriam. Eadem r̄o in
n̄alib; agentib;, q̄ nihil moluntur, nisi
fine p̄posito.

9. **F**ine impedito actiones oes et motiones
sua p̄fectione, suoj; bono destitui dicuntur.
Natura tr̄ aberrat, ars quoj;, cum sit
in p̄fectam finem n̄ affecta. Hinc

monstra

16
monstra in nā erroris et 6 pāp mala in arte.
Cua de re plura. a pluri: Accidit: Extraj-
ferenda: videndum in primis q axiomatica
ita sunt fructa, ut illarū usurpatione di-
camur a finali ca ad id, q p fine ē
Argumentari: Illud addam.

10.
Nobilitas et dignitas finis, id cuius ē finis,
nobilitate et dignitate reddit. Finis malus
efficit malam rem, cuius finis est. Potior
et nobilior finis rei potiori et nobiliori
est: deterior finis, deteriori. Finis p-
stantissimus, rei pstantissimae quærit.
Voluptas corporis a ē pstantissimum qd-
dam: Ergo nec in illa finis collocatur.
Per se oī finis bonus ē: sed patens, et p-
prie dicitur hōis malus finis est esse: ut
q in inias sibi factas, blisi cupit, malū
finem ppositum: itaq, media quōq,
si mala, q is ad istū finem q statim or-
dinat. Fini malum accidit. Ratio for-
malis finis est bonum: sed error
a plerique committitur, quod ille

non in suis subiecto collocant: sed in
alieno. Quae de re plura dicuntur
in ethicis. Et haec de causis.

LOCVS XXXIII.

Effectuum quorū cura habenda. Cautum
n. vim et nam effectus imitari videntur.

Nota istius descriptio q̄ se patet. Proponenda
v. e effectuum diffra et diligens distinctio,
priusq̄ regulas effectuum describam.

Sunt oīo triplices effectus rates, Artificialia
les et fortitūti. Naturalis iam efficien-

tem hinc nam: Ut aiaba, herbae pluma,
ros, nix etc: ligni fr̄ oēs fr̄strae cum
mā concretae, earūq̄ propria natura.

Artificialer fr̄ illa forma, q̄ in natibz
corporibz artis hōis, voluntate ex manu-

tra exornatur: Ut statua Vestis. etc: For-

titūti fr̄ effectus, q̄ a fortuna p̄ducuntur,
et casu eueniunt, de q̄ multa p̄t̄z 2.

Physi: Naturaler fr̄ duplices, aliorum alio
in fieri q̄ h̄nt, ut motus et eorum q̄d h̄nt

fuit

fiunt et generantur. aliorum ni esse, quae
 vocantur *buves* et *verv*, ut *substa*
 et propria iam ni actu pfecto ghibita. Tex:
 vix distribuentur ab arte in ea, q' nung
 casu, semp arte fiunt. Ut casu nung, domy
 fit. Sed sanitar niter dicit et casu quodam
 pcuratur eodem mo, quo potuisset artifex
 pcurare, si hoc sperasset eventurum. Cap:
 4. lib: 2. phis: huc virqueur pponuntur ab
 arte distributiones ista. Quae fiunt, ut sp
 dem mo eveniunt et varia vocantur: ut
 solit exortum sp dicit g' q'ur: ut us ori lo
 romo x ut plerung eodem mo eveniunt.
 Ut plerung facty in utero materno absolui
 tur ut vari fiunt eodem mo. Ut si q' casu
 et fortuna quadam fieri datur. Raro
 fit ut carbonary fiat confihary p'ris:
 p'ris. Rarum q' fiunt ut circa h' fiunt:
 aliung certi finis gra: ut deambulatio
 sanitatis ca, labores p' nictum, comp
 andum suscipiuntur: ut temere, consuetu
 dine et nullis sine pposito fiunt: Ut si q'
 inter loquendum in more fronte scalpet

ingies

ungues digitorum arrodatur: aut si visus
cum phore colloquens pulchrum in manibus
verber in orbem. Deinde, qd alius finis
gra sunt, aut ad id ne de ebor, certo
q si ho sunt: Ut actiones humana: aut n
sunt certo q si ho, ut si nates operationes.

Nutritio
brutorum motu et cogi-
tationes. Effectus, et alig q se et, alig pa-
dens, q sibi effectui q se accidit.

Finit et q dar, finis et boni gra, q tam-
tum pp nra necessitate eueniunt. Ut mor-
stra, morbi, mors: q n boni gra sunt, sed
quia nati agente et patiente sic dispo-
su effectus eigni n subsequi. Ut cord vul-
nerato nesse e homine mori: pulmone
mirabili vulnere laeso, totis corporis
maiem sequi nesse e. Visceribus refrige-
ratis nesse e facilitate sanguifica n
q se hinc sanguine gignere etc: haec
alia plures effectuum distinctiones
proponunt in philosophia.

Maxima

MAXIME.

Posito effectu, cas ee vt finire oportet. I.
 effecty semp p supponit tam. Sic Artes
 pbat fortuna et casu ee causas q tr gde
 q a fortuna et casu pueniant. Si mram et
 fran spectes, illas un effecty et ponit tolli
 nesse e. Quoad finalem tam, illa quqz
 e un effecty irana tō facto. Sed si mil:
 lig finit gra sit p dicit effecty, n p suppo-
 nit finem. Si causas spectes efficietes,
 effecty ni alii posito, tam praxiam agnam
 et finire et esse: sed equi usam et or-
 ganicam sup hitem ee nesse n e. Si ho
 e nary habuit parente: sed fieri pr, ut
 hoie nato parentes interimantur, nunt
 nary ho finem esse nihil oig habeat.

Effecty arguit tam vt imitatis et redolent
 ca nam. Sive: Qualis effecty talis ca. 2.
 Hec rpta veluti nra cogitationis pmi q:
 pmi existit. Nam ab effecty noticia p-
 gredimur ad eorum et principiorum nre:
 rigorem. Qua de re alibi plura diximus.

in b g

Omnes aut limitatioes sui hinc deinceps
partem e lo curum ponit intelligi qd hinc
apparebit e fignibz ficialibz rglis.

3

Qualis e effectus qd e acti, et formati
talis e ca prava effectrix acti fto, talis
e et unioa fto acti et e fto sine forma.
Homo nat e corpus intelligens q.
ca. b. equoia dr talis acti fto, et effecti
ne et n ftoie. Sol n e formati, sed
acti fto calidg, quia acti secundo calore
excitat.

Nota. Barbari dicunt: unioa efficiens af-
finitati effectum fto spen. equoia fto
unioa virtuali et unioa, sine q a
virtualiter in ca generatur, fto unioa
qua dr efficiens tale ee p ducendo v effici-
endo, quale e effectus suo p ducito ee.)

Ceterum effectus et ca compario e n fto
eua, fto quod ille effectus, hinc id roem
et appetem fto p. Alioqui multa p
e ftoie mee q n requirunt in ca. Itaqz
effectus bifarium p ftoari pt. Pro quoad

ad similitudina complectitur, et illig velut
 quodammodo argi, inior cypho: et de quibus simi-
 litudina, et alia q̄ dom̄ uin effecty rōe ma-
 terialiter et Jōh̄n̄e ḡ uirverna uinphendit,
 et multa h̄r̄ aliena n̄ à cā accepta sed
 inuēta. Itaq̄ forma n̄ ē ḡntio: Filij ē
 fainerosy. Ergo et parens. Filij n̄. quidā
 filij x̄ etiam p̄creant h̄r̄ et p̄p̄riū
 gl̄ic̄ia, eateq̄ patri rater. Pater n̄
 ē cā et̄ralis fr̄a, s̄iue p̄ta, et p̄p̄riū
 p̄tam ḡ sequentiā. Morali iam bonitas
 ut n̄ p̄bitus ē in filis iuātanor. Compan-
 da ē et cā p̄ se, cū n̄ effecty p̄ se. Nam
 ab effecty acutorio ad eam n̄ balēt argi-
 mentatio. V. c. Euāḡlij p̄dicem h̄r̄ m̄l-
 h̄r̄ n̄m̄i staty ḡ septis. Ergo p̄dicatio
 edij ē fax d̄fensionū, et p̄blica tran-
 quillitatis pestis. R. N. C. Quia effecty ille
 ē p̄acis. Euāḡlij effecty p̄ se ē pax
 et tranquillitas corporis et animi: accidit
 aut̄ n̄ p̄p̄riū Satana ut h̄ores uip̄iat
 Satana doctrinā p̄ditur, et extrin̄ctur.

Sole

Sole recedente à nobis, frigus interditur.
ergo sol frigus exci- tur. Ep. N. C. q^a per
aures sol frigus exci- tas recessu suo.

4. Nobilior ex g^ostantigr effecty policty à us
nobilioribz: Deterior et ignobilior deteri-
oribz et ignobilioribz. Nobilioris effecty
nobilior e^o nra, forma, finis. Praestantis-
simi effecty, g^ostantissimas car oportet
ee. Ho g^ostantior e^o lateris animanti-
bz, id q^o ex energijs cogno scitur: Itaq^o ur-
yg hois, et fra hois, evant g^ostantiora
corpori bz, et formis reliquorū animan-
tium. Erut ut ad finem nobilitate g^oting.
Immateriata se nraht potiora. ergo fra
dudoi se potiores v^odratoy. Poultin ar-
gentein vilig e^o aureo rōe nra. ergo
aurum argento g^ostantig e^o.

5. Quae semp^o eueniunt eodem no^o p^ohissimum
à nris eis, q^o p^olevinq^o hnt car eiy dem
g^oris p^oximas, et fortuna. In p^ohissus à
necessitate ad g^otingentia p^ogredimur ad

carum

curia nam. Sed gtingentium fr gtingen
 tes effectives ut fil: immediate et proxime.
 Nam ut verum vobis nris fr, et oia gtri:
 gentia pendunt à nris. Sed si loquor à
 concluso, et effecti n licet ad quisiarum
 et curia nam indagando p gred. Fieri
 fr, ut nris g l i s i n, p o t u r n r i n e
 nris, m d p u r i g t i n g e n t i b g, et fallacib
 p r i a p i s.

Effectum miratorum: p p r i e d i c t o r u m e f f e c t u m. 6.
 t u e n e (n a n i m r a t a q n o r u n t u r, et m t e r:
 v e n t p l e n p r e e f f e c t u d i y) p l u r e s et d i:
 v e r s a r e m g e n e r u m fr d i v e r s a u.

Effectus n e p h a n t i o r s u a i a. V i d e r e t a r. s. 7.
 d e u i s i o n i g r e, o r g a n i c a i a n n u n g i a
 e f f e c t u p h a n t i o r, n o n u n g, d e t e r i o. U t
 h o i s f r a n o b i l i o r e s e m i n i o f a c i l t a t e
 f o r m a t r i c e, u n g a d u m e n t o p r i m a r i u m
 e f f i c i e n s e f f e c t u m p d u a t.

Omnis effectus e p u b r i p o s t e r i o r s u a i a, n 8.
 d e t e m p o r e, d o h o c v i d e r e t a. t a m d e u i n g r e.

9. Effectus n̄ plus h̄t, quam accipit à cā. Ho
pereans n̄ ē simplex et pura Eff̄ca, n̄ est
mortalis: Ergo nec h̄o genit̄is erit cor
porey, simplex et mortalis. Vide r̄gram
nonam de cōs ni ḡre.

10. Effectus cā vniuscā natis mutatis sua
cā natem et Eff̄cā causam fram. Ut
h̄o genit̄y, h̄o generanti similis existit, sed
cā agente ḡ h̄o, et voluntate mutatis
f̄tm fram p̄ conceptam ab agente in n̄tōtē
et voluntate: ut f̄tm cā illam f̄tm vo
luntatis d̄terminatiōem. Sic pictura, nisi
ḡ error et impedimentū accidat, seq̄
tur fram aīo pictoris ḡceptam, et volū
tate d̄terminatā. Sic h̄o sedeo, quō
volō. Seq̄tur, ut subap̄us exit in arb̄m.
Sic, licet dey h̄ potuerit creare mundū,
tū q̄ n̄ volebat, idcirco d̄terminata potē
tia diuina suo tempore creto mundū
p̄ dixit. Potū fieri atq̄ ḡte mundū, sed
f̄cū h̄c talis Eff̄ctus diuina energia f̄tm
modū et fram à voluntate p̄scriptam.

LOCVS XXXV.

Vltis quoq; verum e instituentis.

Locus hic et frequentissimus e et vltissimus.
 plurima .n. res n̄ tametsi ipsi quā vbi
 estimantur. Cū .n. ipsas scias, et inter-
 nas proprietates sensib; capere possis, ex
 vbi vtrā bonitatem, vt binum animaduert-
 ting. Neq; quicq; aliud vbi vtrā ex, p̄
 vni cuiq; rei ad suam propriam et peculiar-
 rem ob quem ee d̄r accōmodo. oēs
 .n. si rerū vniuersitate res n̄ se ipsi trā
 sub sistunt, sed sū cōiūctiles. Rerū e
 bonitatis agendo patiendq;. Hinc bonū
 vni scitur, cuiq; vbi e bonū. Cū d̄ vbi ma-
 lo p̄ se, et suā nā seruit, illud natū dūi-
 tur. In vbi aut n̄ ḡtione vt de spē, vel
 gr̄e, vt sū gulari et n̄ dūi dūi quari tur.
 An vni sū bonū? R. ab iſſa acente, n̄
 ab ipsa nā et fione. Primo in gr̄e ubi,
 pot; ḡdūiunt. In gr̄e dico, quā in gr̄e
 de acente; istorū eē a ḡar e b̄as abſp ob-

icēti

iectis griter. Et ab ipſdem reſpondetur.
Iam in ſp̄e. Vniūm lactificat cor hoīr
corroborat balchudinē et ſtomachum.
In ſingulari quōq̄. Pauly ſuo Timotheo
vniūm comēdat.

Quā deſcriptio?

Est illarūm periocharūm maximū, q̄ n̄
ḡ ſtrūendo, vt deſtrūendo p̄blemate re-
ſpicūnt ad verūm iſtarūm vſūm. Long
hic n̄ bita quōtidiana ſurp̄ig vſūm pat-
Nam de rebz ipſis incognitū plerūq̄
iudicium ferūg ex vſū, q̄ ſolet rebz p̄
ſe tribū, q̄ ē quāſi ipſoſoloz, et cognat
to p̄rietati iſtae. Rep̄diatū aut
accētarig vſū, q̄ n̄ ſat̄ rei p̄rietate.

Quōtūplex vſū huius loci?

Vtīmū hoc loco affirmatiuē, cū aliquod
Theorema ſtabilitūg vſū in mediū locū
poſito. Requiritū aut vſū ſſe, et ipſoſoloz.
Nam ſi ſit p̄accēns, ſi n̄ p̄p̄riū, ſed iōis, ſi

in certis

in certis, et certis locis atq; temporis gratia tunc un-
 ueruat, in p[ar]te vbi hoc lo. Ut cadere hostes
 in bello e[st] bonum, et gladij conuentatio ho-
 stili sanguine in acie e[st] patria salutaris.
 Ergo gladij conuentatio e[st] in repub: pacata
 et salutaris. Non valet. Valet ad destru-
 ctum, cum ab v[er]o malo et p[er]uerso ad ip[s]i[us] rei
 p[ro]prietate p[ro]p[ri]a p[ro]cedit. Bombardam
 v[er]o malum e[st]. Nam inuentis ia bombardis vir-
 tute nulli amplius locus relinquitur: solo et frangi
 de plerumq; geruntur. Vbi sumptus boni
 cum res s[unt] sumptus, et p[ro]p[ri]a locorum, temp[or]um
 p[ro]p[ri]a omnia bona existit. Eignit s[unt]
 ai bona. Bona ai x[rist]iana p[ro]p[ri]a dicitur
 ad h[oc] g[er]ens admittit. Secundum q[uo]d
 boni s[unt], q[ui] in oib[us] sine exceptione, sed
 non boni e[st], modo mali p[ro]p[ri]a locorum, locorum
 temp[or]um, o[mn]ium, varietate. Diuina
 v[er]o v[er]o malum e[st], si referantur ad luxuri-
 a, et libidines explendas. Itaq; iusticia
 secundam q[uo]d bona sunt.

X. n. Quae

Quæ Maxima!

1 Cuius bñ boni, id est boni boni: est: huius de bñ
p se, nati p pno, q uelut e rei nra, dñs
fca fluit, atq; bonis acantibz. Falli ni bñ
pendente, abntentis boluntate, et p ams
usu. Nam rei p se bonæ, malz p acms bñ
potest ee. Ut Dei nomen, Dei Verbum, et su
cramenta sñ p se bona, sed illorũ malz
usu e p acms. Magi, heretici, impij ocs sñ
bonis abutuntur. Moys bona e, q eio bñ
boni. Le. Bona e n q tollit vnam, sed pcc
acms centorum hominũ respũ, pãta, piorũ
quos sñ miseris libatos in celestere ser
piternæ tranquillitatis portũ collocat.

2 Quod bonum e hñ bñm bonum. hoc pfo
nariũ vtentium, hæc veta n hñ, e sñm pñ
e vera, neq; quertitur. Cũ malorũ m
terdũm boni e bñ. Misericordis et calami
tatisq; qdam velle vtentur. Et mala sñ
q bñ tam bono: bona contra mala, et frãdi.
Sed si spectet ipis sñi dno dñs, et nram

forma

formam pietate, ut uertitur bonum in
meritum sua p[ro]p[ri]e bonum in u[er]um
sed n[on] s[ed] respu[er]e utentium. Vitium hoc
p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]ale, et ipsi rei accidere, n[on] t[ame]n
e[st] ipsi rei tribuendum, quod illi p[ro]p[ri]e s[er]u
bitur accidi. A per accidens, ad p[ro]p[ri]e, non
valet q[ui]squam. Ergo nihil bonum sicut,
q[ui] ab ip[s]a doctrina literarum obtinet.

Cuius visus malus e[st], idipsum e[st] malum. Legit ibide[m] 3.
de usu p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]e q[ui] s[ed] conuenit. Veneno
rum e[st] malus visus p[ro]p[ri]e. Ergo venena sicut
mala. Visus magis se malus, magis, magis ip[s]a
est mala.

Quod malum e[st] s[ed] p[ro]p[ri]e, h[ab]et visum malum 4.
p[ro]p[ri]e. Per accidens fieri p[ro]p[ri]e, ut malum rei bonum
sui visus. Supplicia p[ro]p[ri]e mala s[ed] illorum
t[ame]n visus sui bonum per accidens, quia sic illa coe[re]n
centur supplicia.

LOCVS XXXVI.

Distinuitur.

Dicitur inter cū ē cōter accētibz q̄ bāt
ones. Vocabulū accētis multū modis accētibz
pūis. Primō q̄cūq; n̄ tridēyso ma gfi
terōis foto, leg; dīy ētra primō vt bōnō
mō p̄ se gfi tātā, volūntis accētia. Sed hoc
scāim n̄ ē hūg n̄ p̄tūti. Nam accētibz
appetō, ista complectitur oīa ad lō p̄ h̄
ēvā fōti, quōd aīo volūntāz, ex aī
igitatione p̄tūm aīūgīng, explīcandū
n̄ p̄tūctā. Secūdo lō nōmē accētis
fāt ea, q̄ p̄tūctis cōter n̄ herēt, tām
p̄riā, quām cōtingentē n̄ herētā, q̄ alīo
p̄tū accētis p̄tūctū. Sed p̄ supra fāt
de p̄p̄io, n̄ tūm, idēd hīc tantū dō illo
accētē, verba factūri sūng, quōd vt flūit
ē p̄p̄iā affectōne, tanq; rēg; aībz, ex p̄p̄iā
appellatur accētis, vt plūmūm s̄p̄erū fōtū
mē, ut albedo, hōi, parietē, saxo. De s̄m
gularibz accētibz hīc nihil dīo, q̄ cū
sūi gularibz tū n̄ sūt gīctūra, n̄ n̄ illū
capīantur, remōuentur à dīscīplīnā gīctū

Andreas

tionibz. Oratorijs sicut solijs, et popularibz
 sermonibz velin gar, cuius mi fr: An Mito
 nisi diatus fuerit Codijs: An Crasus à Parr
 thio casz: An Julius Deo tang infidus fe=
 cerit: An Clodij sacra bone DEE videtur.
 Cantra güratorum copiar ad aram va=
 cutant. Legitur nos hic de rationibz auctibz
 à quibz vltor ppoes, et Topica gñiones
 formari pnt, Ut oírne institutio
 et frequenti actione mfr, aia nra: oírne
 virtz incrementum suscipiat p. Ceterum
 de auctibz ex plioe satis alibi dictum

Quæ descriptio?

Log auctiõn e periocha maximam dubita=
 rum ab auctibz, qbz problema vt in gñna=
 ay, vt defendimz. Vsz eis e pñm aratimz
 arimz, rathbruasimz. Affirmamz aucti=
 õimz, propriam auctiõn vt in supabile positu=
 fuisse: negamz auctiõn scto iõe quõddã,
 et in definitum auctiõn tribui videmz. Ut pal=
 let, qui tñdet. ergo, amat. R. N. V. C. 9^a

patlor

pallor e' ioe' accens, q' plurimū sperant
n' ee' p' . Pallor n' est male' concoq'ibz, n'
indis, humidis, frigeantibz etc.

Quæ Maxima.

I. Si sit p'prium accens, erit eig' fctm. Cur, q' n'
p' ee', et intelligi abiqz' certo suo fcto.

Inest illi q'dam fctm loci tempisq' conditionem
sed hinc, cum n' n'ie, nisi certæ sp'ei n' d'icimus
n'est, eoz' ipso d'efinitur. Locinatur et
loquitur. Est ergo hō: fertur alibi deorsum
fctm nam. Ergo Trujuli graue corpp' erit.
Patresq', Ergo corpp' e' nate mixtur.

2. Indefinita fctm accentu, d'op' est vt coia
plurimū sperant fctm n' n'portant certū
fctm, vt a d' illorum g'f'it'ione, n' hior
ad fctm g'f'it'ionem et v'rd' q' p'p'adi.
vt e' candido. Ergo homo. Nam et parua
mazmor e' candidum. Est filius. Ergo leo.
Non valet, nam et alia q'dam alia filia
ft. M'ue d'op'ior n'itatur accentu.
vt n' illa f' se n' sit certam fram' sed quas

171
uis coiter recipit. Sic alius eigni dōpior
pluribz n̄ defuncti sōtis inest, et p̄ se nullū
atqz propriū sōtis includit. Docti vbi p̄
reprobi bz ē accor cor, et corūm, q̄ fuerat docti,
et q̄ ruder p̄manent. Atqz n̄ velle et n̄ velle
q̄ dūserit. Vt vbi docto p̄ceptore fiet iur do
cti. Nam q̄ bonis parentibz: Ergo et p̄se
ē boni. Audist p̄vūm et incorruptū Dei
verbūm. Atqz retinet veram et sui aīa
doctinam.

Posito bunde dōpior acute ponitur sibi vlt. 3.
Eor dō dōpior voco, quōd cum lecto sōtis
n̄xūm coheret. Est Claudy. Ergo potē
tū mali affectū. Inflammatio cerebri
laborat. Ergo p̄ dū est Cerebro. Laborat
febri. Ergo cor laborat ferūda n̄ tempie.
Ectyffis Luna ē. Ergo Luna nata cōp̄e
solor soli opponitur.

Posito n̄ separabile acute ponitur eī sōtis. 4.
Posita t̄gnea albedine, n̄esse ē Cypriū
ē. Posito sōtis n̄m carūte, n̄vō erit senex.
Si animal hoc est nigredine p̄ dūm

ea, q̄ solet in ee coruo. erit coruo.

5. Constituto foto, n̄ ḡstituitur n̄io illud accens
q̄ pr̄ ad ee bt ab esse. Ut si e homo n̄ p̄
inde docty erit, bt loq̄ p̄ter. Neq̄ si est
aial, n̄io sanum erit: aut si e foimoris
ad nisi reg, statim se in tene bris abdet,
aut fuga salutis suae confilet.

6. Constituto et existente foto, ponitur ei in sep
abile accens n̄io r̄oe Verobis, et temporis,
n̄ r̄oe n̄ra. Ut si e coruo, Niger e. Si nig
alba, si ignis erit aliu m̄bitus.

7. Posito foto, cui solet accens doerit in
haveri, n̄ n̄re e accens uo existeri.
Huius Regla r̄o petitur e s. q̄ accens n̄depi
nitum Inuol et ee pr̄, cum foto et n̄ ee:
actes et ab ee: pr̄ et huius et alij n̄ee. pr̄
huius n̄ n̄ee: et t̄o alij n̄ee. pr̄ n̄ ee n̄ huc
tempore, sed aliis: et pr̄ iam n̄ee, reliquo
tempore fortasse, n̄ n̄ee.

8. Posito foto n̄ n̄re e p̄prium accens, q̄ n̄
sua stabilitatis et p̄prietatis alij n̄ee.

q̄ h̄

existit, in ee. Est planta et habitus, ut vi-
 rescant. et tunc hyberno tempore non virent.
 Est homo, et per doctrinam veritatem discere: si-
 cut tunc per, in nullas veras literas attingat.
 Nota quodam forma habet proprietate in actu
 in soluta, sine dispartit in se solis separabi-
 lem ipso actu, et tempore a suo actu. Ut
 quicquid hyberno tempore non admittit in forma
 habitate, et proprietate, per quam suo tem-
 pore virent, tamen, foliorum figura, et
 magnitudine per exornari. Actus ipse habet
 proprietate separabilis e actu, et tempore,
 ab habitate, ex qua fluit. Et hyberno tempore
 in natura e, in se fieri nequit forma naturae.
 Neque per virent, hinc solis p. In signum
 factis ab affirmat factis, a licet ad proprietatis
 actum percedi, in proprietate, et proprietatis
 actus remota et respectu temporis sunt. Quod
 causa e vera veritas, q. fluitat a sua proprie-
 tate in pedis e. n. g. hyberno tempore, quod
 nunc per si visum actum ad in actu habeat.

Quada

semp illū actū retinere. Ut aqua sit actū
 calida, q̄ tū p̄ se semp actū frigida p̄ma.
 actet, si n̄ calore igneo raga p̄vōr effice-
 retur. Sic ignis caloris p̄vōr multū mixtis
 actū frigidos n̄, et succidatis multū actū
 humidis. Ut mare actū sū sed n̄e hūmi-
 ditati habet exiccantem: et vniū actū
 sūmidū exiccāt, tū siccitatis n̄ sitam
 p̄vōr, q̄ siccitatis e ignis et hū p̄vōr tū
 actū mixtione semp n̄ p̄vōr et q̄ hū
 te sensibile q̄ traria p̄vōr. Ignis n̄
 integritate n̄, q̄ hū tū semp e actū calid-
 us. Alij. b. n̄ hū q̄ traria q̄alitate si p̄vōr
 n̄ p̄vōr, n̄ p̄vōr rera ex tinguī, et abole-
 ri. Ut n̄ n̄ albedo: Corū nigredo. Et si
 ut n̄ hū Actioper lūer, manebit n̄ ger: atq̄
 ut maxime tēgō alio sūm dūto calore b̄v-
 n̄ n̄ q̄d n̄, et Actioper realiter tū n̄ ex t̄-
 quitur et aboleti. Sūm n̄ tū cōm auctū
 et hū si n̄ et Logicē cū auctū cōm
 q̄vōr, sed hū auctū p̄vōr, q̄ fūo n̄alo
 q̄vōr hūe sū n̄ n̄ h̄vōr et flūnt

ex

ex illis etratibus prius quibus, ut albedo, et candor
nihil, nō ē qdē, et loquēte se acens tō
pluribus sōtis in hanc: Sed rēvra et
p hysicē differt à reliq̄s candoribus toto
gare, et hūc sōtis sōtis nō ē. Sic alig
lor ignis p hysicē, et alig reliquā rē
q̄ p plici poem, et nō lōm fr alidē.
Permi de posoto sōtis in Math: et atēnis
punitur nō acty p p̄y: idē vata in
illis natibus, q̄ hysicē sōtis nōm affectū,
nō nōbitis aliena qualitate, sūi p p̄y
acty nō p p̄y. Non valer de sōtis
quorūm acty p p̄y alig nō p
nō p̄y, ut hysicē ē sōtis.

¶ Hinc nō p̄y, sōtis, etra sōtis ē sōtis
nō sōtis et p̄y. tempē sōtis sōtis
ē sōtis, sed nō sōtis sōtis. tempē
quātē sōtis res ipsas metitū, sōtis
metitū sōtis acens: et p̄y tempē
sōtis sōtis nō p̄y p̄y acens
sōtis. Sed quōs sōtis, et accidētis.

q̄tis

exstantia dimensio facta, tempore à no-
 big comprehenditur, eorum qd dicitur tempore
 cum solo suo concurrunt.

Negato in definito accente ut definito, qd
 tu vi, n. qd sua nra fctio, ut ff, sed con-
 trario pr aboleri in ff. nra suo iectu
 totto. Et hoc de loco accenti.

LOCVS XXXVII.

Sunt en qd dicitur Ta neobryuro, vulgo adia-
 centia, ad iuncta, angra, ut convexa, applicata,
 radiacens nigt Rudolph, est qd dicitur rei modo
 existens, quo res ipsa aliqd aliud, quare fctio
 fctio sua demoustru appellatur. Ut catoni
 adiacet prudentia. Nam à prudentia caro
 prudens qd, n. qd dicitur sua fctio demoustru.
 Nam à fctio sua n. ut prudens, sed in
 ho fctio, potissimum ho. Postea partitur
 adiacentia hoc modo.

Adiacentia alia sensu picipiuntur, alia
 in totto comprehenduntur sensu picipiuntur.

VI

Ut color visus: odor olfactu: Sapor gustatu.
Color tactu: sonus auribus. Deprehenduntur
in tactu, quoniam ex his animus agitatur mentis
colligit, et decerpit exempli gratia: Cursus
visu velocem percipimus: ipsam. v. velocitatem
in quiescente non nisi in tactu deprehendimus,
ut ex cursu percipimus, ut ex membrorum
arguta quadam et agilitate.

2. Cursus adiacentia alia natura sunt, alia pa-
rantur et accedunt. Natura sunt quoniam in se
ex re ipsa oriuntur, et quasi nata sunt. Ut calor
in igne: humor in aqua. Accedunt. v. quoniam for-
sitan in re accedunt, calor in aquam ignis
adhibitam.

3. Eorum quae accedunt alia facile ab eare, in qua
iacent, dimouentur. Ut rubor ex pudore
tractus, et pallor ex metu cito recedunt ubi
causa esse desierint: alia. v. summa difficultate
suum sortem relinquunt: qualia sunt quae in se
venereunt, quorum sunt capax. Ut sapor qui
semel est vix imbutum: qualia sunt quae sunt
in visu et exercitatio in unum quandam

et

et g' ficuti d' nem verba f'iat. Vt virtutes, vi-
 tia, disciplina, artes etc humana. Ex his
 apparet quod virtutes, Rudel' g' hinc v' d' care
 qualitates, ni ipsa v' inhaerentes, partim
 in g'ib' x' d' u' d' u' et ad u' d' u' nates.
 partim habitus, et d' p'ores x' v' d' u' d' u' g' u' a' l' i:
 tates. Comprehendere eodem numero facult-
 tatum v' d' u' d' u' m alty v' d' u' r, et v' d' u' m m' o' n' e'
 tanea, qualitates v' d' u' s' f' e' n' s' i' b' i' l' e' s, a' u' t' i' a' s' e' p' a:
 r' i' a' t' i' a, et in' s' e' p' a' b' i' l' i' a' n' i' i' p' s' a' v' i' n' h' a' e' r' e' n' t' i' a.
 D' e' g' o' o' i' b' s' f' a' n' s' e' r' a' t' n' i' s' u' p' i' o' r' i' b' u' s' d' i' s' t' i' n' g' u' i:
 t' u' e' t' u' n' o' n' u' l' l' a' p' r' o' n' o' m' i' n' y, c' u' m' v' n' i' u' s' u' e' g'
 n' o' t' o' r' y' n' o' a' l' t' e' r' i' u' s, a' u' t' u' r' l' o' g' i' c' a' n' i' f' o' r:
 m' i' v' e' n' i' t' o' l' l' y' n' r' i' a' g' i' t' u' e'.

Quae descriptio?

Continet haec nota Maximus respicientes
 ad ea, q' rerum essentia, n' q' dem g' s' t' i' t' u' i' o' n' e' s, n' i:
 h' e' r' e' n' t' t' u' n' i' l' l' i' s, e' a' q' d' e' n' o' i' a' n' t' f' a' n' s' e' r' a' t' i:
 o' n' e' s.

Quotusque usus?

Duplex

Duplex, κατὰ βραδύτητα, cum adiacentibus
reliquum, cum eo, cum adiacet, cumq; illa re
currit. Ἀποβραδύτως, cum ordinis ex
adiacente n̄ p̄re form̄ referri, q̄ sit
coiter q̄t̄ et ḡt̄: item p̄empto ad
iacente n̄ p̄p̄a concidere form̄. Ne t̄m̄
hic nos existimes v̄ba favore de adiacentibus
q̄ h̄c forte sic appellari h̄ singularium ve
rum, p̄sertim p̄sonarum, h̄q; terrarū q̄d̄ h̄
notis et p̄p̄rietatib; . Ut sunt oratiō v̄l
h̄q; corporis, et gestib; : cum n̄ de iā
lib; , et adiunctis, v̄tantur Poetae in π̄
βωτα p̄ & Graecis, et Ἰσοκρίδης. Ut famam
malum, quo n̄ alius d̄ belonḡ ullum. Mobil
tate auget p̄. Urbs fuit Italianam contra
liberniam, longe ostia d̄nes op̄um, studij
Nos hic de futurum v̄lunt adiacentibus
differimus. Cui v̄ h̄c maxima seruiant
oratorib; q̄, t̄m̄ p̄p̄a hi t̄m̄ p̄d̄ et p̄d̄ n̄ p̄
ad oratore. Quid ere nonnulla d̄v̄a q̄
explicatis obs̄ d̄ralorum Notis v̄tib; .

Qua

Qua Maxima?

Positur adiacentibus in natis, ut à nā nigenit¹.
 sine fin² iō iō lūis, et facultates nates sine
 iō iō lūis, scti acty, ponitur scti. Si est
 nā nā calidū et siccū, erit ignis. Si
 p³ acty facultate siccū di lūales q⁴ siccū,
 erit hōm. Si ē actū calidū calore fluente
 ex scti scti, erit igneū: si prigidū et
 hūmū, erit aqueū ..

Cū uocemur adiacentia et nāta n⁵ fuit².
 tates nates, et earū scti acty, ei quēnt
 et nā, q⁶ q⁷ ista d⁸ uatū nō d⁹ x¹⁰ p¹¹ scti.

Sublatis illis nātinis adiacentibus, q¹² nates³.
 p¹³ nāte uocantur, tollitur scti, et scti scti.
 Nam absq¹⁴, illis scti nates, scti op¹⁵ oer ex:
 erere nequēnt in nā. Propter op¹⁶ oer
 aut scti formae in nā, scti scti scti, et
 ultima p¹⁷ sctiōne. Itaq¹⁸, u¹⁹ scti n²⁰ p²¹ scti:
 bile n²² scti scti; et sub lūo sine guidant
 ea, q²³ scti scti scti, certū q²⁴ n²⁵ scti scti
 lūerq²⁶ as amplig²⁷ scti scti nequēnt, n²⁸ tere

V. 23.

ant.

erunt: sublaris v. facultatibz natibz fra
n pnt amplig opari.

4. Cui natura adiacentia illa recipit & go:
bitur in iudicibus adimantur, ab eode
remouetur form, ut n e p dicitur facultate
diuina potestatem: Ergo n e venoso gero.
Non in facultate infitum uentilandi in
loris in corde, et exultanda respicit. Ergo
n e pulmo. Non conficit elixim finar
cultate nati: Atqz n e ventriculz. Non fr
ferram ad se p hagee: Nam n e magnes.

5. Negatis adiacentibz, fluentibz e pstantem
natiuz facultatibz, sine natibz patijs, n
uio te tolli form. Contigit in gogdan furo
lato acti ato tolli form. Sed de hanc re
supra factu dictum fuit in accutim loz.

6. Positis adiacentibz natius facultatibz ad:
dors, sed n recipit gpartibz, form po:
nitur gdem, sed gtingit. Nam ponit
aliud, cui illud pro nicheres, et cui illud ac:
cidit, ut hanc tanqz ad darsa, sine spe:
ctim datur. Ergo n e p pna, q p gery

in iudic

in hinc, et facultates, q̄ q̄dem di suis ad iū:
tō, sed n̄ soli in hinc. Ut piper iri longior
sua calefacit, et oē sed n̄ solius. Nam
et alia vni eandē hinc.

Sublatō eig modi nobōr, q̄ n̄ n̄cipiē 7.
q̄tōtib, adiacentib, tollit sōm. Si n̄ ab:
stōr, et calefacit stomachū, n̄ est
ab hinc. Item oē ab hinc hinc
q̄tōr, sed n̄ q̄tra.

Sublatō adiacentib, q̄ n̄ rem extrinsecū 8.
dicit, sōi sōm tolli n̄ ē n̄m, contū:
gere tū p̄. Homo p̄ ē, quāvis n̄ sō
virtute, ut doctrina p̄ dity, et si n̄ non p̄
leat.

Positō i hō adiacentib, q̄ n̄ rem extrinsecū 9.
extrinsecū actōtib, q̄ vni soli sōm in hinc,
n̄is p̄ illa sōi sōm. Si virtute ē p̄ dity
erit hō, n̄ caret in hinc, et voluntate. Posi:
tō q̄ plūtib sōm coitō et n̄ differenter
in hinc, n̄ p̄ alij n̄ d̄ certum, et determi:
natum sōm, sed dōpōs plūra pōi poterit.
Paller, ē erit hō. Et p̄ brūm ē. Est cor:
p̄icium, ergō aīal. Et sicut atū plūrag p̄icū.

10.

Sub lato eo, cui adia centia nō sunt, et ipsa tollitur, sub lato s; aduato cui soli nō habet. Sed ei gaur id, cui omni, soli tu, et cui nō et p̄ aliorū pri s̄ p̄icipiam, ut cui con-
tingit plane nō sunt, nō tolluntur nō adia centia nisi p̄ actus, partibus, et nō totum. Vt si lapis conteratur, conspicuum ḡeritur; Sed ḡeratur et t̄ri nōcos.

11.

Posito soto ponuntur adia centia, q̄q̄ nōtis facultas describitur q̄ aduato, q̄ ḡeritur, ita acty illi ady, q̄ soto nō nōca p̄uor affecto, sicut, relicto integritati, nō separtur a suis facultatib; ē q̄ by flūent. Reliqua soto nōtis adia centia nō nōtis ē poni. Vt s̄ hōm nōtis sensilia, uiter nō herentia. Con-
tra ḡeritur poni p̄nt. Sed de hōc, in aduato nō loco dictum fuit.

Applicata vocantur q̄ rei extrinsecy soto s̄nt adicta, nō nō p̄ ipsa res fiat, sed appetitōe quādam et nōmē ab ip̄is accipit. Quōm aliud rem ḡerit, ut loq̄: Aliud acty ip̄is rei nōchitur, et nōmēat; ut temp̄. alia alio mō in ipsa re coherere. Vt s̄ con̄exa et

magna

magna p[er] relatorum. Conyector, q[ui] non
ita, ut long[ue] aut temp[or]e circumstantiis, sed
extrinsec[us] in eam incidere vult. Ut
divicia fr[on]t[is] con[tra] ex[er]c[iti]i. Sim[il]i[ter] n[on] extra
divitem, et ab illis fr[on]t[is] ut dices, appelle[n]t[ur].
Adiuncta fr[on]t[is], q[ui] ven[it] ut p[er]d[er]et, ut rei co-
hereret, ut ven[it] sub[ter]f[ra]n[do]; ubi fr[on]t[is], ut nulla
neg[ati]o p[er]tendi, neg[ati]o coherendi, neg[ati]o quod
neq[ue] intercedat. Ant[er] concubitu[m] amoris
et fr[on]t[is] v[er]u[m], p[er] sine altero e[st]. Cum agra-
tudine simul e[st] pallor: sed pallor sine agra-
tudine, et agra[tudo] sine pallore, nunq[ui]d solet
e[ss]e. Surgiunt fr[on]t[is] caeter, n[on] fr[on]t[is] ex retate.
Non n[on] q[ui]sq[ue] uirgatus e[st], eadem fr[on]t[is]: neq[ue]
is q[ui] cadere fecit, uirgatus e[st] et.
(Nota. Applicata fr[on]t[is], q[ui] by ver[us] d[omi]n[us] ubi, ut
sini affectu. Conyector q[ui]q[ue] ver[us] h[ic] i[n]cur aliquid
e[st] d[omi]n[us]: ut fr[on]t[is] postremi p[er]tineti vohpala.)
Inter conyector et adiunctia hoc intere[st] q[ui]
in idia certib[us] ea, q[ui] rei d[omi]n[us]em p[er]d[er]it, in
ip[s]o sui s[er]u. Ut fr[on]t[is] q[ui] a candore, ut candid[us]
quatuor: Itaq[ue] candore, q[ui] candid[us] dicitur.

In

In conexis id, quod denominat, in extra ve
dr ee. Ut maritus ab ipsa coniuge, non con-
titur, qd coniuge extra maritum e. deinde in
ad ia centibz denominatum n. pr ee sine eo,
q rei denominatione pber: neq; e contrario
id, quod in denominat e, sine denominato ee
pr. Ut neq; candor sine caudido, neq; can-
didum sine candore pr. At in conexis,
q connectuntur alteri, sine altero p se esse
n pnt. Ut diuina cony et diuina
pnt in se subsistere sine diuina. Hac
e ad inuicem, applicitorum, et conyora
apud Rudolphum descriptio, quam diuina
uideri apponere, ne qd nos latere eorū
q vulgō solent in locum uicium diffusi
q serj. Sicut aut hinc ora sup is in alijs p-
tractata. Quid n. hic ponuntur, oram p-
auctuam, an tertium, et qstatum. Deniq;
Relatorum lo comprehensa. De lo tū
et tempore nonnullas maximas afferens.

Maxime de loco.

Abij loco corpora n̄ p̄t̄ ee. Sub lato lo
p̄t̄ corp̄ lo conȳ h̄er̄um. August. ep̄st̄
57. ad Sardamim. Sp̄tia locorum tolle
corporibz n̄sq̄am̄ erunt; et q̄a n̄sq̄am̄ erunt
nec erunt. Locum h̄ic gratim accipio p̄o
eo, n̄ quo corp̄ aliquo d̄m̄ ē, n̄ alio
simil̄ eodem temp̄e n̄ p̄t̄ ee. Hoc n̄o ge-
neratim n̄ corpora tm̄, sed et oia creatu-
d̄m̄ n̄ lo ee. Sic beati sp̄s, ubi n̄ h̄it cir-
cūdati sp̄cio uero, s̄tm̄ eiz d̄ respōner
ut contrahant̄, ut deducant̄, tm̄ p̄ d̄signa-
tione sunt. V. Q̄ h̄ic, et n̄ illic, d̄m̄ h̄ic f̄.
Pl̄ti hanc circūscriptiōne VBI vocant, n̄
locum. Veritas arguit, ē affectio creaturā
entium. Vbiq̄is soliz creatoris. Proprie d̄m̄
ā pl̄ti corpora natia lo ḡneri. que Artes
vocat sup̄ficiem corporis ḡneris mobile
p̄o. Sed de his subtiliz d̄fr̄ere n̄ ē
p̄m̄ n̄st̄iti. Topia inmodicis, et rivis
lozibz sup̄peditans. Locum h̄ic voco id
oe, n̄ quo res nasci fieri, ḡst̄ere t̄r, ut
simil̄ n̄ n̄ alio p̄t̄ ee. Locum p̄m̄ n̄ na-

Invalē

hitate, et hominū in soluto gēnē dīstī
gēre. Nō ratur ē is, in quo sua nra lega
ponuntur. Vt supus, nāfery, terrestris, maritima
Vt q̄ p̄tm dīuersitate nāfem corporum ex
primitur: ut q̄ alig p̄leg, alig asper: q̄ dān
terrestri, maritima q̄ dān appellatur. In:
stīto hōmīnū loy alig publicy, alig pri
uaty: publicy sacer, prophang. Sacer, ut
tempa, sēntētia. Prophang ut iuria, font
boaria, fructuarium. Pertinet itaq̄ ea,
q̄ hīc de lo ponuntur Axiomata ad oēs lo
vā dīstas, politici, p̄has, Theologus.
Hīs n̄ oīb; topica axiomatica solent auo
notari.

2. Eiusmōdī vtrū vnū quōdā, cuius nō in loco fr
tūm ē. Sacra, loy sacris hōmīnū, prophana,
profanis. Quā ratur sine sacrilegium,
q̄ rem p̄fanā abstulit ē fano, tolli ē loco
sacro: Ergō tollit sacrum, et sacrilegij cri
men ad nullū. Est, q̄ rem sacraā sicut in
lo p̄phano tolli. Quāro sine sacrilegium?
Negativā loco. tale ē vnū quōdā, quāt

loco continetur. Continebatur hoc in loco p[ro]phanis
 sano, itaq[ue] erat p[ro]fanum. Tollere rem p[ro]fanam
 n[on] e[st] facti legim[us] com[un]iter. Ex hoc Topica
 maxima n[on] solum in re consultorum de locis fac
 erit, prophanis, publicis, privatis, rebusq[ue] que
 g[er]untur h[ic] locis plurima pronuntiata
 nascuntur: sed et medicorum, Architectorum
 Physicorum, atq[ue] aliorum plurimum disciplinarum.
 Medici h[ic] earum diff[er]ent[ia]s, virtutes, qualitates,
 idem alim[en]torum usum interdu[m] petitis
 à loco maximas designant. Ea q[ue] nascuntur
 in locis planis, p[ro]nis, apricis, salubriora et
 lenis, q[ue] nascuntur in paludosis, fetentibus
 nebulosis. Piscis flumina salubriora
 existimantur q[ue] degunt in stagnis, et
 paludibus. Sic salubriora illa continentur ad
 des, q[ue] spectant ad ortum: et aglonē q[ue] q[ue]
 ad Meridiem et occidentem solem. Itaq[ue]
 pesti lentia grassante domicia in puro, et
 liberiore aere ad ortum, et aglonē p[ro]hibe
 tia. Jubent deligere. Morbos p[ro]mulgare,

3
q̄ sunt in locis corporis humani p̄p̄rijs
ignobiliorer dicunt eos, q̄ sunt in locis
ignobilioribz. Timorem pestilente, magis
exitio suū ee iudicant, q̄ a cor de p̄p̄abile
(Cuius sui, q̄ sub oculis læna q̄ s̄o tri
oriantur.) eo qui longis abest, nisi si p̄ce
in firmo oriantur, etc. Sic Architectus in li:
quis ex levis, ex tūcūdis edificijs, loci
viam h̄t n̄ exiguam: Sic terram corpo
rāuissimam ee phisici p̄diderūt, q̄
si in mundi medio. et gravē, q̄ ferant
suā r̄a ad mundi mediū: levis q̄ sub
uolēt suā r̄a. xalāli gravia, et levia
cessent, q̄ medio loci fixi, et si feri con
tinerant suā r̄a et feriantur in terribis.
Cauendum tūc, nē hoc p̄nunciāliū
absq̄ suis certis limitibz transferatur
ad quāuis p̄posita. Primum itaq̄ loca
torum, tempū, distinctio le obuda, ea
sūt ut r̄a, ut arte et voluntate hominū
constituta p̄dicta. Quōd ad corpora

avalia

perflabilis est, q̄ si locutus sua aua in
 illis corpora uaria erunt salubriora, ming
 for mosarum exhalationum, et excremen-
 torum, atq; fortidum continebunt. Ea v.
 q̄ generatiu aere feclito, in puvo, pestilen-
 ti, sunt in salubriora, exerecentosa, ming
 in naria, agiba. etc: Et quatuor action et
 passionis: sic q̄s roe motu, leuitatis
 et grauitatis, s̄tra loca a nra distat, s̄
 corpora. Nam, leuis dicitur, q̄ e sua nra
 sub prima conuersione: graua uouung,
 q̄ recto motu feruntur. Reliquoru uau-
 quodq; tm grauitatis et leuitatis cenfer-
 tur habere, qm p̄p̄ ad hinc, quom ad illud
 simplicium corporum locum accedit. Sic
 plinam plus aeri, quam aquei et terrei ge-
 nuerit dicitur, q̄ s̄ aquam in aere circū-
 ditat. Quo ad ea locuta attinet, q̄ pendet
 ab inspitito et uoluntate hoium. Tale cen-
 ferunt uauungq; qualis in lo roe bly ab
 hoiby ut q̄ ut frequenter p̄t. Dico v̄si
 roe, q̄ fieri p̄t, ut fortitō, et p̄ accens ponat.

aliquid

aliquid, ni lo aliquo, q^a n^o v^osi destinatione
 est q^{uod} se ad hunc locum, n^o p^{ro} ea denonem
 accipit a lo. Ut primatum vas, si casu q^{uod}da
 deferatur, vt aliu^m v^osi ni locum pub^{licum} h^{ab}eat,
 n^o obid est publicum. Sed ea fr^u publicu^m, q^{uod}
 legi laborum et magistratus autoritate p^{ro}
 hunc vt aliu^m pub^{licum} h^{ab}eat v^osi ni hunc vt
 aliu^m publicum locum transferantur. Cui^{us}
 n^o fr^u ni foro tabulae pub^{licae}, sed: ha^{ec} pub^{licae}
 h^{ab}ent, et sub sellu^m. si. Sacra fr^u, n^o q^{uod} n^o q^{uod} n^o
 p^{ro}u^{er}unt, n^o sacra adib^{us}, vt casu, v^osi h^{ab}ent v^osi
 est delecta, sed q^{uod} destinatione fr^u sacra v^osi
 mediate, vt mediate. In^{ter} mediate sacra
 fr^u, q^{uod} sacra et h^{ab}ent in v^osi h^{ab}ent p^{ro} ad
 diuntur: Cui^{us} n^o fr^u libri, calces, orna^{men}
 tu, et si qua fr^u alia, q^{uod} in v^osi h^{ab}ent canon
 ce statuant, alienari n^o p^oss^{unt}, nisi pietatis
 ca^{usa}. Ut x^{risti} redimendis captiuis paup^{er}ib^{us}, su
 minend^{is}, fame flagitante. An^{im}u^m n^o h^{ab}ent
 recta (vt canonice l^{eg}it^{ur}) n^o vt feruet, sed
 et eroget, et subueniat, n^o h^{ab}ent. Media
 te sacra fr^u, q^{uod} n^o h^{ab}ent p^{ro} ad cultum diuinu^m:

Sed

eius, sicut in locis naturaliter locis, et ad omnes plures
 lib. Ergo licet sit unus, quod non in loco possit
 cuius pari, verari p. Re. Locum qui cum
 sed lo g ferendum, quod in re vis, sed iure
 prohibito, occupatione, possessione, longi tem-
 poris prescriptione, forsitan privatus fieri po-
 tuit. Mutata itaque loci natura, loca natura
 huius, ut est publicus privatus fiunt. Locum n.
 est mensura locali: prom de mutata mensu-
 ra, mutatur locum. Flumina, stagna, syl-
 va, saltus, sicut in re naturali loca: sed in re
 naturali de rogatius, possessio. itaque in re possi-
 tius plerumque, tam flumina, stagna etc: sunt
 per occupationem, prescriptionem temporis et alijs
 modis privata facta. Proinde tam ea quae
 quae inveniuntur in illis, privata sunt, ut certo tem-
 pore. Itaque, sylva maior non est vera simpliciter
 per auctorem iuris possessio, quod naturali in re via,
 privata fieri potest. In minore, flumina, syl-
 va, pars sicut visus sicut terminos iuris naturalis.
 Sed non iuris possessio, quod non in conditu et
 detri.

detrimenda plurima vitanda, et pp alias
cas, multa publica redigit in privatam
vsum. Si oer ex aqno recte pnt vti pnt
liis, si nulla rixa, et des essent metienda
sed oer dignitati eisdem forent, si nulla
beteri occupatio, et postre fiores, postopen
datione, donatio, in publica redacta forent.
in privatam manerent oia coia. Sed
q^a p^a oer venditiones, pfectiones, aduipia
nulla rixa sub seuitura, quia coisum, et
bellorum atq; rapinarum nulli sunt filioz
cet. quia p^a pericula, et timuly, in libe
rata (quibz n^o honestate aqno, et bono
n^o apte pugnant.) tollere n^o licet, q^a p^a p^a
liis p^asonis, principibz, magistratibz, no
bilibz plus datur cum honoris, tum me
lionis administrationis gra: Idcirco fer
rendum e, ea, q^a iure n^oali pendent oibz
iure pfectio, p^a fieri privata.
Quae tendunt ad ead^e loca, sunt similia.
Intellige corpora vralia, si scripta n^ora

ferentur

tate p̄ditur x̄ijs, q̄ liberum h̄m arbitrium
v̄c̄ morū, v̄torū, et v̄tutū n̄ n̄ste
ut q̄ Orientis in locis ijsdem, ȳca regio
nis illiḡ mores et q̄s̄ h̄m̄ recipiant.
Fieri p̄t, et fieri h̄t, ut eorū mores m̄te
rii n̄te quos s̄ nat̄ et edic̄, s̄t
n̄ e n̄ste. Excludenda s̄ h̄t et q̄ q̄m̄
gr̄ter co h̄cent, et v̄dem t̄o fortit̄o
m̄ta s̄nt. Ut si quis conspiciat̄ in t̄o
caelis, n̄ idcirco n̄m̄. Si cadit auctor, fieri
n̄ p̄t, ut casu q̄lā s̄t eo delat̄.

5. Quia loci s̄t à se m̄tem separata, et dist̄n-
cta, s̄t et ijsa separata et dist̄ncta. Aqua
et ignis s̄nt locis secl̄sa. unq̄ sua s̄tra
discrepant. Stellas et cometas n̄ eiq̄dē
s̄tra eē p̄bat̄, quia stella s̄t in ether
re, s̄p̄m̄ d̄erit̄ regionē, sed cometa s̄t
gr̄am in regione aërea. Si s̄p̄m̄m̄
p̄bat̄ herbas quāsdam et plantas disre-
pantes eē, quia non orient̄r in ijs-
dem locis.

18
5
Agens, et patiens rōe, quā totū se lo qm: 6
gūt: magis q se nūtrō loū, nec mēdiatō
nec mediātō ytingūt, illū n respiciunt agē
tis et patiētis rōem. Agens et patiens
nēti gtrati auctor ē Arter. Magis loco
iūgi (intellige de lo coi, in quo plura fi
mūt pōt ee) nētrō ē ea, quorū unū
agens, alterū patiens appellatō. Ut si
velō aquā calēfacere, nētrō ē ignem
ad moueas, ut, ut mediātō, ut mēdiatō g
tingat aquā. Hac maxima nullū nūtrō
tū nē pōt hū. Probat Rosig, se eodem
nē fēisse, quā fūerit illo tempore alijs
loū. Clodig se negat inter fūisse Jauris
bonē dea, quā fūerit illo die Interamnia.
Dixi, q nec mediātō, nec mēdiatō se con
tingant. Imēdiatō iūngitū ignis Calō
nē quō gtrietū aquā. Mediātō si prius
aliud quippiam calēfaciat, iūgi, postea ca
lore gtingatū aquā. Sic mediātō agi
g formōrū, ut si rōrūm opa hōiem

trūi.

trivium dandum curat. Itaq; Juris n̄ e. pro-
basse, se tempore caeteri alibi fuisse. po-
nitur et illud, ut res doceat se nullius
alterius opa, et ad invicem usque ee.

7. Quae se in locis opposita, et contraria ad-
tertia gubent. huius contrarias et oppositas affe-
ctiones, et qualitates res ipsae locorum
oppositorum. Quae se in locis contrariis
qualitates huius oppositas ipsae, quae nascuntur
in frigiditate. Sic igitur, et terra qualita-
tates huius oppositas, idem igitur, et aqua.
In moralibus non unum, quia similibus studiis
et ingenijs potest ee, quae versantur apud dis-
similium studiorum, et morum locos.
Fieri tamen potest, ut quae in dissimilibus lo-
cantur, huius dissimilibus ingenijs, et
institutiis.

Maxima de tempore.

1. Quae separata se temporibus, illa non sunt
eadem, et quae nulla temporis cohaerentia neque

fi

Si actione et passione, coram vniuersitate
 teris n̄ e ca, ut effectus. Dico nulla co-
 herencia, quia eadē qdam tempore que-
 dant, et perire p̄nt, ante quā effectus ab-
 soluitur. Velut pater e ca filij, et si
 posthinc filij nascatur et itaq, tunc vob
 temporibz, qdam mediata, ut antea
 eadē exatā gtriate, continens vni effe-
 tu inq, itur: illa mediata, huc in medi-
 ta: illa Effi q fiderat, tū mediante suo
 sup hite effecti, tū suū actū stru-
 p̄rit, contingit vltimū effectum.

Quae vob iugda temporis tū coluerat,
 illa fr g hūgar nexa. ut acutia vni f̄tio:
 et eadē tū ordini eadē anteq̄ra, si perent
 sup hite effecti. Non vob tempab: s̄p
 florent: quia q by dam temporibz, n̄ p̄-
 bores mali, quibz dam boni Repub lica
 administrant.

Quae fr suū tempē, n̄ fortuito et p̄ accid:
 sed p̄ se f̄aliter vob ḡuor, et ord̄ne d̄ra,

illa

illa duo ut ead em: ut tanq, in, et effe:
cty, tanq, p[ro]j et acty acty cohaerere.
Quang, si peritq et accirant q[ui]diter,
acty acty et p[ri]m[us] in q[ui]bdam q[ui]ngar,
et p[er] accir temp[or]e concurunt. Sic p[ri]m[us]
et cor, et in tam inq[ui] n[on] e: simul et
cor et b[er]u[us], et in ferit[ur]e, simul et aia
et corp[us] ho[mi]n[is], et fra[n]c[us] q[ui]ntem, et b[er]u[us]
n[on]a concurere cybet.

4 Varietis temporib[us], variat[ur] q[ui]ntem
temporib[us]. Atq, oia haec in feriova sim
effe[ct]a h[ab]et[ur] b[er]no, atq, v[er]no, ut a h[ab]it[ur], vel
in b[er]nali tempore. Sic alia festi, alia
p[er]festi, alia p[er]festi, alia p[er]iculosi, et calamit[os]
tosi temporib[us] detent. A fact[ur] de
locis q[ui]bdam ab Arte et Topic: n[on] ex p[er]t[ur]
sunt dictum. Jan redi b[er]n[us] ad reliqua
ab Arte in hoc libro p[ro]p[ri]a p[er]g[er]it[ur]
p[er]ala.

LOCVS XXXVIII.

Confit

Consideranda sunt et quantitas situum, an similiter
 se habeant. Nam si in uno situum sit
 aliquid h. m. compatitur, et in reliquis si-
 milibus sic erit compatitur, aut si in
 uno, nec in reliquis. Nota haec et situum
 et compatibilitatem. Sunt autem situi et compa-
 tibilita dicitur; Quaedam sunt simpliciter situi,
 hoc, et se similia, quibus sunt partes,
 et per rationes per inductionem colligimus.
 Quaedam sunt per accidens et analogia, sunt per
 portiones tum situi, et sequantur. Simpliciter
 similia de se similia, hoc notat et ge-
 nerationibus. Primo comparationem oportet fieri,
 eandem in similitudinem fieri: ut ea quae com-
 partitur eadem se generari, sicut quam
 sit comparatio. Ratio situi, in situi primam
 situi idem. Tertio ut compatibilita sunt vni-
 versa, in eadem nota. Si qua notata ista
 vni de se, sunt similitudo situi, sed analogia
 situi. Ut si Musica cum Musica
 comparatur, sicut eadem Musica letitiam speciem.

Simili-

Silitudo erit ppria, et ad in ditione effi-
ciendam accommodata. Proinde si eum
comparo et QVOD et un mel, si idem
he, eaq; g incompatibilia h. m. vocantur sub
eadem d'loq; spe ptinentis. V. G. Si d'ca
sim pictorem un parrasio comper, et un
eadem arte pictorie spee, un nota
erit comparo. Cui vtroq; p'bet, in
vtrq; h'ro p'geni, vt aquat'io, vt
n' altero magis, ni altero mi' g elidit.
Sic et hoc, et illud piper. calefact.
Ergo v' piper calefact. Vtrinq; in
indivim sub eadem spe pipis continet
tur in vtrq; calefactio' idem pro-
prium acas, quo v' d'ca d'nt. Hoc
itaq; no e' pprijs sensu notis, q' sint
in plurib; d'loq; indiq' com' heris,
eigden d'gss colligim; plurim; ihoru
vnum vel d'ca, quo idem aliq' d'ca d'nt.
Vt ho'iem et canem, nial e' colligim;

ex

ex eo, quod et homo, et canis sensu motuq;
 et affectu, et his effectibus laudat. Mag-
 nitudo, et numerus, quia sunt idem aliquo modo.
 Laudat propria illa, quae sunt iudicia est,
 quatenus eodem modo comprehendere possit.
 Quia. Et hoc modo in qua unitate estale
 plurimum rerum colligimus unitate finitum
 propriam accenti, q. rito modo se se
 tunc in se. Incomparatis analogis, res
 atque comparata. Nam in illis q. comparant,
 differunt deorsus in formis etia; et ista
 in se idem etia in, et laudat: quoniam tot
 nomen habeant, tunc non continentur eodem
 a. lopus in se. Neq. in illis nec propi-
 um accenti laudat. Quia nunc aut res ipsa
 differant et deorsus etia, tunc ascribitur illis
 accenti unig. et laudat. Similia de se tota
 in unig. etia, ut in accenti vocabulum
 de fructum, cibi, carnis maturatione, sed
 in frangit, verumq. et laudat. Sola. a. spatio
 ascribere partem, ut fructu, Caro in aqua ad igne

ad motu

ad motu etc. Proinde ipse quodammodo
n̄ fr̄ totu totu, sed ꝑ ꝑdam auctu scilicet
Nam in his hoc int̄, q̄ a calore humida
frigidum, oppo^{si}to, eo q̄ redigitur. Itaq̄
frigitur, ut e re tota sit quodammodo ꝑdam
possit. Sic summu bonu hois et equi n̄
e totu totu, sed sit quidam. Nam totu
compositu n̄ e spe. Atq̄ ꝑ voluntate, et
vrem summu bonu ad sero. At equi
summu bonu in roe, et appetitu n̄ p̄t,
quia caret int̄, et voluntate. Neq̄ ꝑfectio
eā ex spe in utroq̄ e, sicut quare suo sumo
bono fr̄ et agn̄, et ho affectu^{re}. Simi-
litudinis tu aucte fit, ut sumu bonu No-
me coiter, utriq̄ certis roibz affectu
beativ. Proinde fallax analogia de pho-
ditur, si in rebz Nois, et spe discreban-
tibz, n̄ sit vna cois ca. Contra si sit
vna cois ca compositu, sit bona analo-
gia. Itaq̄, eodem quodammodo n̄ possit

vere

vere p[ro] ea q[ue] e[st] d[if]f[er]ent[er] similia, et
 analogia v[er]ue n[on] e[st] d[if]f[er]ent[er]. Nam
 similia s[un]t d[if]f[er]ent[er] p[ro]p[ri]a. A[ut]e[m]
 n[on] q[ui]a n[on] analogia e[st] idem, sed p[ro]p[ri]a
 d[if]f[er]ent[er] d[if]f[er]ent[er]. Notanda e[st] p[ar]ia, ut af-
 fia p[ro]p[ri]a e[st] q[ua]ntitatis, s[im]ilia e[st] q[ua]lita-
 tis d[if]f[er]ent[er]. Nam ut aq[ua]litas s[im]ilitudo e[st]
 p[ro]p[ri]a q[ua]lita-
 tis d[if]f[er]ent[er]. Locum
 h[uius] appellabim[us], comparator[um] similia[m],
 Comparand[um] s[un]t, et e[st] q[ui] s[im]ilia, s[im]ilia q[ui]
 p[ar]tis n[on] v[er]e n[on] se comparata.

Quæ similitudo?

Est Nota Maxima[m] q[ui] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 sic se habere, quia n[on] s[im]ilia q[ui] s[im]ilia s[im]ilia
 bear. Ut s[im]ilia Straten n[on] e[st] Crasim n[on] ani-
 matorum, quia n[on] v[er]e a[ut]e[m] d[if]f[er]ent[er]
 s[im]ilia ipsa, et s[im]ilia. Lex Conservat[ur]
 civitate, q[ui] s[im]ilia ut a[ut]e[m] civitate: n[on] n[on]
 q[ui] e[st] a[ut]e[m] corpori, Lex civitate sit.

Quotiplex usus?

Kala

Kalabruarior, et drabruarior ad hinc
 ung, cum quia res ista sit in simili compa-
 ra ording. Destrung cum regarig ppolo
 xptm conuenire, quia nec in isti res ista
 se habeat. ut notuere sententia in Repit.
 notung, n in pbandan ee: quia uedere te-
 pestari, uej, et uisus in nauigando tenore
 quem repit, arto, et uidi prius sit.

Qua, Maxima.

I Si in alterutro situm res e ista comparati
 comparati situm in altero. Quod si no in uno
 uej, in reliquo. Vel si situm situm fuerit in
 si gtor, certe, ad os pji uerum erit. Si in
 oter ar h pium opibz situm aliqd resse e
 p supponi, qz semel ipso sit in forme, et har
 bile, ut in uariis frar fangi flechiz, populi
 certe in motibz uerum uerum, regit
 et meo paxor dextror, qz qdem e te
 sit p pofgor, hobile ten ad frar oer in-
 due ndas, qz motum pram appellat pht.

Si

Si in suo fueret emittendo radios, eodem se modo
res fieret in alia ditione, sed aut magis non emittit
in aliqua spiritu, sed solum recepto: Ergo nec
in demum emittendo, sed recipiendo.

De solibus, sicut et compositis eodem in ditione
se, et eodem modo convenientibus, idem est
iudicium. Si hoc est aial, quia sentit, et carnis
erat et eandem iam aial. Danda est operari
compatibilia sunt uniuersa: sicut eandem se
de topis composita: eodemque modo, ut in unum
gratia sita dicitur sit unum spiritus, et uniuersum quod
dicitur. Ut non moraliter tunc, et pacens, sed for-
maliter et se in illo generat.

Quae sunt nunc in uno 3to: illa niter se ge-
nerant. In uno tertio se uniuersa, in statu
primo et posteriori, in paucis moribus tunc. Dis-
tinguenda est et ista convenientia, sicut illa
dicitur sita gratia. sicut sicut operari, et sicut
quid sita. Homo et carnis sentit, Ergo
et tunc, aial, auidity actum exercet reci-
piendo. Voss itaque, et ipse recipiendo sicut
actum exercet, quia utraque facultas est

organum

organica, exterior, distincta. Itaq; filii, filia.
 sui: sicut et dicitur eodem p[ar]te p[ar]tibus.
 Ut quia et Plato, et Arter vocantur, ut
 et hoc. Analogia. ut quia in tertio a simp[li]t[er]
 sed sicut quod erant filia. dicitur sicut
 dicitur habent, solo similitudinis acate di-
 centur querere. Prout super v[er]ba s[an]c[t]a
 et s[an]c[t]is limitib[us] concludenda. Quia unum
 n[on] est in tuo s[an]c[t]o, illa inter se querunt,
 ut sicut et dicitur sicut, ut sicut sicut
 t[er]minis acate.

4. Quia querunt in tuo s[an]c[t]o, illa nec inter
 se querunt. Atque v[er]ba sententia p[ar]te
 tur, et t[er]tia n[on] p[ro]p[ri]a.

5. Si v[er]ba duob[us] sicut videtur nec, si n[on] in
 vni, nec alteri n[on] erit, si vni et alteri n[on]
 erit. Si iudas n[on] fuerit salus factus, p[ro]p[ri]e
 quas dotes, quod tunc, Ap[osto]l[us] erat ornatus. et
 te nec quod quod alig minister recte p[ro] domo
 concionandi, et mirabilem salus fieri. Si
 Abraham, quia eruditus, tunc et sicut a d[omi]no
 sicut reliquos quod, hoc si v[er]ba salus

fieri

fieri. Si firta n̄ fi ferenda in Rebypub. ut
to nec adulteria.

Si duo futuuntur eidem firtis nec: certe si
vnum in fit, in cur et alteram, si n̄ in fit, nec
alteram in erit. Si in factis politicis in fi
lorent, post et in fi haberi. Sed hoc n̄ e
berum. Ergo nec illud, si in vna fiqueri-
tate n̄ e vtendum erga liberos: certe nec
vtendum e in vna lenitate.

Si duo in fit duobz firt. Si vnum in e, nec et
alteram, si n̄ in e, nec alteram in cur. Si
in quibus cati repuntur fauorosi. reg-
untur et inq bi hoies in iura. Si obseq
tempestate no iug, ut mutata, velti fua-
tione, portum teneas, artis e: prid extra
erit in Re pub. pristinam vafitiam cor fo-
lunt ca mutare. Si aia corpy, Lex iui-
tatem stabilit. Etc:

In qbz cing, comparis Analogis illud, iug ca
firta dnt. n̄ e vni uolum, et idem vt in qbz
n̄ e vna ca cor. illa n̄ fi vere compabilia:
vt in illis n̄ balit qstio. Vt si cui hab

and

aere d. Inigitur et saliter, et facultas aere
 bene altera d. Inigitur et saliter. *Le.*
 Fallit Analogia, q^{ia} est ca^{usa} utrobij, totis, neg
 idem utriusq^{ue} ex utroq^{ue} partib^{us}. Nam in om
 lo gub^{er} est, et una natura dua in ea partici
 are fr^{at}ri pot^{er}unt, q^{ui} a^lteris sensib^{us}
 organit et saliter distinguuntur. Sed in aia
 nulla gub^{er} nulla una, nulla fr^{at}ri sepo
 et multiplici. Cor et cerebrum fr^{at}ri d. In
 etis lo^uis. ergo negotans et fortiter fa
 cultas quodq^{ue} lo^uis d. Inigitur fr. *Le.* Fallit ana
 logia. Nam gub^{er} una sua qualitate de
 terminata lo^uis est, sepo in ea est. Sed ta
 lis nulla est in aia facultatib^{us}.
 9. In veris similib^{us} Analogiis diversu^m et
 discrep^o lo^uis fr^{at}ri requir^{it}. sed in idem
 partib^{us} postulat^{ur}. Ut mativatio fructu^m
 et conditio ubi in romacho similes fr^{at}ri.
 quia utrobij calor in p^{ar}te humiditatem
 in p^{ar}te certo modo temperat. fr^{at}ri nihil agit
 a^lterq^{ue} habet fr^{at}ri: mag^{is} nec una. Nam
 utrobijq^{ue} principiu^m d^{icit} totum esse: Sed

pro

prius respicit aliquid esse, neutrum potest rem,
 Item omni oendi modum etc. *inter* videre
 diuinitas spes visibiles respiciendo. ita qd
 intelligere spes, intelligibiles respiciendo.
 Vtraj, n. facultas le organica et n. se pura
 diuinitas. Itaq, completiv extrinsecus ad us-
 rentibus, et hinc exur, hinc Typo dicitur.

LOCVS XXXIX.

Si ad tale existat aliquid simpliciter est qd dicitur: ad ma-
 gis tale, magis est qd dicitur. Et si qd magis, aut
 minus tale fuerit, et simpliciter est tale. Vocat
 ut pt hac Nota, a Positivis, Comparativis.
 istiq, pericula Maximarum a Comparativis Item
 magis, et minus peritaram. Quod n. Grammatici
 vocant positivum, Comparativum, et superlativum,
 id e. dicitur comparo, Item magis aut mi-
 nus substituta. Proinde quidem apud Gram-
 maticos Positivus, Comparativus, et superlativus
 solentur in eorum vocis in flexione. Ut
 felicitas: Dicitur, dicitior, dicitissimus: sic
 apud Dialectos positivus Item magis et minus

Sunt compatibilia, q̄ sunt sp̄s q̄. Major
n. et minor h̄antur in sp̄e. Sp̄s vero
in ḡrit, n̄ recipiunt major et minor. Nō
verum genus aequaliter ab oibz sp̄ibz ca-
pitur. Proinde q̄ n̄ ex aequo p̄tici p̄ant, q̄
se ipsi q̄ dicatur vniuersē, n̄ s̄ illiḡ tanḡ,
erit vera sp̄s: s̄ q̄ compatibilia s̄lita
p̄t et vere, quōd compō gradūq̄ re-
cipiunt s̄ compatibilia: gradū aut̄ illi
s̄ maior, minor, maxime eti: s̄r ea, q̄
vere s̄t maior et minor compatibilia
existant, n̄ ee diuersa vt opposita s̄t
sed aliquid sp̄s eisdem p̄. s̄r in ḡrit eor̄
n̄ ee vere compatibiles: sed quōd s̄t ois
s̄t. Gradibz inq̄, p̄fectionis n̄ tota sp̄e
differant ea, q̄ vere compatibilia s̄t. Neq̄
n̄ s̄t quōd ut̄ s̄dor (quia n̄ q̄uis ip̄os
recipit maior h̄t minor, vt hostia, h̄t
telo, aibo, eti:) sed s̄t illud tm, q̄ lo-
uallor, n̄ illor recipi, res compatibiles
existant. siḡ n̄ s̄t compatibilia, q̄ euan-
titate p̄hysica, motu, equalitatibz, pati-

bilibz

bitis p[ri]ncipalior. In huius loci conspiciatur,
tam in affirmando, quam in rei pignam, ut
in maxime intelligitur.

Quae Maxima?

Si ad positivam se habet positivam, ac comparat- I.
ivam, comparationis sequetur. Si vero leviore
fictum est facinus indignum, verum quod so-
ri publicanum, et sacrarum fictum erit bar-
ge atrocis secte, et facinus. Si igitur se
cale facit, maior igitur, magis juet plus
cale facit. Haec regula non ardet suis limi-
tibus. Nam quod isti comparationis in sum sunt
ut se ut facit. Quod gradus comparationis sunt
magis et minus se se fieri quoniam, et for-
maliter huius generis valet se. Ut si vir-
ty simpliciter est expectanda: volit spiritus vir-
ty magis erit expectanda, et instantissima
virtus summe est expectanda. Si bonum
est quod facit, magis bonum, magis efficit, et
sumum bonum, summe efficit. Quod v. d. d. d.
accidit ea quoniam fieri, in huius simpliciter hoc

nō p̄gredi. V. C. voluptas ē bona. magis
maior voluptas, magis bona ē. Consequētia
nō ē vicia: quia bonū ē de voluptate
fieri avarū, si p̄ se, et formaliter voluptas
bona foret, licet sit a positivis ad compari-
tiam p̄gredi: sed bona est p̄ se, ut
virtute, ut p̄ necessitatem, ut quia res
creat vices corporis. Quatenus p̄ virtutem
ē bona, eadem crescente p̄to, crescit et
ipsa. Ut si voluptas coniuncta cum vir-
tute ē bona, melior erit, q̄ si tantum vir-
tuti quiescit, optima, q̄ optima, et q̄ tan-
tissima virtuti. Quatenus v. rector corporis
eandem p̄tinet ē contrariū acerbis
sibi moderis et in odore: Itaq̄ in-
dendum ē, ut gradibus corporis vitium
oppositis, sibi si p̄tinet in tra p̄tem illam, magis
tā bona voluptas ē. Ut si bona ē corpus
voluptas, quōdā moderata, certe quōdā
magis moderata, erit melior. A nō p̄tinet, si
voluptas corporis (q̄ bibendo p̄cipitur)
est bona, maior erit melior, et maxima

erit

erit optima: Ut si bibere bonum est: plus
 bibere, erit melius, et plurimum bibere opti-
 mum erit. Non inquam, hoc sicut quod
 liquet ista contrariis oppositioribus
 et obnoxia. Itaque, ut bonum est, quod
 si oppositioribus: cavendum est ne cadamus
 in oppositioribus contrarium verum. Proinde
 ea, quae contrariis acerbis et obnoxia sunt
 etiam, sunt et ambigua, ut ubi, potus, exerci-
 tatio corporis, utique et huiusmodi
 quibus, acerbis verum limitanda: ut quibus
 potus convenit: ut si calor moderatus, gustus
 et suus, moderatio magis dulcor, et moderatio
 huiusmodi maxime. At si calor superat
 et contrariis gradibus varietur, fieri potest,
 ut excedat et magis, utique etc: sicut illis
 acerbis sunt: Symmetria pro quam potest
 huiusmodi (utile et dulcor) sicut (calor) ut
 utique, excedat. Sic in bonis quibus, non a po-
 sitivo comparatio, et superlativo semper inferri
 potest. Nam bonum est de illis non pro se, et quod
 sumpt.

optima si mox e' expectanda, maior virtus
 maior expectanda e': minor minus expectan-
 da: et virtus simpliciter expectanda simpliciter erit.
 Si sibi nobilissima, nobilissima sua: ignobilis:
 si unice sit ignobilior: et sibi infima,
 sua erit infima. Intelligenda e' haec ratio
 de iis, q' magis ut minus talia s'nt. Nam gra-
 do debent eadem se' contineri et oppositas ee.
 Namq' n' s'nt: Maior sonus audiri dicitur.
 Ergo sonus simpliciter dicitur audiri. Cur?
 Quia loquere audiri de sono mixto, non
 simpliciter dicitur, sed quod ad e' moderatus.
 Namq' fieri potest, ut audire loquatur de sono,
 quoad non datur: Contingit intelligitur de sono
 ut audire concepto, ut tempus aures limi-
 tatur: et tunc gradus corporis n' erunt veris
 et pyrii, quia n' oppositas. At si dicitur,
 sonus moderatus magis dicitur audire. Ergo
 moderatus dicitur aures, recte gelidus quia
 patitur de s'nto q' se' tr, et corporis gradus
 et eigne s'nt. Ampliores fortius s' obligant

virtus

homo voluptario, magis eum in flammis
illucubravit ardore. Ergo amplex fortu-
nae, q̄ tenentur ab homine voluptuario, in-
vidiam ad illucubras voluptatis, et simi-
limum admovent.

3. Si n̄ sequitur ad comparationem comparationem eadem
intelligit de sup̄ latius, nec ad positivum
sequitur positivum. Si ad idem tale sequitur
n̄ magis tale, nec ad simpliciter tale, sequitur
simpliciter tale. Haec igitur de inveniendis ē ipse
genitibus, q̄oy superior sub: ut comparo gra-
dy et puri n̄ oportet, ut q̄ se positivum, et
fortiter generiam sub. Si dicitur maiores
q̄ positivum ab hanc perditio n̄ aviores ad
virtute stimulos addunt, nec, dicitur hanc
perditio ad virtute stimulos addunt. Si n̄ q̄
frequenter inter ē lectioibz, idcirco dicitur
existit, certe, nec, q̄ inter ē lectioibz, cui
dicitur. De frequentioribz ad moribus
fuit bonis.

4. Si positivum n̄ sequitur ad positivum, nec ad com-
parativum comparationem. Sic quia tale positivum

n̄ s̄q̄ hoc tale, nec ad magis tale sequētur
magis tale. Hinc r̄ta s̄rviam̄ intell̄-
ges ē prima.

Quī s̄rvparius tribuitur, ei den̄ quērit̄ pos̄it̄ 5
hinc, ut q̄le magis ut n̄x̄ tale id ē et s̄rvit̄
tale. Valer̄ h̄c maxima p̄is, q̄m̄ p̄rie
privat̄ine, ut q̄trarij r̄sp̄i magis aut̄ n̄ing
s̄rvia d̄t̄. Nam h̄c pos̄it̄ionē n̄ n̄-
vident. Ut mare ponticum ceteris ē d̄ct̄
ergo ē d̄ct̄. L. Magis d̄ct̄ h̄c ētr̄ privat̄i-
t̄, et q̄trarij r̄sp̄i pos̄it̄ionē x̄ n̄ q̄ d̄ct̄
d̄ct̄ habeat mare ponticum, eiḡ, n̄ s̄rv̄ q̄a-
m̄ ex cultorem: sed q̄ s̄rv̄ d̄ct̄ n̄ inferiori
gradū x̄ q̄ s̄rv̄ d̄ct̄ n̄ nisi s̄rv̄ eodē gradū
pontico mari et ceteris. Si n̄ s̄rv̄ s̄rv̄
est̄ n̄ing mali ad̄t̄eris it̄oj, melij ad̄t̄-
teris (x̄ n̄ n̄ing malū ētr̄ aliq̄ mō r̄sp̄i
mali maioris) et p̄ndē s̄rv̄ d̄ct̄ ē bonū.
Non n̄quā h̄c pos̄it̄ionē s̄rv̄ ad̄ comparat̄ionē:
quā s̄rv̄ d̄ct̄ ētr̄ melij privat̄it̄, quā mali
n̄ ē p̄t̄eris n̄ tam ex c̄ct̄endi gradū, quā

e

Et adulterium. Melius est pro primo illis
gradus malitia pro quem nullum proprii
mala adulterii si foris. Melius est aliquid
ut positivum, ut propria ut primatum, et in
proprie: illo modo positivum si dicitur, cum de
fuerit quodam respectu eius, cum comparatur melius
vocaliter. Item de omnibus comparatur intelligitur
et propria sunt comparatur, quia positivum dicitur, in
proprie quia primatum etc.

6. Cui non est positivum, et tamen non quoniam comparatur
ing et singulariter. Vel quia non est simpliciter tale, illud
nec est magis aut minus tale. Si plene non
est dicitur, certe non erit aliquid dicitur. Si corpus
plurimum motu omnino erunt ex parte: neque hoc
dixeris: ita velocissime pariter in. Legitur
de motu physico, et proprie sic dicitur. At si
in est simpliciter tale, ob id magis minus
tule erit. Pro non est in recipiunt magis
et minus: bene est pro motu retro, et actio-
nes perfectas nihil magis minus in talibus.
Sed pro qualitate patibilis, quibus motu

sequitur

aeqr. et emittitur, et ff. posterior atq, alte-
rationes.

Quod magis tale magis tali, et vi magis
tali magis talis, ut p. viciis comparationum,
viciis et positivum. Quod le magis maior,
magis et e minori. Quod le melius meliori ac-
tibus quodq, e bono. Si bellicosus hō q, hōi in-
belle et fraudulento: et cantios atq, equus
vir q, stantior e bellicoso: idem et vir q,
stantior hōi inbelle et fraudulento. Si stantior
e mens quam aia, erit et stantior quam
ura, quia aia le q, stantior quam ura.

LOCVS XL.

Locutione et interdum a minori ad magis,
et a maiori ad minus. Vulgo vocatur comparati-
onura et minorura.

Quia finitio?

Continetur hic illa maxima, quae vltimur duobus
composita locutione scilicet magis et minus. Vsq, loci p. hinc
e duobus vicinis, p. hinc nō e duobus vicinis.
Ut de scilicet axionibus apparebit.

Maxima

Maxima.

1. Si amor de duobus dicatur, et ei non resistat, cui magis videtur mihi, nec mihi erit illis, cui minus videtur mihi. Si quis non conformatur, et superfluitate se polluit, multo minus persequitur, et non resistit, saluberrime. Si sanctissimi quamvis non haberent peccata: certe multo minus nos illis longe inferiores peccatis careremus. Si hec populo suo dilecto non peperit, multo minus nobis olearibus parceret.

2. Si verum de duobus dicatur, et non sit illi, cui minus videtur mihi, ei erit et ei cui magis videtur mihi. Si amor in peccatis sit ex terminandi, multo magis hostes appetit et atroces. Si hec nobis minus filium dona dedit: certe nil nobis denegabit, eam et fidei reconciliabit.

3. Verum, quod de uno dicitur, si quis magis videtur mihi, non mihi: nec illud videtur quod minus videtur mihi. Si vir bonus non est cuiusdam alicuius bonorum, multo magis non rapit aliena bona. Si

q̄ voluptatibz n̄ fulget, n̄ ē conuincens: multo
minus erit temperans.

Quorū q̄ de vno dicit, si qd̄ n̄ in eo vtr̄
n̄ ē, n̄ erit et illud, q̄ n̄ dicit vtr̄ mel.

Si Christianos quosuis, imō suos ad hostios
deligit, multo minus suā fidei confortes amo-
re singulari amplectitur. Si deo hostibz
secta, qd̄am ex terra bona laqueatur, multo
minus filiis suis, et cultoribz beneficia tri-
buet. Si vir bono de suo iure remittit, multo
magis maleficio abstinere.

Quorū, qd̄e pluribz dicit, si alterū q̄ magis
videbatur mee t̄o suo, n̄ me: nec reliquū
q̄ n̄ videtur, n̄ erit reliquū. Veri si n̄ lig
et eos, q̄ verū t̄gion ignorat, loū xp̄m
hois n̄ beatissos apud Deū, quā in p̄bos et
fauores for̄ elq̄ p̄bos et fauores xp̄m in be-
tos q̄ seruā t̄m iū. At illi nulla poterunt exi-
santol petierit: vide caput primū ad Romā:
Ergo nec h̄i t̄a seruā b̄ntur. Probabilis
vir in bonū iū suū p̄sequi, quā fr̄a:

5.

ducentū

deulentem bonis alienis abstinere. At illud
e falsum: Ergo eris et hoc falsum. Si
verum tibi videri abstinere fore a peccato, et
placere potest vivere: quam tu in re magis, nisi
vivisq; caelum ipsum: et tu falsum et adu-
tor sit illud. Hoc certe quod falsum eris.

Falsum autem est, quod pater tuus si peccato docet.

Ap[osto]l[us] ad Romanos. 7. et Iohann[is]: I[tem] cap[itulo].

I. Si negaveris, inquit, nos habere peccatum nosmet
ipsos decipimus, et veritas non est in nobis.

6. A minori ad magis negatiua tunc valet q[ui]nto:
Vulgo inquit. Si quod probabilis est verum esse
fallit, multo magis fallit illud, quod sine veritate
tunc tanta probabilitate non habet. Vel si magis
veteri meo, non meo, nec illud meo, quod magis
veteri meo. Si diligens stupido, aut nihil, aut
parum sciat: multo magis etiam nec liget
stupido.

7. A minori ad magis tunc q[ui]nto valet affir-
mativa, ut vulgo loquar. Si quod magis verum
videtur est verum, multo magis erit illud verum,
quod est probabilis. Si fera partur fudo doli:

quint

gnat, multo magis suos liberos parentes am-
 bunt. Si parentibus obloqui nefas e multo
 magis licet illorum existimationi detraxere.
 Ut aut deprehendas quod Aristoteles more Stoicis
 et Platonis sit, nitere ex veritate seu ver-
 ritatis, et falsitatis: Plurimum quoniam pro-
 bilitatis et completivum. Ut haec pro:
 Parentibus obloqui nefas e, minus videtur vera
 quam illa, nefas e parentem existimatio-
 nem violare.

LOCVS XLI.

Si quod apponitur, id cui apponitur, efficitur tale
 tale, ut magis tale, erit idipsum quicquid tale,
 atque ad eo magis tale. Vocatur Nota apposi-
 tionis, ut accessorii.

Quae descriptio?

Est comprehensio maximam, quod ex bonis, quod
 apponitur, efficitur illud e tale tale, cui ap-
 ponitur: idcirco appositum ipsum esse tale,
 ut esse magis tale, quia tenet id, quod erat tale,

magis

magis tale. Ut si aqua ¶ ad motum igne
amisso frigore, sui calida, opt. igne et
ipsa ee calidam. Vel si calidam aquam
ignis calidior reddat: certe ignis magis
erit calidus.

Uſus quus.

Uſus huius loci tunc e ad abruas, inor: neq;
facit ad reſtillendū: neq; n. si q apponitur,
si, in ino ita, n. afficit tale, ut magis tale
idcirco n. ex necessitate, q apponitur, n. erit
tale. Ut si bonū eum malo gtrario magis
n. cum aīo n. p. bo diūtia, n. sequitur, quia
compositum totū sit malū, ut p. q, quā
a. t. p. fuerat, ob id diūtia n. malorū n. ha
bendas ee minus. Si hō n. p. b. sit in strūctū
etlogū: multo plura, et grauiora damna
dat. At n. p. p. etlogū e n. malū h. n. d.
Et si q. g. sitūctur tertium sit aliqd n. opo:
u. t. e. i. quō apponitur, n. h. u. g. l. d. e. r. e. q.
g. h. i. t. a. l. i. m. n. si tale, ob id nec g. h. i. t. e. n. s. e. e.
Ut fra n. t. a. l. i. t. e. p. s. e. e. n. o. b. i. l. i. t. e. et d. e. g. o. s. :

Set

Sed corpus uitate n̄ fit p̄ form̄ inuatabile
 et aliquid bonum. Etia n̄ fit colore p̄ dicitur
 nihil omnia q̄ ē et alio mixtura colora
 tum ē. Principia fit septa. Sed tertium
 ḡstibitum ē principis n̄ ē simplex. Ad
 reddat uer Maxima p̄ticator hoc fit.

Maxima.

Propter q̄ fit aliquid tale, idipsum ē tale
 q̄ de addita mente item de co p̄p̄o p̄ticta
 oportet. Aut compositum ē n̄ tali fuerit ex
 tenui uer et appelloem ad addita mento
 nouam auge, q̄a p̄riq̄ n̄ habeat. Non uale
 si compositum n̄ fit op̄uendis n̄ mixtura re
 p̄cti mixtura. Neq̄, si addita mento co p̄p̄o
 tratur aliquid uitate, n̄ corpus uer aua ḡsti
 bus tertium uer trum, uer plura uer
 queniunt, q̄ corpus n̄ queniunt. Neq̄ uale
 si addita mentum fit p̄s tota quantitate
 ḡstictas. Ut duo si tribus ingantur, fit qui
 naris, q̄ ē impar, q̄ de duobus diu n̄ q̄nt.
 Neq̄, semp̄ uale n̄ effiuate. Non equia

e. 26. effiue.

efficientia n^o p^o op^o n^o cum effectis v^o
 qualitatis. Sol ipse n^o calidus t^o n^o ad se
 locum p^o dicit. Valer aut^o si duo t^o n^o p^o q^o
 stitueris, et g^o stitutum, et q^o additur, redat ali-
 q^o fortiter tale, a sua formalitate tale
 q^o efficiat. L^o t^o & valer n^o i^o q^o c^o t^o
 malis n^o qualitatis tale q^o efficiere t^o v^o,
 vt virtus efficiat, ut q^o t^o n^o g^o bona, et
 quorum abusu e^o p^o t^o hanc s^o p^o bona.
 Ergo virtus e^o s^o p^o bona. ¶ s^o s^o t^o
 aliquid s^o t^o. Ergo e^o e^o ipse s^o t^o. P^o t^o
 a^o v^o v^o v^o v^o t^o. Ergo e^o e^o v^o v^o
 e^o p^o v^o. Valer n^o efficiantibus, et effectis,
 si quidam a^o t^o s^o op^o n^o. Vt quia
 g^o t^o ¶ p^o n^o s^o e^o verum, erunt et ipse
 vera. Quia filius le h^o, cui quoy^o parent
 h^o: et q^o t^o ille n^o t^o g^o. Sic et h^o. Et
 2. Si e^o p^o n^o t^o reditur aliquid e^o t^o maior
 tale, cui et ipse maior tale vale n^o op^o
 u^o t^o, n^o q^o id p^o dicitur s^o t^o vt, qualitatis
 v^o ¶ v^o v^o, et gradu p^o t^o n^o, que

obinet

obtinet, magis tale est effiere. Ut mel red-
 dit lac dulcis. Ergo mel dulcius est lacte.
 Sunt ista duo duorum res saporis. Nette
 si hoc quod ad unum additur prae est tale.
 et busior est. Itaque anaphora si si si quae
 dant exuperantia res fore, ut equalitatis
 in res equalitatis. Si per locutionem ignis
 calorem, quod erat antea calidum, magis cal-
 facit; ignis magis calefacit pro sol; et
 potest. illud. ut alteram locutionem magis
 calefacit. Quod si significatur est duo in ter-
 tium simili erit significatur, et significatur de-
 nominare. Si ad robur corporis accedat
 diuitia, fit magis bonum res equalitatis,
 in equalitatis. Proinde diuitias notiones
 est robore corporis, quod sanitate, et bona quae
 significatur valetudinis definitur, in curiam;
 sed si prae eam, pietas cum valetudine
 bona, et diuitis innotuit, quod fit magis boni
 fortiter, et res equalitatis, ad unum potius est
 prudentia, et pietas diuitis, et sanitate.

Diuitiae

diuina et pietas in bonis uis grā
nō fieri: d' eoy, et si p' p'riā nō magis, sed
tota spē p'fectior, melius bonū in pietas
diuinitis: in uiter p' bonis uis grā
Gubey bonū, ab usam admittere pietate in
gubernatū, ut ab usy in expers: d' uis
melius et potius bonū d' pietas diuinitis.
Ney, ualut sup' uis r'gta in temp'ibz per
aunt. Quia nō compatitū, p' uinitū, et
p' aunt talia d' uis, illa positūm ex diditū.
Ut lignū inatans aqua, leuis saxo, ut
plūm b' d' q' sub mergitū, sed p' aunt: itaq'
simptū ē leuis de quō supra quō p' d' i:
f' uis fuit.

13
Vulgatūm ē illud: Propter q' uis p' talis
illud magis tale. Maxima haec sine limit
tūbz accipiendū ē. Intellegendū ē inq'
p' d' de compatibz uis uis, utō eū
tate inq'bz eandē. Et uis et quō uis uis
aliter ē p' f' uis uis. Petrus filius, ē bonū
p' p' uis uis. Ergo Paulus pater

uicis

magis e ho. Re. N. V. Quia Perry ho
e tala qddan vobis, calor ni pariete
vtr ff energiam in pellucido diffusam. Ergo
energia huc magis vtr. Re. W. V. Quia
color et coloris energia n fa vniuersa: Co-
lor e ni qualitate. Energia coloris ni actio
categoria. Homo e docilis, q aial roate,
Ergo aial roate magis em docile, q n e
falsim. Re. Homo, et aial roate fa ppsus
iden, n differant tang ea et effecty.
Ferrum ^{magis} ignitum. Itaqz ignis magis vtr.
Re. Pro ignis n e qdta ca istis roatibus
e vniuersa: Nam ff ferri spissitudine maior
nie in ferro ignito vtradi bis, quam in simpli
igni. Deinde magis et minus multis modis
distinguntur. Ignis vtri magis et breue
aliquo mo, q sub. e pra cu omni talitate
affertum, Simoninorum, et q formaliter
vtr: Ferrum a. ff pulcherr vtr. It q
fortiter, illud e magis eo, q ff aliud. Sic
magis e, q ff se, quam q paucis: quod

pro

no, p̄ p̄ q̄od Tercio etc. huiusmodi 70
magis et magis si distinguatur diligenter, fa-
cile hinc regla sententia. Hoc sentit
via aial. Ergo aial magis sentit. Et
Magis x primo et p̄ se, n̄ secundo, et com-
municativa, q̄m ho. Res q̄ h̄ organo
talis, e p̄ organon. Ergo organon, e ma-
gis tale. Et. Loquendum e de ca p̄pria
vni vna p̄fecta. Sed organon e v̄taria
et magis facta, et h̄re equa ca. Et h̄re
q̄ de deista regla, q̄ dixi de vni vna p̄fecta
vni vna, qualitate vni vna eadem, et
p̄fecta ca intelligi d̄e.

LOCVS XLII.

Possumus notari, a dicto s̄m q̄, ad simplicitate
dictum vocari. Nota vocari p̄ a s̄m
quid ad s̄m p̄r.

Qua descriptio:

Est, magis ope p̄bang it, q̄ s̄m quid de
p̄ba q̄, de eodem s̄m p̄r p̄e, et n̄ p̄e
p̄ari.

cor bñq, in

quænti analogisimi fiant ab ij^s.

¶ Et ita qd dicitur, dicta scripta sub fe-
runt. Nam, loqz hic nã astruendo nã e vobis.
Quia nã quicq aliqua conditione, et ita quid,
et ipz jam de proposito foto scripta sũt. In
primis obadm e, qd hic appellerit scripta
et ita quid p dno. Sicut itaqz p dno,
qz hinc adiecta qd dicitur, vt opposita limito-
toe sũt. Vt deim ee pure et alto colenda.
Virtutem amplectendam. Turpitudinẽ fugi-
endam. Quod. nã cum addita limitoe, et qd
dicitur foto tribuitur, illud ita quid sũt.
Vt quæntis et pactis, quod honestate, et re-
ligionẽ nã violant e standam. Maxi-
mã autẽ frequẽntibz hinc loci vñqz copiosũ
declarabitur.

Maxima.

quod est verum et, contra oppositum parti-
cularem: At haec duo propter se opposita
et contradictoria. Quod scilicet quid verum
est et scilicet quid est falsum: et contra hoc
quia duo partes simul vera pars et falsa
esse. At hoc scilicet quod quibus peculiariter per-
tinet. Ut si quid dicitur honestum est laudandum:
tunc inhonestum non est laudandum. Si vero si huius-
modi, quod concipiatur per purgandum: tunc tunc non
est purgandum. Si Magi statim verum expectari,
est obtemperandum. Magistratus qui precipit

Alter

ferat, sed ut logice p^otm adstruat. Tunc
 itaq; ab EST copulatio ad est scripti nō
 valet q^ontia. Ut Romani s^ut belliosi.
 Ergo Romani s^ut. Re. Nego Constantiani, quia
 ab EST, q^o p^o acco de s^uto dr. ad scriptu
 EST nō licet vocari. Romani nō s^ut scripti,
 sed quoad belliosi & quoad res ab illis gesta
 memoria sempiterna celebrantur: q^o quia
 tunc p^otm logice cogitari, et tūc volū nō

p^otm

affirmatur, nisi quo superior
erit liberum sicut quid
in procreare. Ut si corpus. Quia mixtu
partibus qualitatibus est affectum: certe quod
corpus est partibus etc. Si corpus, quia dicitur
in unum, quodam corpus unum videtur. De hoc et
græci dicitur quodam, sicut in libro de proprietatibus
Aristotelis de locis simplicibus. Loci com-
parationem ab arte lib. 3. exponuntur.
Tunc cum locorum, quibus scriptum a lig-
nec ut in nec probatur. Anno salutis sere
Incarnationis 1598. Idibus Maii.

Loci Topici Domini Praeceptoris Micha-
elis Gigely explicans facti-
titer. s. 3. f. 10.
Hanc gr.

